

الله
رسُولُهُ
مُحَمَّدٌ

ARAGEÇİŞ ACMAZI

HARUN YAHYA

Eski Yunan'dan günümüze kadar materyalistler tarafından hayatın kökenine açıklama getirmek için kullanılan evrim düşüncesi, bilim dünyasına 19. yüzyılda Charles Darwin'in Türlerin Kökeni adlı kitabı ile girdi. 19. yüzyılda büyük bir tırmanış gösteren materyalist felsefeyi savunular, canlılığın nasıl ortaya çıktıgı sorusuna cevap olarak evrim teorisini sahiplendiler ve bu teorinin bilimsel dayanaklarını sorgulamadılar. Materyalist ideolojilerin savunucuları, 150 yıl boyunca evrim teorisini ellerinde hiçbir delil olmadan, salt propaganda metodlarıyla kitlelere empoze ettiler.

Ancak 20. yılının ikinci yarısından itibaren evrim teorisinin bilim dünyasında edindiği yer salanmaya başladı. Paleontojiden biyolojiye, anatomiden genetik bilime kadar birçok bilim dilden yapılan gözlem ve deneyler, evrim teorisinin alehinde sonuçlar vermeye başladı. Evrimeci ler, bir anda kendilerini ve teorilerini yeni bilimsel bulgulara karşı savunur durumda buldular.

Evrimeyi çökerten bilimsel gelişmelerin başında fosil kayıtları geliyor. Fosil kayıtlarında evrimeci ler bulmayı umdukları, türlerin birbirlerinden evrimleştiğinin delili söyleyecek olan "ara geçiş formları"na rastlanmadı. Canlı türleri fosil kayıtlarında aniden ve kendilerine özgün eksiksiz yapılarıyla ortaya çıkıyorlar ve fosil kayıtlarından kaybolana kadar hiçbir değişikliğe uğramıyorlardı. Bu gerçek canlıların evrimleşmediklerini, ancak yaratıldıklarını gösteriyordu.

"Ara geçiş formları"nın fosil kayıtlarında olmayı ise evrim teorisinin çöküsü için tek başına yeterlidir. Teorinin kurucusu Darwin de bu gerçeği kabul etmiş ve kitabında ara geçiş formlarının neden bulunmadığını sorguladıktan sonra, "belki de bu benim teorime karşı ileri sürelecek en büyük itiraz olacaktır." demiştir.

Gerçekten de bugün, Darwin'in evrim teorisine getirilen en büyük itirazlardan biri fosil kayıtları ile ilişkilidir. Evrimeci ler dahi bulunan fosillerin yorumlanması hakkında kendi aralarında büyük ihtilaf içindedirler. Hayatın tarihine dair bilimsel bilgi edinebileceğimiz önemli bir kaynak olan fosiller, çok açık olarak evrim teorisini reddetmektedir, canlılığın yeryüzünde aniden, hiçbir evrim yaşanmadan ortaya çıktıgı, yani canlıları üstün güç sahibi olan Allah'ın yarattığını göstermektedir.

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müsteşar ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllarda bu yana, imanı, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazının evrimeci lerin sahte karıklıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kur'an'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böyleslikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imanı konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarçı sistemlerin çiruk temellerini ve sapık uygulamalarını gözler önüne sermektedir. Nitekim yazının, bugüne kadar 41 ayrı dile çevrilen yaklaşık 250 eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kur'an'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ
رَسُولُ
مُحَمَّدٌ

Okuyucuya

- Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayırmamın nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefesinin temelini oluşturmaktır. Yaratılış ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.
- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazارın tüm kitaplarında imanı konular, Kur'an ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işaretü bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.
- Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmiş herkes tarafından râhatha anlaşılması sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmeyecektir.
- Bu kitap ve yazının diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuya ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.
- Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazının tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.
- Kitapların arkasına yazının diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettigimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vatandaşlara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmanı ve siyasi konularda yararlanabilecegi zengin bir kaynak birliğinin bulunduğu şahit olacaktır.
- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazının şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukadesata karşı gereken adaba ve saygıyla dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı "Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı: Eylül, 2003 - İlkinci Baskı: Eylül, 2005

Üçüncü Baskı: Ekim, 2005 - Dördüncü Baskı: Kasım, 2005 - Beşinci Baskı: Eylül 2008

ARAŞTIRMA

YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi

İbrahim Elmas İşmerkezi

A. Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul

Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Seçil Ofset

100. Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacilar Sitesi

4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul - Tel: (0 212) 629 06 15

ARAGEÇİS AGNAZI

HARUN YAHYA

Yazar Hakkında

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllarda bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyyattır ve bu külliyat 60 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarci düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgiliidir. Bu mühür, Kur'an-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzettmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kur'an'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarci düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kulanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kur'an'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarci sistemlerin çırık temellerini ve sapık uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde benignyle okunmaktadır. İngilizce,

Françızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritius'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pekçoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılçıl ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütlenebilme özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşündürmek insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapık görüş ve felsefelerin hicbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürüttülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarçı akımlar, Harun Yahya Külliyyati karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kur'an'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazının kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayılmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güclü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yapmak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıklıdır. Bu konuda kuşkusuz olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kur'an ahlakını yapmak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinde anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çekikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kur'an ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istediği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gereği açıklıdır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyyati, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kur'an'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

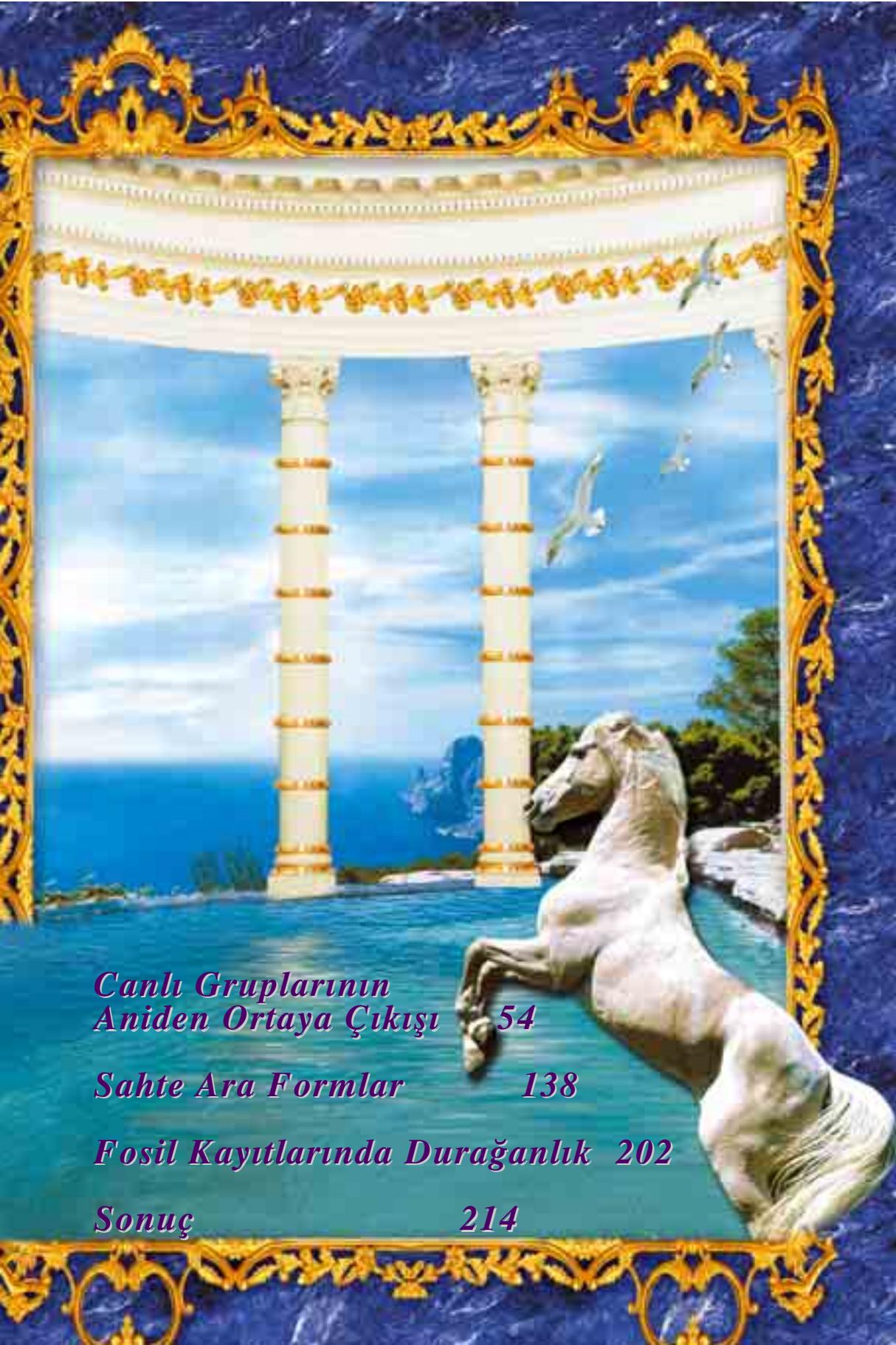
ARAGEÇİS ACMAZI

HARUN YAHYA / ADNAN ÖKTAR

İÇİNDEKİLER

<i>Giriş</i>	<i>10</i>
<i>Hiçbir Zaman Var Olmayan Ara Geçiş Formları</i>	<i>14</i>
<i>Ara Formlar Nasıl Olmalı?</i>	<i>24</i>
<i>Darwinizm'e Paleontolojik Reddiye: Kambriyen Patlaması</i>	<i>42</i>

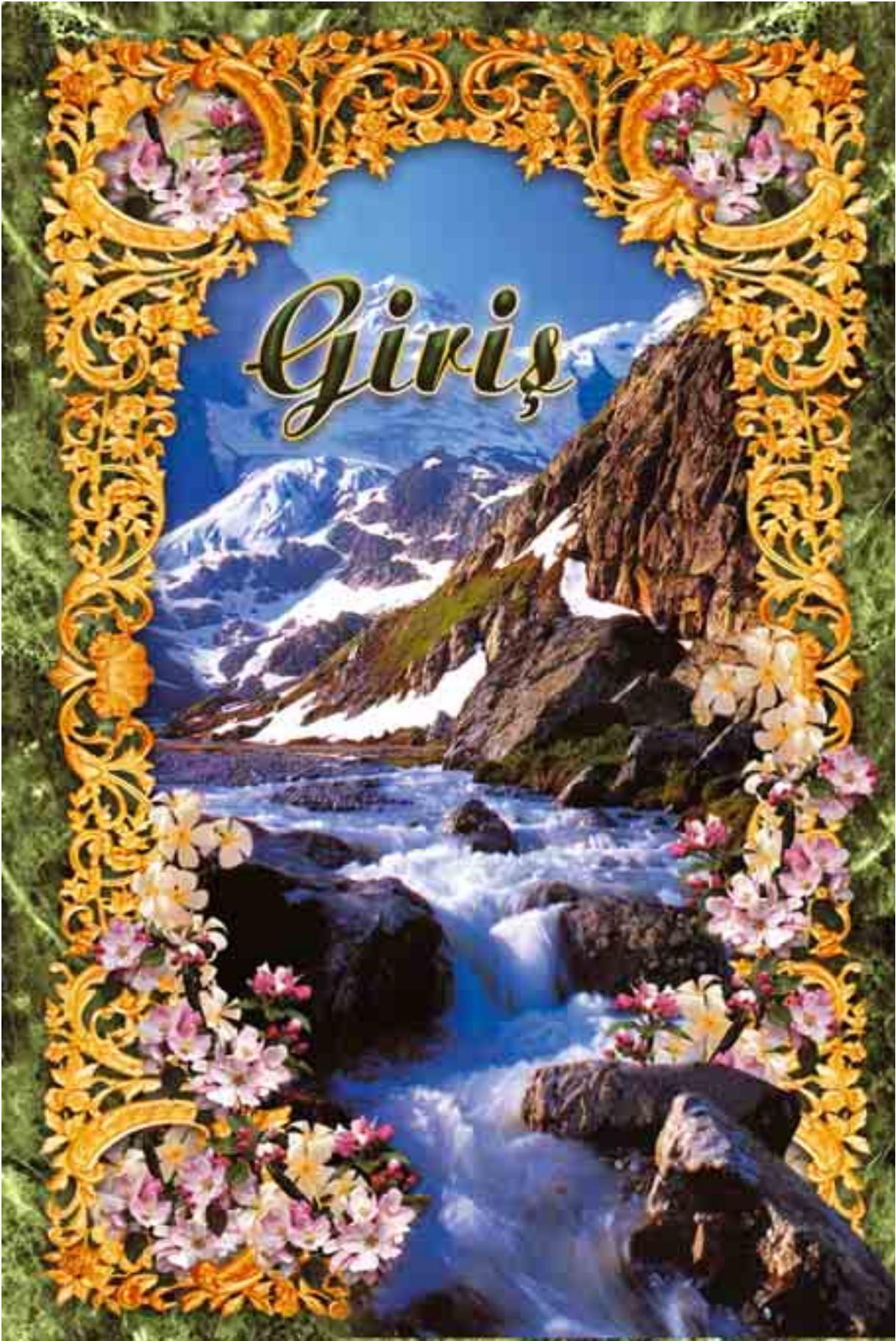

*Canlı Gruplarının
Aniden Ortaya Çıkışı* 54

Sahte Ara Formlar 138

Fosil Kayıtlarında Durağanlık 202

Sonuç 214

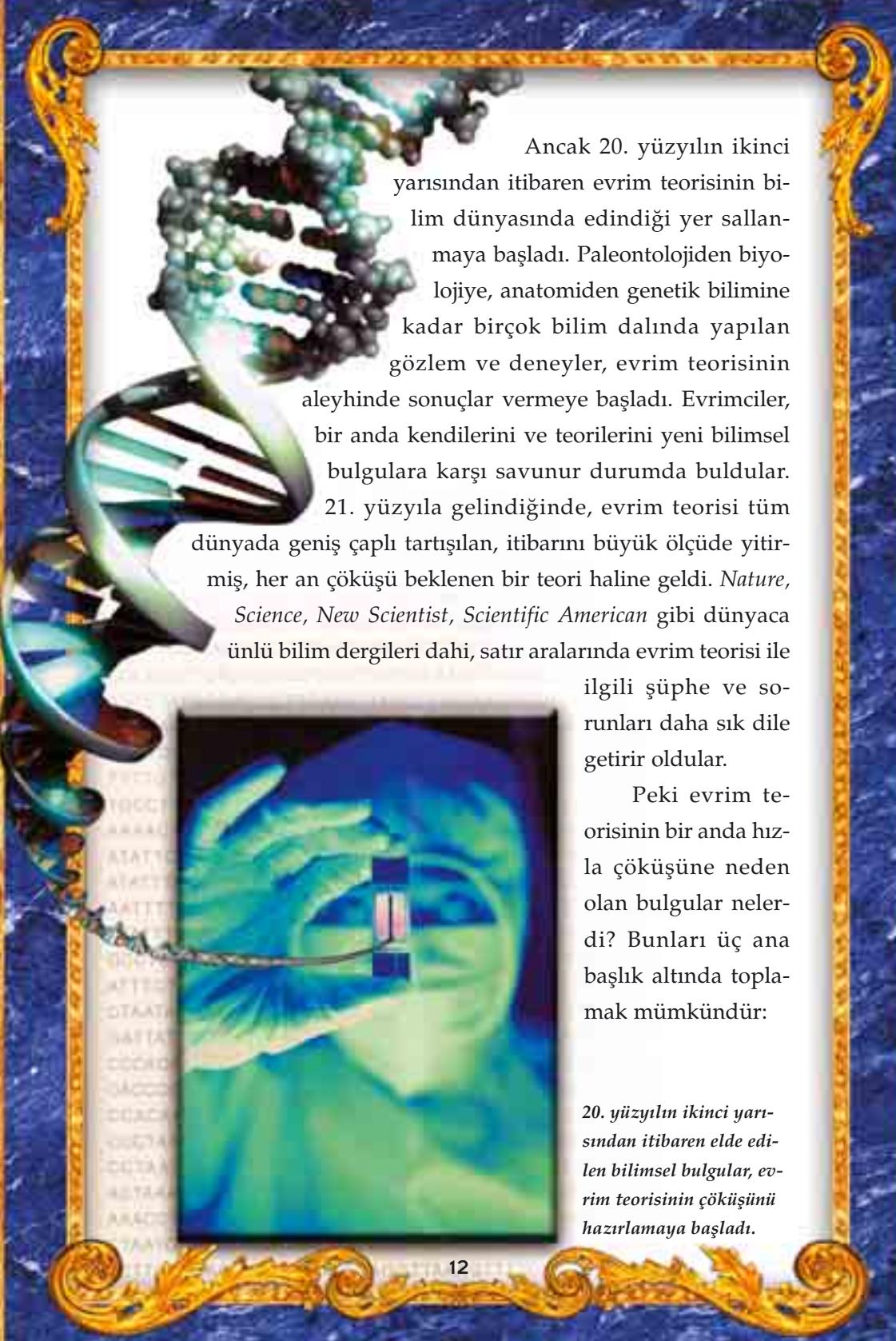

Giriş

Eski Yunan'dan günümüze kadar materyalistler tarafından hayatın kökenine açıklama getirmek için kullanılan evrim düşüncesi, bilim dünyasına 19. yüzyılda Charles Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabı ile girdi. 19. yüzyılda büyük bir tırmanış gösteren materyalist felsefeyi savunanlar, canlılığın nasıl ortaya çıktığı sorusuna cevap olarak evrim teorisini sahiplendiler ancak bu teorinin bilimsel dayanaklarını sorgulamadılar. Darwin de kitabında bazı biyolojik olgulardan hareketle çıkarımlar yapmak dışında, teorisini kanıtlayan somut bir bilimsel delil sunmuyordu; delillerin bulunmasını ise zama-na bırakmıştır. Özellikle de teorisini destekleyeceğini umduğu fosillerin, gelecekte ortaya çıkarılacağını ileri sürmüşü.

Canlıları Allah'ın yarattığı gerçekini inkar edenlerin, bilimsel zayıflığına rağmen, dört elle sarıldıkları evrim teorisi, kısa sürede bilim dünyasına hakim oldu. Bilimsel dergilerden okul kitaplarına kadar evrim teorisi bilimsel olarak ispatlanmış ve hayatın kökenine dair tek geçerli açıklama gibi insanlara anlatıldı. Teorinin yanlışlıklarını ve mantiksızlıklarını gösteren bilim adamları ise ya akademik kariyerlerine yönelik tehditlerle susturuldular ya da "dogmatik" veya "bilime karşı" olmakla suçlanarak etkisizleştirilmeye çalışıldılar. Materyalist ideolojilerin savunucuları, 150 yıl boyunca evrim teorisini elle-rinde hiçbir delil olmadan, salt propaganda metodlarıyla kitlelere empoze ettiler.

Ancak 20. yüzyılın ikinci yarısından itibaren evrim teorisinin bilim dünyasında edindiği yer sallanmaya başladı. Paleontolojiden biyolojiye, anatomiden genetik bilime kadar birçok bilim dalında yapılan gözlem ve deneyler, evrim teorisinin aleyhinde sonuçlar vermeye başladı. Evrimevler, bir anda kendilerini ve teorilerini yeni bilimsel bulgulara karşı savunur durumda buldular. 21. yüzyıla gelindiğinde, evrim teorisi tüm dünyada geniş çaplı tartışılan, itibarını büyük ölçüde yitirmiş, her an çöküşü beklenen bir teori haline geldi. *Nature*, *Science*, *New Scientist*, *Scientific American* gibi dünyaca ünlü bilim dergileri dahil, satır aralarında evrim teorisi ile ilgili şüphe ve sorunları daha sık dile getirir oldular.

Peki evrim teorisinin bir anda hızla çöküşüne neden olan bulgular nelerdi? Bunları üç ana başlık altında toplamak mümkündür:

20. yüzyılın ikinci yarısından itibaren elde edilen bilimsel bulgular, evrim teorisinin çöküşünü hazırlamaya başladı.

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

1. Biyologlar, canlılığın son derece kompleks yapılardan oluştuğunu keşfettiler. Proteinlerin, DNA ve hücrenin indirgenemez kompleksliğe sahip olduğu, evrim teorisinin iddia ettiği gibi tesadüfen oluşmalarının imkansız olduğu anlaşıldı. Bu imkansızlıklar matematiksel olarak da hesaplandı.
2. Evrimin mekanizmaları olarak öne sürülen doğal seleksiyon ve mutasyonların canlıları evrimleştirici güçleri olmadığı anlaşıldı. Doğal seleksiyon canlılara yeni bir genetik bilgi katmıyor, mutasyonlar ise genetik bilgiyi sadece tahrip ediyorlardı.
3. Fosil kayıtlarında evrimcilerin bulmayı umdukları, türlerin birbirlerinden evrimleşiklerinin delili sayılacak olan "ara geçiş formlarına" rastlanmadı. Canlı türleri fosil kayıtlarında aniden ve kendilerine özgün eksiksiz yapılarıyla ortaya çıkıyorlar ve fosil kayıtlarından kaybolana kadar hiçbir değişikliğe uğramıyorlardı.

Bu kitabın konusu, evrim teorisini çökerten üstteki bilimsel gelişmelerden üçüncüsü, yani **fosil kayıtları**dır.

Kitabı okumaya geçmeden önce şunu hatırlatmak gereklidir ki, "ara geçiş formları'nın" fosil kayıtlarında olmayı evrim teorisinin çöküsü için tek başına yeterlidir. Teorinin kurucusu Darwin de bu gerçeği kabul etmiş ve kitabında ara geçiş formlarının neden bulunmadığını sorguladıktan sonra, "*belki de bu benim teorime karşı ileyi sürelecek en büyük itiraz olacaktır.*"¹ demiştir.

Gerçekten de bugün, Darwin'in evrim teorisine getirilen en büyük itirazlardan biri fosil kayıtları ile ilgilidir. Evrimciler dahi bulunan fosillerin yorumlanması hakkında kendi aralarında büyük ihtilaf içindedirler. Hayatın tarihine dair bilimsel bilgi edinebileceğimiz önemli bir kaynak olan fosiller, çok açık olarak evrim teorisini reddetmekte, canlılığın yeryüzünde aniden, hiçbir evrim yaşanmadan ortaya çıktığını, yani yaratıldığını göstermektedir.

Hicbir Zaman Var Olmayan Ara Geçiş Formları

Eğer dünyamızda gerçekten bir evrim süreci yaşanmış, yani canlı türleri tek bir ortak atadan kademeli olarak türemiş olsalardı, bunun kanıtlarını en açık olarak fosil kayıtlarında görebilirdik. Ünlü Fransız zoolog Pierre Grassé, bu konuda şunları söyler:

*Doğa bilimciler unutmamalıdırlar ki, evrim süreci sadece fosil kayıtları aracılığıyla açığa çıkar... Sadece paleontoloji (fosil bilimi) evrim konusunda delil oluşturabilir ve evrimin gelişimini ve mekanizmalarını gösterebilir.*²

Bunun nedenini anlamak için, evrim teorisinin temel iddiasını kısaca gözden geçirmek gerekecektir:

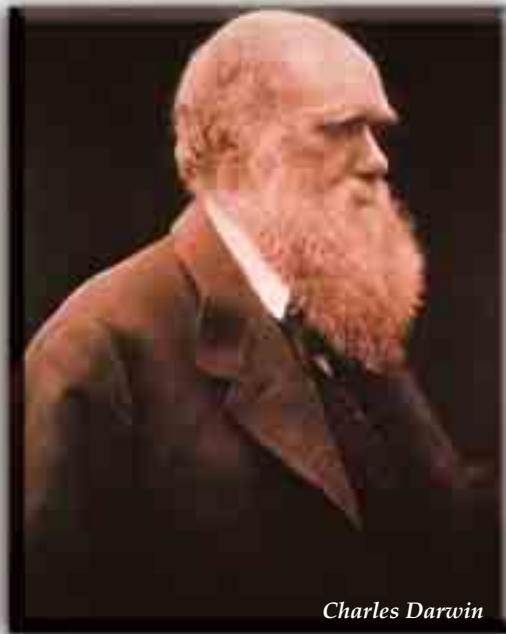
Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir; önceden tesadüfen var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Bu bilimsi iddiaya göre, bitkiler, havyanlar, mantarlar, bakteriler hep aynı kaynaktan gelmişlerdir. Hayvanların 100'e yakın farklı filumu (yani yumuşakçalar, eklembacaklılar, solucanlar, süngerler gibi temel kategorileri) hep tek bir ortak atadan türemiştir. Teoriye göre bu gibi omurgasız canlılar zamanla (ve tesadüfen) omurga kazanarak balıklara, balıklar amfibiyenlere, onlar sürüngenlerre, sürüngenlerin bir kısmı kuşlara, bir kısmı ise memelilere dönüşmüştür. Teoriye göre bu dönüm yüz milyonlarca senelik uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara tür"ün oluşmuş ve yaşamış olması gereklidir.

Sözgeliimi, geçmişte balık özelliklerini hala taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı amfibiyen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı amfibiyen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşıırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Örneğin bir sürüngenin ön ayakları her jenerasyonda bir parça daha kuş kandına benzemelidir. Yüzlerce jenerasyon boyunca bu türün ne tam ön ayakları ne de tam kanatları olacak, yani bu canlı sakat ve kusurlu olarak yaşayacaktır. Evrimcilerin geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik canlılara "**ara geçiş formu**" adı verilir.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışsa, bunların saylarının ve türlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması, fosillerine de dünyanın dört bir yanında rastlanması gereklidir. Bu gerçeği

Charles Darwin

Darwin de kabul etmiş ve neden birçok ara geçiş formu olması gerektiğini söyle açıklamıştı:

*Tüm yaşayan türler, her gencinde yer alan atasal türleriyle, bugün yaşamakta olan türlerin evcil ve vahşi varyasyonları arasındaki farktan daha büyük olmayan farklarla bağlantılı olmalıdır.*³

Darwin'in kastedtiği şudur: Günümüzde yaşayan bir canlı türüne varyasyonları (ör-

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

neğin cins bir köpek ile bir sokak köpeği) arasında ne kadar az fark varsa, "evrim süreci" içinde birbirini izlediği iddia edilen "ata" ve "torun"lar arasında da o kadar az fark olmalıdır.

Dolayısıyla, Darwin'in de belirttiği gibi evrim, eğer gerçekten var olsaydı, "çok küçük kademeli değişimlerle" ilerleyecekti. Mutasyona uğrayan bir canlıdaki değişiklik çok küçük olacaktı. Ayakların kanatlara, solungaçların akciğerlere, yüzgeçlerin ayaklara dönüşmesi gibi büyük değişimlerin meydana gelebilmesi için milyonlarca küçük değişimin yine milyonlarca yıl içinde birikmesi gerekecekti. Bu süreç ise, milyonlarca ara form oluşmasına neden olacaktı. Darwin bu açıklamasından sonra şu sonuca varmıştır:

Yaşayan veya soyu tükenmiş tüm türler arasındaki ara ve geçiş bağlantılarının sayısı inanılmaz derecede büyük olmalıdır. ⁴

Darwin kitabının başka bölümlerinde de aynı gerçeği dile getirmiştir:

Eğer teorim doğruya, türleri birbirine bağlayan sayısız ara geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. ⁵

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabı'nın "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştır:

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemișse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürelecek en büyük itiraz olacaktır. ⁶

FOSİLLERİ OLAN
KUSURSUZ CANLILAR

HİÇ VAR
SADECE EVRİMÇİLERİN HAYALLERİ

OLMAMİŞ, NDE YAŞAYAN ARAGEÇİŞ CANLILARI

Eğer evrim teorisi doğru olsaydı, fosil kayıtlarında, bu resimlerde olduğu gibi, tam olmamış, iki türde ait farklı özellikler taşıyan, garip canlıların fosilleri bulunmayırdı. Ancak fosil kayıtlarında bu özelliklerde tek bir canlıya bile rastlanmamıştır.

FOSİLLERİ OLAN KUSURSUZ CANLILAR

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Darwin'in bu büyük açmaz karşısında öne sürdüğü tek açıklama ise, o dönemdeki fosil kayıtlarının yetersiz olduğunu gösterdi. Fosil kayıtları detaylı olarak incelendiğinde, kayıp ara formların mutlaka bulunacağını iddia etmişti.

Ancak 150 yıldır yapılan fosil araştırmaları Darwin'in ve onu izleyen evrimcilerin boş yere umutlandıklarını göstermiş ve bir tek ara geçiş formuna ait fosil bulunamamıştır. Günümüzde dünyanın her yerinde, binlerce müzede ve koleksiyonda 100 milyonu aşkın fosil bulunmaktadır. Bu fosillerin hepsi birbirlerinden kesin hatlarla ayrılan, özgün yapıpaya sahip türlerle aittir. Evrimcilerin ümitle aradıkları yarı balık-yarı amfibiyen, yarı dinozor-yarı kuş, yarı maymun-yarı insan ve benzeri canlıların fosillerine kesinlikle rastlanmamıştır. Johns Hopkins Üniversitesi'nden profesör S. M. Stanley bir evrimci olmasına rağmen bu gerçeği söyle itiraf eder:

Bilinen fosil kayıtları kademeli evrim ile uyumlu değildir ve hiçbir zaman olmamıştır... Günümüzdeki paleontologların azı biyoloji tarihçisi William Coleman'ın şu sözlerle ifade ettiği geçmiş yüzyıldaki durumu fark etmiş görülmektedir: "Paleontologların çoğunuğu, delillerinin Darwin'in bir türün değişimine götüren çok küçük, yavaş ve giderek biriken değişiklikler üzerine yaptığı vurguya gelişir durumda olduğunu hissetmiştir." Bir sonraki bölümde sadece fosillerin ne söylediklerini değil, aynı zamanda hikayelerinin neden örtbas edildiğini açıklayacağım.⁷

Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nden paleontolog Niles Eldredge ve antropolog Ian Tattersall ise fosil kayıtlarının evrim teorisine karşı geldiğini söyle açıklarlar:

Kayıtlardaki sıçramalar ve tüm deliller kayıtların

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

gerçek olduğunu gösteriyor: *Gördüğüümüz boşluklar - yapay bir fosil kaydın yapısını değil, yaşamın tarihindeki gerçek olayları yansıtmaktadır.*⁸

Bu evrimci bilim adamlarının da belirttikleri gibi yaşamın gerçek tarihini fosil kayıtlarında görmek mümkündür ve bu tarihte ara geçiş formları yoktur. Başka bilim adamları da ara geçiş formlarının bulunmadığını kabul etmektedirler. Örneğin Indiana Moleküler Biyoloji Enstitüsü Müdürü Rudolf A. Raff ve Indiana Üniversitesi'nden araştırmacı Thomas C. Kaufmann şöyle demektedir:

*Fosil türleri arasında ataların ya da ara geçiş formlarının eksikliği, erken metazoan (çok hücreli hayvan) tarihinin garip bir özelliği değildir. Bu boşluklar geneldir ve tüm fosil kayıtları boyunca hakimdir.*⁹

Fosil kayıtlarında milyarlarca yıl önce yaşamış olan bakterilerin dahi fosilleri korunmuştur. Buna rağmen, hayali ara geçiş formlarına ait tek bir tane bile fosilin bulunamamış olması dikkat çekicidir. Karıncalardan bakterilere, kuşlardan çiçekli bitkilere kadar birçok canlı türünün fosilleri mevcuttur. Soyu tükenmiş canlıların dahi fosilleri o kadar kusursuzca korunmuştur ki, günümüzde görmediğimiz bu canlıların nasıl bir yapıya sahip olduklarını anlamamız mümkün olabilmektedir. Bu kadar zengin fosil kaynaklarının içinde, bir tane dahi ara geçiş formunun bulunmaması ise, fosil kayıtlarının eksikliğini değil, evrim teorisinin geçersizliğini gösterir.

*Fosil kayıtlarında,
milyarlarca yıl önce
yaşamış olan bakterilerden
karıncalara, yapraklılardan
kuşlara kadar birçok
canlıya ait fosil
bulunmasına rağmen,
hayali ara geçiş formlarına
ait bir tek fosil dahi
bulunmamıştır.*

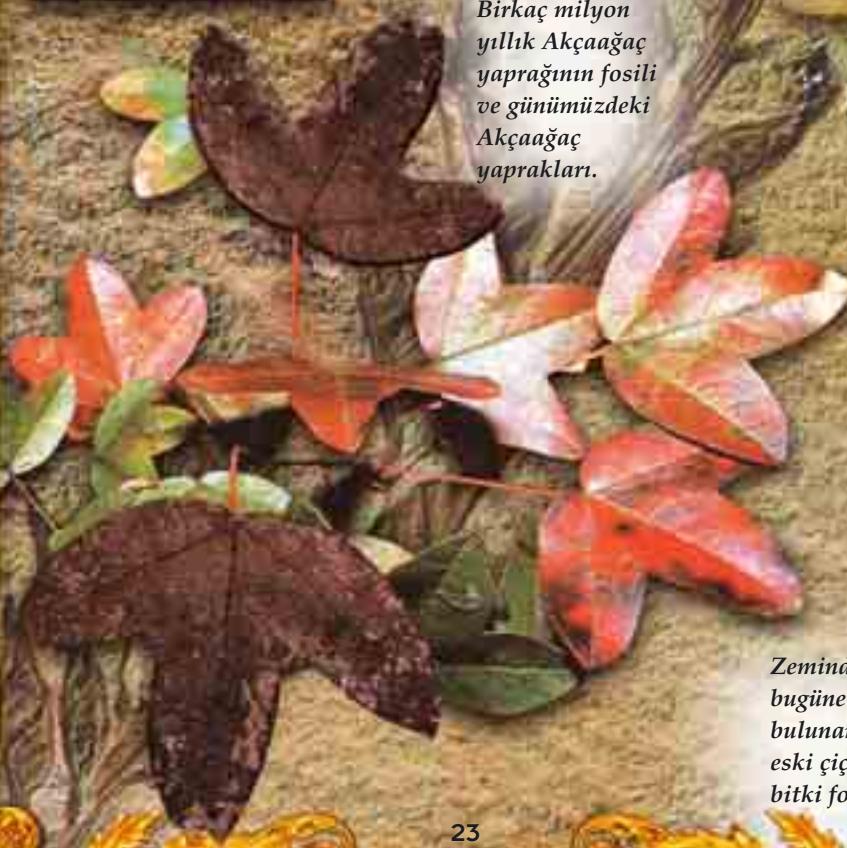
*Altta, 2 milyon yıllık amber
içinde karınca fosili ve üstinde
günümüzdeki karınca*

*Sağda, Çuha
çiçeği fosili ve
yukarıda,
günümüzde
yaşayan
çuha çiçeği*

*Birkaç milyon
yıllık Akçaağaç
yaprakının fosili
ve günümüzdeki
Akçaağaç
yaprakları.*

*Zeminde,
bugüne kadar
bulunan en
eski çiçekli
bitki fosili*

*Ara Formlar
Masul
Olmalı!*

İlerleyen bölmelerde, evrimcilerin ara form olduğunu iddia ettikleri canlıları inceleyecek ve bunların其实 ait formalar olduğunu, bir türe ait tam özelliklere sahip, özgün, mükemmel ve kusursuz canlılar olduklarını göreceğiz. Ancak bundan önce, evrim teorisinin iddiasına göre gerçek ara formların nasıl olmaları gerektiğini incelemekte faydalı bulunmaktadır.

Öncelikle evrime göre bir ara form nasıl oluşacaktır, onu tekrar hatırlatalım. Mutasyonlar, yani radyasyon, kimyasal etkenler gibi nedenlerle bir canının DNA'sında meydana gelen değişiklikler, o canlıda bazı değişikliklere neden olur. Evrim teorisinin iddiasına göre, bir canlı türü jenerasyonlar boyunca bazı mutasyonlara maruz kaldığında, başka bir türe dönüşebilir. Teoriye göre doğal seleksiyon, mutasyonlardan "yararlı" olanları seçer, biriktirir ve böylece uzun zaman içinde yeni biyolojik yapılar oluşturur. Evrim teorisinin türlerin oluşumu ile ilgili iddiasının özeti bu şekildedir.

Ancak, mutasyonlar rastgele meydana gelirler ve çoğunlukla canlıya zarar verirler. Zarar vermediklerinde ise canlı üzerinde bir etkileri olmaz. Mutasyonların bugüne kadar faydalı oldukları tek bir durum dahi tespit edilmemiştir. Dolayısıyla mutasyonların, canlıya yarar sağlaması mümkün değildir. Özellikle de bir canlı türünü en baştan alıp,

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

bilinçli bir şekilde, o canlinın şeklindeki düzgünlüğü, fonksiyonlarındaki kusursuzluğu bozmadan, canlinın yaşama koşullarını zorlaştırmadan o canlıyı aşama aşama başka özelliklerle inşa etmesi imkansızdır. Örneğin mutasyonlar rastgele ve bilinçsiz oldukları için, denizden karaya çıkacak bir balığa bir kerede akciğer inşa edemezler. Veya bu canlinın yüzgeçlerini bir kerede veya makul aşamalarla karada onun ağırlığını taşıyabilecek, yalpalamadan rahat bir şekilde yürüyeceği ayaklara dönüştüremezler. Mutasyonlar sonucunda solungaçlarla akciğer, yüzgeçlerle ayaklar, pullarla tüyler, ayaklarla kanatlar, dört ayaklı duruş ile iki ayaklı duruş, eğiç iskeletle dik duran iskelet arasında hep çok bozuk, birçok anormallik ve şekil bozukluğu taşıyan, gerçek anlamda sakat, günümüzdeki tam türlerle hiçbir ilgisi olmayan, "deforme", garip şekilli yapılar ortaya çıkacaktır.

Evrim teorisinin iddiasına göre, canlı türleri birbirlerinden küçük değişimlerle türemişlerdir. Evrimecilerin bu iddiaları doğru olsaydı, resimdeki gibi ara geçiş canlılarının fosil kayıtlarında bulunması gereklidir. Ancak bu tür canlılardan eser yoktur.

Ayrıca unutmamak gereklidir ki, evrimcilerin iddia ettiği bu hayali değişim milyonlarca yıl süreceği için, bu tür bozuk, sakat ara formların sayısının tam türlerden çok daha fazla olması ve fosil kayıtlarında da en sık bu tür deformelere canlılara rastlanması gereklidir. Çünkü evrimcilerin iddialarına göre, günümüzde gördüğümüz her tür ve bu türlerin sahip oldukları her yapı, en ince ayrıntısına kadar, göz çukurlarından el bileklerine, parmakları oluşturan küçük kemik parçalarından kafatasının şecline, kaburgaların kafes şeklinden omurganın sayısına kadar tesadüfi mutasyonlar sonucunda **aşama aşama** meydana gelmiştir. O zaman bir canlı türü oluşana kadar o canlı türünün her organı, her uzvu, her parçası **aşama aşama** şekillenmiş demektir.

MİLYONLARCA
ÖRNEĞİNE
RASTLADIĞIMIZ TAM
BİR AYAK FORMU
(resim: 5)

EVRİMÇİLERE GÖRE
OLMASI GEREKEN
-AMA VAR OLMIYAN-
BOZUK ARA FORMLAR
(resim: 1-4)

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

EVRİMCİLER CANLILARIN AŞAMA AŞAMA BUGÜNKÜ HALLERİNİ ALDIKLARINI ÖNE SÜRMEK İSTİYORLAR. ANCAK BURADAKİ GİBİ SÖZDE ARA FORMLARIN TEK BİR ÖRNEĞİNE RASTLANMAMAK İSTİYORLAR.

EVRİMCİLERE GÖRE OLMASI GEREKEN HAYALİ ARA FORMLAR

Fosil kayıtlarında bulunan canlılar hep kusursuz ve tamdırlar. Hiçbiri bu resimlerde görüldüğü gibi ara aşamada değildir. Bu gerçek, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığının önemli bir delilidir.

ÜSTTEKİ GİBİ ARA GEÇİŞ CANLILARI

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

ERLER.
ŞTİR.

KUSURSUZ YAPISIYLA
GÜNÜMÜZE AİT BİR YUSUFÇUK.
YAKLAŞIK, 355-295 MİLYON YILLIK YUSUFÇUK
FOSİLİ, GÜNÜMÜZDEKİYLE TIPATIP AYNI.

TAM BİR KUŞ FOSİLİ

LILARI HİC VAR OLMAMIŞTIR.

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

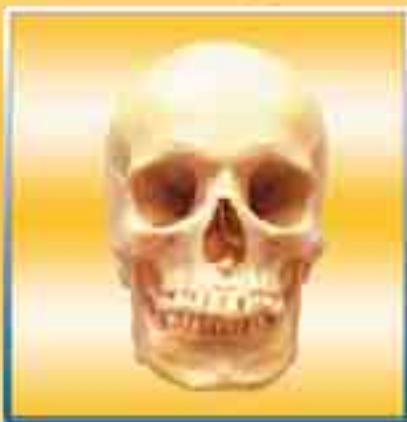
Örneğin kafatasını ele alalım. Günümüzde gördüğümüz ve geçmişte yaşayıp fosil kayıtlarında bulduğumuz tüm canlıların çok kusursuz, pürüzsüz, simetrik, hiçbir deformasyonu olmayan kafatasları vardır. Oysa evrimcilerin iddialarına göre ilk kusursuz kafatası oluşana kadar, kafatası birçok bozuk aşamadan geçmiş olmalıdır. Örneğin simetrik bir görünüm alana kadar birçok asimetrik şekil almalıdır; sağa doğru daha çok kaymış, çenesi sağa veya sola doğru kayık, burnu sağ yanağına yakın, kulakları yanağına veya daha geriye doğru, diğer taraftaki kulağı ise tam aksi yönde, göz çukurlarının biri daha üstte, diğeri daha sola doğru ve bunlar gibi milyonlarca bozuk form oluşmalıdır. Veya bu kafataslarının bazlarında işe yaramayan, gereksiz kemikler çıkmalı, birkaç jenerasyon sonra bu kemikler işe yaramadıkları için yok olmalıdır. Oysa fosil kayıtlarında hiç böyle canlılar yoktur. Hepsinin kafatasları günümüzdeki canlıların kafatasları gibi düzgün, simetiktir. Göz, kulak, burun gibi organlar için ayrılan boşluklar da yine simetrik ve son derece düzgündür.

Çerçeve içindeki resimlerde görüldüğü gibi, bilinen kafataslarının tamamı tam ve düzgündür. Hiçbirini ara form olma özelliği taşımadaktır. Hangi tür ait olurlarsa olsunlar, kusursuz bir yapıdadırlar.

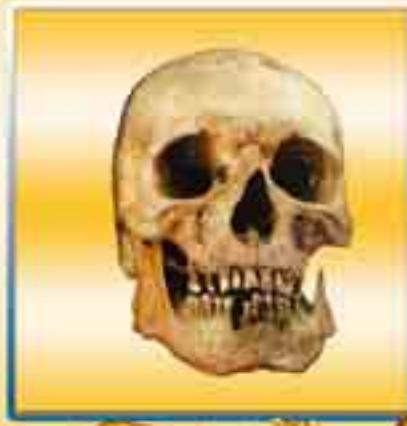

ÇERÇEVE İÇİNDEKİLER GİBİ,
BİLİLEN TÜM İNSAN KAFASLARI,
SİMETRİK, DÜZGÜN VE TAMDIR.

ÇERÇEVESİZ OLARAK GÖRÜLEN VE ÖZEL OLARAK
YAPILMIŞ, BOZUK, ASİMETRİK KAFASLARINA
İŞE -EVRİMCİLERİN BEKLENTİLERİNİN TERŞİNE-
FOSİL KAYITLARINDA HİC RASTLANMAMAKTADIR.

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Yarım kalmış, tamamlanmamış bir görünümleri yoktur. Bir başka deyişle bunlar tesadüfen oluşmuş, rastgele mutasyonlar neticesinde deform olmuş, bir türden başka bir türe doğru geçiş özelliği gösteren kafatasları değildir. Aynı günümüzdeki canlılar gibi eksiksiz yapılara sahiptirler. Oysa eğer evrim teorisi doğru olsaydı, önceki sayfada görülen yamuk ve şekilsiz, bozuk kafataslarına ait fosiller bulunması gereklidir. Ancak bu tür fosillerden yeryüzü katmanlarında eser yoktur. Bu açık gerçek, evrim teorisinin iddialarının doğru olmadığını kesin bir ispatıdır.

Fosil kayıtlarında bu tür bozuk yapı ve organlardan, garip ara türlerden ne kadar çok bulunması gerektiğini daha iyi görebilmek için, evrime giden tesadüf kavramı üzerinde biraz daha durmak gereklidir. Evrim teorisine göre, bu ara formlar tamamen bilinçsizce, tesadüfen oluşmaktadır. Örneğin bir canının yaşadığı bölgede tesadüfen mutasyona sebep olacak bir olay meydana gelmekte, bu olay canının genetik yapısını etkilemeye ve canlıda birtakım değişiklikler ortaya çıkarmaktadır. Ancak, bu mutasyon canının genetik yapısının tamamını da değiştirmemektedir. Örneğin ellerini, kollarını etkilerken, kafatası aynı kalabilmektedir. Yani mutasyon hangi genlerine isabet ederse, o genlerin kontrol ettiği organ veya yapıarda bir değişiklik olmaktadır. Bu gerçekleşmesi hiçbir şekilde mümkün olmayan bir hayalde başka bir şey değildir.

Bilindiği gibi canlıların sahip oldukları tüm özellikler DNA'larındaki bilgide saklıdır. DNA ise, milyarlarca harften oluşan bir bilgi bankası gibidir. Bu harflere isabet eden rastgele mutasyonlar, bu bilgiyi daha mükemmel hale getiremez, çünkü bu mutasyonlarda bilinç yoktur. Dolayısıyla mutasyonlar DNA'daki kusursuz bilgiyi hep bozacaklardır.

FOSİL KAYITLARINDA
BULUNMAYAN HAYALİ
ANTİLOP ARA FORMU

ANTİLOBA
AİT DÜZGÜN
BİR KAFATASI

TAM, SİMETRİK VE
KUSURSUZ BOYNUZLARA
SAHİP BİR ANTİLOP

Eğer canlılar evrimcilerin iddia ettikleri gibi tesadüfi mutasyonlar sonucunda meydana gelseydi, örneğin bir gergedanın veya geyiğin boynuzları ve kafatası olusana kadar, arada sayısız biçimde, deform, garip görünen kafatası ve boynuz şekli oluşacaktı. Bunların da mutlaka fosil kayıtlarında görülmeliydi. Ancak fosil kayıtlarında bulunan tüm kafatasları ve boynuzlar, eksiksiz ve kusursuzdurlar.

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

A photograph of three hands against a white background. The top hand is reaching down towards a cluster of Scrabble tiles. Below it, two other hands are held open, palms up, ready to receive the tiles. The tiles are arranged in a loose, downward-sloping pile. Each tile has a single letter on it, though they are not clearly legible.

Bilinçsizce meydana gelen mutasyonlar en baştan kusursuz, mükemmel bir yapı oluşturamazlar. Hep bozuk, yamuk, eksik, kusurlu yapılar meydana getirirler. Sözgelimi eller de evrim teorisinin iddiasına göre rastgele mutasyonların bir eseridir. Ancak rastgele meydana gelen mutasyonlar hem estetik, hem en kullanışlı, hem de cisimleri en kusursuz şekilde tutma, kavrama ve hissetme yeteneğine sahip eller oluşturamazlar.

En mükemmelle gelene kadar (ki bunu başırmaları imkansızdır) arada milyonlarca bozuk el, kol, ayak, bacak inşa etmeleri gereklidir. Örneğin her bir parmağın uzunluğu bugünkü şecline gelene kadar milyonlarca aşamadan geçecektir. Evrimcilerin iddialarına göre kör tespitler, parmakları bileklerden, kolun orta kısmından, elin üstünden, avuçlardan çıkartacak, onları yanyana dizene kadar her jenerasyonda birçok sıralama deneyecektir. Nasıl ki elinizde harflerin yazılı olduğu pulları rastgele yere at-

sanız, bunların belli bir sırada dizilip, anlamlı bir cümle, hatta bir kelime oluşturmalarını bekleyemezseniz, tesadüfen meydana gelen mutasyonların el veya ayak parmaklarını, bacak ve kol kemiklerini de en düzgün, en kullanışlı, en estetik sırada dizmelerini bekleyemezsiniz.

**EĞER EVRİM TEORİSİ DOĞRU OLSAYDI, RESİMLERDE
GÖRDÜĞÜMÜZ BOZUK, BİÇİMSİZ, GARİP EL VE KOL
YAPILARINA FOSİL KAYITLARINDA SIKÇA RASTLAMAMIZ
GEREKİRDİ. ANCAK BİLİNEN TÜM EL VE KOL FORMLARI,
SON DERECE İŞLEVSEL VE DÜZGÜNDÜR.**

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Örneğin ayak kemikleri insanın en ideal ve en az yorularak yürüyebileceği ve vücutun ağırlığını en az hissedebilecegi şekilde özel olarak yaratılmışlardır. Ayak tabanındaki kavis, vücut ağırlığına karşı kemiklere destek verme özelliğine sahiptir. Bu nedenle bu kavisten yoksun olan düz tabanlılar yürüme zorluğu çekerler. Evrimci iddiaları doğru kabul etmemiz durumunda, ayak kemiklerinin bu ince detaylara sahip olana kadar geçireceği evreler sayısızdır. O zaman fosil kayıtlarında da bu evrelerin hiç olmazsa birkaç tanesine rastlamak gereklidir. Oysa, fosil kayıtlarında yarım evreler değil, her zaman tam ve kusursuz ayaklar bulunmaktadır.

Evrimecilerin iddialarına göre fosil kayıtlarında evrelerine rastlanması gereken bir başka yapı ise bozuk omurgadır. Omurga, "omur" denilen 33 küçük yuvarlak kemiğin birbirinin üzerine dizilmesiyle oluşur ve insan için hayatı bir önem taşır. Vücutun üst kısmının tüm ağırlığını omurga taşırlar.

İNSANA
AİT,
DÜZGÜN
AYAK
KEMİĞİ
YAPISI

4

Yukarıdaki resimlerde
görülen hayali, bozuk
ayak kemiği yapıları
(resim: 1-4), insanın
yürümesine hatta dengeli
olarak ayakta durmasına engel
teşkil edecek biçimdedir. Ancak bi-
linen tüm ayak kemiği fosilleri en
ideal yapıda yaratılmışlardır ve
bu tür anormalliklere rastlanmaz.

FOSİL KAYITLARINDA BULUNAMAYAN,
HAYALİ, BOZUK VE BİÇİMSİZ AYAK
KEMİĞİ YAPILARI (resim: 1-4)

1

2

3

36

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Omurganın "S" şeklindeki kıvrımlı yapısı, üzerindeki yükün eşit dağıtılmmasını sağlar. Yürümek için atılan her adımda, vücut ağırlığı nedenile yerden vücuda doğru bir tepki kuvveti gelir. Bu kuvvet, omurganın sahip olduğu amortisörler ve "kuvvet dağıtıcı" kıvrımlı şekli sayesinde vücuda zarar vermez. Eğer tepkiyi azaltan amortisörler ve kıvrımlı özel yapı olmasa, atılan her adımda, ortaya çıkan kuvvet direkt olarak kafatasına iletildi ve omurganın üst ucu, kafatası kemiklerini parçalayarak beyin içine girerdi. Böyle bir durumda ise, insan soyunun devamı mümkün olamayacaktı.

İnsanın sözde atası olarak gösterilen tüm omurgaların da omurgası yine son derece düzgündür. Bilinen en eski omurgalar olan Kambriyen devri balıklarının, onlardan sonra ortaya çıkan balıkların veya kara omurgaların tümü, düzgün ve kendilerine özgü omurga yapılarına sahiptirler ve aralarında hiçbir ara form yoktur.

**HAYALİ BOZUK OMURGA
ŞEKİLLERİ** (resim: 1-3)

Orjinal insan omurgası, son derece düzgündür ve vücutu esnek olarak ayakta tutacak en ideal şekilde yaratılmıştır. Evrimcilere göre ara form olmak gereken bozuk omurga şekillerine ise hiç rastlanmamaktadır.

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Evrim teorisinin iddiasına göre, tesadüfler bu mükemmel omurgaları oluşturanaya kadar yüzbinlerce ara omurga formu üretmelidirler. Örneğin "S" biçimli kıvrık yapıyı oluşturanaya kadar birçok farklı ara şekil oluşacaktır, ta ki omurga beyni parçalamayacak bir şekil alana kadar. İnsan omurgasının 33 parçası da bir anda oluşmayacak, binlerce jenerasyon boyunca adım adım inşa edilecektir. Elbette ki bu adım adım gelişim fosil kayıtlarında da iz bırakacak, 2 omurlu, 5 omurlu, 12 omurlu yapılara sahip fosiller bulunacaktır. Ancak, fosil kayıtlarındaki omurgalar hep o canlı için en mükemmel, en uygun olan yapı ve özelliklere sahiptirler. Şekilleri ve yapıları itibariyle kusurlu, eksik, tamamlanmamış değildirler, aksine en mükemmel yapıdadırlar. Yani aşağıdaki çizimlerde görülen ara omurga yapılarına fosil kayıtlarında hiç rastlanmamıştır. Fosil kayıtlarında tüm canlılar hep en mükemmel halleriyle ve

Eğer evrimeyicilerin iddia ettiği gibi aşama aşama bir gelişim yaşanmış olsaydı; yukarıdaki gibi 2 omurdan ya da 5 omurdan oluşan omurgalar bulunması gereklidir. Ancak fosil kayıtlarında bu tür örnekler hiç rastlanmaz. Aksine bilinen tüm omurga yapıları, bugünkü mükemmel formlarına sahiptir.

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

tam olarak vardır. Evrimcilerin ara geçiş formu olarak öne sürdükleri canlılar da, önceki sayfalarda belirtilen ara form özelliklerini göstermemektedir. Bunların her biri tüm özellikleri açısından tamdır, ara aşamada olan, eksik hiçbir organ veya yapıları bulunmamaktadır. Kafatasları, omurgaları, el ve ayak yapılarında hiçbir yarı, noksan kalmış özellik yoktur. Tüm canlılar kusursuz halleriyle mevcuttur.

*Evrime
lere göre
ara form
olduğunu
iddia etmek
değerli
canlılar
gerçekte,
tam ve
kusursuz
yapılara
sahip
canlı
türleridir.
Bu canlıların
ara form
özellikleri
bulunmamaktadır.*

*Evrime
lere göre
ara form
olduğunu
iddia etmek
değerli
canlılar
gerçekte,
tam ve
kusursuz
yapılara
sahip
canlı
türleridir.*

*Günümüzde halen yaşayan
Caelacanth, tam bir balıktır.*

150 milyon yıllık Archæopteryx fosili

410 milyon yıllık Caelacanth fosili

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Örneğin yusufçugun, baykuşun, balıkların, sincapların önce-sinde, yeryüzü tabakalarında biraz yusufchuğu andıran, biraz baykuşa benzeyen, ama bir yandan da başka canlıla-
ra ait yarı özellikler taşıyan, garip canlıların fo-
silleri kesinlikle bulunmamaktadır. Tüm bu ger-
çekler bize göstermektedir ki, evrim teorisi-
nin "milyonlarca yıl içinde aşama
aşama gelişen canlılar" iddiası ta-
mamen bir hayal ürünüdür.
Yaklaşık 1.5 asırdır dünyanın
her yerinde evrimcilerin çalış-
malarına ve delil arayışlarına
rağmen, bu iddiayı destekleye-
cek tek bir delil bugüne kadar
bulunamamıştır.

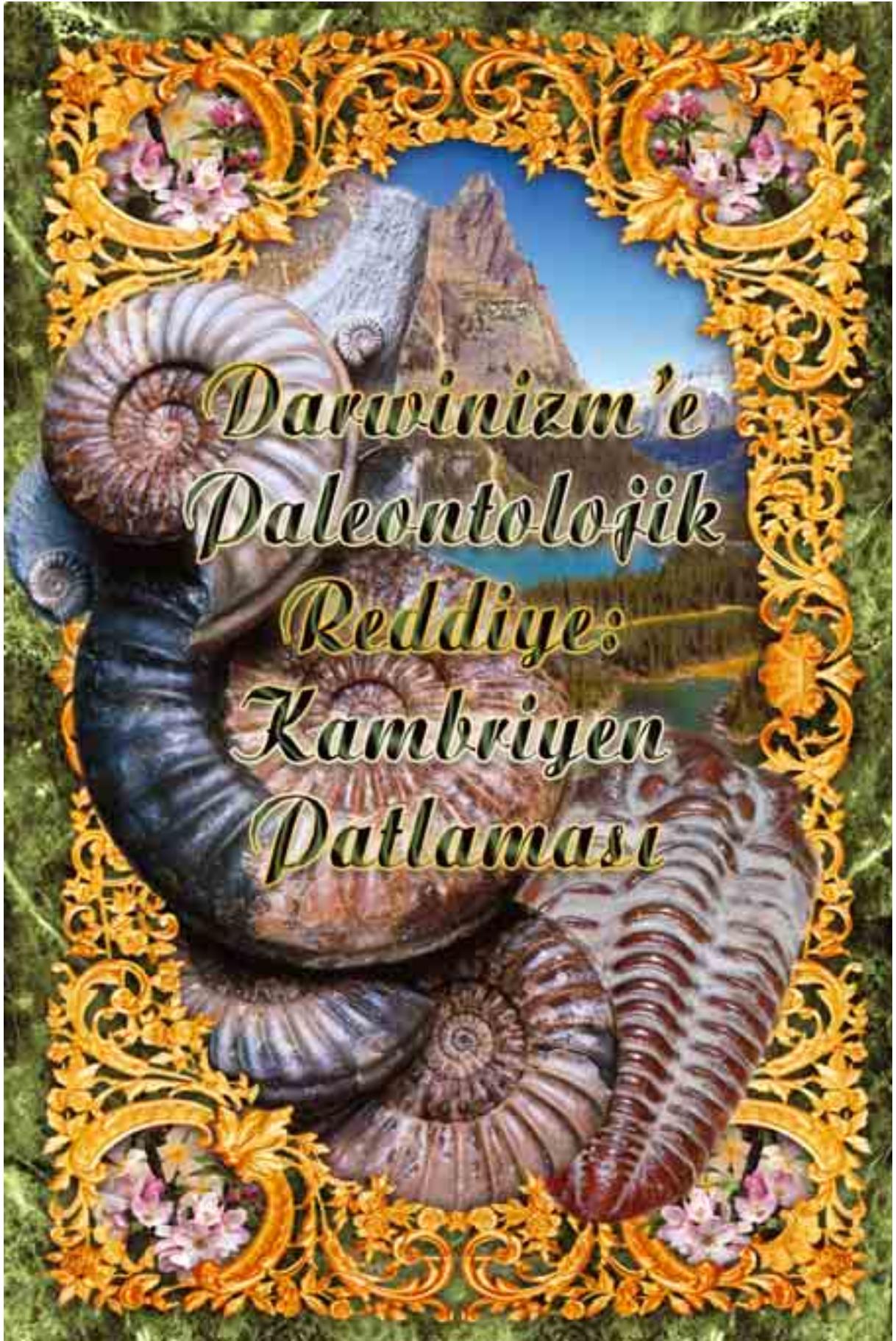
Gökleri ve yeri hak ile yarattı; O, sıtk
koştukları şeyleden yücedir. İnsam bir damla
sudan yarattı, buna rağmen O, apacık bir düşmandır.

Ve hayvanları da yaratır; sizin için onlarda işinma
ve yararlar vardır ve onlardan yemektesiniz.

Aksamları getirir, sabahları götürürken onlarda
sizin için bir güzellik vardır.

(Nahl Suresi, 3-6)

*Darwinizm'e
Paleontolojik
Reddiye:
Kambriyen
Patlaması*

Darwinizm, canlılığın tek bir ortak atadan geldiğini ve küçük değişimlerle farklılaştığını öne sürmektedir. Bu durumda, canlılığın, ilk başta birbirine çok benzer ve basit formlarda ortaya çıkan olması gereklidir. Yine aynı iddiaya göre, canlıların birbirlerinden farklılaşmaları ve kompleksliklerinin artması da, çok uzun zamanlar içinde olmalıdır.

Kısacası Darwinizm'e göre, canlılık tek bir kökten gelen, ancak sonra dallara ayrılan bir ağaç gibi olmalıdır. Nitekim bu varsayımdan Darwinist kaynaklarda ısrarla vurgulanır ve "hayat ağacı" (tree of life) kavramı sık sık kullanılır. Bu hayat ağacına göre, canlılar arasındaki en temel sınıflandırma birimi olan ve hayvanları vücut planlarına göre sınıflandırılan filumların da, kademe kademe ortaya çıkan olması gereklidir.

Darwinizm'e göre önce küçük ve daha basit formlarda türler oluşmalı ve bunlar zaman içinde bir filumu oluşturmalı ve sonra diğer filumlar küçük küçük küçük değişimlerle ve uzun zaman dilimleri içinde yavaş yavaş belirmelidir. Darwinizm'in bu varsayıımına göre, hayvan filumlarının sayısında da kademeli bir artış yaşanmış olmadır.

Ancak fosil kayıtları Darwinizm'in bu öngörülerinin doğru olmadığını göstermektedir. Evrimci iddiaların tam aksine havyanlar, ilk ortaya çıktıktan sonra dönemden itibaren birbirlerinden çok farklı ve çok kompleksler. **Bugün bilinen tüm hayvan filumları ve hat-**

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

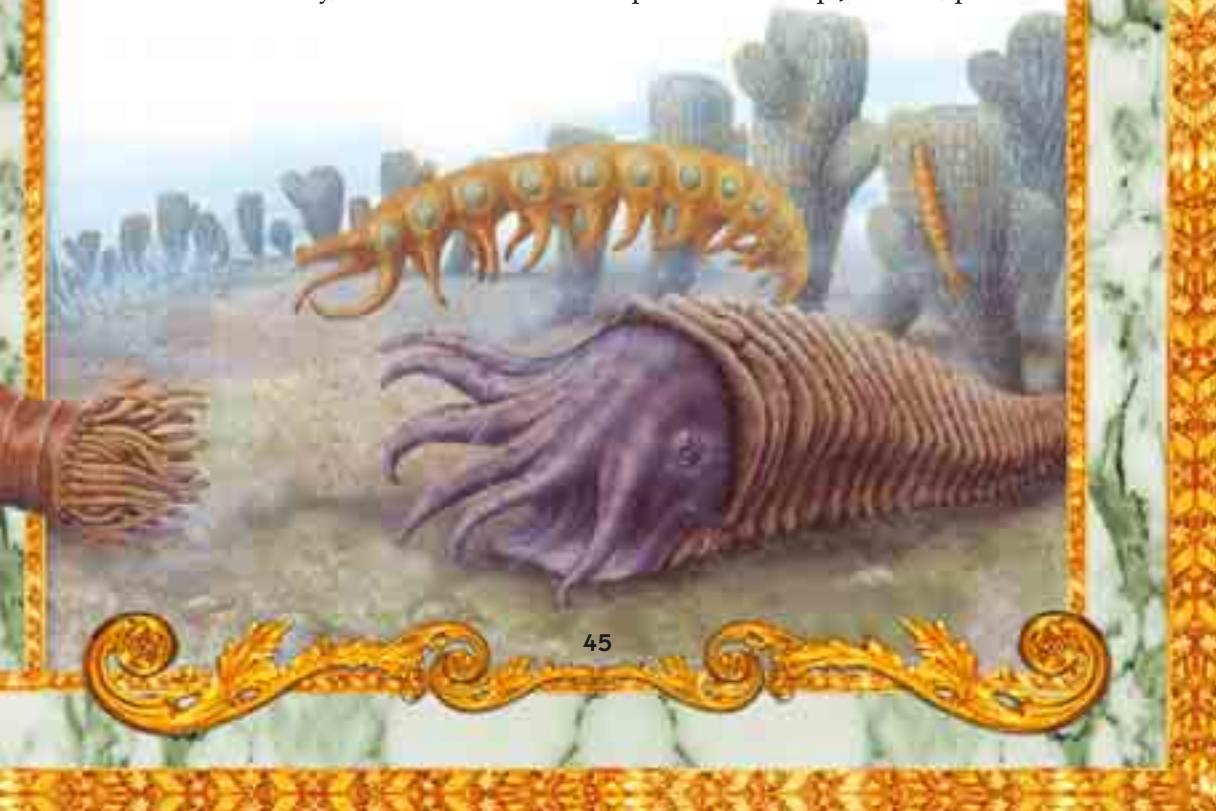
545 milyon yıllık
trilobit fosili

ta çok daha fazlası yeryüzünde aynı anda, Kambriyen devri olarak bilinen jeolojik dönemde ortaya çıkmışlardır.

Canlılığın bilinen tüm hayvan filumları ile ortaya çıktığı Kambriyen devri, 570-505 milyon yıl önce yaşanmış 65 milyon yıllık bir jeolojik dönemdir. Ancak bilinen tüm filumların tamamına yakınının hep birlikte ortaya çıktıkları zaman dilimi, Kambriyen devrin daha küçük bir bölümündür ve bunun en fazla 10 milyon yıl olduğu hesaplanmaktadır. Bu, jeolojik anlamda çok kısa bir zaman dilimidir.

Bu kadar kısa bir zamanda canlılığın tüm çeşitliliği, tüm farklı vücut planları ile birlikte aniden ortaya çıkması, Darwinizm'in beklenetisinin tam aksidir. Kambriyen devrinde ortaya çıkan filumların bir kısmının sonradan soylarının tükenmesi ve bir daha da yeni filum belirmemesi ise bu çelişkiyi daha güçlendirmektedir: Canlılık evrimcilerin iddia ettikleri gibi, giderek genişleyip, çeşitlenmemekte, aksine çok çeşitli başlayıp giderek daralmaktadır.

Darwinizm'in dünya çapındaki en önemli eleştirmenlerinden biri olan Berkeley, California Üniversitesi profesörü Philip Johnson, pa-

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

leontolojinin ortaya koyduğu bu gerçeğin, Darwinizm'le olan açık çelişkisini şöyle açıklamaktadır:

Darwinist teori, canlılığın bir tür "giderek genişleyen bir farklılık üçgeni" içinde gelişliğini öngörür. Buna göre canlılık, ilk canlı organizmadan ya da ilk hayvan türünden başlayarak, giderek farklılaşmış ve biyolojik sınıflandırmanın daha yüksek kategorilerini oluşturmuş olmalıdır. Ama hayvan fosilleri bizlere bu üçgenin gerçekten başaşağı durduğunu göstermektedir: Filumlar henüz ilk anda hep birlikte vardır, sonra giderek sayıları azalır.¹⁰

Philip Johnson'ın belirttiği gibi, filumların kademeli olarak oluşması bir yana, tüm filumlar bir anda var olmuşlar; hatta ilerleyen dönemlerde bazlarının soyu tükenmiştir. Kambriyen öncesi (Prekambriyen) dönemde sadece tek hücreli canlıların ve basit çok hücrelilerin oluşturduğu üç farklı filum vardır. Kambriyen döneminde ise, 60-100 arasında farklı hayvan filumu bir anda ortaya çıkmıştır. İlerleyen dönemde ise bu filumların bir kısmının soyları tükenmiş, günümüze kadar sadece bazı filumlar ulaşmıştır.

Bilim yazarı Roger Lewin, Darwinizm'in, hayatın tarihi hakkındaki tüm varsayımlarını çökerten bu olağanüstü durumdan söyle söz eder:

"Hayvanların tüm tarihindeki en önemli evrimsel olay" olarak tanımlanan Kambriyen Patlaması, daha sonra da varlıklarını koruyacak olan bütün temel viçut formlarını (filumları) ortaya koymuştur. Bunların bir kısmının daha sonra soyları tükenmiştir. Bazı tahminler, şu anda var olan 30 farklı hayvan filumu ile karşılaşıldığında, Kambriyen Patlamasının yaklaşık 100 kadar farklı filumu ortaya çıkardığı yönündedir.¹¹

Paleontologlar James Valentine, Stanley Avramik, Philip Signor ve Peter Sadler ise Kambriyen Patlaması için şu yorumda bulunurlar:

Fosil kayıtlarında açıkça en dikkate değer olay, Kambriyen'in başlangıcında

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

günüümüzde yaşayan veya soyu tükenmiş olan birçok filumun aniden ortaya çıkması ve çeşitlenmesidir. Bu daha önce tahmin edilenden daha ani ve geniş kapsamlıdır.¹²

Darwin, *Türlerin Kökeni*'ni yazarken, Kambriyen'de aniden ortaya çıkan zengin canlı çeşitliliğinin farkındaydı. Henüz bugünkü kadar açık bir biçimde ortaya çıkmış olmasa da, Kambriyen devrindeki olağanüstü durum fark edilmişti ve Darwin bunu teorisi için büyük bir "güçlük" olarak görüyordu. *Türlerin Kökeni*'nde şöyle yazmıştı:

Cök daha ciddi bir şekilde ortaya çıkan ilişkili bir problem daha vardır ki, bu da hayvanlar aleminin temel sınıflarına ait türlerin bilinen en aşağı tabakalarındaki fosil kayalarında aniden ortaya çıkmasıdır...¹³

Darwin, Kambriyen'de aniden ortaya çıkan canlıları evrimsel açıdan açıklamanın tek yolu olarak Kambriyen öncesi dönemi görüyordu. Eğer Kambriyen öncesi devirde de çok sayıda, birbirinden farklı ve kompleks canlı grubu varsa, o zaman bunların Kambriyen canlılarının ataları olduğunu iddia edecekti. Darwin şöyle demişti: "Eğer teori doğruysa, en alt Kambriyen tabakası tortu bırakmadan önce, yeryüzünün canlılarla dolup taşıdığı çok uzun bir süre geçmiş olması kaçınılmazdır."¹⁴ Darwin, Kambriyen öncesinde hiçbir canlı kalıntısı bulunmaması ihtimaline karşı ise, yeryüzündeki fosil kayıtlarının yetersiz olduğunu, yaşılı tabakaların aşırı sıcak ve basınç nedeniyle fosilleri yok ettiğini öne sürdü.¹⁵

Darwin, yetersiz araştırmalara güvenerek, *Türlerin Kökeni*'nde bu tür bahaneleri sıralamıştı. Ancak günümüzde fosil kayıtları ve jeolojik katmanlar yeteri kadar araştırılmış, Kambriyen'den daha eski fosil yatakları dahi bulunmuştur. Yani günümüzde Kambriyen öncesi dönem hakkındaki bilgiler, Darwin'in bilgilerine göre çok daha güvenilirdir.

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Paleontologlar, Galler, Kanada, Grenland ve Çin'de çok iyi korunmuş ve oldukça zengin fosil yataklarının bulunduğu Kambriyen kayalıkları buldular. Yeni bulunan oldukça büyük miktarlardaki Kambriyen ve Kambriyen öncesi fosilleri Darwin'in sorununu çözmekten çok ona daha yenilerini kattı. Öyle ki, paleontologların çok büyük bir bölümü, en önde gelen evrimciler dahi, büyük hayvan gruplarının Kambriyen'in ilk dönemlerinde aniden ortaya çıktıklarına ve öncelerinin olmadığına ikna oldular. Bu olay evrimci yayınlarda dahi "Kambriyen Patlaması" veya "biyolojinin Big Bang'i (büyük patlaması)" olarak anılmaya başlandı.

British Columbia'da (Kanada) bulunan Burgess Shale fosil yataklarının bulunduğu bölge

kadife tırtıl

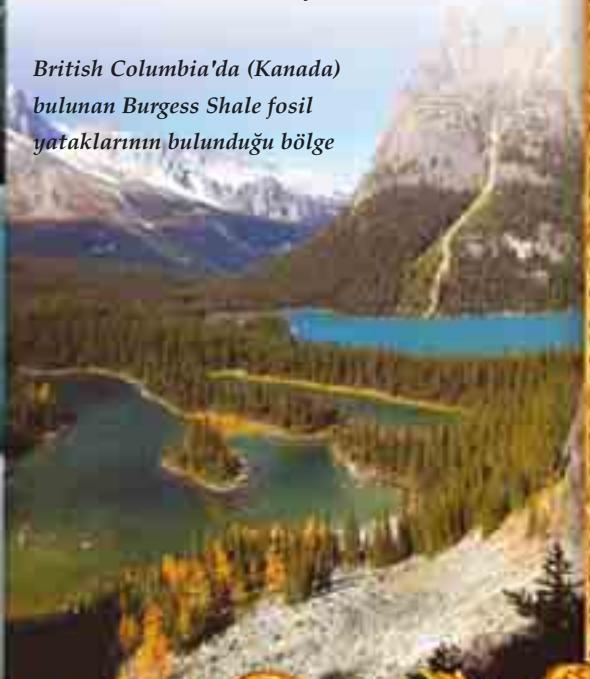
karides benzeri trilobit

hyolithid

sert dikenli kurtçuk

tüylü kurtçuk

batrak benzeri organizma

Kambriyen Patlamasına Karşı Darwinizm'i Kurtarma Çabaları

Darwin, Kambriyen döneminde hayvan fosillerinin aniden ortaya çıktığını bilmesine rağmen, 1980 yılına kadar bu konunun önemi ve çapı tam anlamadı. Ancak daha önce Kanada'nın British Columbia eyaletinde yer alan Burgess Shale'de bulunan fosiller, paleontologlar Harry Whittington, Derek Briggs ve Simon Conway Morris tarafından tekrar analiz edildiklerinde, Kambriyen Patlamasının önemi ortaya çıktı. 1980'ler aynı zamanda Burgess Shale'e benzeyen iki yeni fosil bölgesinin daha keşfedildiği bir dönem oldu: Kuzey Greenland'de Sirius Passet ve Güney Çin'de Chengjiang. Tüm bu bölgelerde Kambriyen döneminde ortaya çıkan çok farklı canlıların fosilleri bulundu. Chengjiang fosilleri bunların arasında en eskileri ve en iyi korunmuşlardır; ayrıca ilk omurgalıları da içermektedir.

Ünlü bilim dergisi *Trends in Genetics* (TIG), Şubat 1999 tarihli sayısında bu konuyu ele almış ve Burgess Shale'deki fosil bulgularının evrim teorisine göre bir türlü açıklanamadığını kabul etmiştir:

Küçük bir mekanda bulunmuş olan bu fosillerin, evrim biyolojisindeki bu büyük sorunla ilgili hararetli tartışmanın tam merkezinde yer olması oldukça garip gözükebilir. Fakat bu tartışmalara neden olan şey, Kambriyen devrinde yaşayan hayvanların fosil kayıtlarında şartsızca bir bollukta ve birdenbire belirmeleridir. Radyometrik tarihlendirmelerin daha kesin sonuçları ya da gidererek artan yeni fosil bulguları ise, sadece bu biyolojik devrimin anılığını ve alanını keskinleştirmiştir. Yeryüzünün yaşam potasındaki bu değişimin büyükliği bir açıklama gerektirmektedir. Şu ana kadar birçok tez ileri sürülmüş olsa da, genel fikir hiçbirinin ikna edici olmadığıdır. ¹⁶

"Hiçbiri ikna edici olmayan" bu fikirler, evrimci paleontologlara aittir. Evrimci paleontologlar, evrim teorisini Kambriyen Patlaması karşısında koruyabilmek için zorlama bahaneler öne sürmekte, ancak bunları birbirlerine dahi kabul ettirememektedirler.

*Fosil kayıtlarının yetersiz ve parça parça olduğu bahanesi

Evrimecilerin Kambriyen Patlamasına karşı öne sürdükleri ilk bahane fosil kayıtlarının eksik olduğu iddiasıdır. Bu eksiklik nedeni ile Kambriyen öncesindeki canlıların fosillerine ulaşamadığını ve bu nedenle sanki canlılar bir anda ortaya çıkmış gibi bir görünüm olduğunu öne sürerler.

Oysa fosil kayıtları evrimecilerin iddia ettikleri gibi eksik değildir. Günümüzde, Kambriyen öncesinin son dönemlerine ve Kambriyen'e ait birçok tabaka keşfedilmiştir. Ve paleontologlar, eğer Kambriyen canlılarının ataları Kambriyen öncesinde var olsaydı bunları bulmuş olacağımıza ikna olmuşlardır. California Üniversitesi'nden ve Smithsonian Enstitüsü'nden paleobiyologlar James Valentine ve Douglas Erwin'e göre, Kambriyen dönemine ait fosil kayıtları, benzer özellik ve zaman aralığına sahip daha yakın fosil tabakalarında olduğu kadar tamdır.

Valentine ve Erwin buna rağmen "ataların veya ara geçişlerin" bilinmediğini belirterek şu sonuca varmaktadır: "Patlama gerçek; fosil kayıtlarındaki eksikliklerle örtüilemeyecek kadar büyük." ¹⁷

İngiliz jeologlar M. J. Benton, M. A. Wills ve R. Hitchin ise Şubat 2000'de yazdıkları bir yazıda, "Fosil kayıtlarının ilk başlarının tamam olmadığı açık, ancak yaşamın tarihini anlamak için yeterli." ¹⁸ diyecek, fosil kayıtlarının eksik olduğunu ileri sürmenin bir bahane olamayacağını açıklamış oluyorlardı.

*Küçük ve yumuşak canlılar fosil bırakmadılar bahanesi

Evrimecilerin Kambriyen Patlaması ile ilgili diğer bahanesi de aynı şekilde geçersizdir. Bu ikinci bahaneye göre, hayvan filumlarının atalarının Kambriyen öncesinde bulunmayışının nedeni, çok kü-

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

çük ve yumuşak vücutlu olmaları ve bu nedenle fosil bırakmamalarıdır. Ancak bu bahane geçerli değildir, çünkü yumuşak vücutlu canlılara ait pek çok fosil vardır. Örneğin, Avustralya'daki Ediacara Tepelerindeki fosillerin tamamına yakını yumuşak vücutlu canlılara aittir. Simon Conway Morris, 1998 yılında yayınlanan *The Crucible of Creation* adlı kitabında "Ediacara organizmalarında iskelet gibi sert yapıların olduğuna dair hiçbir delil yoktur. Ediacara fosilleri yumuşak vücutlu gibi görünüyorlar." diye yazar.¹⁹ Aynı durum Kambriyen döneminde bulunan bazı fosiller için de geçerlidir. Örneğin Burgess Shale'de yumuşak dokulu canlıların birçok fosili bulunmaktadır. Conway Morris'e göre "bu ender bulunur fosiller sadece canlıların genel hatlarını değil bazen bağırsak veya kaslar gibi iç organlarını da göstermektedir."²⁰

Fosilleşmenin çok da zor bir süreç olmadığını belirtmek açısından, "bakteri fosilleri" bile bulunduğu hatırlatmak gereklidir: 3 milyar yıldan daha yaşlı kayalıklarda çok küçük bakterilerin mikrofossilleri bulunmuştur.

Görüldüğü gibi, Kambriyen Patlamasında ortaya çıkan canlıların Kambriyen öncesinde evrimsel atalarının bulunmamasının ne-

*Burgess Shale'de bulunan
bir eklembacaklı ile (solda)
sümüklüböcek benzeri bir
canlinin (sağda) fosili*

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

deni, bu canlıların yumuşak dokulu olmaları değildir. Jeolog William Schopf'un 1994 yılında yazdığı gibi, "Yaşamın erken tarihi ile ilgili sadece bir kanıt kaynağı var – Prekambriyen (Kambriyen öncesi) fosil kayıtları; bu kanıt bulunmadan önce, bazı evrimciler tarafından yapılan speküasyonların asılsız olduğu ortaya çıktı. Bu speküasyonlardan biri de uzun süre gündemde kalan Prekambriyen organizmalarının jeolojik yapılarında korunamayacak kadar kılıçık veya narin oldukları düşüncesiydi." Schopf'a göre bu görüş artık yanlış olarak kabul edilmektedir.²¹

Sonuç olarak, evrimciler Kambriyen Patlamasına hiçbir evrimci bahane bulamamaktadırlar. Canlıların yeryüzünde ortaya çıkışını çok açık olarak evrim teorisinin doğru olmadığını ispatlamaktadır.

Kambriyen Patlaması Allah'ın Yaratışının Bir Delilidir

Kambriyen Patlaması incelendikçe, bunun evrim teorisi için ne kadar büyük bir çalkın olduğu daha açık ortaya çıkmaktadır. Son yılların bulguları, en temel hayvan sınıflamaları olan filumların neredeyse tamamının Kambriyen devrinde aniden ortaya çıktılarını yani Allah tarafından yaratıldıklarını göstermektedir. *Science* dergisinde yayınlanan 2001 yılına ait bir makalede, "Yaklaşık 545 milyon yıl önce yaşanan Kambriyen devrinin başlangıcı, bugün hala canlı dünyaya hâkim olan neredeyse tüm hayvan tiplerinin (filumların) fosil kayıtlarında aniden ortaya çıkışına sahne oldu." denilmektedir.²² Aynı makalede, böylesine kompleks ve birbirinden tamamen farklı canlı gruplarının evrim teorisine göre açıklanabilmesi için, önceki devirlere ait çok zengin ve aşamalı bir gelişimi gösteren fosil yatakları bulunması gerektiği, ama bunun söz konusu olmadığı şöyle açıklanmaktadır: "Bu farklılaşmalı evrim ve yayılış da, kendisinden daha önce yaşamış olması ge-

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

reken bir grubun varlığını gerektirir, ama buna dair bir fosil kanıtı yoktur."²³

Kambriyen devri fosillerinin ortaya koyduğu bu tablo, evrim teorisinin varsayımlarını reddederken, bir yandan da canlıları Yüce Allah'ın yarattığını gösteren çok önemli bir delildir. Evrimci biyolog Douglas Futuyma, bu gerçeği şöyle açıklar:

*Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmişlerdir. Eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde üstün bir Akıl tarafından yaratılmış olmaları gereklidir.*²⁴

Göründüğü gibi fosil kayıtları, canlıların, evrim teorisinin iddia ettiği gibi ilkeden gelişmişe doğru bir süreç izlediklerini değil, bir anda ve en mükemmel halde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Bu ise, canlılığın bilinçsiz doğal süreçlerle değil, yaratılışla var olduğu na kanıt oluşturmaktadır. New York State

Üniversitesi'nden ekoloji ve evrim profesörü Jeffrey S. Levinton, *Scientific American* dergisine yazdığı "Hayvan Evriminin Big Bang'i" başlıklı bir makalesinde bu gerçeği kabul etmeyecektir ve "Kambriyen devrinde çok özel ve gizemli bir Yaratıcı gücün varlığını görüyoruz" demektedir.²⁵

Kambriyen katmanlarında fosilleri bulunan kompleks canlılardan biri: Trilobit

*Canlı
Gruplarının
Aniden
Ortaya Çıkışı*

Evrimciler, balıkların *pikaia* gibi omurgasız deniz canlılarından, amfibiyenlerin ve günümüz balıklarının "atasal" bir balıktan, sürüngenlerin amfibiyenlerden, kuşların ve memelilerin ayrı ayrı sürüngenlerden ve en son olarak insanların ve günümüz maymunlarının ortak bir atasdan evrimleşiklerini iddia ederler. Bu iddialarını bilimsel olarak ispatlayabilmeleri içinse, bu türler arasında dönüşüm olduğunu gösteren ara geçiş canlılarının fosillerini göstermeli gerekir. Ancak, daha önce de belirtildiği gibi bu hayali canlılardan eser yoktur. Evrimciler, bu nedenle bazı canlıların fosillerini taraflı olarak yorumlar ve bu fosilleri ara geçiş formları olarak tanıtırılar. Ne var ki bu "zoraki ara geçiş formları" evrimcilerin kendi aralarında dahi ihtilaf konusudur ve bugüne kadar ihtilafsız olarak kabul edilmiş gerçek bir ara geçiş formu bulunmamıştır. Bunlar aslında ara geçiş formları değildirler. Ancak evrimciler böyle bir sıralama yapmak zorunda oldukları için, buldukları fosillerden bazılarını ara geçiş formu gibi yorumlarlar. Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nden Gareth Nelson evrimcilerin "keyfi" evrimsel ata seçimleri için şunları söyler:

Bazı atalar bulmamız gerekiyor. Şunları seçelim. Neden? Çünkü bu ataların olması gerektiğini biliyoruz ve bunlar en iyi adaylar. Genellikle işler böyle yürüüyor. Abartmıyorum.²⁶

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Bu bölümde, canlı türlerinin birbirlerinden bağımsız olarak yeryüzünde ortaya çıktıklarını, evrimcilerin iddia ettikleri gibi birbirlerinden evrimleşmediklerini bilimsel delilleri ile inceleyeceğiz.

Balıkların Gerçek Kökeni

Evrime olan iddialarına göre, ilk omurgalı olan balıkların ataları omurgasız canlılardır. Ancak dışında sert bir kabuğu olan, kemiği, omurgası olmayan bu canlıların nasıl olup da, omurgalı, omurilikli canlılara dönüştükleri evrimcilerin cevaplayamadıkları ve delil bulamadıkları bir sorudur. Çünkü bu canlılar o kadar büyük değişiklikler geçirmelidirler ki, dışlarındaki sert kabuk yok olurken, içlerinde iskelet oluşmaya başlasın. Böyle bir dönüşüm içinse, her iki tür arasında çok fazla sayıda ara geçiş formu bulunması gereklidir. Oysa, evrimcilerin omurgasız canlılarla omurgalılar arasında ara form olarak gösterebildikleri bir tek fosil dahi bulunmamaktadır.

Evrime olan iddialarına göre, ilk kordalıların zamanla balıklara dönüştüğünü varsayar. Bu iddia özellikle 90'lı yıllarda evrimciler tarafından sıkça dile getirilmiş, çağdaş Darwinizm'in en önde gelen savunucularından biri olan Stephen Jay Gould, *pikaia'yı "hepimizin atası"* olarak ilan etmiştir. Bu iddia, Kambriyen

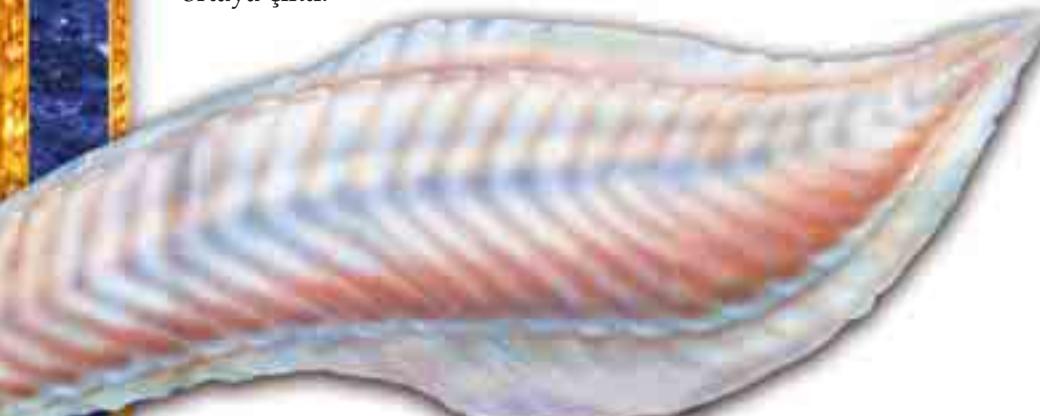

Pikaia fosili

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

devirde omurgalıların var olmadığı varsayımlına dayanıyordu. Bili-
nen en eski "kordalı", yani merkezi bir sinir ağrı kolonuna sahip can-
lı olan *pikaia* ise Kambriyen devirde ortaya çıkmıştı ve sonraki de-
virlerde beliren balıkların atası gibi gösterilmesi, fosil kayıtlarına
uygun bir iddia gibi gözükyordu.

Oysa 1999 yılında elde edilen bir bulgu, Kambriyen devirle il-
gili olarak evrimcilerin öne sürdükleri bu tezi yıktı: Çünkü *pikaia* ile
aynı dönemde, onun sözde torunları olan balıkların da var olduğu
ortaya çıktı.

*Evrimevciler pikaia adlı canlıının balıkların atası olduğunu iddia ettiler. Oy-
sa, daha sonra pikaia'nın torunları olduğu iddia edilen balıklarla, pika-
ia'nın Kambriyen döneminde, birlikte yaşadıkları ortaya çıktı.*

Söz konusu bulgu Çin'den geldi: Çin'in Yunnan bölgesinde ka-
zı yapan paleontologlar 530 milyon yıllık balık fosilleri buldular.
Ünlü paleontolog Richard Monestarsky tarafından "Waking Up to
the Dawn of Vertebrates" (Omurgalıların Ortaya Çıkışına Uyanış)
başlığıyla yazılan bir haberde, *Haikouichthys ercaicunensis* ve *Myllo-
kunmingia fengjiaoae* olarak adlandırılan bu iki ayrı balık türü hakkın-
da şu yorumu yapıyordu:

*Paleontologlar omurgalıları uzun zamandan beri evrim tarihine, ilk baştaki
patlama ve heyecan dindikten sonra katılan bir grup olarak kabul edegelimiş-*

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

lerdir. Ancak Çinli paleontologlar, omurgalıların kökenini, neredeyse tüm diğer hayvan gruplarının fosil kayıtlarının ortaya çıktığı güçlü biyolojik patlamaya kadar götüren iki balık fosili buldular. Yunnan bölgesindeki 530 milyon yıllık kayalar içinde saklı olan bu kalıntılar bilinen en eski balıklara aitler ve bilinen diğer en eski omurgalı fosillerden en az 30 milyon yıl daha yaşlılar.²⁷

Kambriyen devirde omurgalıların da var olduğunu anlaşılmasisıyla birlikte, artık evrim teorisinin "hayat ağaçları"nın hiçbir ciddiye alınır yanı kalmamıştır. Omurgalılar da dahil olmak üzere tüm temel canlı kategorileri aynı jeolojik dönemde ortaya çıktığına göre, "ortak atadan evrimleşme"den söz edilemeyeceği ortadadır.

Balıkların diğer tüm kompleks canlı gruplarıyla aynı anda ortaya çıkmış olması, başka bir türden evrimleşmediklerini, birdenbire yaratıldıklarını göstermektedir. Nitekim Kambriyen devri sonrasında da, tüm farklı balık kategorileri, fosil kayıtlarında bir anda ve hiçbir ataları olmadan ortaya çıkarlar.

1999 yılındaki
yeni bir bulgu,
Kambriyen
döneminde ya-
şamış olan iki
balık türünün
varlığını orta-
ya çıkarmıştır.

Haikouichthys ercaicunensis

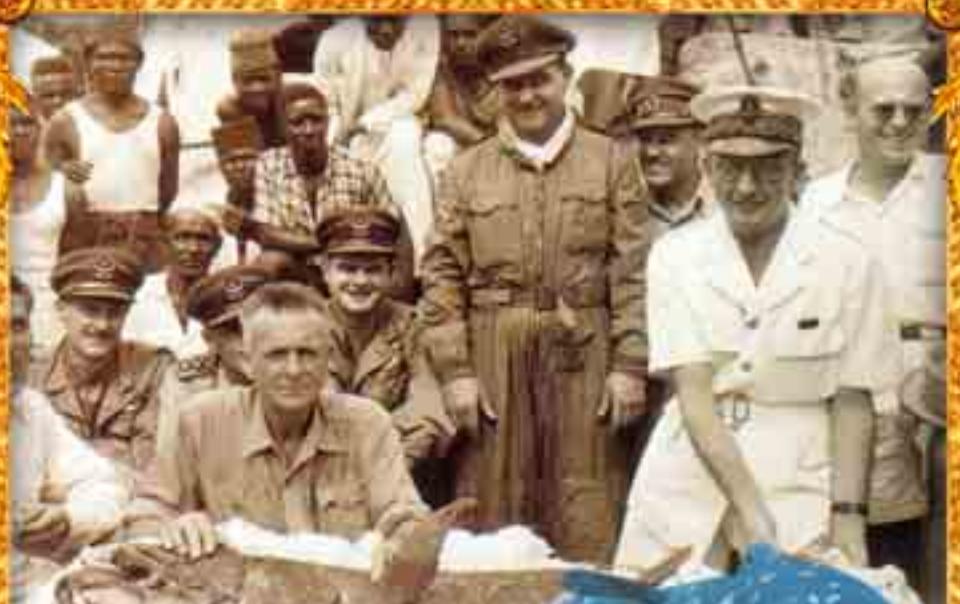
Myllokunmingia fengjiaoae

Balıklardan Amfibiyenlere

Evrimevcilerin iddiasına göre kara canlılarının atası bir balık türüdür. Evrimevciler hala tespit edemedikleri bu hayali balık türünün, kuraklık sonucunda çamurda yürümek ve yaşamak zorunda kaldığını, bunun için yüzgeçlerinin ayaklara, solungaçlarının akciğere evrimleştiğini, vücut atıklarını arıtmak için böbreklere sahip olduğunu, derisinin sıvı kaybetmeyi önleyecek özellikler kazandığını ve böylece ilk amfibiyenlerin ortaya çıktığını öne sürmektedirler. Bir balık tüm bu değişimleri, hatta çok daha fazlasını geçirmedikçe karda yaşamaya uygun hale gelemeyecek, en fazla birkaç dakika içinde ölecektir.

Evrimevcilerin amfibiyenlerin atası olarak gösterdikleri üç farklı balık türü vardır. Bunlardan biri ünlü yaşayan fosil *Cœlacanth*'tir. Bu balık türü yüzgeçlerinin kalınlığı ve kemikli oluşu gibi yapılarından dolayı yıllarca amfibiyenlerin atası olarak tanıtılmıştır. Ancak 1938 yılında Hint Okyanusu'nda canlısının yakalanmasıyla, evrimevcilerin bu balık üzerinde yaptıkları speküasyonların geçersiz olduğu anlaşılmıştır. Sonraki yıllarda da 200 kadar daha canlı *Cœlacanth* yakalanmıştır. Canlı *Cœlacanth*'ın incelenmesiyle bu balığın yumuşak anatomisinin amfibiyenlere benzemediği, karaya çıkmak üzere olmadığı, sığ sularda değil derin denizlerde yüzdüğü görülmüştür. (*Detaylı bilgi için bkz. Sahte Ara Formlar Bölümü*).

Günümüz evrimevcilerinin büyük bir çoğunluğunun amfibiyenlerin atası olarak gösterdikleri bir diğer balık grubu ise *Rhipidistia* takımından balıklardır. Bu balıkların yüzgeçlerinde, *Cœlacanth*'ta olduğu gibi kalın bir doku ve kemikler bulunmaktadır. Evrimevciler ise bu farklı yapılardan dolayı, bu canlıda ayaklar oluşmaya başladığını iddia etmektedirler. Oysa, bu yapıların kara canlılarının ön ve arka ayakları ile hiçbir benzerliği bulunmamaktadır. Ayrıca, *Cœlacanth*'ta olduğu gibi canlinin yüzgecinin sert kısımları kaslarına gev-

Evrimcilerin yıllarca ara geçiş formu olarak tanittıkları Coelacanth, ilk olarak 1938 yılında Hint Okyanusu'nda canlı olarak bulunduğunda, ara geçiş canlısı olmadığı anlaşıldı. Balık, evrimcilerin iddia ettikleri gibi, denizden karaya çıkmaya hazırlık aşamasında olan bir canlı değildi. Akşine, oldukça derin sularda yaşıyordu. Yüzgeçlerinde ise evrimcilerin iddia ettikleri gibi ayaklara benzer hiçbir yapı bulunmamaktaydı.

Günümüzde yaşayan
Cœlacanth

şekice bağlanmıştır. Bu ise vücutun ağırlığını taşımaya destek verecek şekilde omurgaya bağlı olmadığını gösterir. Yani, bu balıkların yüzgeçlerinde, kara canlıların ayaklarına benzeyen hiçbir özellik bulunmamaktadır. Ayrıca fosil kayıtlarında bulunan en eski amfibiyende leşen ve omuzlar geniş ve güçlüdür. Bunlar, balıklarda bulunmayan özelliklerdir ve evrimcilerin öne sürdükleri sözde atalarada bu tür yapıların gelişimine dair hiçbir iz bulunmamaktadır.

Evrimcilerin üçüncü "amfibiyen atası" adayları ise, akciğerli balıklardır (*Dipnoi* takımından). Bu balıklar solungaçlarının yanısıra yüzeye çıkarak hava soluyabilirler. Ancak sahip oldukları akciğer ya-

Avustralya akciğerli balığı. Evrimciler, akciğerli balıkların, amfibiyenlerin atası olduğunu iddia ederler. Ancak bu balıkların akciğer yapısının kara canlılarının akciğerleri ile hiçbir benzerliği bulunmamaktadır.

pisinin kara canlılarının akciğerleri ile hiçbir benzerliği bulunmamaktadır. Bu balığın iskelet yapısı da amfibiyenlerden çok farklıdır. Örneğin balığın yüzgeç yapısında ayaklara dair hiçbir iz yoktur. Sadece omurganın değil iç organlarının yapısı da oldukça farlıdır. Bu nedenle bu balıkların amfibiyenlere evrimleşmesi için çok büyük değişiklikler geçirmeleri gerekmektedir. Örneğin leşen kemeri oluşurken, solungaçların gerçek akciğerlere ve kulaklarla gözlerin kuru havada işleyebilecek yapılarla dönüşmeleri gerekmektedir.

Evrimciler amfibiyenlerin sözde atası olarak hangi balık türünü kabul ederlerse etsinler, bir balığın amfibiyene dönüştürülmesi için geçirmesi gereken değişiklikler çok fazla sayıdır. Dolayısıyla iki türün arasında birçok ara form bulunması gereklidir; yarı yüzgeçli-yarı ayaklı, yarı solungaçlı-yarı akciğerli, yarı böbrekli vb. garip canlıların yaşamış olması ve bu canlıların sayılarının milyonlarca olması gereklidir. Ancak, fosil kayıtlarında bu tür canlıların bir tanesine da hi rastlanmamıştır. Tüm dünyada 100 milyonu aşkın fosilin arasında tam balıklar, tam amfibiyenler vardır, ancak bu tür ara geçiş formları bulunmamaktadır. Bu evrimcilerin de kabul ettiği ve evrim teorisini yalanlayan bir gerçekdir.

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Örneğin MIT'den profesör Robert Wesson, amfibiyenlerin fosil kayıtlarında aniden belirdiklerini ve balıklardan amfibiyenlere geçiş gösteren bir delil olmadığını söyle açıklar:

*Bir balığın amfibiyene dönüşürken hangi aşamalardan geçtiği bilinmiyor. İlk amfibiyenlerle bazı kemikli yüzgeçleri olan belli (*rhipidistian*) balıklar arasında benzerlikler var. Ancak en erken kara hayvanları, dört iyi ayak, omuz ve leğen kemeri, kaburga kemikleri, ve farklı kafa yapıları ile ortaya çıkarlar... 320 milyon yıl önce, birkaç milyon yıl içinde bir düzine amfibiyen takımı kıyılarda aniden beliriyorlar ve açıkça hiçbir diğерinin atası değil.* 28

Wesson'ın da belirttiği gibi, kara canlıları fosil kayıtlarında 4 sağlam ayakları, omuzları, kaburgaları ve diğer kara canlılarına has özellikleri ile aniden belirmektedirler. Bu canlıların evrimsel atası olarak gösterilebilecek hiçbir fosil bulunmamaktadır. Aynı gerçeği Oxford Üniversitesi'nden doğa tarihi profesörü Keith Stewart Thomson şöyle ifade etmektedir:

Balıklarla Tetrapodlar (dört ayaklı kara canlıları) arasında hala gerçek ara form fosillerine sahip olmamamıza rağmen, Tetrapodların atası olması gereken balık grubunun özellikleri hakkında oldukça gürlülü bir şekilde tartışma özgürlüğüne sahibiz. 29

Evrim teorisine göre, kara canlıları balıklardan evrimleşmiştir. Eğer bu iddia doğru olsaydı, fosil kayıtlarında resimdeki gibi yarı balık-yarı sürüngen canlılara ait fosiller bulunmalıydı. Ancak fosil kayıtlarında, bu tür canlıların hiçbir zaman yaşamadıkları görülmektedir.

Acanthostega:
Evrimcilerin balıklardan
amfibiyenlere geçişe örnek
gösterdikleri bir canlı. Ancak
bu canlı bir ara geçiş formu
değildir.

Amfibiyenlerden Sürüngenlere

Darwinist iddiaya göre, kaplumbağa, timsah, kertenkele, yılan gibi sürüngenler amfibiyenlerden evrimleşmişlerdir. Amfibiyenler ve sürüngenler birçok açıdan çok farklı özelliklere sahiptirler. İki canlı grubu arasındaki en belirgin farklılıklardan biri yumurta yapılarıdır. Amfibiyenler yumurtalarını suya bırakıkları için yumurtalar suda gelişmeye uygun bir yapıya sahiptirler. Geçirgen ve şeffaf bir zarları ve jölemsi yapıları vardır. Sürüngenlere yumurtalarının yapısı ise kara iklimine uygun olarak yaratılmıştır. "Amniotik yumurta" olarak da bilinen sürüngen yumurtasının sert kabuğu hava geçirir, ama su geçirmez. Bu sayede yavrunun ihtiyaç duyduğu sıvı, o yumurtadan çıkışına kadar saklanır.

Amfibiyen yumurtaları eğer karaya bırakılacak olsa, kısa zamanda kuruyacak ve içindeki embriyolar da ölecektir. Bu durum, sürüngelerin kademeli olarak amfibiyenlerden evrimleşiklerini öne süren evrim teorisinden açıklanamayan bir sorundur. Çünkü karada yaşam başlayacaksa, amfibiyen yumurtasının tek bir nesil içinde amniotik yumurtaya dönüşmesi zorunludur. Bunun evrim mekanizmaları olarak öne sürülen doğal seleksiyon-mutasyon tarafından nasıl yapılmış olabileceği açıklanamamaktadır.

Amfibiyenlerle sürüngenler arasındaki en önemli farklardan biri yumurtalarının yapısıdır. Amfibiyenlerin su ortamına uygun şeffaf ve geçirgen yumurtalarına karşılık, sürüngenlerin kara ortamına uygun kalın kabuklu yumurtaları vardır.

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Öte yandan, fosil kayıtları da sürüngenlerin kökenini evrimci bir açıklamadan yoksun bırakmaktadır. Ünlü evrimci paleontolog Robert L. Carroll, "Sürüngenlerin Kökeni Sorunu" başlıklı bir makalesinde bu gerçeği şöyle kabul eder:

*Ne yazık ki sürüngenlerin ortaya çıkışının öncesinde var olan tek bir sürüngen atası örneği yoktur. Bu ara formların olmayışı, amfibiyen-sürüngen geçişinin hakkındaki çoğu problemi çözümsüz bırakmaktadır.*³⁰

Omurgalı paleontolojisi konusunda otorite sayılan Robert Carroll ise "*en erken sürüngenlerin, tüm amfibiyenlerden çok farklı oldukları ve atalarının hala belirlenemediğini*"

kabul etmek zorunda kalır.³¹

Ayrica gerçek Stephen Jay Gould tarafından da kabul edilmekte ve Gould, "*hiçbir fosil amfibiyen, tümüyle karada yaşayan omurgalıların (sürüngen, kuş ve memelilerin) atası olarak görünmüyor*" demektedir.³²

TAM BİR AMFİBIYEN

HAYALİ ARA GEÇİŞ FORMLARI (resim: 2-4)

2

3

4

5

TAM BİR SÜRÜNGEN

Sürüngenlerin, amfibiyenlerden evrimleştiğini gösteren hiçbir ara geçiş fosili bulunmamaktadır.

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Evrimevcilerin, sürüngenlerin atası olarak tanıttıkları Seymouria'nın sürüngenlerle aynı dönemde yaşadığı anlaşıldığında, evrimevcilerin bu iddiası da çöpe atılmıştır.

Şimdiye dek "sürüngenlerin atası" olarak gösterilmeye çalışılan en önemli canlı ise, *Seymouria* adlı amfibiyen türü olmuştur. Oysa *Seymouria*'nın bir ara form olamayacağı, *Seymouria*'nın yeryüzünde ilk kez ortaya çıkışından 30 milyon yıl öncesinde de sürüngenlerin yaşadıklarının bulunmasıyla ortaya çıkmıştır. En eski *Seymouria* fosilleri, Alt Permiyen tabakasına, yani bundan 280 milyon yıl öncesi ne aittir. Oysa bilinen en eski sürüngen türleri olan *Hylonomus* ve *Palaeothyris*, Alt Pensilvanyen tabakalarında bulunmuşlardır ki, bu tabakalar 330-315 milyon yıl öncesine aittir.³³ Bu durumda "sürüngenlerin atası"nın, evrimevcilerin iddia ettikleri gibi sürüngenlerden çok sonra yaşamış olması elbette imkansızdır.

Kısacası bilimsel bulgular, sürüngenlerin yeryüzünde evrim teorisinin öne sürdüğü gibi kademeli bir gelişimle değil, hiçbir ataları olmadan bir anda ortaya çıktılarını göstermektedir.

Deniz Sürünelerinin Gerçek Kökeni

Deniz sürüngenleri de, evrimcilerin kökenini açıklayamadıkları bir başka canlı grubudur. Günümüzde deniz kaplumbağaları bu grubun bir üyesi olarak yaşamaktadır. Bilinen en önemli deniz sürüngenisi ise, *Ichthyosaur* olarak adlandırılan soyu tükenmiş canlıdır. Evrimciler bu canlıının karada yaşayan sürüngenlerden evrimleştiğini öne sürerler. Ancak bunun nasıl gerçekleştiğini açıklayamaz ve fosil kayıtlarından delil de sunamazlar.

*Ichthyosaur*ların özellikle okyanus açıklarında ve derin sularda yaşayan türleri oldukça kompleks ve özgün özelliklere sahiptir. Evrimciler ise, karada yaşayan bir sürüngenin, tesadüfler sonucunda açık ve derin sularda yaşamaya adapte olduğunu öne sürmektedirler. Bu gerçekleşmesi imkansız bir senaryodur. Omurgalı tarihi uzmanı Romer, *Ichthyosaur*'un kendine özgü özelliklerinin ortaya çıkması için çok uzun bir zaman dilimi gerektiğini, dolayısıyla bu canlıların çok eski bir kökene sahip olmalarının zorunlu olduğunu belirtir ve sonra bu canlıların atası olarak kabul edilebilecek hiçbir Permiyen devri sürüngeninin bilinmediğini kabul eder.³⁴ Romer'in 60'lı yıllarda tespit ettiği bu gerçek hala geçerliliğini korumaktadır.

Soyu tükenmiş bir deniz sürüngenini olan *Ichthyosaur*

Ichthyosaur fosili

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Nisan 2003 tarihli *Scientific American* dergisinin özel ekinde yayınlanan "Rulers of the Jurassic Seas" (Jurasik Denizlerin Hakimi) başlıklı yazında da *Ichthyosaurlar*'nın sadece kıylarda değil okyanus açıklarında yaşam için uygun oldukları belirtilmekte ve bu nedenle karadan denize geçmek için "aşırı adaptasyonlar" geçirerek, birçok özelliklerini kaybetmeleri ve yeni özellikler kazanmaları gerektiği anlatılmaktadır.³⁵ Bu ise canlinin ortaya çıkışına kadar çok uzun bir dönem geçmesini ve çok fazla sayıda ara form olmasını zorunlu kılar. Oysa fosil kayıtlarında *Ichthyosaurlar*'nın ataları olarak kabul edilebilecek ara formlarından eser yoktur. Bulunan fosiller ya kara sürüngenlerine ya da deniz sürüngenlerine aittir.

Ichthyosaurlar ile kara canlılarının bazı özelliklerinin kıyaslanması, bu iki canlı türü arasındaki evrimin ne kadar imkansız olduğunu görmek açısından faydalı olacaktır:

- *Ichthyosaurları*, kara canlılarından ayıran en belirgin özelliklerinden biri yüzmek için kullandıkları palet benzeri geniş ve yassı ayaklarıdır. Kara canlılarında bu tür yassı bir ayak yoktur. Birçok sürüngenin ön ayaklarındaki ince kemiklerin aksine, *Ichthyosaurların* ön ayak kemikleri kısa ve genişir. Dahası, ayak kemiklerinin hepsiin şekli birbirine benzerdir. Diğer dört ayaklı canlıların çoğunda bi-

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

lekteki kemiklerle avuç içi kemiklerini ayırt etmek oldukça kolaydır. Daha da önemlisi, *Ichthyosaur*ların kemikleri aralarında deri olmaksızın birbirine çok yakın olacak şekilde sıkıştırılmıştır ve böylece sert ve dayanıklı bir levha oluşmuştur. Bütün ayak parmaklarının tek bir yumuşak doku içine kapatılmış olması hayvanın ayaklarının sertliğini artırmaktadır. Günümüz balinaları, yunusları, fok balıkları ve deniz kaplumbağalarında da aynı yapı vardır. Bu tür yumuşak dokular aynı zamanda palet ayaklarının hidrodinamik verimliliğini artırmaktadır, çünkü su direncini azaltacak bir şeyle sahiptirler. Eğer parmaklar birbirinden ayrı olsaydı bu gerçekleşemezdi. *Ichthyosaur*ların bu özgün ayaklarının evrimle nasıl meydana geldiği sorusu ise cevapsızdır. Ne balıkların yüzgeçlerinden ne de kara sürüngenlerinin ayaklarından böyle bir ayak yapısına aşamalı geçiş olduğunu gösteren hiçbir delil yoktur. Ayrıca, *Scientific American* da bu tür bir palet ayağa aşamalı ve belli bir sırada geçiş olmadığını kabul etmeyece ve şöyle demektedir:

Aslında Ichthyosaur ayaklarının analizleri, parmakların kaybolduğu, eklentiği ve bölündüğü çok karmaşık bir evrimsel süreç ortaya koymaktadır. ³⁶

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Göründüğü gibi, *Ichthyosaurlar*ın palet ayaklarının sözde evrimsel tarihi evrimcilerin bekledikleri gibi süreklilik gösteren bir gelişim göstermemektedir. Ancak *Scientific American* tüm diğer evrimciler gibi, bu durumu göz ardı etmekte ve klasik evrimci demagojisi ile okuyucuların da gerçekleri göz ardı etmelerini sağlamak için söyleye demektedir:

*Söylemeye gerek yok, evrim her zaman bir özellikten diğerine devamlı ve tek bir yöne doğru yol izlemez.*³⁷

İşte evrimciler "evrimsel beklenelerini" bulamayınca bu tür açıklamalar yaparak, teorilerini kurtarmaya çalışırlar. Oysa, fosil kayıtlarından elde edilen bulgular ortada bir evrim olmadığını açıkça göstermektedir.

- Sürüngenlerle *Ichthyosaurlar* arasındaki bir diğer fark vücutlarının önündeki omurgaların sayısıdır. Sürgünenlerin vücutlarının ön kısmında sadece 20 kadar omurga varken, *Ichthyosaurlarda* 40 kadar omurga vardır. Yani sözde evrim sürecinde bu canlılara isabet eden mutasyonların, diğer değişikliklerin yanısıra bu canlılara 20 omurga daha eklemiş olması gerekmektedir. Yine, tahmin edilebileceği gibi, omurga sayısı açısından da ara geçiş formu oluşturalabilecek sürüngelerin (örneğin 25, 30 veya 35 omurgalı canlıların) fosillerinden eser yoktur.

Sürüngen yapısına sahip timsah fosili.

2

1

Bu hayali ara geçiş formlarına (resim: 2-4) ait fosil ve yeryüzü katmanlarında rastlanmaz.

4

Sürüngenlerle Ichthyosaurlar arasındaki farklardan bir diğeri de vücutlarının önündeki omurgaların sayısıdır. Sürüngenlerin vücutlarının ön kısmında 20 kadar omurga varken, Ichthyosurlarda 40 kadar omurga vardır. Bu durumda, evrimcilerin hayal ettiği evrim sürecinde, omurga sayısı açısından da ara geçiş formu oluşturabilecek örneğin 25, 35, 38 omurgalı canlıların fosili bulunmalıdır.

Ancak bu tür fosillerden eser yoktur.

3

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Ichthyosaurlar derin sularda yaşamaya uygun olarak yaratılmış deniz sürüngenleridir. Bu canlıların sözde evrimsel atalarına dair fosil kayıtlarında hiçbir delil bulunmamaktadır. Solda:200 milyon yıllık Ichthyosaur fosili.

- Açık okyanuslarda avlanan hayvanların, çok az av bulabildikleri için enerji açısından çok verimli bir yüzgeç şekline sahip olmaları gereklidir. Kuyruğa benzer bir yüzgeç böyle bir yüzüş için idealdir. Bu tür yüzgeçler kayak gibi salınır ve aynı zamanda canının seyir etkinliğini de artırır. Ichthyosaurlarda da bu tür bir yüzgeç bulunmaktadır. Bu yüzgeçin öncülü sayılabilen hiçbir biyolojik yapıya dair bir fosil izi ise yoktur.

Göründüğü gibi balık şekilli Ichthyosaurlar derin okyanus sularında yaşamak için özel olarak yaratılmış son derece kompleks özelliklere sahiptirler. Bir kara canlısının bu özelliklere sahip olması için sayısız isabetli mutasyona maruz kalması gereklidir. Oysa tesadüfler, bir canının her özelliğini, belli bir ortama uygun olacak şekilde, planlı olarak değiştiremezler. Tesadüfler bir kara canlısını, ayak parmaklarından omurgalarına, gözünün yapısından yüzüş şecline kadar nasıl değiştireceklerini, derin sularda yaşayabileceği şekilde bu canlıyı nasıl tasarlamaları gerektiğini bilemezler. Tesadüfler bunları başarabilecek bilince ve akla sahip değildir. Nitekim fosil kayıtları da, bu canlıların kademeli tesadüfi değişikliklerle değil, bir anda, kompleks ve özgün yapılarıyla ortaya çıktılarını göstermektedir.

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Colbert ve Morales, *Evolution of the Vertebrates* (Omurgalıların Evrimi) adlı kitaplarında bu canlıların kökeni hakkında şunları söylemektedirler:

*Deniz memelilerinin pek çok yönden en özelleşmiş türi olan Ichthyosaur, erken Triasik devrinde ortaya çıkmıştır. Sürüngenlerin jeoloji tarihine girişleri son derece ani ve dramatik bir şekilde olmuştur; Triasik öncesi devirlere ait fosil yataklarında, Ichthyosaurların muhtemel atalarına ait hiçbir iz yoktur... Ichthyosaur ilişkilerilarındaki en temel sorun, bu sürüngenleri bilinen başka herhangi bir sürüngen takımına bağlayabilecek hiçbir sonuca götürürcü delilin bulunamayışıdır.*³⁸

Omurgalı paleontoloğu Chris McGowan ise, Ichthyosaurların hiçbir evrimsel ataları olmadan fosil kayıtlarında aniden belirdiklerini şöyle ifade eder:

*Ichthyosaurların gökten düştüklerini öne sürdürüm. Utanç verici gerçek şu ki, Ichthyosaurların ataları hala bulunamadı. Bu durum, paleontologların speküasyonda bulunmalarına engel olmadı, sürüngen gruplarının çoğu zaman, zaman olası Ichthyosaur atası olarak tanıtıldı.*³⁹

Evrimsel McGowan'ın açık yüreklikle itiraf ettiği gibi, delil olmaması evrimcilerin deniz sürüngenlerinin kökeni için uydurma atalar üretmelerine engel olmamaktadır. Ancak evrimci speküasyonlar, gerçekleri örtbas etmeye yetmemektedir. Çok açıktr ki, tüm diğer canlılar gibi deniz sürüngenleri de yaratılmışlardır, bu nedenle fosil kayıtlarında "atalarına" ait fosiller bulunamamaktadır.

Memelilerin Gerçek Kökeni

Evrim teorisine göre bazı sürüngenler kuşlara, bazıları da memelilere evrimleşmiştir. Ancak, memelilerle sürüngenler arasında çok büyük farklılıklar vardır. Örneğin sürüngenler soğukkanlıdır, sert kabuklu yumurtalar yumurtayarak çoğalırlar. Vücutları pullalla kaplıdır. Tüm sürüngenlerin alt çenelerinde yedi kemik vardır. Kulaklarında ise birer kemik bulunur. Memeliler ise sıcakkanlıdır, yavrularını doğururlar, süt bezleri ve tüyleri vardır. Tek alt çene kemikleri vardır ve her iki kulaklarında çekic, üzengi ve örs olarak adlandırılan üç kemikleri bulunur. Eğer, memelilerin son derece kompleks ve iç içe geçmiş sistem ve yapıları mutasyonlar sonucunda sürüngenlerden evrimleşmiş ise, fosil kayıtlarında bu geçiş gösteren çok fazla sayıda fosil olmalıdır. Örneğin süt bezleri yarınlar oluşmuş, derisinde yarı pullar-yarı tüyler olan, bacaklarının bir kısmı daha uzamış, bir kısmı hala sürüngen bacağı gibi daha kısa ve benzeri yarınlar, tamamlanmamış özelliklere sahip canlıların fosillerine yeryüzü tabakalarında mutlaka rastlamamız gereklidir. Ancak böyle tek bir fosile yoktur. Çünkü bu tür canlılar tarih boyunca hiçbir zaman yaşamamışlardır; yaşamış olsalardı fosillerini bulunurdu.

Eğer memeliler evrimcilerin iddia ettiği gibi, sürüngenlerden küçük aşamalarla evrimleşmiş olsalardı, o zaman fosil kayıtlarında bu resimlerdeki lere benzer milyonlarca ara geçiş canlısına ait fosile rastlanmalıydydi. Ara geçiş canlılarının eksikliği, evrim teorisinin çöküşü demektir.

HAYALİ ARA FORMLAR (resim: 2-4)

TAM BİR
SÜRÜNGEN
OLAN
TİMSAH

Fosil kayıtlarında, tavşanlar, kaplumbağalara, kertenkelelere, sincaplara ait fosiller bulunurken, evrimcilerin hallerindeki yarı memeli-yarı sürüngen canlılara ait tek bir tane fosil dahi yoktur.

FOSİLLERİ
OLAN TAM
BİR TAVŞAN

BU VE BENZERİ HAYALİ
ARA FORMLARDAN
ESER YOKTUR

ÇOK SAYIDA FOSİLİN RASTLADIĞIMIZ
TAM BİR KAPLUMBAĞA

BU VE BENZERİ HAYALİ ARA
FORMLARDAN İSE TEK BİR
TANE BİLE YOKTUR!

3

75

4

5

TAM BİR
MEMELİ
OLAN
SİNCAP

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Ayrıca, atlardan insanlara, sincaplardan fillere kadar çok fazla memeli türü ve cinsi vardır. Bu türlerin hepsinin sürüngenlerden evrimleşikleri öne sürülmektedir. Memelilerin ortaya çıkışının ise 100 milyon yıl sürdüğü iddia edilmektedir. Dolayısıyla, bu kadar uzun bir süre içinde, çok fazla sayıda türün oluşabilmesi için, milyonlarca ara form fosilinin bulunmuş olması gereklidir. Ancak evrimcilerin bulmayı umdukları ara formların bir tanesine dahi fosil kayıtlarında rastlanmamıştır. Evrimciler sadece *Therapsida* takımına ait ve "memeli benzeri sürüngenler" olarak da bilinen grubun fosillerini sürüngenlerle memeliler arasındaki ara form olarak gösterirler. Ancak SAHTE ARA FORMULAR bölümünde ayrıntıları ile inceleneceği gibi bu iddiaları geçersizdir.

Memelilerin atası olarak gösterilen "memeli benzeri sürüngenlerin" soyu tükenmiştir ve bu canlılar fosil kayıtlarında aniden belirir ve aniden yok olurlar.

Therapsida takımına ait bir canlıının fosili. Evrimciler bu canlıları memelilerin atası olarak gösterirler. Ancak bu iddiaları bilimsel değildir.

Memeli benzeri sürüngenlerin soylarının tükenmiş olması evrimcilere bu canlıların fosilleri üzerinde istedikleri gibi spekülasyon yapma imkanı tanımaktadır. Oysa, sadece birkaç kemiğe bakarak, türler arasında benzerlik kurmak güvenilir bir yöntem değildir. Bazı evrimciler iskeletleri arasında benzerlik olan canlıların yumuşak dokularının da benzer olduğu yanılığuna düşerler. Michael Denton evrimcilerin bu yanılığısı hakkında şu açıklamayı yapar:

... İskeletleri açısından birbirine çok yakın gibi görünen fosil canlıların aslında tüm biyolojileri gözönünde bulundurulduğunda birbirlerine uzak oldukları görülür – plasentali ve keseli köpeklerde olduğu gibi. Dahası, memeli benzeri sürüngenler gibi hiçbir temsilcisi kalmamış olan grupların yumuşak biyolojilerinin, bilinen sürüngen veya memelilerden tamamen farklı olma olasılığı vardır. Bu ise onların potansiyel memeli atası olma olasılıklarını tamamen ortadan kaldırmaktadır. Aynı, canlı Cœlacanth'ın bulunmasıyla, yumuşak anatomisindeki beklenmeyen ve Rhipidistian akrabalarının atasal statülerine şüphe düşüren özelliklerin ortaya çıkması gibi.⁴⁰

Memeli benzeri sürüngenlerin beyinlerinin incelenmesi sonucunda, bu canlıların memeli özellikleri göstermedikleri, tamamen sürüngenlere benzedikleri sonucu elde edilmiştir. Memeliler, beyin büyülükleri ile tüm sürüngenlerden (ve "memeli benzeri sürüngelerden") ayrılmaktadırlar:

... Benzer faktörler memeli benzeri sürüngenler gibi diğer klasik geçiş gruplarının da statülerini gölgelemektedir. Memeli benzeri sürüngenlerin anatomileri ve fizyolojilerinin tamamen sürüngen olma olasılığı göz ardı edilemez. Yumuşak biyolojileri ile ilgili elimizdeki tek delil kafatası iç yapıla-

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

ridir. Ve bunlar sinir sistemleri açısından *tamamen sürüngen olduklarını* ortaya koymaktadır. Kafatası iç yapılarını inceleme konusunda diğer otoritelerden daha tecrübeli olan Jerison, memeli benzeri sürüngenlerin beyinleri hakkında şu yorumu yapar: "...bu hayvanların beyinleri tipik daha aşağı omurgalı beynidir...". Kafatası iç yapıları beklenen beyin ölçülerinin hacmine çok yakın olduğu ve bunlar beyin ölçüsündeki maksimum limiti gösterdiği için, memeli benzeri sürüngenlerin memelilere yakın ölçülerde beyinleri olmasının mümkün değildir... Kisacası *memeli benzeri sürüngenler beyinleri açısından memelilere değil, sürüngenlere benzemektedirler...*"

Memeli benzeri sürüngenlerin beyinlerinde memelilere benzer özellikler olması ile ilgili aslında az sayıda iddia bulunmaktadır... Önbein, pozisyonu belirlenebildiği ölçüde, sürüngen ölçülerinde ve şeklindedir. Bilinen en eski memeli fosillerinde ise durum bu değildir.

Hakkında ikna edici bir delili olan ilk memeli –yani Üst Jurasik döneminden Triconodon–böcek yiyan hayvanlar veya Virjinia Opossumu (küçük bir memeli türi) gibi günümüzde yaşayan "ilkel" memelilerle aynı seviyedeydi. Kesinlikle kendisiyle benzer büyüklüğe sahip sürüngenlerden daha büyük beyinliydi. 41

"Memeli benzeri sürüngenler" aslında sadece çene eklem yerlerinden dolayı böyle bir benzetmeye tanımlanmaktadır. Oysa tek bir özellik, böyle bir tanımlama için yeterli değildir. 42

Bu canlıların üzerinde yapılan incelemeler de bunların memelilerle bir ilgileri bulunmadığı yönünde sonuç vermektedir. Örneğin *Morganucodon*, 1973 yılında Londra Üniversitesi Koleji, zooloji bölümlünden Dr. K. A. Kermack ve başka araştırmacılar tarafından *Cynodont*, yani gerçek sürüngen evresini geçmiş bir ara geçiş formu olarak tanıtılmıştı. Çin'de ve Britanya'nın Galler Bölgesinde birçok *Morganucodon* parçası bulundu. Bu, yaklaşık aynı dönemlerde, dünyanın denizle birbirinden ayrılmış iki ayrı ucunda, aynı geçiş evrelerinin yaşandığını gösteriyordu, ki bu imkansızdı. Araştırmacılar *Morganucodon'un* ve daha önce bulunan *Kuehneotherium'un* çene kemikleri açısından tam bir sürüngen olduklarını belirttiler. 43

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Sürüğenlerle memeliler arasında ara form oldukları iddia edilen bu canlılar hakkında bir başka sorun ise, zaman ile ilgilidir. Bu memeli benzeri sürüngenler büyük sürüngen döneminin sonunda değil başında ortaya çıkmışlardır. Bu ise hayali evrim ağacına göre 100 milyon yıl erken ortaya çıktıkları anlamına gelmektedir.

Tom Kemp, *New Scientist* dergisindeki "The Reptiles That Became Mammals" (Memeliye Dönüşen Sürüngenler), başlıklı evrimci yazısında memeli benzeri sürüngenlerin fosil kayıtlarında aniden belirdiklerini şöyle kabul etmektedir:

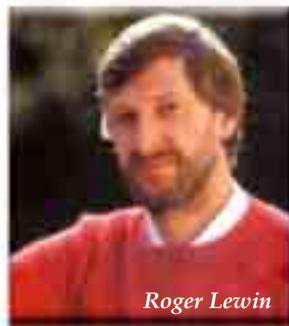
*Memeli benzeri sürüngenlerin her türlü fosil kayıtlarında aniden belirirler ve öncelerinde bir ataları yoktur. Bir süre sonra, aynı şekilde aniden, arkalarında soyları olan bir tür bırakmadan kaybolurlar.*⁴⁴

Tüm bunlar, sürüngenlerin memelilere evrimleştiği yönündeki varsayımin hiçbir bilimsel temeli olmadığını göstermektedir. Evrimci paleontolog Roger Lewin'i, "ilk memeliye nasıl geçildiği hala bir sırdır" demek zorunda bırakan açmaz, devam etmektedir.⁴⁵

Öte yandan, memelilerin kendi içlerindeki kategorilerin kökeni de evrim teorisinden karanlıktadır. Evrimci zoolog Eric Lombard, *Evolution* (Evrim) adlı dergide şöyle yazar:

*Memeliler sınıfı içinde evrimsel akrabalık ilişkileri (filogenetik bağlar) kurmak için bilgi arayanlar, hayal kırıklığına uğrayacaktır.*⁴⁶

Kısacası memelilerin kökeni, diğer canlı gruplarında olduğu gibi, evrim teorisile hiçbir şekilde uyuşturulamamaktadır.

Roger Lewin

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Deniz Memelilerinin Gerçek Kökeni

Balinalar ve yunuslar, aynı karadaki memeliler gibi doğurdukları, yavrularını emzirdikleri, akciğerle nefes alıp vücutlarını isittikleri için "deniz memelileri" olarak bilinen canlı grubunu oluştururlar. Deniz memelilerinin kökeni ise, evrimciler tarafından açıklanması en zor olan konulardan birisidir. Çoğu evrimci kaynakta, ataları karada yaşayan deniz memelilerinin, uzun bir evrim süreci sonunda deniz ortamına geçiş yapacak biçimde evrimleşikleri öne sürülmür. Buna göre, sözde ataları olan balıkların "sudan karaya geçiş" süreci yaşadığı varsayılan deniz memelileri, ikinci bir evrim sürecinin sonucu olarak tekrar su ortamına dönmüşlerdir. Oysa bu teori hiçbir paleontolojik delile dayanmaz ve mantıksal yöneden de çelişkilidir.

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Evrim teorisinin balinaların kökeni hakkında iddiası, bir "fosiller dizisine" dayanır. Bir dizi canlı ard arda sıralanmakta ve bunların "balina evriminin ara formları" olduğu ileri sürülmektedir. Bu canlıların yaşadıkları jeolojik devre göre sırası, evrimcilere göre, şöyledir:

Pakicetus (50 milyon yıl önce) > *Ambulocetus* (49 milyon yıl önce)
> *Rodhocetus* (46.5 milyon yıl önce) > *Procetus* (45 milyon yıl önce) >
Kutchicetus (43-46 milyon yıl önce) > *Dorudon* (37 milyon yıl önce) >
Basilosaurus (37 milyon yıl önce) > *Aetiocetus* (24-26
milyon yıl önce)

Pakicetus
(50 milyon yıl önce)

Ambulocetus
(49 milyon yıl önce)

Kutchicetus
(43-46 milyon yıl önce)

Rodhocetus
(46.5 milyon yıl önce)

Dorudon
(37 milyon yıl önce)

Basilosaurus
(37 milyon yıl önce)

Bu şemanın pek çok yaniltıcı özelliği vardır.

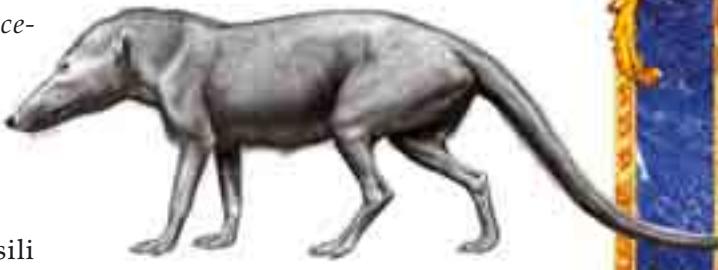
Ancak öncelikle en temel olanını açıklayalım. Şemadaki ilk iki canlı, yani *Pakicetus* ve *Ambulocetus*, evrimcilere göre birer "yürüyen balina"dır, ama其实 birer kara memelisi olan bu canlıları "balina" olarak tanımlamak, tamamen hayali hatta komik bir iddiadir.

EVRİMCİLERİN "YÜRÜYEN BALINA"

SENARYOSU BİLİM DİŞIDIR

Önce *Pakicetus*'a bakalım.

Uzun ismi *Pakicetus inachus* olan bu soyu tükenmiş me-meliye ait fosiller, ilk kez 1983 yılında gündeme geldi. Fosili bulan P. D. Gingerich ve yarı-dimcileri, canlinin sadece kafatasını bulmuş olmalarına rağmen, hiç çekinmeden onun "ilkel balina" olduğunu iddia ettiler.

Pakicetus

Oysa fosilin "balina" olmakla yakından-uzaktan bir ilgisi yoktu. İskeleti, bildiğimiz kurtlara benzeyen dört ayaklı bir yapıydı. Fosilin bulunduğu yer, paslanmış demir cevherlerinin de bulunduğu ve salyangoz, kaplumbağa veya timsah gibi kara canlılarının da fossillerini barındıran bir bölgeydi; yani bir deniz yatağı değil kara parçasıydı.

Peki dört ayaklı bir kara canlısı olan bu fosil, neden "ilkel balina" olarak ilan edilmiş? Sadece dişlerindeki ve kulak kemiklerindeki bazı ayrıntılar nedeniyle! Oysa bu özellikler *Pakicetus* ile balinalar arasında bir ilişki kurmak için kanıt olamaz. Canlılar arasında anatomi benzerliklerden yola çıkılarak kurulmak istenen bu gibi teorik ilişkilerin çogunun son derece çürük olduğunu evrimciler de kabul etmektedirler.

Platypus

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Eğer Avustralya'da yaşayan gagalı bir memeli olan Platypuslar ve ördekler soyları tükenmiş canlılar olsalardı, evrimciler aynı mantıkla (gaga benzerliğinden yola çıkararak) bunları da birbirlerinin akrabası ilan edeceklerdi. Oysa Platypus bir memeli, ördek ise bir kuştur ve aralarında evrim teorisine göre de bir akrabalık kurulamaz. Aynı şekilde evrimcilerin "yürüyen balina" ilan ettiği *Pakicetus* da farklı anatomik özellikleri bünyesinde barındıran özgün bir cinstir. Nitekim omurgalı paleontolojisinin otoritelerinden Carroll, *Pakicetus*'un da dahil edilmesi gereken Mesonychid ailesinin "garip karakterlerden oluşan bir kombinasyon gösterdiğini" belirtmektedir.⁴⁷ Bu tip "mozaik canlı"ların evrimsel ara form sayılamayacağını, Gould gibi önde gelen evrimciler de kabul etmektedir.

Yaratılışı savunan yazar Ashby L. Camp, "The Overselling of Whale Evolution" (Balina Evriminin Abartılı Propagandası) başlıklı makalesinde, *Pakicetus* gibi kara memelilerinin de dahil olduğu Mesonychidler sınıfının, Archaeoceteaların, yani soyu tükenmiş balinaların atası olduğu yönündeki iddianın çürüküğünü şöyle açıklar:

EVRİMCİLERİN HAYALİ BALİNANIN EVRİMİ ŞEMASI

Evrimcilerin bu hayali şemaya yerleştirdikleri canlıların fosilleri incelendiğinde, aralarında büyük anatomik farklılıklar bulunduğu ve birbirlerine bağlanan ara formlar olmadıkları açıkça görülmektedir.

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Evrimecilerin Mesonychidlerin, Archaeocetealara dönüştüğü konusunda kendilerinden emin davranışlarının nedeni, gerçek soy bağlantısında yer alan bir tür tanımlayamamalarına rağmen, bilinen Mesonychidler ve Archaeocetealar arasında bazı benzerlikler olmasıdır. Ancak bu benzerlikler, özellikle de (iki grup arasındaki) büyük farklılıklar ışığında, bir ata ilişkisi iddia etmek için yeterli değildir. Bu gibi karşılaştırmaların oldukça subjektif olan doğası, şimdije kadar pek çok farklı memeli ve hatta sürüngen grubunun balinaların atası olarak öne sürlülmüş olmasından bellidir.⁴⁸

Hayali balina evrimi şemasında *Pakicetus*'tan sonra gelen ikinci fosil canlı, *Ambulocetus natans*'tır. İlk kez 1994 yılında *Science* dergisinde yayınlanan bir makaleyle duyurulan bu fosil de, evrimeciler tarafından zorlama yöntemiyle "balinalaştırılmak" istenen bir kara canlısıdır.

Gerçekte ne *Pakicetus*'un ne de *Ambulocetus*'un balinalarla bir akrabalıkları bulunduğu dair hiçbir kanıt yoktur. Evrim şemasında *Pakicetus* ve *Ambulocetus*'un ardından deniz memelilerine geçilmek ve *Proetus*, *Rodhocetus* gibi *Archaeocetea* (soyu tükenmiş balina) türleri sıralanmaktadır. Söz konusu canlılar gerçekten de suda yaşayan soyu tükenmiş memelilerdir. Ancak *Pakicetus* ve *Ambulocetus* ile bu deniz memelileri arasında çok büyük anatomiçik farklılıklar

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Yanda hayali çizimi gö-
rülen Basilosaurus'un
fosili, bilinen en büyük
balinalardan biridir.

vardır. Canlıların fosilleri incelendi-
ğinde, birbirlerine bağlanan "ara form"lar
olmadıkları açıkça görülür:

- Dört ayaklı bir kara memelisi olan *Ambulocetus*'ta omurga, leğen (pelvis) kemiğinde bitmekte ve bu kemiğe bağlı güçlü bacak kemikleri uzanmaktadır. Bu tipik bir kara memelisi anatomisidir. Balinalarda ise omurga kuyruğa doğru kesintisiz devam eder ve leğen kemiği bulunmaz. Nitekim *Ambulocetus*'tan 10 milyon yıl kadar sonra yaşadığı düşünülen *Basilosaurus* aynen bu anatomiye sahiptir. Yani tipik bir balinadır. Tipik bir kara canlısı olan *Ambulocetus* ile tipik bir balina olan *Basilosaurus* arasında ise hiçbir "ara form" yoktur.
- *Basilosaurus*'un ve kaşalotun omurgalarının alt kısmında, omurgadan bağımsız küçük kemikler yer alır. Evrimciler bunların "küçülmüş bacaklar" olduğu iddiasındadır. Oysa söz konusu kemikler *Basilosaurus*'ta "çiftleşme konumunu almaya yardımcı olmakta", kaşalotta ise "üreme organlarına destek olmakta"dır.⁴⁹ Zaten oldukça önemli bir fonksiyon üstlenmiş olan iskelet parçalarını, bir başka

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

fonksiyonun "körelmiş organı" olarak tanımlamak, evrimci önyargıdan başka bir şey değildir.

Sonuçta, deniz memelilerinin, kara memelileri ile aralarında bir "ara form" olmadan, özgün yapılarıyla ortaya çıktıkları gerçeği değiştirmemiştir. Ortada bir evrim zinciri yoktur. Robert Carroll, bu gerçeği istemeden ve evrimci bir dille de olsa, şöyle kabul eder: "*Doğrudan balinalara uzanan bir Mesonychid çizgisi tanımlamak mümkün değildir.*"⁵⁰ Balinalar konusunda ünlü bir uzman olan Rus bilim adamı G. A. Mchedlidze de, bir evrimci olmasına karşın, *Pakicetus*, *Ambulocetus natans* ve benzeri dört ayaklı söyle "balina atası adayları"nın bu şekilde tanımlanmasına katılmamakta ve onları tamamen izole bir grup olarak tarif etmektedir.⁵¹

Kısacası, deniz memelilerinin kara canlılarından evrimleştiği yönündeki evrimci senaryo geçersizdir. Senaryonun geri kalan kısmı, yani deniz memelilerinin kendi içlerindeki evrimi iddiası da yine açmazdadır. Evrimciler, bilimsel sınıflandırmada *Archaeocetae* (arkaik, yani eski balinalar) olarak bilinen soyu tükenmiş özgün deniz memelileri ile, yaşayan balina ve yunuslar arasında bir akrabalık ilişkisi kurma çabasındadırlar. Oysa gerçekten konunun uzmanları farklı düşünmektedirler. Evrimci paleontolog Barbara J. Stahl şöyle yazar:

*Bu Archaeoceteaların kıvrak formdaki vücutları ve kendilerine özgü testere dişleri, bunların muhtemelen herhangi bir modern balinanın atası olamayacağını açıkça ortaya koymaktadır.*⁵²

Archaeocetae (arkaik, yani eski balina) kafatası

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Deniz memelilerinin kökeni konusundaki evrimci senaryo, moleküler biyolojinin bulguları açısından da çıkmaz içindedir. Klasik evrimci senaryo, balinaların iki büyük grubunun, yani dişli balinaların (*Odontoceti*) ve balenli balinaların (*Mysticeti*) ortak bir atadan evrimleştiğini varsayar. Ama Brüksel Üniversitesi'nden Michel Milinkovitch yine bir teoriyle bu görüşe karşı çıkmış, anatomik benzerlige göre kurulan söz konusu varsayımin moleküler bulgular tarafından yürütüldüğünü söyle vurgulamıştır:

Cetaceanların (balinaların) büyük grupları arasındaki evrimsel ilişkiler, morfolojik ve moleküller analizlerin çok farklı sonuçlara varması nedeniyle, daha da problemlidir. Morfolojik ve davranışsal bulgu bütünlerine bakılarak yapılan geleneksel yorumlama, ekolokasyona sahip dişli balinaların (yaklaşık 67 tür) ve filtre sistemiyle beslenen balen balinaların (10 tür) iki ayrı monofilotik (kendi içinde tek kökenden gelen) grup olduğunu varsayar... Öte yandan, DNA üzerinde yapılan filogenetik (evrimsel akrabalık) analizleri... ve amino asit karşılaştırmaları... uzun zamandır kabul edilen bu sınıflandırmayla çelişmektedir. Dişli balinaların bir grubu, yani sperm balinaları, morfolojik yönden kendilerinden oldukça uzak olan balen balinalarına diğer Odontocetlerden (dişli balinalardan) daha yakın gözükmektedirler.⁵³

Kısacası, deniz memelileri, dahil edilmek istendikleri hayali evrim şemalarının her birine adeta isyan etmektedirler.

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Karadan denize dönüşün imkansızlığı

Nature dergisinin bilim yazarı Henry Gee şu önemli gerçeği ifade eder: "*Fosillerin arasını ayıran zaman aralıkları o kadar büyük tür ki, olası ata torun ilişkisi hakkında kesin bir şey söylemenemez.*"⁵⁴

Deniz memelilerinin atası olduğu iddia edilen fosiller arasında ise milyonlarca yıllık jenerasyon farkı vardır. Bir insanın büyük büyük büyük annesinin kim olduğunu bulabilmesi elde yazılı kayıtlar bulunmasına rağmen çok zordur ve kimi zaman tespit edilemez. Dolayısıyla, ara form oldukları iddia edilen fosillerin birbirleri ile ata-torun ilişkisi içinde oldukları, ancak bir varsayımdır olabilir.

İkinci olarak türler arasında sadece bazı benzerliklere bakarak,larında ata-torun ilişkisi kurmaya çalışmak doğru değildir. Bugün gördüğümüz farklı organizmalar arasındaki çarpıcı benzerlikler Darwin'den önce de biliniyordu ve bu benzerlikler ortak bir yaratılışın ürünü olarak kabul ediliyordu. Dolayısıyla bu benzerliklere bakarak bunu evrimin bir delili olarak öne sürmek bilimsel bir çıkarım değildir. Ayrıca evrimcilerin, ara geçiş formu olduğunu iddia ettikleri canlıların, nasıl olup da suya çok iyi adapte olabilmiş bir canlıya dönüştüğünü, bunun hangi mekanizmalarla gerçekleştiğini açıklamaları gereklidir.

Sadece "ön ayaklar yüzgece dönüştü, arka ayaklar kayboldu, vücuttaki tüyler yok oldu ve bildiğimiz balinanın silgimsi derisine dönüştü" demek yeterli değildir. Ön ayakların yüzgece dönüştübileceklerine veya bir kara canlısının sudaki yaşama en iyi şekilde adap-

1

2

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

te olabileceği şekilde fizyolojik değişimler göstererek vücut şeklini tamamen değiştirebileceğine dair günümüz canlılarından elimizde hiçbir delil bulunmamaktadır. Doğada evrimcilerin iddia ettikleri dönüşümü gerçekleştirebilecek hiçbir mekanizma da bulunmamaktadır.

5

4

3

YARI AYI-YARI BALINA
ÖZELLİKLERİ TAŞIYAN
HAYALİ ARA GEÇİŞ FORM-
LARI... (resim: 2-4)
BU TÜR ARA GEÇİŞ FORMLA-
RINA FOSİL KAYITLARINDA
RASTLANMAMAKTADIR.

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Bir kara canlısının denizde yaşayabilmek için ihtiyacı olan adaptasyonlar dikkate alındığında, böyle bir geçiş için "imkansız" kelimesinin bile yetersiz kaldığı görülür. Var olduğu iddia edilen hayali evrim süreci içinde bu adaptasyonlardan herhangi bir tanesinin bile eksikliği, canlinin yaşammasına izin vermeyecektir.

Kuşların Gerçek Kökeni

Evrimecilerin kuşların sözde evrimi ile ilgili farklı senaryoları vardır ve bunların hepsi delilsizdir. Bunların en popüler olanına göre, kuşlar *Theropod* dinozorları olarak bilinen etobur bir dinozor türründen evrimleşmiştir. Evrimecilerin bilimsel delillerle destekleyemedikleri bu iddia için Smithsonian Enstitüsü Doğa Tarihi Müzesi'nden kuş bilimci evrimci Storrs Olson "çağımızın en büyük aldatmacalarından biri" ifadesini kullanmaktadır.⁵⁵

Olson, kuşların dinozorlardan evrimleştiğini öne sürenleri eleştirmekte, ancak kendisi de kuşların kökenine dair başka bir evrimsel açıklama getirememektedir.

Bir kara canlısının, uçma yeteneği kazanabilmesi için birçok anatomik ve fizyolojik değişiklik ge-

Evrimecilerin kuşların kökenini hakkında en popüler iddialarına göre, kuşlar yanda çizimi görülen *Theropod* dinozorlarından evrimleşmiştir. Bu, delilsiz bir senaryodur.

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

çirmesi gereklidir. Evrim teorisi ise ne bu değişimlerin nasıl gerçekleştiğini açıklayabilmekte ne de böyle bir değişim yaşandığını dair fosil kayıtlarından delil sunabilmektedir. Bu nedenledir ki, "kuşlar dinozordur" teorisi, evrim teorisini savunan bazı biyolog ve paleontologlar tarafından da kabul edilmemektedir. Örneğin dünyanın en önde gelen ornitologlarından (kuşbilimcilerinden) Alan Feduccia (Kuzey Carolina Üniversitesi) ve Larry Dean Martin (Kansas Üniversitesi), kuşların bilinen herhangi bir dinozor grubundan evrimleşmiş olamayacağı görüşündedirler. Özellikle Feduccia, evrime inanmasına karşın, dinozorlar ve kuşlar arasındaki farklılıklarını vurgulamakta, bu farklılıkların çok büyük olduğunu ve dolayısıyla kuşların kendilerinden önceki dinozorlardan evrimleşmiş olamayacağını kanıtlarıyla göstermektedir.

Kuşlarla sürüngenler arasındaki bazı farklılıkları hatırlatmak, evrim teorisinin neden kuşların evrimi konusunda büyük bir çırpmaz içinde olduğunu göstermek açısından faydalı olacaktır:

1) Kuşların akciğerleri, sürüngenlerden ve tüm diğer kara omurgalılarından tamamen farklı bir yapıdadır. Kuşlarda, kara

Bir Theropod türü olan Herrerasaur'un iskeleti.

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

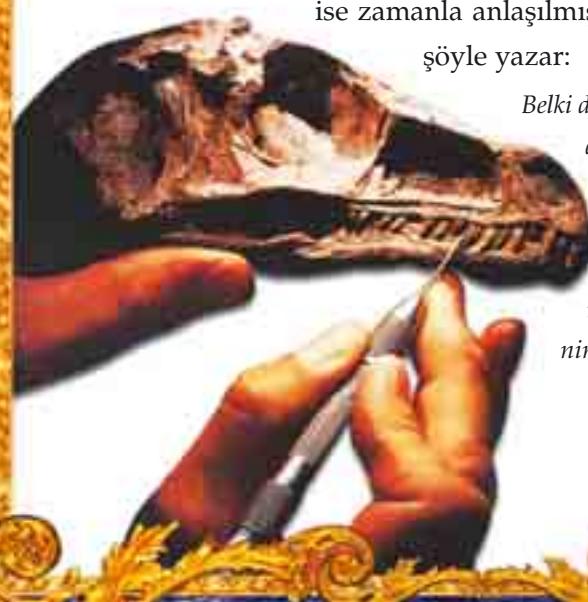
omurgalılarının aksine, hava akciğer içinde tek yönde hareket eder ve böylece kuş daima oksijen alıp karbondioksit verebilir. Kuşlara özgü bu yapının standart kara omurgalı akciğerinden evrimleşmiş olması imkansızdır, çünkü ara yapıya sahip bir canlinin nefes alması mümkün değildir.⁵⁶

2) Alan Feduccia ve Julie Nowicki tarafından 2002 yılında, kuşlar ve sürüngenlerin embriyoları arasında yapılan karşılaştırmalar, iki canlı grubunun ayak yapılarının çok büyük farklılık gösterdiğini ve aralarında evrimsel bir ilişki kurulmasının imkansız olduğunu kanıtlamıştır.⁵⁷

3) İki canlı grubunun kafatası arasındaki en son karşılaştırmalar da aynı sonucu vermektedir. Andrzej Elzanowski 1999 yılında yaptığı bir inceleme sonucunda "*Theropod* dinozorlarının çene ve damaklarında kuşlarındaki ile benzer özellikler olmadığı" sonucuna varmıştır.⁵⁸

4) Dişler, kuşlar ile sürüngenleri birbirinden ayıran faktardan biridir. Geçmişte yaşamış bazı kuşların gagalarında dişler olduğu bilinmektedir. Uzun zaman evrime bir kanıt gibi gösterilen bu durumun hiç de öyle olmadığı, çünkü kuş dişlerinin çok özgün olduğu ise zamanla anlaşılmıştır. Feduccia bu konuda söyle yazar:

Belki de Theropodlarla kuşlar arasındaki en önemli farklılık dişin yapısı ve yerleştiriliş şekli ile ilgiliidir. Özellikle memeli paleontojisinin temelini en çok diş morfolojisinin oluşturduğu kabul edilirse,

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

kuş ve Theropod dişleri arasındaki büyük farklılıklara neden daha fazla ilgi gösterilmediği şaşırtıcıdır. Özetle, *kuş dişi* (*Archaeopteryx*, *Hesperornis*, *Parahesperornis*, *Ichthyornis*, *Cathayornis* ve tüm dişli Mezozoik kuşlarda görüldüğü gibi) **birbirine oldukça benzerdir ve Theropod dişlerinden çok farklıdır...** Dişin biçimini, çıkış ve yenilenme şekli dahil olmak üzere kuşlarla Theropod dişleri temelde hiçbir yönden ortak bir özelliğe sahip degillerdir.⁵⁹

5) Kuşlar sıcakkanlı, sürüngenler ise soğukkanlı canlılardır. Bu, son derece farklı iki ayrı metabolizma demektir ve aradaki dönüşümün rastlantısal mutasyonlarla halledilmesi mümkün değildir. (Dinozorların sıcakkanlı oldukları yönündeki tez ise, bu zorluğu gidebilmek için ortaya atılmıştır. Ancak herhangi bir kanıt dayanamayan bu tezin geçersizliğini gösteren pek çok delil vardır.⁶⁰)

6) Sürüngenlerin pulları, kuşların ise tüyleri vardır. Bu tamamen farklı iki yapının birbirine evrimleşmesi ise imkansızdır.

7) Sürüngenlerin ağır, kalın ve içi dolu kemikleri vardır. Kuşların kemikleri ise daha incedir ve içleri boştur. Bu şekilde daha hafif olan kemikler kuşların daha rahat uçmalarını sağlamaktadır.

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Bunlar kuşlarla sürüngenler arasındaki farklılıklardan sadece birkaçıdır. Bir sürüngenin kuş özellikleri kazanabilmesi için sayısız mutasyona uğraması gerekecektir. Örneğin sürüngenin sadece ön ayaklarının kanatlara dönüştürülmesi için sürüngen çok fazla aşamalı değişime uğramalıdır. Ayağının genetik bilgisine isabet eden her mutasyon ayakta küçük bazı değişiklikler yapmalı, her seferinde ayak biraz daha fazla kanat özelliği kazanmalıdır. Örneğin ayaklarında aşama aşama tüyler oluşturmaya başlamalıdır. Tüyler de yine aşama aşama olmalı, örneğin önce tüyün sapi, sonraki kuşaklarda ise diğer özellikleri belirmelidir. Ayak parmakları her kuşakta biraz daha kaybolmalı, ayak giderek daha çok kanada benzemelidir. Bu çok yavaş, aşamalı değişimler ise fosil kayıtlarında gözlemlenmelidir. Aynı durum canının akciğerleri, pullarının tüylere dönüşümü, dişlerin yapısındaki değişimler ve diğer özellikleri için de geçerlidir. Konumuz ara geçiş formları olduğu için, mutasyonların bu kadar kapsamlı ve aşamalı değişimleri gerçekleştirmeye özelliklerine sahip olmadığı konusuna degenilmemektedir. Ancak kısaca belirtmek gerekirse, mutasyonlar canlılara daima zarar verirler. Ayrıca rastgele meydana geldikleri için, bir organı aşama aşama, her seferinde isabet kaydederek, başka bir organa dönüştürebilecek plan ve organizasyon yeteneğine ve bilince elbette sahip değildirler. (Ayrıntılı bilgi için bkz. *Harun Yahya, Hayatın Gerçek Kökeni*, 2. baskı, Araştırma Yayıncılık, İstanbul, Mart 2003)

BİR DİNOZOR ÇİZİMİ

Öyle ise, sürüngenlerle kuşlar arasında eğer gerçekten bir evrim olsaydı, elimizde bunu gösteren milyonlarca ara form fosili olmaliydi. Ancak, bugüne kadar tek bir yarı sürüngen-yarı kuş fosili dahi bulunamamıştır. Bulunan fosiller ya soyu tükenmiş kuşlara ya da sürüngenlere aittir. Medyada sık sık karşılaştığımız dino-kuş hikayeleri ise, detaylarıyla inceleneceği gibi bir göz boyamadan ibarettir. Bunların hiçbir kuşların sözde evrimindeki kayıp halka olma özelliğine sahip değildir.

TAM BİR KUŞ

**YARI DİNOZOR-YARI KUŞ
ÖZELLİKLERİ TAŞIYAN BU GİBİ
HAYALİ ARA FORMULAR
HİÇBİR ZAMAN VAR
OLMADI. (resim: 2-4)**

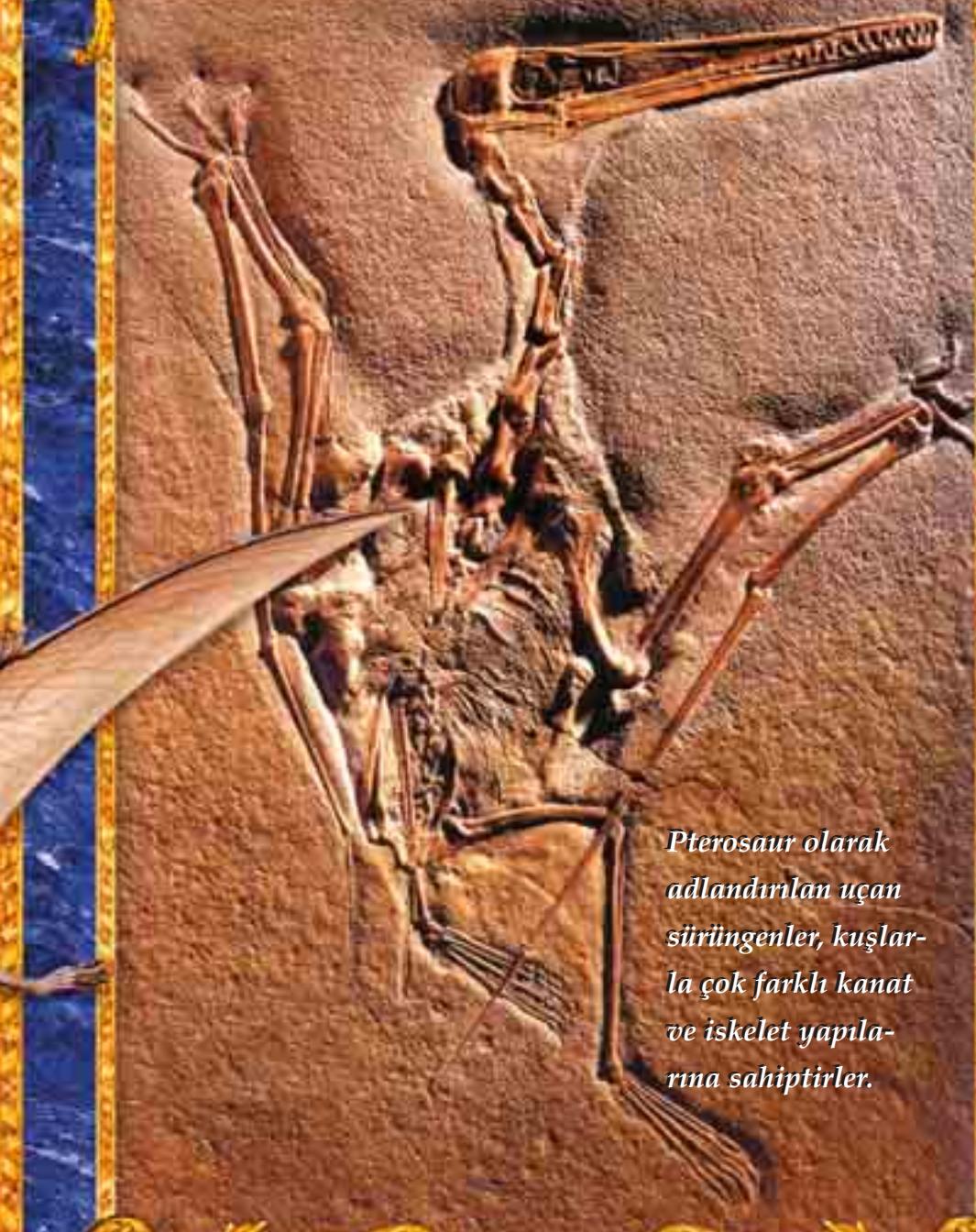
Evrincilerin, kuşların dinozorlardan evrimleşiklerini ispatlayabilmeleri için, bu resimlerde görülen sözde ara geçiş formlarının fosillerini bulmuş olmaları gereklidir. Ancak, fosil kayıtlarında dinozorlara ve kuşlara ait birçok fosil bulunmasına rağmen, hayali dino-kuşlardan eser yoktur.

Uçan Sürüngenleri Kuşların Atası Sanma Yanılıgısı

Evrim teorisi hakkında tek yanlı ve kulaktan dolma bilgilere sahip olan ve bu bilgisizlik nedeniyle de teoriyi inandırıcı bulan bazı insanlar, uçan sürüngenlerin kuşların atası olduğunu zannedeler. Ancak uçan sürüngenler ile kuşlar arasında hiçbir ilişki yoktur ve nitekim hiçbir evrimci otorite kuşların bu canlılardan evrimleştiğini öne sürmemektedir.

Uçan sürüngenler ya da bir diğer ifadeyle uçan dinozorlar, bilim adamları tarafından *Pterosaur* olarak adlandırılan soyu tükenmiş bir canlı grubudur. Bunların kökeni, evrim teorisi açısından büyük bir çıkmazdır, çünkü fosil kayıtlarında kendilerine özgü yapılarıyla birlikte aniden ortaya çıkmaktadırlar. Omurgalı paleontolojisi alanında dünyanın en önde gelen birkaç isminden biri olan Carroll, bir evrimci olmasına karşın bu konuda "*Triasik devirde ortaya çıkan tüm uçan sürüngenler (Pterosaurlar) uçuş için çok özelleşmiş yapıya sahiptir... Atalarının ne olduğu konusunda ve uçuşlarının kökeninin ilk aşamaları hakkında ise hiçbir bulgu yoktur*" itirafında bulunur.⁶¹

Uçan sürüngenlerin kanat yapıları ise çok ilginçtir: Uçan sürüngenlerin kanatları üzerinde diğer sürüngenlerin ön ayaklarında olduğu gibi beş tane parmakları vardır. Ancak dördüncü parmak, diğer parmaklardan ortalama yirmi kat daha uzundur ve kanat da bu parmağın altında uzanır. Eğer uçan sürüngenler kara sürüngenlerinden evrimleşmiş olsalardı, söz konusu dördüncü parmağın da yavaş yavaş, kademe kademe uzamış olması gerekiirdi. Ama buna dair hiçbir fosil kanıtı olmadığı gibi, böyle bir uzamanın

*Pterosaur olarak
adlandırılan uçan
sürüngenler, kuşlar-
la çok farklı kanat
ve iskelet yapıla-
rina sahiptirler.*

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

doğal seleksiyon-mutasyon mekanizmaları ile açıklanması da mümkün değildir; çünkü ara geçiş aşamaları canlıının elliğini fonksiyonsuz hale getireceği ama uçmasını da sağlamayacağı için avantajsız olacaktır.

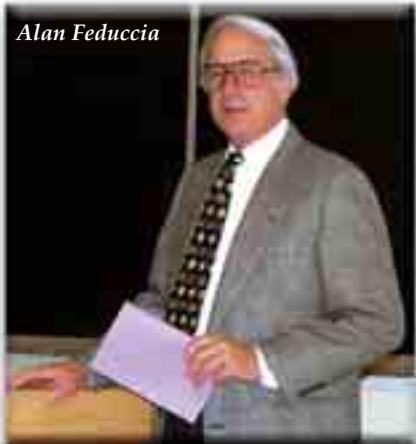
Kanat yapıları tamamen farklı olan kuşlar ile uçan sürüngenler arasında evrimsel bir akrabalık hayal etmek ise büyük bir hatadır. Bir insan, sineklerin veya bir memeli türü olan yarasaların da kanatlı olmalarından yola çıkarak, bu canlı grupları ve kuşlar arasında evrimsel bir ilişki öne sürdüğünde ne kadar büyük bir bilgisizlik sergilerse, uçan sürüngenler ile kuşları ilişkilendirmeye çalışmak da o denli büyük bir gaftır.

Tüylü Dinozor Masalları

Kuş tüylerine sahip dinozorlar, veya diğer bir isimle "dino-kuşlar", geçtiğimiz 10 yıl içinde Darwinist medyanın en gözde propaganda malzemelerinden biri oldu. Birbiri ardına manşetlere "dino-kuş" haberleri taşındı, çizilen rekonstrüksiyonlar ve "uzman"ların yaptığı kendinden emin açıklamalar, geçmişte yarı kuş-yarı dinozor canlıların yaşadığı konusunda insanları ikna etmek için kullanıldı. Oysa geçmişte yarı kuş-yarı dinozor canlıların yaşadığına dair hiçbir delil bulunmamaktadır.

Bu konuda görüşlerine başvurulması gereken önemli bir isim, Kuzey Carolina Üniversitesi Biyoloji Bölümünden Alan Feduccia'dır. Dr. Feduccia, kuşların kökeni konusunda dünyanın en önde gelen otoritelerinden biridir. Ornitoloji (kuşbilimi) alanın-

Alan Feduccia

da en önemli 5 isim sayılması gerekse, birinin Dr. Feduccia olacağına kuşku yoktur. Dr. Feduccia evrim teorisini de kabul etmekte ve kuşların evrimle ortaya çıktıklarına inanmaktadır. Ancak onu "dino-kuş" taraftarlarından ve diğer bazı gözü kapalı evrimcilerden ayıran yön, evrim teorisinin bu konuda içinde bulunduğu belirsizliği kabul etmesi ve kasıtlı olarak sürdürülen,其实te ise hiçbir dayanağı olmayan "dino-kuş" furyasına itibar etmemesidir.

Alan Feduccia'nın The American Ornithologists' Union (Amerikan Ornitologlar Birliği) tarafından yayınlanan ve ornitolojinin en teknik tartışmalarına zemin olan *The Auk* dergisinin son sayısında kaleme aldığı, Ekim 2002 tarihli "**Birds are Dinosaurs: Simple Answer to a Complex Problem**" (Kuşlar Dinozordur: Karmaşık Bir Soruna Basit Bir Cevap) başlıklı yazında çok önemli bilgiler verilmektedir. Dr. Feduccia, John Ostrom tarafından 1970'lerde gündeme getirilen ve o zamandan bu yana da hararetle savunulan kuşların dinozorlardan evrimleştiği teorisinin bilimsel kanıtlardan yoksun olduğunu, böyle bir evrimin mümkün olmadığını detaylarıyla anlatmaktadır.

Bu konuda Feduccia yalnız değildir. Pennsylvania Üniversitesi'nden anatomi profesörü evrimci Peter Dodson da, kuşların *Theropod* dinozorlarından evrimleşikleri iddiasına şüphe ile baktığını açıklamaktadır.⁶²

Feduccia, Çin'de bulunduğu öne sürülen "dino-kuş"lar hakkında ise çok önemli bir gerçeği açıklamaktadır: Tüylü dinozor olarak ileri sürülen sürüngen fosillerinin üzerinde bulunan "tüyler"in ilkel bile olsa, kuş tüyü olduğu net değildir. Aksine "dino-fuzz" denen bu fosil izlerinin kuş tüyleri ile ilgisi bulunmadığını gösteren pek çok kanıt vardır. Feduccia şöyle yazmaktadır:

İlkel kuş tüylerine sahip olduğu ileri sürülen fosillerin çoğunu incelemiş kişiler olarak, ben ve diğer pek çok uzman, bu yapıların ilkel kuş tüyleri (pro-

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

(tofeathers) olduğuna dair inandırıcı bir kanıt görmemekteyiz. Pek çok Çin fosili, "dino-fuzz" olarak adlandırılan garip birer haleye sahiptir ama her ne kadar bu materyal kuş tüyleri ile homolog (benzer) sayılsa da, bu yöndeki argümanlar ikna edicilikten çok uzaktır.⁶³

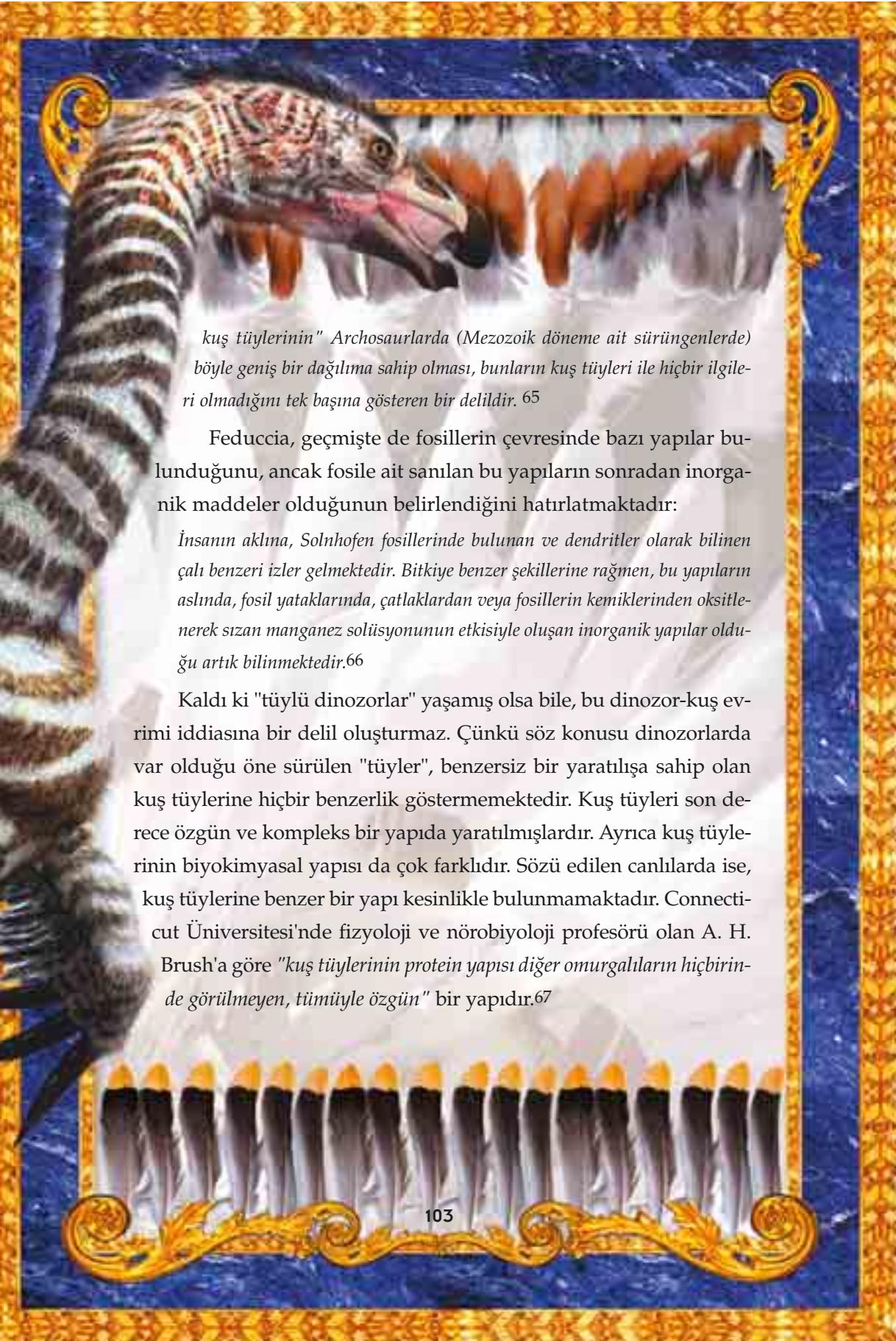
Feduccia, bu tespitinin ardından, bazı paleontologların bu konuda ön yargılı davranışlarını da şöyle belirtmektedir:

...(dino-kuş tezini savunan paleontologlara göre) kuşlar dinozordur; dolayısıyla dromaeosaurlar (Theropod dinozorlar) üzerinde korunmuş herhangi bir ipliksi yapı, mutlaka ilkel kuş tüyü olmalıdır.⁶⁴

Feduccia'ya göre bu ön yargıyı çürüten nedenlerden biri, kuşlarla hiçbir ilgisi kurulamayacak fosillerde de söz konusu "dino-fuzz" izlerine rastlanmasıdır:

En önemlisi, dino-fuzz şimdi artık çok sayıda kategoride keşfedilmektedir. Bunların bazıları henüz yayınlanmamıştır ama özellikle Çin'de bulunmuş bir Pterosaur'da (uçan sürüngen) ve bir Therizinosaur'da (etobur bir dinozor grubu) bunlar bulunmuştur. En şaşırtıcı durum ise, dino-fuzzy çok benzeyen deri fiberlerinin Jurasik devre ait bir Ichthyosaur'da da bulunmuş ve detaylı olarak tarif edilmiş olmasıdır. (Ichthyosauruslar, soyu tükenmiş deniz sürüngüleridir.) Söz konusu canlılardaki dallanmış fiberlerin bazıları, morfoloji açısından, "ilkel kuş tüyleri" (protofeather) denen ve (Çinli paleontolog) Xu tarafından tanımlanan yapılara çok benzerdir. Sözde "ilkel

*Therizinosaurus
çizimi*

kuş tüylerinin" Archosaurlarda (Mezozoik döneme ait sürüngenlerde) böyle geniş bir dağılıma sahip olması, bunların kuş tüyleri ile hiçbir ilgili olmadığını tek başına gösteren bir delildir.⁶⁵

Feduccia, geçmişte de fosillerin çevresinde bazı yapılar bulduğunu, ancak fosile ait sanılan bu yapıların sonradan inorganik maddeler olduğunun belirlendiğini hatırlatmaktadır:

*İnsanın aklına, Solnhofen fosillerinde bulunan ve dendritler olarak bilinen çalı benzeri izler gelmektedir. Bitkiye benzer şekillerine rağmen, bu yapıların aslında, fosil yataklarında, çatıtlardan veya fosillerin kemiklerinden oksitlenerek sızan manganez solüsyonunun etkisiyle oluşan inorganik yapılar olduğu artık bilinmektedir.*⁶⁶

Kaldı ki "tüylü dinozorlar" yaşamış olsa bile, bu dinozor-kuş evrimi iddiasına bir delil oluşturmaz. Çünkü söz konusu dinozorlarda var olduğu öne sürülen "tüyler", benzersiz bir yaratılışa sahip olan kuş tüylerine hiçbir benzerlik göstermemektedir. Kuş tüyleri son derece özgün ve kompleks bir yapıda yaratılmışlardır. Ayrıca kuş tüylerinin biyokimyasal yapısı da çok farklıdır. Sözü edilen canlılarda ise, kuş tüylerine benzer bir yapı kesinlikle bulunmamaktadır. Connecticut Üniversitesi'nde fizyoloji ve nörobiyoloji profesörü olan A. H. Brush'a göre "*kuş tüylerinin protein yapısı diğer omurgalıların hiçbirinde görülmeyen, tümlüyle özgün*" bir yapıdır.⁶⁷

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Ayrıca, kuş tüyleri son derece kompleks olduğu için, böyle bir yapının evrimini gösteren birçok ara form bulunması gereklidir. Ancak böyle bir ara geçiş formu bulunmamaktadır. Bu gerçek *Nature* dergisinde şöyle itiraf edilmektedir:

Tüyüler kompleks yapıplardır. Kuş fosili kayıtlarında aniden belirişlerinin açıklaması zordur, çünkü fosil kayıtlarında hiçbir ara geçiş yapısına rastlanmamıştır. ⁶⁸

Dolayısıyla tüylü bir dinozor bulunsa dahi bu hiçbir zaman kuşların dinozorlardan evrimleştiğine bir delil sayılmasın, çünkü kuş tüyleri tamamen özgün yapılardır ve başka bir yapıdan evrimleşiklerini gösteren hiçbir delil bulunmamaktadır.

Bu konuda dikkat çekici bir diğer nokta ise, "tüylü dinozor" olarak gündeme getirilen fosillerin tümünün Çin'de bulunmuş olmasıdır. Acaba neden dünyanın başka hiçbir yerinde değil de Çin'de ortaya çıkmaktadır bu fosiller? Hem de Çin'deki fosil yatakları, sadece "dino-fuzz" gibi belirsiz bir yapıyı değil, aynı zamanda kuş tüylerini de son derece iyi şekilde saklayabilecek bir yapıya sahipken? Feduccia da aynı garipliği dikkat çekmektedir:

Aynı zamanda, neden vücutun dış yüzeyinin saklanıldığı başka yataklarda bulunan başka Theropodların ve diğer dinozorların hiçbir "dino-fuzz" a sahip olmadıkları, aksine herhangi bir kuş tüyü benzeri yapıdan tamamen yoksun gerçek sürüngen derisine sahip oldukları da açıklanmalıdır. Ve neden dino-fuzz'a sahip Çinli Dromaeosaur fosilleri, normalde bekleneceği şekilde kuş tüyü sapı sergilememektedirler -eğer bunlar gerçekten var olsa- kolaylıkla korunmuş olabilecekken? ⁶⁹

Peki Çin'de bulunan tüm bu sözde "tüylü dinozorlar" nedir? Sürüngenler ile kuşlar arasında ara geçiş formları gibi gösterilen bu canlıların gerçek kimliği nedir?

Feduccia, "tüylü dinozor" olarak gösterilen canlıların bir kısmının "dino-fuzz" sahibi soyu tükenmiş sürüngenler, bazlarının da gerçek kuşlar olduğunu açıklamaktadır:

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Açıkta ki, aslında, Çin'in Yixian ve Jiufotang bölgelerindeki Kretase devrine ait göl yataklarında iki farklı fosil olgusu vardır; birisi "dino-fuzz" kalıntıları sergileyen -ki bunun iyi bir örneği söyle "tüylü dinozor"ların ilk bulunan örneği olan *Sinosauopteryx*'dır -gruptur. Diğer ise gerçekten kuş tüylerine sahip olanlardır-Nature dergisinin kapağında gösterilen ve tüylü dinozorlar olarak sunulan ancak sonradan ömensiz, uçucu olmayan kuşlar olduğu anlaşılan fosiller gibi.⁷⁰

Yani tüm dünyaya "tüylü dinozor" veya "dino-kuş" olarak gösterilen fosiller, ya tavuklar gibi uçamayan bazı kuşlara ya da "dino-fuzz" denen ancak kuş tüyleri ile ilgisi bulunmayan organik bir yapıya sahip olan sürüngenlere aittir. Ortada **kuşlar ve sürüngenler arasında "ara form"** oluşturacak tek bir fosil bile yoktur.

Yaş Sorunu ve "Kladistik" Yanılığısı

"Dino-kuş" furyasını körkleyen tüm evrimci kaynaklarda ısrarla gözardı edilen, hatta gizlenen çok önemli bir gerçek vardır: Yanlıltıcı bir biçimde "dino-kuş" ya da "tüylü dinozor" dedikleri fosillerin yaşları, 130 milyon yıl öncesinden geriye gitmemektedir. Oysa "yarı kuş" olarak göstermek istedikleri bu canlılardan en az 20 milyon yıl daha yaşlı olan, gerçek bir kuş zaten vardır: *Archaeopteryx*. Bilinen en eski kuş olma özelliği taşıyan *Archaeopteryx*, kusursuz uçuş kaslarına, uçuş tüylerine ve gerçek bir kuş iskeletine sahip gerçek bir kuştur. 150 milyon yıl önce dünya göklerinde başarılı bir biçimde süzülmüştür. Durum bu iken, *Archaeopteryx*'ten çok daha sonraki tarihlerde yaşamış canlıların kuşların ilkel ataları olarak gösterilmesi tek kelimeyle saçmadır. Ancak evrimciler böyle bir saçılığı savunmak için bir de "yöntem" bulmuşlardır.

Bu yöntemin ismi "kladistik"tir. Bu terim, son 20-30 yıldır paleontoloji dünyasında sıkça kullanılan yeni bir fosil yorumlama yöntemidir. Kladistik yöntemini savunanlar, bulunan fosillerin yaşları-

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

nin tamamen gözardı edilmesini, sadece eldeki fosillerin karakteristik özelliklerinin birbiri ile karşılaştırılmasını ve bu karşılaştırma sonucunda ortaya çıkan benzerliklere göre evrimsel soy ağaçları kurulmasını savunurlar.

Bu görüşü savunan, evrimci bir internet sitesinde, fosil yaşı *Archaeopteryx*'ten çok daha genç olan *Velociraptor*'un *Archaeopteryx*'in atası sayılmasının neden "mantıklı" (!) olduğu şöyle açıklanmaktadır:

Şimdi şunu sorabiliriz: Velociraptor nasıl olur da Archaeopteryx'in atası olabilir, ondan sonra gelmiş olması na rağmen?

*Archaeopteryx
çizimi*

Çünkü fosil kayıtlarındaki boşluklardan dolayı, fosiller her zaman "tam vakitte" ortaya çıkmazlar. Örneğin Geç Kretase devrine ait, Madagaskar'da bulunmuş Rahonavis adlı yeni bir fosil, kuşlarla *Velociraptor* gibi bir sürüngen arasında geçiş formu gibi durmaktadır, ama 60 milyon yıl geçtir. Ama hiç kimse bunun geç ortaya çıkışının kayıp halka olmasına engel teşkil ettiğini söylememektedir, çünkü çok uzun bir süre yaşamış olabilir. Bu gibi örnekler "hayalet bağlantılar" olarak adlandırılır; **bu hayvanların daha önce de var olduğunu varsayıyoruz**, onların muhtemel atalarına sahip olduğumuz ve muhtemel torunlarına da sahip olduğumuz zaman.⁷¹

Kladistiğin iyi bir özeti olan bu açıklama, bu yöntemin ne kadar büyük bir çarpıtma olduğunu da göstermektedir. Evrimciler, açıkça, fosil kayıtlarının sonuçlarını, kendi teorilerinin gereklerine göre çarpitmaktadır. 70 milyon yıllık bir fosilin sahibi olan bir türen, aslında 170 milyon yıl önce de yaşadığına varsayımanın ve buna göre bir evrimsel akrabalık ilişkisi kurmanın, çarpitmaktan başka bir anlamı yoktur.

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Pennsylvania Üniversitesi'nden anatomi profesörü Peter Dodson da, sözde dino-kuşların, ilk kuşlardan sonra bulunmasının bir sorun olduğunu ve kladistik metodu ile getirilen çözümün "zoraki" bir çözüm olduğunu belirtmektedir:

*Ben şahsen, kuş benzeri Maniraptoran Theropodların kuşların kökeninden 25-75 milyon yıl sonra bulunmasını sorun olarak görmeye devam ediyorum... Hayalet atalar, açıkçası zoraki bir çözümüdür, kladistik metodu tarafından zorunlu kılınan uygun olmayan bir çözüm. Tabi, Geç Kretase Maniraptoranların kuşların gerçek ataları olmadığı, sadece kardeş sınıf olduğu itiraf ediliyor. Jurasik dönemde yüksek derecede türemiş, hızla evrimleşen maniraptoranların kuşlara evrimleştiğine ve sonra bu yüksek derecede ilerlemiş soyun evrimsel bir durağanlığı girdiğine ve milyonlarca yıl boyunca hiç değişmeden kaldığını inanmamız mı bekleniyor?*⁷²

Kladistik, evrim teorisinin fosil kayıtları karşısındaki yenilgisinin gizli bir itirafı ve yeni bir boyutudur aslında. Özetlemek gerekirse;

Velociraptor çizimi

Evrimciler, sözde evrimsel akrabalık ilişkisi kurmak adına çarpitmalara başvururlar. Örneğin yaşı Archaeopteryx'ten çok daha genç olan Velociraptor'u Archaeopteryx'in atası kabul etmektedirler.

Velociraptor fosili

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

1) Darwin, fosil kayıtları detaylı olarak incelediğinde, bildiği-
miz türlerin hepsinin arasını dolduracak "ara formların" bulunacağı-
ni öne sürmüştür. Teorinin bekłentisi budur.

2) Ancak 150 yıllık paleontoloji çabası, ara formları ortaya koymamış,
bu canlıların izine rastlanamamıştır. Bu, teori adına büyük bir yeniligidir.

3) Ara formlar bulunamadığı gibi, sadece benzerliklerinden do-
layı birbirlerinin atası olarak ilan edilebilecek olan canlıların da yaşıla-
rı çelişkilidir. Daha "ilkel" gibi görünen bir canlı, daha "olgun" gibi gö-
rүnен bir canlıdan daha geç ortaya çıkmaktadır.

İşte bu son nokta, evrimcileri kladistik denen tutarsız yöntemi
geliştirmeye zorlamıştır.

Kladistikle birlikte, Darwinizm, "**bilimsel bulgulara dayanan,**
bunlardan yola çıkan" bir teori olmadığını, aksine "**bilimsel bulgu-**
ları çarpitan, bu bulguları kendi varsayımlarına göre değiştiren" bir
dogma olduğunu açıkça göstermektedir.

Kuş tüylerinin kökeni

Tüyü, sadece kuşlara özgü bir özelliktir. Evrimciler, son derece
kompleks yapısı olan tüylerin sürüngen pullarından evrimleştiğini
öne sürmektedirler. Ancak, fosil kayıtlarında -kuşların diğer özelliklek-
ri gibi- tüylerin aşama aşama evrimleşiklerini gösteren hiçbir ara
form bulunmamaktadır. Fosil kayıtlarında sürüngen pulları, kuş
tüyleri, deri veya memeli tüyleri vardır, ancak kuş tüylerine
aşamalı bir geçiş olduğunu gösteren, kısmen pul kısmen
tüy yapılarla hiçbir canlıda rastlanmamıştır.

2

**FOSİL KAYITLARTINDA BİR ÇOK ÖRNEĞİ OLAN
SÜRÜNGEN PULLARI (resim:1)**

1

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Bazı evrimciler, kuşların içi boş kemikleri olduğu için iyi fosil bırakmadıklarını öne sürerler. Oysa bu kesinlikle doğru değildir. Özellikle belirli koşullarda, örneğin göl çevrelerinde, iç bölgelerdeki su ortamlarında ve deniz bölgelerinde, kuşlar ve tüyleri çok iyi fosil bırakmaktadır. Sonuç olarak kuş fosillerine çok sık rastlanmaktadır.

*YARI PUL-YARI TÜY
ÖZELLİĞİ TAŞIYAN BU
HAYALİ ARA FORMLAR
YOKTUR
resim:2-4)*

3

4

5

*FOSİL
KAYIT-
LARINDA
BİRÇOK
ÖRNEĞİ
OLAN KUŞ
TÜYÜ (resim:5)*

Fosil kayıtlarında, yarı tüy-yarı pul veya yarı deri-yarı tüy yapıları bulunmadığı gibi, günümüzdeki tüylerden daha az tüy olan hiçbir yapıya rastlanmamıştır.⁷³ Eski kuşlar

üzerinde uzman olan Kansas Üniversitesi'nden Larry Martin ve Blanding Dinozor Müzesi Müdürü S. A. Czerkas, *American Zoology* dergisindeki bir makalelerinde "bilinen en eski tüyler... şekil ve mikroskopik detay açısından zaten moderndirler." demektedirler.⁷⁴

Örneğin *Archaeopteryx*, bilinen en eski kuştur ve günümüz kuşlarından farklı, özgün bir yapısı olmasına rağmen, mükemmel, tamamen günümüzdeki kuş tüyleri ile benzer tüylere sahiptir.⁷⁵

Archaeopteryx'in mükemmel şekilde korunmuş ve 150 milyon yıl tarih belirlenen tüylerinin analizi sonucunda, her detayının günümüz kuş tüyleri ile aynı olduğu sonucuna varılmıştır.⁷⁶ Daha

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

1910 yılında, ünlü kuş bilimci ve doğa tarihi yazarı W. P. Pycraft, *Archaeopteryx* tüyünün günümüzde bilinen tam gelişmiş kuş tüyle-rinden hiçbir yönden farklı olmadığını belirtmişti.⁷⁷ Ve o tarihten günümüze kadar elde edilen zengin fosil kaynağı bu gerçeği degeş-tirmemiştir. Bunların yanında, günümüzde dinozorların derileri ile ilgili birçok bulgu bulunmaktadır. Bunların değerlendirilmesiyle va-riılan sonuca göre, dinozor derileri "tüy taşıyan derilere öncül olma özelliği taşımamaktadır."⁷⁸

Evrimevcilerin kuş tüylerinin nasıl evrimleştiği hakkındaki iddi-aları, "birbiriley çelişen teoriler"⁷⁹ üretmiştir. Evrimle ilgili eski ders kitaplarında, hayali kuş tüyü ara formlarından söz edilmekte ve bun-ların yakında fosil kayıtlarında bulunacağı öne sürülmektedir. Ancak bugüne kadar bu umulan ara geçiş formlarının hiçbirini bulunamamıştır. Yine de birçok evrimevcisi kuş tüylerinin sürüngen pullarından evrim-leştiğini iddia etmeye devam edebilmektedir. Bu iddialarına göre sü-rüngen pulları aşama aşama uzamış, saçaklanmış ve zaman içinde kuşun uçmasını daha kolaylaştıracak şekilde kuşu taşımaya elverişli hale gelmiştir.⁸⁰ Ancak bunlar hiçbir bilimsel kanita dayanmayan, ta-mamen hayalgücüne dayalı speküasyonlardır.

Gerçekte, kuş tüyleri ile sürüngen pulları arasında çok büyük morfolojik farklılıklar olduğu için, aralarında çok fazla sayıda ara geçiş formu olmalıdır. Ancak fosil kayıtlarında böyle bir yapıya ait fosiller bulunmamaktadır.⁸¹

Fosil kayıtlarında,
kuş tüylerine ait
birçok fosil
bulunmaktadır.

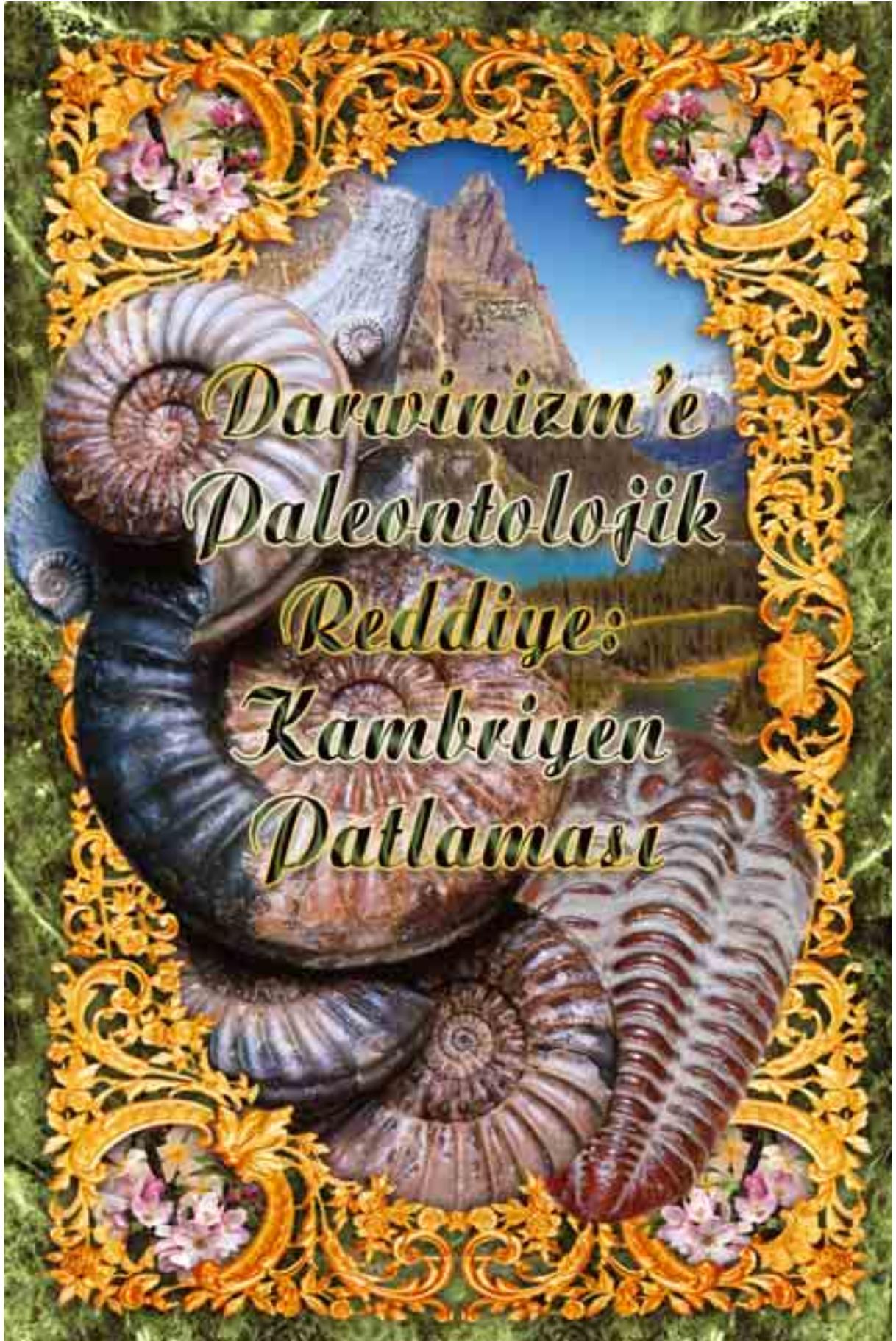
Amber içindeki kuş tüyleri

En eski kuş tüylerinden biri, Kre-tase dönemine (144-65 milyon yıl öncesi, Mezozoik dönemin sonu) ait amber içinde bulundu. Tüyü sapı ve ince tüyleri tam olarak körünmüştü ve hatta bu tüyün hangi tür kuşa ait olduğunu dahi anlaşılıyordu. Yaşı 165 milyon yıl öncesine kadar uzanan kuş tüyleri bulunmuş olmasına rağmen, fosil kayıtlarında kuş tüylerinin sözde evrimine dair bir delil bulunmamaktadır.

Columbia Üniversitesi biyoloğunun ifadesiyle "*sürringen pulları ile en ilkel kuş tüyü arasındaki tüm ara geçiş fosillerinin hiçbirine sahip değiliz.*"⁸² Fosil kayıtlarında çok sayıda kuş fosili bulunmaktadır ve hepsinin mükemmel tüyleri vardır. Bu nedenle kuş tüylerinin kökeni Darwinistler için bir bilinmezdir.⁸³

Solda, 90-95 milyon yıllık amber içinde kuş tüyü, altta solda, 120 milyon yıllık tüylü kuş fosili, sağda, 120 milyon yıllık kuş tüyü fosili

*Darwinizm'e
Paleontolojik
Reddiye:
Kambriyen
Patlaması*

Darwinizm, canlılığın tek bir ortak atadan geldiğini ve küçük değişimlerle farklılaştığını öne sürmektedir. Bu durumda, canlılığın, ilk başta birbirine çok benzer ve basit formlarda ortaya çıkan olması gereklidir. Yine aynı iddiaya göre, canlıların birbirlerinden farklılaşmaları ve kompleksliklerinin artması da, çok uzun zamanlar içinde olmalıdır.

Kısacası Darwinizm'e göre, canlılık tek bir kökten gelen, ancak sonra dallara ayrılan bir ağaç gibi olmalıdır. Nitekim bu varsayımdan Darwinist kaynaklarda ısrarla vurgulanır ve "hayat ağacı" (tree of life) kavramı sık sık kullanılır. Bu hayat ağacına göre, canlılar arasındaki en temel sınıflandırma birimi olan ve hayvanları vücut planlarına göre sınıflandırılan filumların da, kademe kademe ortaya çıkan olması gereklidir.

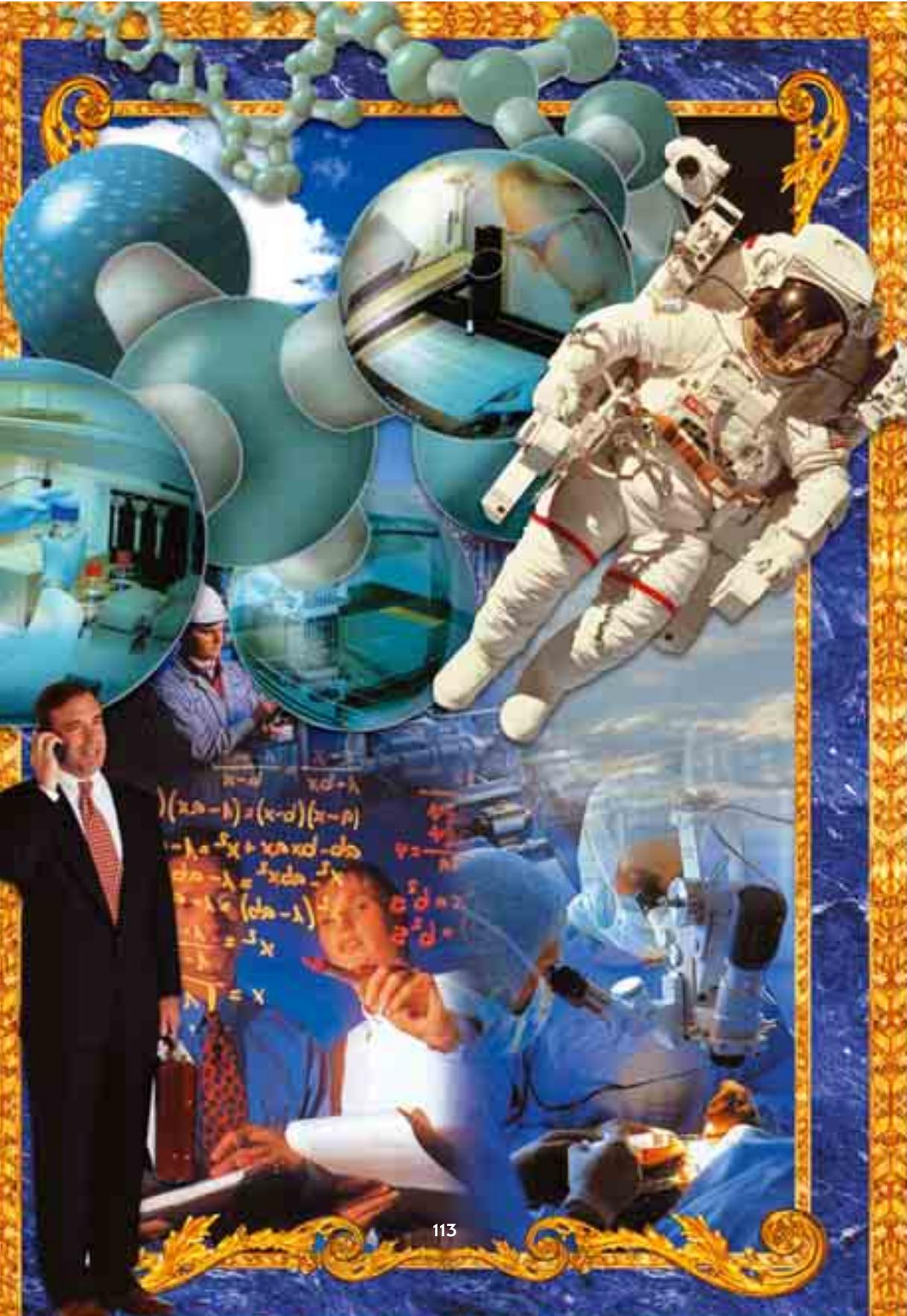
Darwinizm'e göre önce küçük ve daha basit formlarda türler oluşmalı ve bunlar zaman içinde bir filumu oluşturmalı ve sonra diğer filumlar küçük küçük küçük değişimlerle ve uzun zaman dilimleri içinde yavaş yavaş belirmelidir. Darwinizm'in bu varsayıımına göre, hayvan filumlarının sayısında da kademeli bir artış yaşanmış olmadır.

Ancak fosil kayıtları Darwinizm'in bu öngörülerinin doğru olmadığını göstermektedir. Evrimci iddiaların tam aksine havyanlar, ilk ortaya çıktıktan sonra dönemden itibaren birbirlerinden çok farklı ve çok kompleksler. **Bugün bilinen tüm hayvan filumları ve hat-**

İnsanın Gerçek Kökeni

İnsanın kökeni, evrimciler için en çok sorun teşkil eden konular dan biridir. İskelet yapısı, iki ayaklı oluşu, ellerini kullanışı, beyni, kafatası ve daha birçok fizyolojik ve anatominin yanısına, akı ve bilinciyle insan, diğer canlılardan çok farklıdır. İnsanların maymunlarla hayali ortak bir atadan evrimleştiğini iddia eden evrimcilerin, bunun için gereken büyük değişimlerin tesadüfi mutasyonlarla nasıl gerçekleştiğini açıklamaları ve her özelliğin aşama aşama gelişimini fosil kayıtlarında göstermeleri gerekmektedir. Ancak, evrimciler insanın sözde evrimini kanıtlayabilecekleri tek bir fosile dahi sahip değildirler. Biyolog ve matematikçi Marcel-Paul Schutzenberger, evrim teorisinin insanın kökenini açıklama konusundaki sorunlarından bazılarını söyleyerek özetler:

*Hem kademeli hem de sıçramalı evrimi savunanlar, insanları diğer primatlardan ayıran biyolojik sistemlerin güya aynı anda ortaya çıkışına inandırıcı bir açıklama getirmekten yoksunlar. Bu biyolojik sistemler arasında; iki ayaklılık, bunun doğal sonucu olarak leşen kemiginin değişmesi ve şüphesiz beyincik, daha yetenekli bir el, dokunma duyusunun daha fazla olduğu parmak uçları; ses için gerekli olan girtlakta değişiklik; sinir sisteminde, özellikle de konuşmanın tanınmasını sağlayan şakak loblarında değişiklik sayılabilir. Embriyogenetik açısından, bu anatomik sistemler birbirlerinden tamamen farklıdır. Her değişiklik bir yetenektir... Bu yeteneklerin aynı anda ortaya çıkmış olma zorunluluğu çok şaşırtıcıdır. Bazı biyologlar bunun genomun bir yeteneği olduğunu öne sürüyorlar. Herhangi biri bu yeteneğin gerçekten var olduğunu varsayıarak onu tekrar bulabilir mi? İlk balıkta bu yetenek var mıydı? Gerçek şu ki biz kavramsal bir iflasla karşı karşıyayız.*⁸⁴

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Evrimeciler, insanın sözde evrimi konusundaki çaresizliklerini gizlemek, bir yandan da kendilerini avutabilmek için, geçmişte yaşamış ve soyu tükenmiş bazı maymun türlerinin ve insan ırklarının fosillerini, hayali bir sıralama içinde dizerler. Bu fosillerin hiçbirisi, maymunsu canlılardan insana doğru bir evrim sürecini göstermemektedir. Bu fosillerin hayali maketleri, çizimleri ve evrimecilerin taraflı yorumlarıyla insanın evrimi teorisine sözde bilimsel bir görüşüm ve geçerlilik kazandırılmaya çalışılır.

Nature dergisinin editörü Henry Gee, 12 Temmuz 2001 tarihli *Nature*'da yayınlanan makalesinde, evrimeciler tarafından insanın ataları olduğu iddia edilen hominid (insansı) fosillerinin, ilkelden gelişmişce doğru bir sırayı takip etmediğini, aksine kayıtlarda bu fosillerin bir anda ortaya çıktığını belirtmektedir. Makalede, evrim teorisinin 150 yıldır umulan kanıtı olan "ara formların" var olmadığı, farklı türlerin hep aniden ortaya çıktığı şöyle bir benzetmeyeyle açıklanmaktadır:

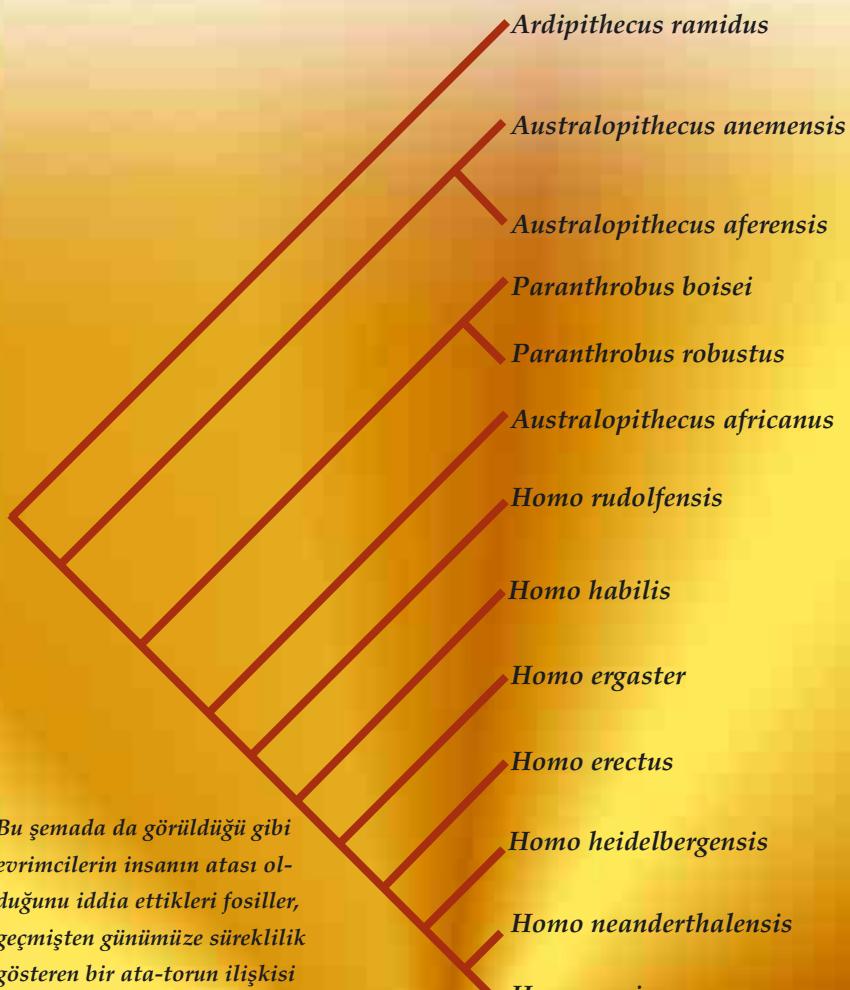
*Hominid fosillerinin keşfi, yolcu otobüslerine benzeyen. Bir süre için hiçbir yokken, aynı anda 3 tanesi birden ortaya çıkıyor.*⁸⁵

Nature, 12 Temmuz 2001

Gee, *In Search of Deep Time* (Zamanın Başlangıcını Ararken) adlı kitabında ise, insanın sözde evrimi şemasının (aşağıda), ata-torun ilişkileri hakkında hiçbir bilgi vermediğini, " kayıp halka" olmadığını ve insana doğru aşama aşama bir gelişim görülmemiş olduğunu belirtmektedir, şemadaki canlıların birbirlerinden farklı yerlerden ortaya çıktıklarını belirtmektedir.⁸⁶

Bu şemada da görüldüğü gibi evrimcilerin insanın atası olduğunu iddia ettikleri fosiller, geçmişten günümüze süreklilik gösteren bir ata-torun ilişkisi içinde değildirler. Herbiri farklı bir türün devamı olarak ortaya çıkmaktadır.

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Gee, "İnsanın evrimi ile ilgili fosil kanıtları parça parça ve farklı yorumlara açık. Şempanzelerin evrimi ile ilgili fosil kayıtları ise tamamen eksik." diyerek, insanın sözde evrimi ile ilgili delillerin yokluğunu bir kez daha vurgulamaktadır.⁸⁷

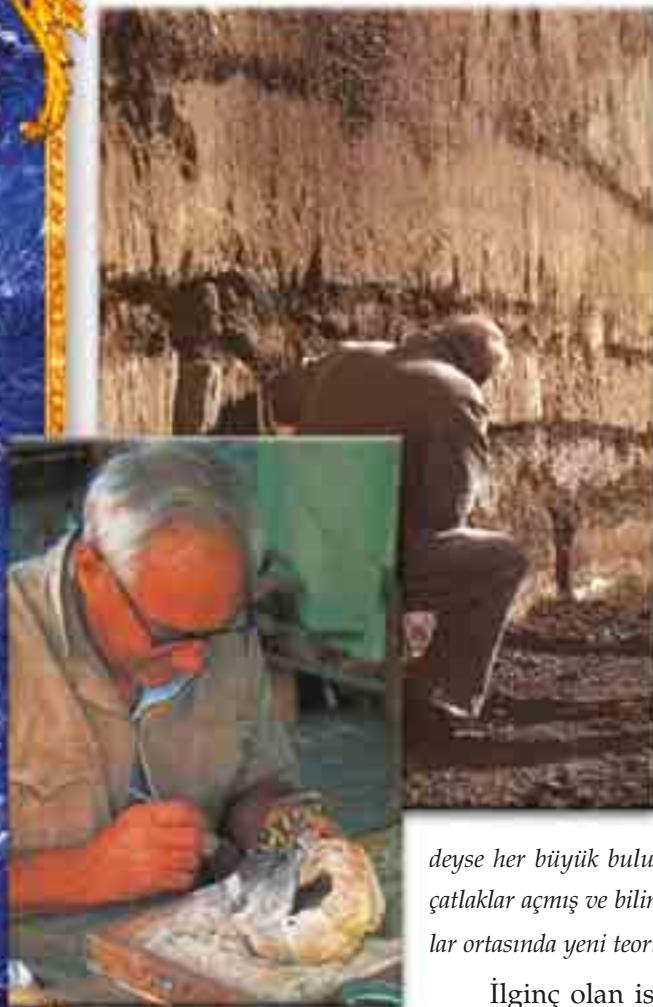
Bu tür itiraflar konusunda Henry Gee yalnız değildir. George Washington Üniversitesi'nden profesör Bernard Wood da, *Nature* dergisindeki bir makalesinde, insanın evrimsel kökeni ile ilgili taksonomik ve filogenetik ilişkilerin karanlıkta kaldığını belirtmekte ve şöyle demektedir:

*Bizim kendi cinsimizin (genus), yani Homo'nun bilinen en eski temsilcilerinin taksonomisinin (siniflandırmasının) ve filogenetik (evrimsel akrabalık) ilişkilerinin karanlıkta olması dikkat çekici bir durumdur. Mutlak tarihlenme tekniklerindeki gelişmeler ve fosillerin yeniden yorumlanması, basit, çizgisel bir insan evrimi modelini savunulamaz hale getirmiştir ki, bu modelde Homo habilis Australopithecuslardan sonra gelir ve sonra da Homo erectus aracılığıyla Homo sapiens'e evrimleşir. Ama, (bu modele karşılık) herhangi bir alternatif ortak görüş de ortaya çıkmış değildir.*⁸⁸

Harvard Üniversitesi Karşılaştırmalı Zooloji Müzesi profesörü Richard Lewontin de, insanın sözde evriminin fosil kayıtlarında hiçbir delili olmadığını söyle itiraf eder:

*Homo sapiens'in kökeninden önceki uzak geçmişi göz önünde bulundurduğumuzda, tamamlanmamış ve birbiriyle bağlantısız bir fosil kaydıyla karşılaşırız. Bazı paleontologlar tarafından öne sürülen heyecanlı ve iyimser iddiyalara rağmen direkt atamız olarak belirlenebilecek hiçbir hominid türüne ait fosil yoktur... Hominid olarak kabul edilen en eski fosiller ilkel taş aletlerle ilişkilendirilen, Mary ve Louis Leakey tarafından Olduvai Gorge'da ve Afrika'nın başka yerlerinde bulunan ünli fosillerdir. Bu fosil hominidler 1.5 milyon yıldan daha önceki dönemlerde yaşamışlardır ve bizim beyinlerimizin yarısı kadar beyinlere sahiptirler. Bunlar kesinlikle bizim türümüzün üyeleri degildiler ve bizim atalarımızın soyundan miydiğimiz veya bizim atalarımıza benzeyen bir soydan miydiğimiz, bunu bile bilmiyoruz.*⁸⁹

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Evrimciler, 150 yıldır büyük bir gayretle, teorilerini kanıtlayabilmek için hayali ara geçiş canlılarının fosillerini aramaktadırlar. Ancak 150 yıldır bu çabaları hiçbir sonuç vermemiştir.

Time dergisinin yazarlarından ve koyu bir evrimci olan Michael D. Lemonick dahi insanın evrimi konusundaki çaresizliklerini "How Man Began" (İnsan Nasıl Doğdu?) başlıklı makalesinde şöyle ifade etmiştir.

Ancak, bir asırdan fazla süren kazılara rağmen, fosil kayıtları çıldırtıcısına eksik kalmaya devam ediyor. Çok az sayıdaki ipucu, hatta resme uyman tek bir kemik bile herşeyi alt üst edebilir. Neredeyse her büyük buluş geleneksel anlayışta derin çat�aklar açmış ve bilim adamlarını ateşli tartışmalar ortasında yeni teoriler üremeye zorlamıştır.⁹⁰

İlginc olan ise, evrimcilerin bu gerçeklerin farkında olmalarına, yani elleinde evrimi kanıtlayan hiçbir delil olmadığını bilmelerine rağmen, hala teoriyi savunabiliyor olmalarıdır. Bu evrimcilerin teorileri konusunda ne denli bağnaz olduklarını, ayrıca bilime ve akla aykırı hareket edebildiklerini gösteren delillerden biridir.

Evrimcilerin Hayali Ataları

Hiçbir delili olmayan insanın sözde evrimi iddiası, insanın soy ağacını *Australopithecus* adlı bir maymun türeyle başlatır. İddiaya göre *Australopithecus* zamanla ayağa kalkmış, beyni büyümüş ve çeşitli aşamalardan geçerek günümüz insanı (*Homo sapiens*) haline gelmiştir. Ancak fosil bulguları bu senaryoyu desteklememektedir. Her türlü ara form iddiasına rağmen, insan ve maymunlara ait fosil kalıntıları arasında aşılamaz bir sınır vardır. Dahası birbirinin atası olarak gösterilen türlerin gerçekte aynı dönemde yaşamış çağdaş türler oldukları ortaya çıkmıştır.

Australopithecus

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen *Australopithecus* ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş eski bir maymun türünden başka bir şey değildir. *Australopithecus* cinsinin çeşitli türleri bulunsa da sadece *Australopithecus afarensis* (1974 yılında bulunduğuanda dünyaya insanın evriminin ispatı olarak sunulan 'Lucy'nin temsil ettiği tür) insanın doğrudan atası kabul edilir. Ancak *Australopithecus* fosilleri üzerinde yapılan detaylı analizler bunların soyu tükenmiş maymun türleri olduğunu ortaya koymuştur.

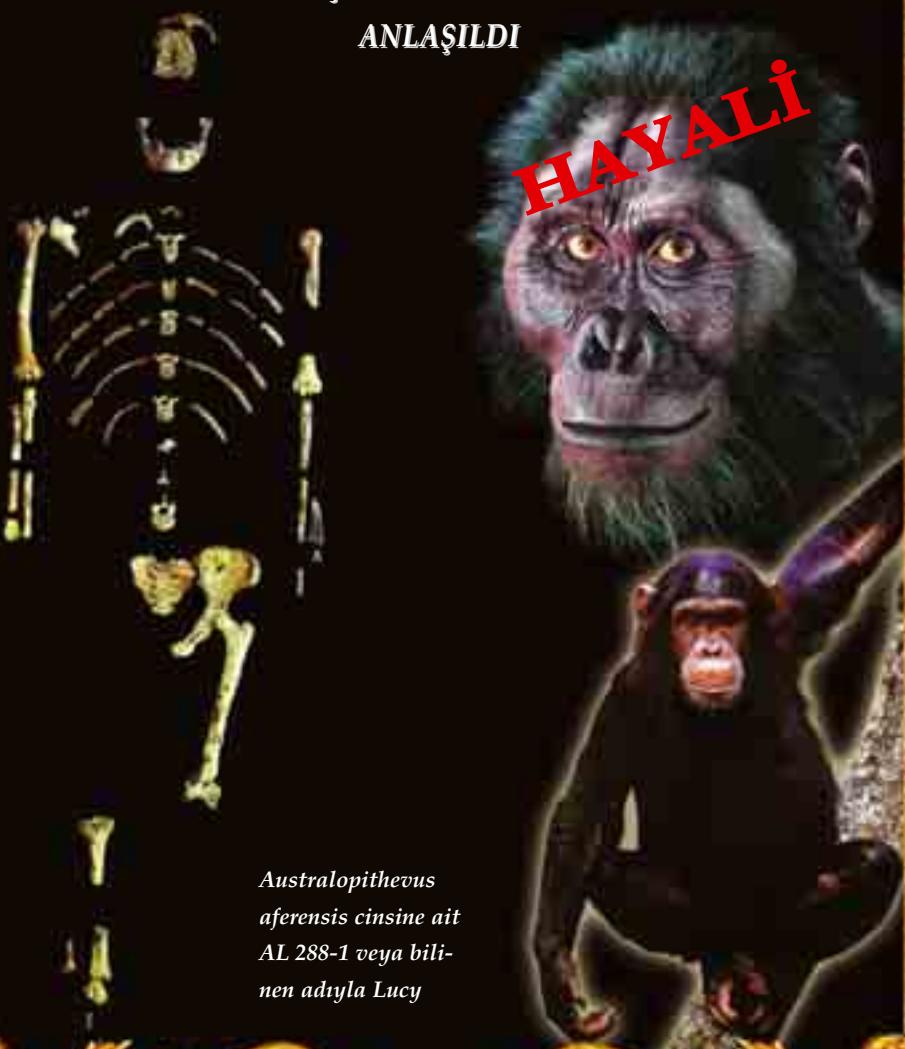
*Australopithecine*lerin ilk olarak Afrika'da 4 milyon yıl kadar önce ortaya çıktıkları ve 1 milyon yıl öncesine kadar da yaşadıkları sağlanmaktadır. *Australopithecine*lerin tümü, günümüz maymunlarına benzeyen soyu tükenmiş maymunlardır. Hepsinin beyin hacimleri, günümüz şempanzelerinkine aynı veya daha küçüktür. Ellerinde ve ayaklarında günümüz maymunlarındaki gibi ağaçlara tırmanma-ya yarayan çıktıkları mevcuttur ve ayakları dallara tutunmak için kavrayıcı özelliklere sahiptir. Boyları kısıdadır (en fazla 130 cm.) ve ay-

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

nı günümüz maymunlarındaki gibi erkek *Australopithecine* dışisinden çok daha iridir. Kafataslarındaki yüzlerce ayrıntı, birbirine yakın gözler, sivri ağızları, çene yapısı, uzun kol- lar, kısa bacaklar gibi birçok özellik, bu canlıların günümüz maymunlarından farklı olmadıklarını gösteren delillerdir.

**ÖNCE İNSANIN ATASI OLARAK SUNULDU, SONRA
SOYU TÜKENMİŞ BİR MAYMUN TÜRÜ OLDUĞU**

ANLAŞILDI

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Bu konudaki evrimci iddia ise, *Australopithecinelerin*, tam bir maymun anatomisine sahip olmalarına rağmen, diğer tüm maymunların aksine, insanlar gibi dik yürüdükleri tezidir.

Oysa *Australopithecus* cinsi üzerinde yapılan birçok araştırmada bu türün insana benzer şekilde yürüyemediği ve iki ayaklı olmadığı sonucuna varılmıştır:

1. Dünyaca ünlü anatomist Lord Zuckerman, kendisi de evrim teorisini benimsemesine rağmen, *Australopithecinelerin* sadece sıradan bir maymun türü oldukları ve kesinlikle dik yürümedikleri sonucuna varmıştır.⁹¹

2. Bu konudaki araştırmalarıyla ünlü diğer evrimci anatomist Charles E. Oxnard da *Australopithecus* cinsinin iskelet yapısının günümüz orangutanlarınıninkine benzendiği sonucuna varmıştır.⁹²

3. 1994 yılında İngiltere'de Liverpool Üniversitesi'nden Fred Spoor ve ekibi, *Australopithecus'un* iskeleti ile ilgili kesin bir sonuca varmak için kapsamlı bir araştırma yaptı. İskeletlerde, vücutun yere göre konumunu belirleyen "salyangoz" isimli bir organ üzerinde incelemeler yürütüldü. Spoor'un verdiği sonuç, *Australopithecus'un* insanlarıninkine benzer bir yürüyüş şekline sahip olmadığıydı.⁹³

4. 2000 yılında B. G. Richmond ve D. S. Strait isimli bilim adamlarının gerçekleştirdiği ve *Nature* dergisinde yayınlanan bir araştırmada *Australopithecinelerin* önkol kemikleri incelendi. Karşılaştırımlı anatomi incelemeler, bu türün günümüzde yaşayan ve 4 ayak üzerinde yürüyen maymunlarla aynı önkol anatomisine sahip olduğunu gösterdi.⁹⁴

Nitekim yıllar önce ünlü evrimci Richard Leakey de *Australopithecinelerin* yürüyüş şekillerinin maymunlarınıninkine benzendiğini söylemiştir:

Aslında Rudolf Australopithecineleri "boğum yürüyüşlü" pozisyonuna, gümüdüze kadar gelen Afrikalı maymunlar kadar yakın olabilir.⁹⁵

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Washington Üniversitesi Tıp Fakültesinden Christine Berg de, 1994 yılında *Journal of Human Evolution* adlı dergide yayınlanan yazısında *Australopithecus*'un yürüyüş ve duruş şekillerini incelemiş ve insanlardan çok farklı oldukları sonucuna varmıştır:

*Mevcut sonuçlar, *Australopithecus*'un iki ayaklılığının *Homo* cinsinden farklı olması gereği sonucuna getiriyor. Sadece *Australopithecus*'un yürüürken kalça ve dizlerini uzatma yeteneği daha az olduğu için değil, ancak aynı zamanda leğen kemiğini ve bacaklarının alt kısmını daha farklı hareket ettirdiği için. Göründüğü kadariyla *Australopithecine* insanlardan belirgin şekilde farklı yürüyordu; yürüyüşü paytaktı, leğen kemiği ve omuzları omurgasının çevresinde geniş dönüşler yapıyordu. Bu tür bir yürüyüş insanın iki ayaklılığına oranla daha fazla enerji gerektirir.*⁹⁶

Londra Doğa Tarihi Müzesi Paleontoloji Bölümü'nden profesör Peter Andrews da *Australopithecus*'un daha çok maymunlu özellikleri gösterdiğini, ağaçlarda yaşamaya uygun ayak yapısı olduğunu belirtmektedir. Profesör Andrews *Nature* dergisinde yayınlanan makalesinde şöyle demektedir:

*Gelişimsel özellikleri de insandan çok maymunlara benzemektedir. Filogenetik açıdan hominidler veya değiller, ancak bana göre ekolojik açıdan hala maymun olarak kabul edilmelidirler.*⁹⁷

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Profesör Charles E. Oxnard, *Australopithecinelerin* ara geçiş formu veya insanımsı olamayacaklarını, bunların özgün bir grup olduğunu söyle kabul etmektedir:

Her durumda, ilk incelemeler Australopithecus fosillerinin insanlara benzer olduğunu veya en kötü ihtimalle insanlarla Afrika maymunları arasında geçiş formu olduğunu öne sürse de, kanıtlarının tamamının incelenmesi gerçeğin farklı olduğunu göstermektedir. Bu fosiller açıkça hem insanlardan hem de Afrika maymunlarından farklıdır... Australopithecus özgündür...⁹⁸

Australopithecus'un insanın atası sayılabilir, ünlü Fransız bilim dergisi *Science et Vie* gibi bilim dergileri tarafından da kabul edilmektedir. Derginin Mayıs 1999 sayısında bu konu kapak yapılmıştır. *Australopithecus afarensis* türünün en önemli fosil örneği sayılan Lucy'i konu alan dergi, "**Adieu Lucy**" (Elveda Lucy) başlığını kullanarak *Australopithecus* türü maymunların insan soyunun kökenini olmadığı ve bunların soy ağacından çıkarılması gerektiğini yazmıştır.⁹⁹

Australopithecus'un zaman içinde iki ayaklı hale geldiği tezinin tutarsızlığını gösteren son bir bulgu, Afrika ülkelerinden Uganda'nın Bwindi ormanlarında rastlanan şempanzelerdir. Liverpool

Üniversitesi araştırmacılarından Robin Crompton'un keşfettiği şempanzelerin özelliği zaten iki ayak üzerinde yürüyor olmalarıdır. İskoçya'nın *The Scotsman* gazetesinde "İki Ayaklı Maymunlar Darwin'i Çiğnedi" başlığıyla verilen haberde Crompton şu yorumu yapmaktadır: "Bu durum, genelde kabul edilen, dört ayağı üzerinde yürüyen şempanzelerden evrimleştiğimiz iddiyasına aykırı."¹⁰⁰

*İki ayak
üzerinde
yürüyebilen
Bwindi
şempanzeleri
evrimicilerin
iddialarını
yalanlıyor.*

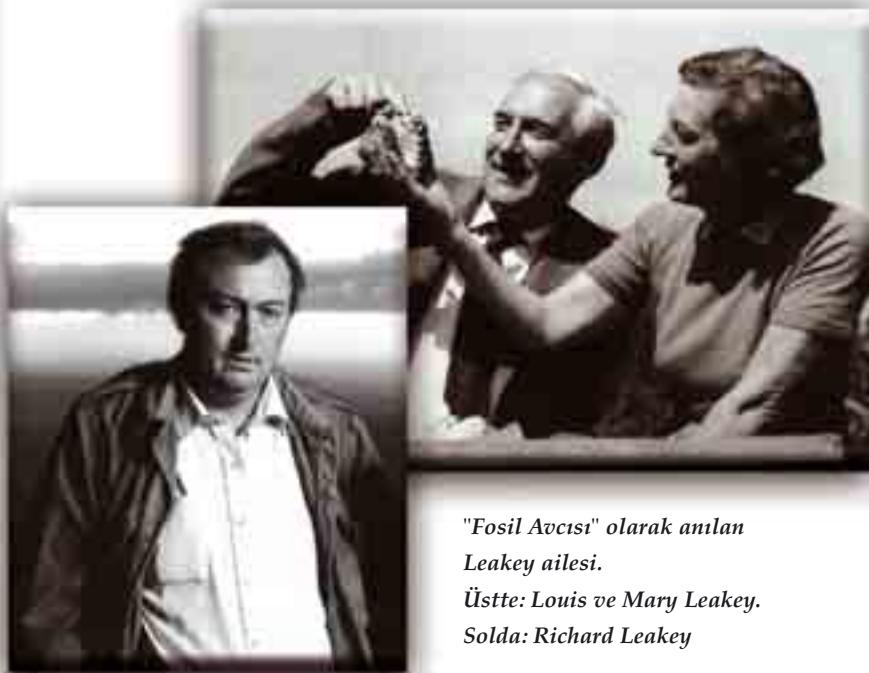
Görüldüğü gibi *Australopithecus*'un insanın atası sayılması için hiçbir neden yoktur. Bu cinse ait canlılar soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir.

Homo habilis

Australopithecus'un iskelet ve kafatası yapılarının şempanzelerden neredeyse farksız oluşu ve canlıların dik yürüdükleri iddiasının da sağlam kanıtlarla yürütülmesi, evrimci paleoantropologları oldukça zor durumda bırakmıştır. Çünkü hayali evrim şemasında *Australopithecus*'dan sonra *Homo erectus* gelir. *Homo erectus*, isminin başındaki "*Homo*" yani "insan" teriminden de anlaşıldığı gibi bir insan grubudur

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

"Fosil Avcısı" olarak anılan
Leakey ailesi.

Üstte: Louis ve Mary Leakey.
Solda: Richard Leakey

ve iskeleti de tamamen diktir. Kafatası hacmi *Australopithecus*'un iki katı kadardır. Şempanze benzeri bir maymun türü *Australopithecus*'dan, günümüz insanından farksız bir iskelete sahip olan *Homo erectus*'a geçmek ise, evrimci teoriye göre bile mümkün değildir. Dolayısıyla "bağlantı"lar, yani "ara form"lar gerekir. İşte *Homo habilis* kavramı, bu zorunluluktan doğmuştur.

Homo habilis sınıflandırması 1960'lı yıllarda ailece "fosil avcısı" olan Leakeyler tarafından ortaya atıldı. Leakeylere göre, *Homo habilis* olarak sınıflandırdıkları bu yeni tür canlı, dik yürüme yeteneği ne, göreceli olarak büyük bir beyin hacmine, taştan ve tahtadan alet kullanma yeteneğine sahipti. Bu sebeple insanın atası olabilirdi.

Oysa 80'li yılların ortalarından sonra bulunan aynı türde ait yeni fosiller, bu görüşü tamamen değiştirecekti. Yeni bulunan fosillere dayanan Bernard Wood ve Loring Brace gibi araştırmacılar, bunla-

rın, "alet kullanabilen insan" anlamına gelen *Homo habilis* yerine, "alet kullanabilen Güney Afrika maymunu" anlamına gelen *Australopithecus habilis* olarak sınıflandırılması gerektiğini söylediler. Çünkü *Homo habilis*, *Australopithecus* ismi verilen maymunlarla birçok ortak özellik taşıyordu. Aynı *Australopithecus* gibi uzun kollu, kısa bacaklı ve maymunsu bir iskelet yapısına sahipti. El ve ayak parmakları tırmamaya uyumluydı. Çene yapıları tamamen günümüz maymunlarınıninkine benzıyordu. 630 cc.'lik beyin hacimleri de bunların birer maymun olduğunu bir göstergesiyydi. Kısacası bazı evrimciler tarafından bir ara form olarak gösterilen *Homo habilis*, gerçekte tüm diğer *Australopithecine*ler gibi soyu tükenmiş bir maymundu.

İllerleyen yıllarda yapılan araştırmalar, *Homo habilis*'in gerçekten de *Australopithecus*'tan farklı bir canlı olmadığını ortaya koydu. 1984 yılında Tim White tarafından bulunan ve OH62 ismi verilen iskelet ve kafatası fosili, bu türün günümüz maymunlarınıninki gibi küçük beyin hacmine, dallara tırmamaya yarayan uzun kollara ve kısa bacaklara sahip olduğunu gösterdi.

Amerikalı antropolog Holly Smith'in 1994 yılında yaptığı detaylı analizler de yine *Homo habilis*'in aslında *Homo* yani insan değil, maymun olduğunu gösterdi. Smith, *Australopithecus*, *Homo habilis*, *Homo erectus* ve *Homo neandertalensis* türlerinin dışları üzerinde yaptığı analizler hakkında şöyle diyordu:

*Dişlerin gelişimi ve yapısı kriterine dayanarak yaptığımız analizler, *Australopithecus* ve *Homo habilis* türlerinin Afrika maymunlarıyla aynı kategoride olduğunu, ancak *Homo erectus* ve Neandertal türlerinin günümüz insanlarıyla aynı yapıya sahip olduğunu göstermektedir.* ¹⁰¹

Aynı yıl Fred Spoor, Bernard Wood ve Frans Zonneveld, çok farklı bir yöntemle yine aynı sonuca ulaştılar. Bu yöntem, başta belirttiğimiz gibi insan ve maymunların iç kulaklarında yer alan ve

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

denge sağlamaya yarayan yarı-çembersel kanalların karşılaştırmalı analizine dayanıyordu. Spoor, Wood ve Zonneveld insan morfolojisini gösteren ilk fosillerin *Homo erectus* grubuna ait olduğunu, *Australopithecus*'un -ve *Australopithecus robustus* olarak bilinen *Paranthropus*'un- ise klasik maymun karakteri sergilediğini söyle özetlediler:

*Fosil hominidler arasında, modern insan morfoljisini gösteren ilk tür Homo erectus'tur. Tersine, Güney Afrika'dan gelen ve Australopithecus ve Paranthropus olarak yorumlanan kafatasındaki yarı dairesel kanal boyutları, günüümüze kadar yaşayan büyük maymunlara benzemektedir.*¹⁰²

Stw 53 adındaki *Homo habilis* örneği üzerinde de incelemeler yapan Spoor, Wood ve Zonneveld, şaşırtıcı bir biçimde, "Stw 53'ün, *Australopithecinerlerden daha az iki ayaklı davranışları gösterdiğini*" buldular. Bu *H. habilis* örneğinin *Australopithecus* türünden çok daha fazla maymuna benzediği anlamına geliyordu. Dolayısıyla söz konusu bilim adamları, Stw 53'ün "*Australopithecinerler ve H. erectus*'da görülen morfolojiler arasında ara geçiş olmasının mümkün olmadığını" sonucuna vardılar.¹⁰³

Wood ve Collard 1999 yılında *Science* dergisinde yayınlanan yazılarda ise vardıkları sonucu şöyle tekrarladılar:

*Homo için doğrulanabilir kriterler üzerine kurularak düzeltilmiş bir tanım sunuyoruz; ve buna göre *Homo habilis* ve *Homo rudolfensis*'in *Homo* cinsine dahil olmadığı sonucuna varıyoruz.*¹⁰⁴

Australopithecus robustus, klasik maymun özelliklerine sahiptir.

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Hatta S. Scherer-Hartwig ve R. D. Martin gibi bazı bilim adamları da yaptıkları incelemeler sonucunda, *Homo habilis*'in *Australopithecus*'dan daha çok maymun özelliklerini gösterdiklerini belirttiler:

Australopithecus afarensis'e (AL 288-1, "Lucy") ve *Homo habilis*'e (OH 62, "Lucy'nin çocuğu") isnat edilen yetişkin iskeletlerinin her ikisi de alt ve üst uzuqların kalıntılarını içeriyor. Bu iskeletlerin farklı uzuv kemiği ölçüleri arasındaki ilişki Afrika maymunlarının ve insanlarinki ile kıyaslandı. Şaşırıcı olarak, OH 62'nin Afrika maymunlarına AL 288-1'den daha çok benzerlik gösterdiği ortaya çıktı. Ancak iskeleti 1 milyon yıl daha yaşı olan *A. afarensis*, *Homo habilis*'in atası olarak kabul edilmektedir.¹⁰⁵

Ian Tattersall ise "The Many Faces of *Homo habilis*" (*Homo habilis*'in Farklı Yüzleri) adlı makalesinde şu yorumu yapmaktadır:

Giderek daha da açık hale geliyor ki, *Homo habilis* diğer hiçbir sınıflandırma-ya dahil edilemeyen fosillerin bir araya toplandığı bir artık sepeti haline geldi, ve bu haliyle bir çok yönüyle birbirine hiç benzeşmeyen bir çok insansı fosilin toplandığı bir kategori olmaktan öteye gitmiyor.¹⁰⁶

Baştan beri incelediğimiz tüm bu bulguların sonucunu özetlemek gerekirse, şu iki önemli sonuca varılabilir:

(1) *Homo habilis* adıyla anılan fosiller, gerçekte *Homo* yani insan sınıflamalarına değil, *Australopithecus* (maymun) sınıflamalarına dahildir.

(2) Hem *Homo habilis* hem de *Australopithecus* türleri, eğik yürüyen, yani maymun iskeletine sahip canlılardır. İnsanlarla ilgileri yoktur, insanın sözde soy ağacındaki ara geçiş formları degillerdir.

Homo erectus

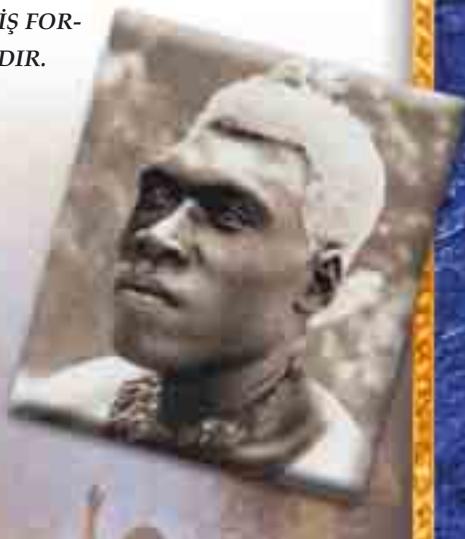
Homo erectus "dik yürüyen insan" anlamına gelir. Evrimciler bu insanları, "erect" yani "dik" sıfatı ile öncekilerden ayırmak zorunda kalmışlardır. Çünkü eldeki tüm *Homo erectus* fosilleri, *Australopithecus* ya da *Homo habilis* örneklerinin aksine diktir. **Günümüz insanının iskeleti ile *Homo erectus* iskeleti arasında hiçbir fark yoktur.**

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Evrimcilerin *Homo erectus*'u "ilkel" saymaktaki en önemli dayanakları ise, kafatası hacminin (900-1100 cc) günümüz insanının ortalamasından küçüklüğü, dar alın ve kalın kaş çıktınlarıdır. Oysa bugün de dünyada *Homo erectus*'la aynı kafatası ortalamasında pek çok insan yaşamaktadır (örneğin pigmeler) ve bugün de çeşitli ırklarda dar alın ve kaş çıktınları vardır (örneğin Avustralya yerlileri Aborijinlerde).

Kafatası hacmi farklılığının zeka ve beceri yönünden hiçbir fark oluşturmadığı ise, bilinen bir gerçekdir. Zeka, beynin hacmine göre değil, beynin kendi içindeki organizasyonuna göre değişir.¹⁰⁷

HOMO ERECTUS BİR ARA GEÇİŞ FORMU DEĞİL, BİR İNSAN İRKIDIR.

Günümüzde *Homo erectus* ile aynı kafatası ortalamasında pek çok insan yaşamaktadır. Bu, *Homo erectus*'un bir insanırkı olduğuunu, ara geçiş formu olmadığını göstermektedir.

Pekin Adamı

EVRİMCİ SAHTEKARLIKLARA BİR
ÖRNEK: PEKİN ADAMI

*Homo erectus'un
beyninin büyük ol-
duğunu gösteren
kafatası parçası*

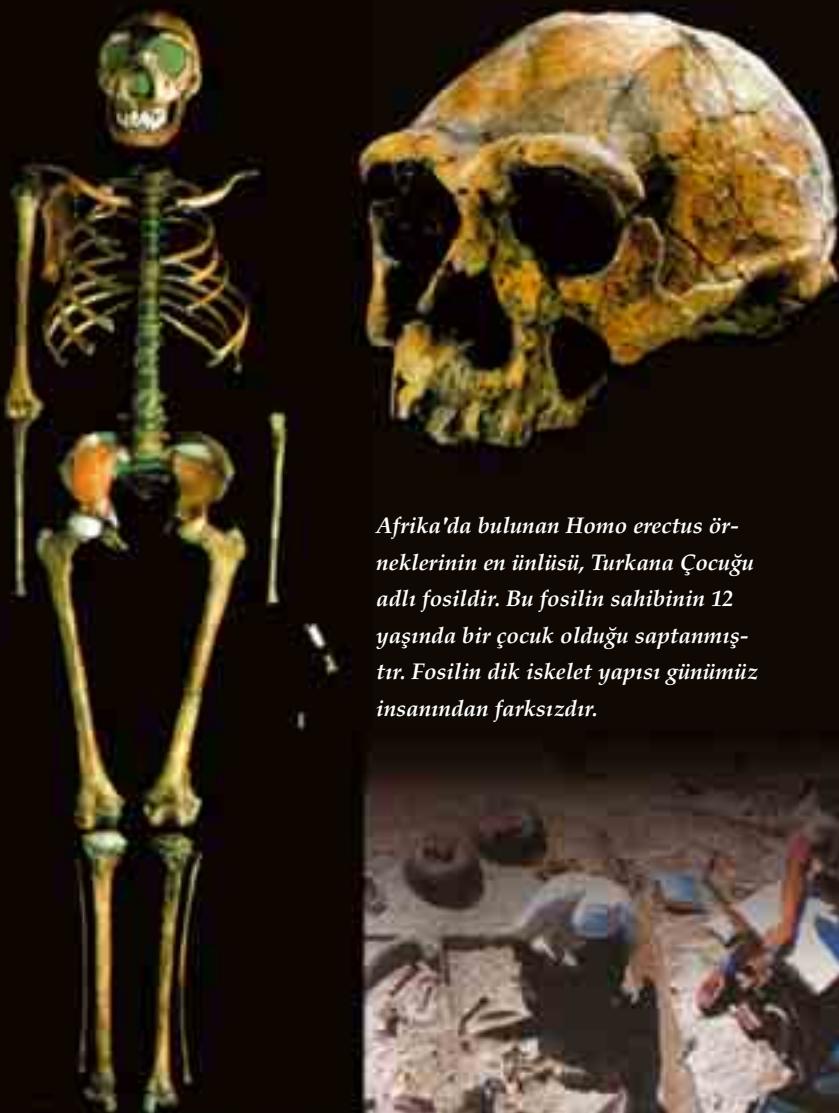
*Homo erec-
tus'un dik yürü-
düğünü gösteren
kemik fosili*

Homo erectus'u dünyaya tanıtan fosiller, her ikisi de Asya'da bulunan Pekin Adamı ve Java Adamı fosilleriydi. Ancak zamanla bu iki kalıntıının da güvenilir olmadıkları anlaşıldı. Pekin Adamı, sadece alçıdan yapılmış ve aslı kaybolmuş modellerden ibaretti, Java Adamı ise bir kafatası parçası ile ondan metrelerece uzakta bulunmuş bir leğen kemiğinden oluşuyordu ve bunların aynı canlıya ait olduğuna dair hiçbir göstergə yoktu. Bu nedenle Afrika'da bulunan *Homo erectus* fosilleri giderek daha fazla önem kazandı.

Afrika'da bulunan *Homo erectus* fosillerinin en ünlüsü olan Turkana Çocuğu'nun da incelenmesiyle, *Homo erectus*'un günümüz insanından bir farklılığının olmadığı kesinlik kazandı.

Evrimci paleoantropolog Richard Leakey bile *Homo erectus*'un günümüz insanı ile olan farklılığının ırksal farklılıktan öte bir anlam taşımadığını söyle ifade eder:

**ARA GEÇİŞ FOSİLİ OLARAK SUNULAN TURKANA ÇOCUĞU,
GÜNÜMÜZ İNSANINDAN FARKSIZDIR...**

Afrika'da bulunan Homo erectus örenklerinin en ünlüsü, Turkana Çocuğu adlı fosildir. Bu fosilin sahibinin 12 yaşında bir çocuk olduğu saptanmıştır. Fosilin dik iskelet yapısı günümüz insanından farksızdır.

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

*Herhangi bir kişi farklılıklarını fark edebilir: Kafatasının biçimini, yüzün açısı, kaş çıkışının kabalığı vs. Ancak bu farklılıklar bugün değişik coğrafyalarda yaşamakta olan insan ırklarının birbirleri arasındaki farklılıklardan daha fazla değildir. Böyle bir varyasyon, topluluklar birbirlerinden uzun zaman aralıklarında ayrı tutuldukları zaman ortaya çıkar.*¹⁰⁸

Connecticut Üniversitesi'nden profesör William Laughlin, Eskimolar ve Aleut Adaları insanları üzerinde uzun yıllar anatomik incelemeler yapmış ve bu insanlar ile *Homo erectus*'un şaşırtıcı derecede birbirlerine benziliklerini görmüştür. Laughlin'in verdiği sonuç, tüm bu ırkların gerçekte *Homo sapiens* türüne (günümüz insanına) ait farklı ırklar olduğunu göstermektedir:

*Hepsi *Homo sapiens* türüne ait olan Eskimolar ve Avustralya yerlileri gibi uzak gruplar arasındaki büyük farklılıklar dikkate alduğumuzda, *Homo erectus*'un da kendi içinde farklılıklar taşıyan bu türe (*Homo sapiens*'e) ait olduğu sonucuna varmak çok mantıklı gözükmemektedir.*¹⁰⁹

Homo erectus'un yapay bir sınıflama olduğu, *Homo erectus* kategorisine dahil edilen fosillerin gerçekte *Homo sapiens*'ten ayrı bir tür sayılacak kadar farklılık taşımadığı, bilim dergilerinde de giderek daha fazla dile getirilmektedir. American Scientist dergisinde, bu konudaki tartışmalar ve 2000 yılında bu konuda yapılan bir konferansın sonucu şöyle özetlenmektedir:

*Senckenberg konferansına katılanların çoğu, Michigan Üniversitesi'nden Milford Wolpoff, Canberra Üniversitesi'nden Alan Thorne ve meslektaşları tarafından başlatılan ve *Homo erectus*'un taksonomik statüsünü ele alan ateşli tartışmaya dahil oldular. Bunlar (Wolpoff ve Thorn) güçlü bir şekilde, *Homo erectus*'un bir tür olarak geçerliliği bulunmadığını, tamamen ortadan kaldırılması gerektiğini savundular. *Homo* cinsinin tüm üyeleri, 2 milyon yıl öncesinden günümüze kadar, varyasyona oldukça açık ve geniş alanlara yayılmış tek bir tür, yani *Homo sapiens* türüydi onlara göre, ve bu tür içinde*

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

doğal kırılmalar ve alt bölünmeler bulunmuyordu. Konferansın konusu, *Homo erectus*'un var olmadığıydı.¹¹⁰

Üstteki tezi savunan bilim adamlarınınvardığısonuç, "*Homo erectus*, *Homo sapiens*'ten farklı bir tür değil, *Homo sapiens* içindeki bir ırktır" şeklinde de özetlenebilir. Bir insan ırkı olan *Homo erectus* ile "insanın evrimi" senaryosunda kendisinden önce gelen maymunlar (*Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo rudolfensis*) arasında ise büyük bir uçurum vardır. Yani fosil kayıtlarında beliren ilk insanlar, evrim süreci olmadan, aynı anda ve aniden ortaya çıkmışlardır.

Homo sapiens archaic,

Homo heilderbergensis ve *Cro-Magnon*

Homo sapiens archaic, hayali evrim şemasının günümüz insanından bir önceki basamağını oluşturur. Aslında bu insanlar hakkında evrimciler açısından söylenecek bir şey yoktur, zira bunlar günümüz insanından ancak çok küçük farklılıklarla ayrırlırlar. Hatta bazı araştırmacılar, bu ırkın temsilcilerinin günümüzde hala yaşamakta olduğunu söyleyerek Avustralyalı Aborijin yerlilerini örnek gösterirler. Aborijin yerlileri de aynı bu ırk gibi kalın kaş çıktılarına, içeri doğru eğik bir çene yapısına ve biraz daha küçük bir beyin hacmine sahiptirler. Ayrıca çok yakın bir geçmişte Macaristan'da ve İtalya'nın bazı köylerinde bu insanların yaşamış olduğunu dair çok ciddi bulgular ele geçirilmiştir.

Evrimci literatürde *Homo heilderbergensis* olarak tanımlanan sınıflandırma ise, aslında *Homo sapiens archaic*'le aynı şeydir. Aynı insan ırkını tanımlamak için bu iki ayrı kavramın kullanılmasının nedeni, evrimciler arasındaki görüş farklılıklarıdır. *Homo heilderbergensis* sınıflamasına dahil edilen tüm fosiller, anatomik olarak günümüzdeki insanlardan farklılıklar göstermektedir.

*İspanya'nın kuzeyinde Gran Dolina Mağarası'nda bulunan 780.000 yıllık insan fosilleri *Homo heidelbergensis* olarak sınıflandırıldı.*

müz Avrupalılarına çok benzeyen insanların günümüzden 500 bin, hatta 780 bin yıl önce İngiltere'de ve İspanya'da yaşadıklarını göstermektedir.

Cro-magnon sınıflaması ise, 30.000 yıl önceye kadar yaşadığı tahmin edilen bir ırktır. Kubbe şeklinde bir kafatasına, geniş bir alına sahiptir. 1600 cc'lik kafatası hacmi, günümüz insanının ortalamasından fazladır. Kafatasında kalın kaş çıkışları vardır ve arka kısmında, Neandertal Adamı'nın ve *Homo erectus*'un karakteristik özelliği olan kemiksi çıkıştı bulunmaktadır.

Avrupalı bir ırk olarak kabul edilmesine karşın, Cro-magnon kafatasının yapısı ve hacmi, günümüzde Afrika ve tropik iklimlerde yaşayan bazı ırklara fazlaıyla benzemektedir. Bu benzerliğe daya-

**FARKLI İNSAN İRKLARINA AİT
FOSİLLER, EVRİMÇİLER TARAFINDAN
YARI MAYMUN-YARI İNSAN CANLILAR
OLARAK YANSITILMAKTADIR.**

Cro-magnon kafatası

Fosil kayıtlarında farklı insan ırklarına veya farklı maymun türlerine ait fosiller bulunmaktadır. Ancak, evrimeşilerin hayal ettikleri yarı maymun-yarı insan canlılara ait hiçbir kalıntı yoktur.

Neandertal kafatası

Resimde farklı ırklara ait insanlar görülmektedir.

narak, Cro-magnon'un Afrika kökenli eski bir ırk olduğu tahmin edilir. Diğer bazı paleoantropolojik bulgular, Cro-magnon ve Neandertal ırklarının birbirleri ile kaynaşarak, günümüzdeki bazı ırklara temel oluşturduklarını göstermektedir.

Sonuç itibariyle, bu insanların hiçbir "ilkel tür"ler veya ara geçiş formları değildir. Tarih içinde yaşamış veya diğer ırklara karışıp asimile olarak ya da soyları tükenip yok olarak tarih sahnesinden çekilmiş farklı insan ırklarıdır.

***Fosil kayıtlarında insanlar hep insan,
maymunlar ise hep maymun
olarak bulunmaktadır***

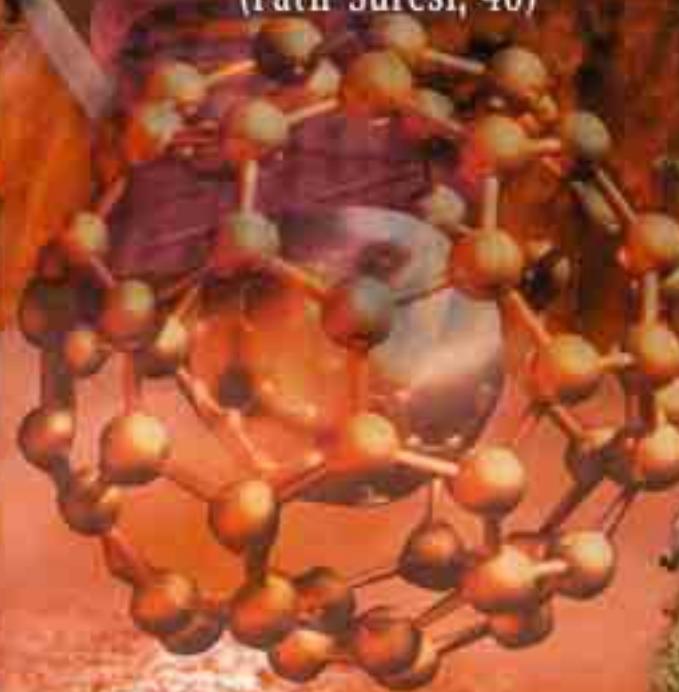
Buraya kadar incelediği gibi, fosil kayıtlarından elde edilen bilgiler, insanın evrimi senaryosunun hiçbir bilimsel dayanağı olmadığını göstermektedir. Fosil kayıtlarında ya insanlara ya da maymun ve maymun benzeri canlılara ait kalıntılar bulunmaktadır; evrimcilerin bulmayı umdukları ara geçiş formlarından ise eser yoktur. Nitekim böyle bir evrimi sağlayabilecek bir doğa mekanizması da yoktur. Daha tek bir protein molekülünün tesadüfen nasıl ortaya olmuş olabileceğiini açıklayamayan evrim teorisinin, insan gibi son derece kompleks bir bedene, düşünmek, sevinmek, karar vermek, idrak etmek, estetikten ve sanattan zevk almak, beste yapmak, resim çizmek, kitap yazmak gibi yetenek ve özelliklere sahip bir varlığın rastlantısal mutasyonlar sonucunda maymun benzeri hayvanlardan nasıl evrimleştiğini açıklayabilmesi, kesinlikle imkansızdır.

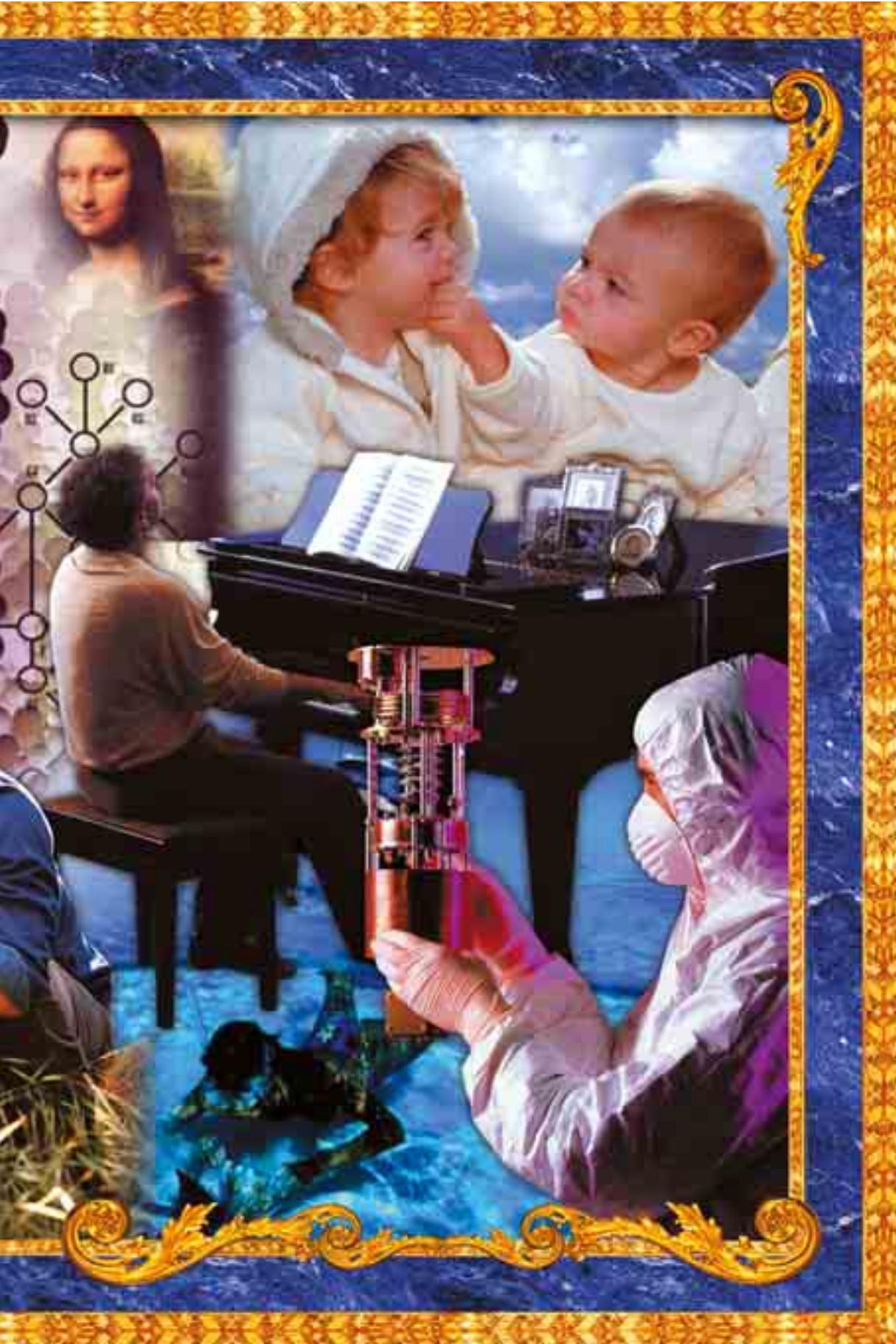
Kısacası insanın evrimle ortaya çıktığına dair hiçbir kanıt yoktur ve zaten böyle bir değişimin olması da mümkün değildir. Evrimcilerin bunu kabullenmek istemeyişleri, gerçeği değiştirmez. İnsanın Yaratıcısı tesadüfler değil, alemlerin Rabbi olan, Üstün ve Güçlü, Yüce Allah'tır.

De ki: "Siz, Allah'ın dışında taptığınız ortaklarınızı gördünüz mü? Bana haber verin; yerden neyi yaratmışlardır? Ya da onların göklerde bir ortaklışı mı var? Yoksa Biz onlara bir kitap vermişiz de onlar bundan (dolayı) apaçık bir belge üzerinde midirler?

Hayır, zulmedenler, birbirlerine aldatmadan başkasını vadetmiyorlar.

(Fatır Suresi, 40)

Sahte Ara Formlar

Buraya kadar olan bölümlerde evrim teorisi için son derece önemli olan ara geçiş formlarına ait fosillerin bulunmadıklarından söz ettik. Ancak buna rağmen evrimci kitaplarda, dergilerde veya bazı ders kitaplarında adı geçen "ara geçiş formları" vardır. Hatta bunların birçoğu, örneğin *Archaeopteryx* veya Lucy, evrim teorisinin sembolü haline gelmiştir. Bazen de gazete ve dergilerde, "kayıp halka bulundu" benzeri başlıklarla duyurulan haberler okursunuz. Bu haberlerde, bulunan bir fosilin, evrimcilerin yillardır aradıkları ara geçiş formu olduğu iddia edilir. Öyle ise bu adı geçen ara geçiş formları nelerdir?

Bu bölümde birçoğunu ele alacağımız bu sözde ara geçiş formları, gerçekte ara formlar değildir. Hepsi bir başka türle arasında ata-torun ilişkisi bulunmayan, özgün ve eksiksiz yapıda türlere ait canlıların fosilleridir. Ancak evrimciler taraflı yorumlarla, bazen sahtekarca yöntemler kullanarak bunları ara formlar olarak tanıırlar. İlerleyen sayfalarda da görüleceği gibi, tüm bu sözde ara formlar evrimcilerin arasında da ihtilaf konusudur. Hatta gerçekleri kabullenmekten çekinmeyen bazı evrimciler bunların ara form olmadıklarını kabul ederek duyurmaktadırlar.

Cœlacanth

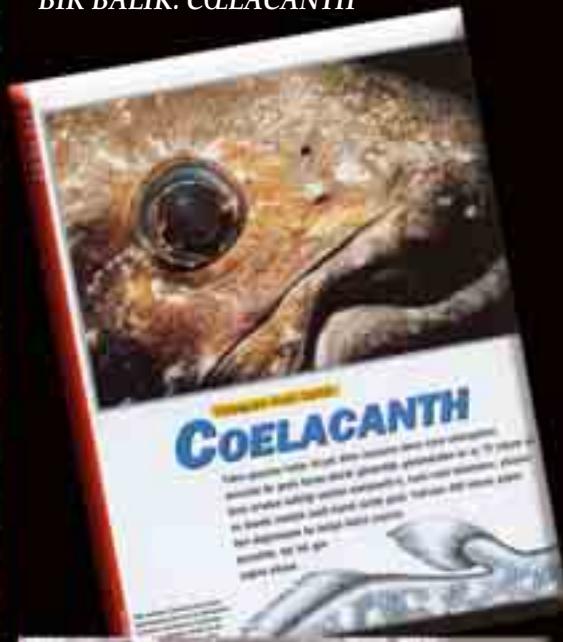
Cœlacanth, yaklaşık 150 cm boyunda, iri yapılı, zırhı andiran ve bütün gövdesini kaplayan kalın pullara sahip bir balaktır. Kemikli-balıklar (*Osteichthyes*) sınıflamasına aittir ve fosillerine ilk olarak Devoniyen(408-360 milyon yıl arası) dönemine ait katmanlarda rastlanmaktadır. 1938 yılına kadar birçok evrimci zoolog bu canlıının, gövdesindeki iki adet çiftli yüzgeçleri kullanarak deniz tabanında yürüdüğünü ve deniz-kara hayvanları arasında bir geçiş formu olduğunu varsayıyordu. Evrimciler bu iddialarına dayanak olarak ellerinde bulunan *Cœlacanth* fosillerinin yüzgeçlerindeki kemikli yapıları gösteriyorlardı. Ancak 1938 yılında yaşanan bir gelişme bu ara tür iddiasını tamamen çürüttü. Güney Afrika Cumhuriyeti açıklarında canlı bir *Cœlacanth* ele geçirildi! Üstelik en az 70 milyon yıl önce ortadan kalktığı düşünülen bu canlı türü üzerinde yapılan incelemeler *Cœlacanth*ların **400 milyon yıldır hiçbir değişikliğe uğramadıklarını** gösteriyordu.

Focus dergisinin Nisan 2003 sayısında bu bulgunun meydana getirdiği şaşkınlık şu ifadelerle ortaya konmaktadır:

Aslında canlı bir dinazor bulunmuş olsaydı, bu çok daha az şaşırtıcı olurdu. Çünkü fosiller Coelacanth'ın, dinazorların sahneye çıkışmasından 150-200 milyon yıl önce var oldukları gösteriyor. Birçok bilim insanının kara omurgalarının atası olarak gösterdiği, en az 70 milyon yıl önce yok olduğu sanılan balık, canlı bulunmuştur! 111

Sonraki yıllarda hepsi canlı yaklaşık 200 tane *Cœlacanth* (*Latimeria chalumnae*) ele geçirildi. Hiçbir değişime uğramayan balıkların 150 ila 600 metre arası derinlikte yaşadıkları ve mükemmel bir bedene sahip oldukları anlaşıldı. 1987 yılında Max Planck Enstitüsü'nden profesör Hans Fricke, Geo adındaki mini denizaltıyla, Afrika'nın doğusunda yer alan Komor Adaları çevresinde 200 metre kadar derinliğe inerek bu canlıları doğal ortamlarında gözlemledi.

CANLISI BULUNANA KADAR EVRİMCI
PROPAGANDAYA MALZEME OLAN
BİR BALIK: CŒLACANTH

Yıllarca balıklarla sürüngenler arasındaki ara
geçiş formu olarak tanıtılan Cœlacanth, 1938
yılında canlısının bulunmasıyla, evrimcilerin
sözde deliller listesinden çıkartıldı.

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Gördü ki, kemikli yüzgeçler, tetrapodlarda (dört ayaklı kara canlılarında) yüreme görevi gören uzantılarla hiçbir işlevsel bağlantı göstergesi mi yoktu.

Focus dergisinde bu araştırmanın sonuçları şöyle aktarılmaktadır:

*Esnek yüzgeçlerinin, dört ayaklı kara omurgalılarının kine benzer bir işlevi yoktu. Bunlar, hayvanın baş aşağı ve geri geri de dahil olmak üzere, her yöne yüzmesini sağlıyordu.*¹¹²

400 milyon yıllık dönemde hiçbir değişim izi göstermeyen bir canlı olan *Cœlacanth* evrimcileri çok zor durumda bırakmıştır. Üstelik *Cœlacanth*ların hiçbir değişim yaşamadığı 400 milyon yıllık dönemdeki kıta hareketleri düşünüldüğünde evrimcilerin tamamen çaresiz kaldıkları görülür. *Focus* dergisinde bu konuda şunlar yazılmaktadır:

*Bilimsel verilere göre, günümüzden yaklaşık 250 milyon yıl önce, tüm kıtalar birleşikti. Pangea adı verilen bu bütünlük kara parçasını tek ve dev bir okyanus çevreliyordu. Yaklaşık 125 milyon yıl önce, kıtaların yer değiştirmesi sonucunda, Hint Okyanusu açıldı. Günümüzde, *Cœlacanth*ların doğal ortamlarının önemli bir parçasını oluşturan Hint Okyanusu'ndaki volkanik mağaralar da kıta hareketlerinin etkisiyle ortaya çıktı. İşte tüm bu verilerin ışığında önemli bir gerçek daha karşımıza çıkıyor. Yaklaşık 400 milyondan beri var olan bu hayvanların, doğal ortamlarında meydana gelen bunca değişikliğe rağmen değişmediği gerçeği!*¹¹³

Tam 400 milyonluk dönemde *Cœlacanth*'da hiçbir değişiklik yaşanmaması, canlılığın evrimle ortaya çıktığı ve canlılarda sürekli bir evrim olduğu teziyle açıkça çelişmektedir.

Dahası *Cœlacanth*, evrim teorisinin hayatı bir geçişle birbirine bağladığı deniz ve kara canlıları arasındaki derin uçurumu ortaya çıkarmaktadır. Profesör Keith S. Thomson'un *The Story of the Coelacanth* (*Cœlacanth*'ın Hikayesi) ismini taşıyan kitabında şu bilgiler aktarılmaktadır:

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Örneğin, bilinen en eski *Cœlacanth* (*Diplocercides*) da, kesinlikle aynı biçimde bir rostral organa (kafatasının içinde bulunan peltensi bir maddeyle dolu kese ve ona bağlı altı tüp, zoologlarca rostral organ olarak adlandırılıyor), özel bir kafatası eklemine, içi boş bir sırt ipine (notokord) ve az sayıda diş sahipti. Tüm bunlar, grubun Devoniyen dönemden beri (400 milyon yıldır) hemen hemen hiç değişmediğini gösterdiği gibi, fosil kayıtları arasında büyük bir boşluğun olduğunu da gösteriyor. Çünkü, *Cœlacanth*ların hepsinde görülen ortak özelliklerin ortaya çıkışını gösteren *ata fosiller zincirine sahip değiliz.*¹¹⁴

Cœlacanth'ın Evrimi Reddeden Kompleks Yapısı

*Cœlacanth'*ın hiçbir atası olmadan aniden ortaya çıkışının ve milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişime uğramamasının yanında, *Cœlacanth*ların kompleks yapıları da evrimciler açısından büyük bir sorundur. Güney Afrika'da bulunan dünyaca ünlü JLB Smith Balık Bilimi Enstitüsü'nün yöneticisi profesör Michael Bruton *Cœlacanth'*ı son derece karmaşık bir hayvan olarak tanımlamaktadır.

Doğum, bu canlıların kompleks özelliklerinden biridir. *Cœlacanth*lar yavrularını doğumla dünyaya getirirler. Portakal büyülüğündeki yumurtaları, balığın içindeyken çatlar. Üstelik yavruların annenin bedeninden plasenta benzeri bir organ sayesinde beslenmeklerine dair bulgular mevcuttur. Plasenta anneden yavruya oksijen ve besin sağlamaının yanı sıra yavrunun bedeninde solunum ve sindirimden arta kalan maddeleri uzaklaştıran kompleks bir organıdır. Karbonifer döneme ait (360-290 milyon yıl önceki dönem) embrüyo fosilleri böyle kompleks bir sistemin memelilerin ortaya çıkışından çok önce var olduğunu göstermektedir.¹¹⁵

Öte yandan, *Cœlacanth*ların çevredeki elektromanyetik alanlara duyarlı olduğunu tespit edilmesi bu canlılarda kompleks bir duyu

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Cœlacanth'ın canlısının bulunmasıyla, bu balık üzerinde çok detaylı incelemeler yapıldı.

organının da varlığını göstermiştir. Bilim adamları balığın rostral organının beyne bağlandığı sinirlerin düzene bakarak, bu organın elektromanyetik alanları algılama görevini yürüttüğünü kabul etmektedirler. Bu mükemmel organın en eski *Cœlacanth* fosillerinde dahi mevcut olması, diğer kompleks yapılarla birlikte ele alındığında evrimcilerin çözümleyemeyeceği bir sorun ortaya çıkarmaktadır. Focus dergisinde bu sorun şöyle ifade edilmektedir:

*Fosillere göre, balıkların ortaya çıktığı tarih, günümüzden yaklaşık 470 milyon yıl öncesine denk geliyor. *Cœlacanth*'ın ortaya çıkması ise bu tarihten 60 milyon yıl sonra. Çok ilkel özelliklere sahip olması beklenen bu yaratığın, son derece karmaşık bir yapı sergilemesi şaşkınlık uyandırıyor.*

Tüm bunlar evrim teorisine büyük birer darbedir: Plasenta benzeri bir organın ve elektromanyetik dalgaları algılayan kompleks yapıların bu kadar eski dönemlerde kusursuz şekilde bulunduklarının gösterilmesi, doğa tarihinde evrim teorisinin iddia ettiği gibi basitten kompleks doğrular aşamalı evrim yaşandığını açıkça göstermektedir.

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Cœlacanth'tan Evrime Bir Başka Darbe Daha: Kan Özellikleri

1966 yılında ele geçirilen bir *Cœlacanth* yakalandıktan hemen sonra donduruldu. Bilim adamları balığın kanı üzerinde inceleme yaptıklarında çok şaşırıldılar: *Cœlacanth*, köpek balığı kanı taşıyordu!

Cœlacanth dışındaki tüm kemiklibalıklar (*Osteichthyes*), deniz suyu içip, fazla tuzu gövdelerinden atarak su gereksinimlerini karşılarlar. *Cœlacanth*'ın gövdesinde bulunan sistem ise, kıkırdaklıbalıklar (*Chondrichthyes*) sınıfında bulunan köpek balığının gövdesindeki sistem gibidir. Köpek balığı, proteinlerin parçalanması sonucunda açığa çıkan amonyağı üreye dönüştürür ve insan için ölümcül olabilecek düzeylerde üreyi kanda tutar. Çevredeki suyun tuzluluk oranına göre kanda bulunan bu maddelerin oranı ayarlanır, sonuçta kan, deniz suyu ile izotonik duruma geldiğinden (içteki ve dıştaki suların ozmotik basınçları eşitlendiği, yani aynı yoğunluğa ulaştıkları için) dışarıya su kaybı olmaz. *Cœlacanth*'ın karaciğerinin üre üretmek için gereken enzimlere sahip olduğu da ortaya çıkarılmıştır. Yani *Cœlacanth*, dahil edildiği sınıflamada başka hiçbir türde bulunmayan ve ancak on milyonlarca yıl sonra köpek balıklarında ortaya çıkan özgün kan özelliklerine sahiptir.

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Focus, *Cœlacanth*'da köpek balığı kanı bulunmasını, profesör Keith S. Thomson'un ifadesiyle "evrimsel bir sorun" olarak nitelendirmektedir. Dergi sorunu daha açık hale getirmekte ve moleküler analizlere dayanılarak, kıkırdaklıbalıklar sınıfındaki köpek balıklarıyla, kemikli balıklar sınıfındaki *Cœlacanth*lar arasında hiçbir evrimsel akrabalık kurulmadığını belirtmektedir. Görüldüğü gibi iki canlı arasındaki benzerlige getirilecek hiçbir evrim yanlısı açıklama bulunmamaktadır. Evrimcilerin çoğu benzerliği açıklamada başvurdukları moleküler analiz yöntemleri bile bu konuda bir işe yaramamaktadır. Getirilebilecek tek açıklama, bu canlıların ortak bir yaratılışla, yani Allah'ın yaratışıyla yaratıldıkları geçerlidir.

Seymouria

Seymouria, bazı evrimcilerin "sürüğenlerin atası" olarak gösterdikleri bir amfibiyen türüdür. Oysa *Seymouria*'nın bir ara form olamayacağı, *Seymouria*'nın yeryüzünde ilk kez ortaya çıkışından 30 milyon yıl öncesinde de sürüngenlerin yaşadıklarının bulunmasıyla ortaya çıkmıştır. En eski *Seymouria* fosilleri, Alt Permiyen tabakasına, yani bundan 280 milyon yıl öncesine aittir. Oysa bilinen en eski sürüngen türleri olan *Hylonomus* ve *Paleothyris*, Alt Pensilvanyen tabakalarında bulunmuşlardır ki, bu tabakalar 330-315 milyon yıl öncesine aittir.¹¹⁶ "Sürüğenlerin atası"nın sürüngenlerden çok sonra yaşamış olması, elbette imkansızdır.

Therapsida

Therapsidler, evrimcilerin sürüngenlerle memeliler arasında ara geçiş formu olarak gösterdikleri bir canlı türüdür. Bu iddianın geçersizliğini önceki bölümlerde incelemiştik, burada kısaca yineleyelim.

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Therapsida takımına ait canlıların fosilleri, evrimcilerin iddialarını kanıtlamaz. Herşeyden önce *Therapsidler* fosil kayıtlarında Darwinizm tarafından beklenen kronolojik sırada ortaya çıkmazlar. Evrimcilerin iddialarının doğru olabilmesi için, *Therapsida* fosillerinin en fazla sürüngen çenesi özelliği taşıyandan en fazla memeli çenesi özellikleri taşıyana doğru bir çizgi izlemesi gerekmektedir. Ancak fosil kayıtlarında böyle bir sıra görülmemektedir.

Ünlü Darwinizm eleştirmeni Philip Johnson, *Darwin on Trial* adlı kitabında bu konu hakkında şu yorumu yapar:

(Sürüngenler ve memeliler arasında) Suni bir soy kökeni çizgisi oluşturulabilir, ancak bu yalnızca farklı alt gruplara ait türleri keyfi olarak karıştırarak ve onları kronolojik sıra dışında düzenleyerek gerçekleştirilebilir.¹¹⁷

Therapsidlerin memelilerle ortak olan tek özelliği kulak ve çene kemikleridir. Sürüngenlerin ve memelilerin üreme sistemleri ve diğer organlarındaki büyük farklılıklar incelendiğinde ise, sürüngenlerin memelilere nasıl evrimleşmiş olabileceği sorusunun cevaplanmaktan çok uzak olduğu görülecektir. Daha da ileriye gidecek olursak, işler daha da zorlaşacaktır; özellikle de, primatlar, atlar, yarasalar, balinalar, kutup ayıları, sincaplar, gevış getirenler gibi birçok farklı kategoriyi içeren bir grup olan memelilerin nasıl olup da tesa-düfi mutasyonlar ve doğal seleksiyon ile sürüngenlerden evrimleşmiş olabilecekleri sorusu, cevapsızdır.

Archæopteryx

Archæopteryx, evrimcilerin kuşların sözde evriminde delil gösterdikleri en önemli canlıdır. Pek çok evrimci *Archæopteryx*'in hem sürüngen hem kuş özellikleri gösteren bir ara geçiş formu olduğunu öne sürer. Ancak günümüzde Alan Feduccia gibi evrimci otoriteler dahi bu iddianın geçersiz olduğunu kabul etmektedir.

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Günümüzden yaklaşık 150 milyon yıl önce yaşamış olan *Archaeopteryx*'in fosilleri üzerinde yapılan son incelemeler bu kuşun bir ara geçiş formu değil, sadece günümüz kuşlarından biraz daha farklı özelliklere sahip, soyu tükenmiş bir kuş türü olduğunu ortaya çıkarmıştır.

Evrimcilerin *Archaeopteryx* ile ilgili ara geçiş formu iddiaları ve cevapları

1. Sonradan bulunan göğüs kemiği: Yakın zamana kadar *Archaeopteryx*'in "sternum"unun, yani göğüs kemiğinin olmaması, canlinin uçamayacağının en önemli kanıtı olarak gösterilmekteydi. (Göğüs kemiği, uçmak için gerekli olan kasların tutunduğu göğüs kafesinin altında bulunan bir kemiktir. Günümüzde uçabilen veya uçamayan tüm kuşlarda, hatta kuşlardan çok ayrı bir familyaya ait olan uçabilen memeli yarasalarda bile bu göğüs kemiği vardır.)

Ancak 1992 yılında bulunan yedinci *Archaeopteryx* fosili bu argümanın yanlış olduğunu gösterdi. Zira bu son bulunan *Archaeopteryx* fosilinde evrimcilerin çok uzun zamandır yok saydıkları göğüs kemiği vardı.¹¹⁸

Bu bulgu, *Archaeopteryx*'in tam uçamayan bir yarı kuş olduğu yönündeki iddiaların en temel dayanağını geçersiz kıldı.

2. Tüyülerin yapısı: *Archaeopteryx*'in gerçek anlamda uçabilen bir kuş olduğunun en önemli kanıtlarından bir tanesi de hayvanın tüylerinin yapısı oldu. *Archaeopteryx*'in günümüz kuşlarınıninkinden farklı olas asimetrik tüy yapısı, canlinin mükemmel olarak uçabildiği ni gösteriyordu. Ünlü paleontolog Carl O. Dunbar'ın belirttiği gibi, "tüylerinden dolayı bu yaratık tam bir kuş özelliği gösteriyordu".¹¹⁹

Paleontolog Robert Carroll ise konu hakkında şu açıklamayı yapar:

Archæopteryx'in uçuş tüylerinin geometrisi modern uçucu kuşlarınki ile tamamen aynıdır, uçucu olmayan kuşların ise tüyleri simetriktir. Tüylerin kanat üzerindeki düzeni de modern kuşlarinkile benzerdir... Van Tyne ve Berger'e göre Archæopteryx'in kanatlarının boyutu ve şekli, tavuk cinsinden kuşlar, kumrular, ağaçkakanlar, çulluklar ve tüneyen ötücü kuşların çoğu gibi bitki örtüsüünün sınırlı açıklıkları boyunca hareket eden kuşlarinkine benzerdir... Uçuş tüyleri en az 150 milyon yıldan beri durağandır (değişmemiştir).¹²⁰

3. Kanatlarındaki pençeler ve ağızındaki dişler: Evrimciler *Archæopteryx*'in kanatlarında pençeler ve ağızında dişler olmasını, bu canlinin bir ara geçiş formu olduğunun en önemli delili olarak sayıyorlardı. Oysa bu özellikler canlinin sürüngenlerle herhangi bir şekilde bir ilgisi olduğunu göstermez. Zira günümüzde yaşayan iki

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

tür kuşta, *Touraco corythaix* ve *Opisthocomus hoazin*'de de dallara tutunmaya yarayan pençeler bulunmaktadır. Ve bu canlılar, hiçbir sürüngen özelliği taşımayan, tam birer kuştur. Dolayısıyla *Archaeopteryx*'in kanatlarında pençeleri olduğu ve bu sebeple de bir ara form olduğu yolundaki iddia geçersizdir.

Hoatzin

Archaeopteryx'in ağızındaki dişleri de yine canlıyı bir ara form kılmaz. Evrimciler bu dişlerin bir sürüngen özelliği olduğunu öne sürek yanılmaktadırlar. Çünkü dişler sürüngenlerin tipik bir özelliği değildir. Günüümüzde bazı sürüngenlerin dişleri varken bazlarının yoktur. Daha da önemli olan nokta, dişli kuşların *Archaeopteryx*'le sınırlı olmamasıdır. Günüümüzde dişli kuşların artık yaşamadıkları bir gerektir, ancak fosil kayıtlarına baklığımız zaman gerek *Archaeopteryx* ile aynı dönemde gerekse daha sonra, hatta günümüze oldukça yakın dönemlere kadar "dişli kuşlar" olarak isimlendirilebilecek ayrı bir kuş grubunun yaşamını sürdürdügüünü görürüz.

Daha önemlisi ise, *Archaeopteryx*'in ve diğer dişli kuşların diş yapılarının, bu kuşların sözde evrimsel ataları olan dinozorların diş yapılarından çok farklı olmasıdır. L. D. Martin, J. D. Stewart ve K. N. Whetstone gibi ünlü kuş bilimcilerin yaptık-

*Theropod dinozoru
çizimi*

ları ölçümlere göre, *Archaeopteryx*'in ve diğer dişli kuşların dişlerinin üstü düzdür ve geniş kökleri vardır. Oysa bu kuşların atası olduğu iddia edilen *Theropod* dinozorlarının dişlerinin üstü testere gibi çıkıntılidir ve kökleri de dardır.¹²¹ Aynı araştırmacılar, aynı zamanda *Archaeopteryx* ile onun sözde ataları olan *Theropod* dinozorlarının bilek kemiklerini karşılaştırmışlar ve aralarında hiçbir benzerlik olmadığını ortaya koymuşlardır.¹²²

Archaeopteryx'in dinozorlardan evrimleştiğini iddia eden en önde gelen otoritelerinden biri olan John Ostrom'un, bu canlı ile dinozorlar arasında öne sürdüğü bazı "benzerlik"lerin ise gerçekte birer yanlış yorum olduğu S. Tarsitano, M. K. Hecht ve A. D. Walker gibi anatomistlerin çalışmalarıyla ortaya çıkmıştır.¹²³

4. *Archaeopteryx*'in kulak yapısı: A. D. Walker, *Archaeopteryx*'in kulak bölgesini de incelemiş ve kulak yapısının günümüz kuşları ile aynı olduğunu belirtmiştir.¹²⁴

5. *Archaeopteryx*'in kanatları: Wales Üniversitesi, Biyoloji Bilimleri Enstitüsü'nden J. Richard Hinchliffe embriyolar üzerinde modern izotopik teknik kullanarak, kuşların kanatlarının II., III. ve IV. parmaklardan oluşurken, *Theropod* dinozorlarının ellerinin I., II. ve III. parmaklardan olduğunu saptamıştır. Bu *Archaeopteryx*-dinozor bağlantısını savunanlar için büyük bir problemdir.¹²⁵ Hinchliffe'nin araştırma ve gözlemleri, ünlü bilim dergisi *Science*'in 1997 yılında bir sayısında şöyle yayınlanmıştır:

*Theropodlarla kuş kemikleri arasındaki homoloji, "dinozor-kökeni" hipotezi ile ilgili diğer bazı problemleri akla getirmektedir. Bunlardan bazıları şunlardır: (i) *Archaeopteryx* kanadı ile kıyaslandığında, (vücut büyülüğüne göre) theropodun çok daha küçük olan ön kolu. Bu tip küçük kollar oldukça büyük bir dinozorun yerden yukarıya doğru havalandırması için ikna edici bir ön ka-*

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

*nat değildir. (ii) Theropodlarda bilek kemiği, sadece dört türde bulunmaktadır. Theropodların çoğu çok daha fazla sayıda bilek kemiğine ait parçalara sahiptir. Bunun *Archaeopteryx* ile benzerlik oluşturması çok zordur. (iii) Zamanlama ile ilgili bir paradoks ise, pek çok Theropod dinozorunun ve özellikle de kuşa benzeyen *dromaeosaur*'ların fosil kayıtlarında *Archaeopteryx*'den daha sonra bulunmalarıdır.*¹²⁶

6. Zamanlama Uyumsuzluğu: Hinchliffe'nin belirttiği "zamanlama uyumsuzluğu", evrimcilerin *Archaeopteryx* hakkındaki iddialarına en öldürücü darbeyi indiren gerçeklerden biridir. Amerikalı biyolog Jonathan Wells 2000 yılında yayınlanan *Icons of Evolution* (Evrimin İkonaları) adlı kitabında, *Archaeopteryx*'in evrim adına adeta bir "ikona" (kutsal simbol) haline getirildiğini, oysa delillerin bu canının "kuşların ilkel atası" olmadığını açıkça gösterdiğini vurgular. Wells'e göre bunun göstergelerinden biri, *Archaeopteryx*'in atası olarak gösterilen theropod dinozorların, aslında *Archaeopteryx*'ten daha genç olmalarıdır:

*Yerde koşan koşan iki ayaklı dinozorlar, *Archaeopteryx*'in teorik atalarından beklenebilecek bazı özelliklere sahiptirler, ama (fosil kayıtlarında) *Archaeopteryx*'ten daha sonra ortaya çıkarlar.*¹²⁷

Tüm bunlar, *Archaeopteryx*'in bir ara geçiş formu olmadığını; sadece "dişli kuşlar" olarak isimlendirilebilecek ayrı bir sınıflandırmaaya ait olduğunu gösterir. Bu canlıyı theropod dinozorlarla ilişkilendirmek ise, son derece tutarsızdır. Amerikalı biyolog, Richard L. Deem de "Demise of the 'Birds are Dinosaurs' Theory" ("Kuşlar Dinozordur" Teorisinin Sonu) başlıklı makalesinde, kuş-dinozor evrimi iddiası ve *Archaeopteryx* hakkında şunları yazmaktadır:

Son çalışmaların sonuçları göstermektedir ki, theropod dinozorların elleri (ön kol kemiklerindeki) birinci, ikinci ve üçüncü hanelerden türemiştir, ama kuşların kanatları, ikinci, üçüncü ve dördüncü hanelerden türerler... 'Kuşlar di-

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

*nozordur' teorisiley ilgili başka problemler de vardır. Theropodların ön ayakları *Archaeopteryx*'le kıyaslandığında, vücutlarına göre çok küçüktür. Bu canlıların ağır vücutları da düşünüldüğünde, bir tür "ön-kanat" (proto-wing) geliştirmeleri olası gözikmemektedir. Theropod dinozorların çok büyük bölümü (kuşlarda bulunan) semilunatik bilek kemiğinden yoksundur ve *Archaeopteryx*'te hiçbir benzeri bulunmayan bazı bilek parçalarına sahiptir. Bütün theropoldarda V1 sinirleri diğer bazı sinirlerle birlikte kafatasını yan- dan terk eder, kuşlarda ise aynı sinirler kafatasını ön taraftan kendilerine ait bir delikten geçerek terk eder. Bir başka sorun ise, Theropodların çok büyük kısmının *Archaeopteryx*'ten daha sonra ortaya çıkışmış olmalarıdır.*¹²⁸

7. Diğer eski kuş fosilleri: Son dönemlerde bulunan bazı fosiller, *Archaeopteryx*'le ilgili evrimci senaryonun geçersizliğini başka yönlerden ortaya koymuştur.

1995 yılında Çin'de Omurgalılar Paleontolojisi Enstitüsü'nde araştırmalar yapan Lianhai Hou ve Zhonghe Zhou adlı iki paleontolog, *Confuciusornis* olarak isimlendirdikleri yeni bir fosil kuş keşfettiler. 150 milyon yıllık *Archaeopteryx*'e yakın bir yaştaki (yaklaşık 140 milyon yıllık) bu kuşun dişleri yoktu, gagası ve tüyleri ise günümüz kuşlarıyla aynı özellikleri göstermekteydi. İskelet yapısı da günümüz kuşlarıyla aynı olan bu

Confuciusornis

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

kuşun kanatlarında, *Archaeopteryx*'te olduğu gibi pençeler vardı. Kuyruk tüylerine destek olan "pygostyle" isimli yapı bu kuşa da görülmüyordu.¹²⁹ Kısacası, evrimciler tarafından tüm kuşların en eski atası sayılan ve yarı sürüngen kabul edilen *Archaeopteryx*'e çok yakın bir yaşı sahip olan bu canlı, günümüz kuşlarına çok benziyordu. Bu gerçek, *Archaeopteryx*'in bütün kuşların ilkel atası olduğu yönündeki evrimci tezlerle çelişiyordu.

Çin'de Kasım 1996'da bulunan bir başka fosil, ortalığı daha da karıştırdı. 130 milyon yaşındaki *Liaoningornis* isimli bu kuşun varlığı L. Hou, L. D. Martin ve Alan Feduccia tarafından *Science* dergisinde yayınlanan bir makaleyle duyuruldu. *Liaoningornis*, günümüz kuşlarında bulunan uçuş kaslarının tutunduğu göğüs kemidine sahipti. Diğer yönleriyle de bu canlı günümüz kuşlarından farksızdı. Tek farkı, ağızında dişlerinin olmasıydı. Bu durum, dişli kuşların, hiç de evrimcilerin iddia ettikleri gibi ilkel bir yapıya sahip olmadıklarını gösteriyordu.¹³⁰ Nitekim Alan Feduccia, *Discover* dergisinde yayınlanan yorumunda, *Liaoningornis*'in, kuşların kökeninin dinazorlar olduğu iddiasını geçersiz kıldığını belirtmişti.¹³¹

Archaeopteryx'le ilgili evrimci iddiaları çürüten bir başka fosil ise, *Eoalulavis* oldu. *Archaeopteryx*'ten 25-30 milyon yıl daha genç, yani 120 milyon yaşında olduğu söylenen *Eoalulavis*'in kanat yapısının aynısı, günümüzdeki bazı uçan kuşlarda görülmüyordu. Bu da 120 milyon yıl önce, günümüzdeki kuşlardan birçok yönden farksız canlıların göklerde uçmakta olduklarını ispatlıyordu.¹³²

Liaoningornis

120 milyon yaşında olduğu belirlenen
Eoalulavis

2002 yılında ise R. N. Melchor, S. de Valais, and J. F. Genise adlı bilim adamları *Nature* dergisinde, *Archaeopteryx*'ten 55 milyon yıl önce yaşamış kuşlara ait ayak izlerini bulduklarını açıkladılar:

*Kuşların bilinen tarihi Geç Jurasyik dönemde (150 milyon yıl öncesi civarında) Archaeopteryx ile başlar... Biz burada, Arjantin'in fosil yataklarından, Geç Triyasik döneme ait açıkça kuş özellikleri gösteren, iyi korunmuş ve zengin, bilinen ilk kuş iskeleti kayıtlarından en az 55 milyon yıl önceye ait ayak izlerini tanımlıyoruz.*¹³³

Böylece *Archaeopteryx* ve diğer arkaik kuşların birer ara geçiş formu olmadıkları kesin bir biçimde ispatlanmış oldu. Fosiller, farklı kuş türlerinin birbirlerinden evrimleşiklerini göstermiyorlardı. Aksine, günümüz kuşlarının ve *Archaeopteryx* benzeri bazı özgün kuş türlerinin beraberce yaşadıklarını ispatlıyorlardı. Bu kuşların bazlarının, örneğin *Confuciusornis* veya *Archaeopteryx*'in soyları tükenmiş, günümüze ancak az sayıdaki kuş gelebilmiştir.

Jeholornis

Çin'de bulunan ve *Jeholornis* olarak adlandırılan bir kuş fosiliinin uzun bir kuyruğa sahip olması, bazı evrimcilerin bu fosili kuşların dinozorlardan evrimleştiğine delil olarak göstirmelerine neden oldu. Oysa, doğadaki birçok canlı türü bir diğeri ile benzer özellikler taşıyabilmektedir ve bu türlerin birçoğunun arasında evrimciler dahi evrimsel bir bağ kuramamaktadır. Sözelimi ahtapotların göz yapısı insanların göz yapısı ile çok benzerdir. Ama ahtapotlarla insanlar arasında evrimsel bir bağ olduğunu evrimciler dahi iddia etmemektedirler. Sineklerin de kuşlar veya yarasalar gibi kanatları vardır, ancak bu türlerin hiçbirini arasında evrimciler açısından dahi, evrimsel bir akrabalık olduğunu öne sürmek mümkün değildir. Dolayısıyla dinozorlarla kuşlar arasında benzer bazı özellikler olması dinozorların kuşların atası olduğunu delil olarak gösterilemez. Nitekim, yıllarca kuşların dinozorlardan evrimleşikleri teorisine karşı çıkan ve bu teorinin yanlışlarını ortaya koyan kuş bilimci profesör

Dr. Alan Feduccia, bir evrimci olmasına rağmen, bu konuda şu tespitte bulunmaktadır:

Jeholornis adlı kuşun
çizimi ve fosili

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Eğer biri tavuk iskeleti ile dinozor iskeletine dürbünlle bakarsa, ikisinin benzer olduğunu düşünebilir. Ancak yakından ve detaylı bir inceleme aralarında pek çok farklılık olduğunu ortaya çıkarıyor. Theropod dinozorlarının örneğin, eğri ve testere gibi uçları olan dişleri vardı, ancak ilk kuşların diiz ve kanca gibi dişleri vardı ve uçları testere gibi değildi. Ayrıca her iki türün dişleri farklı şekillerde çıkıyor ve yenileniyordu. ¹³⁴

Stephen Jay Gould

Ayrıca, farklı canlı gruplarının özelliklerini üzerinde barındıran "mozaik canlılar"ın var olduğu bilinen bir gerçekdir ve bunların evrim teorisine delil olmadığı Stephen Jay Gould gibi onde gelen evrimci otoriteler tarafından da kabul edilmiştir.¹³⁵

Örneğin Avustralya'da yaşayan *Platypus*, memeli, sürüngen ve kuş özelliklerini aynı anda üzerinde taşımaktadır. Ancak evrimciler bu canlıya teorileri açısından bir açıklama getirememektedirler. Bir kuşun uzun bir kuyruğunun olması da, onun dinozorlardan evrimleştiğine delil olmaz. Evrim teorisinin bulması gereken canlılar "ara formlardır", mozaik canlılar değildir. Ara formlar, eksik, yarı, işlevini tam göremeyen organlara sahip olan canlılar olmalıdır. Oysa mozaik canlıların sahip oldukları organların her biri eksiksiz ve kusursuzdur. Örneğin *Jeholornis* tam ve güçlü bir uçucu kuştur.

Ayrıca bulunan bu fosilin 100 milyon yıllık olduğu tespit edilmiştir. Bu kuştan yaklaşık 50 milyon yıl önce uçabilen *Archaeopteryx* gibi kuşlar zaten bulunmaktadır. Kuşların yarı dinozor-yarı kuş atalarının kendilerinden 50 milyon yıl sonra yaşıyor olduklarını iddia etmek, elbette mantıklı değildir.

Platypus

Microraptor gui

2003 yılının Ocak ayında, *Microraptor gui* adı verilen 130 milyon yıllık bir fosil dünyaya duyuruldu. Bu fosilin dört kanatlı ve ağaçtan ağaca süzülen bir dinozora ait olduğu ileri sürüldü, bu bulgunun kuşların dinozorlardan evrimleştiği teorisine kanıt olduğu iddia edildi. Ancak çok kısa bir süre sonra bu iddiayı destekleyecek delil olmadığı bilim adamları tarafından açıklandı.

Örneğin National Geographic dergisinin Mayıs 2003 sayısında Christopher P. Sloan tarafından kaleme alınan ve "Kanatların Efendisi" başlığını taşıyan bir yazında, *Microraptor gui*'nin evrimciler açısından kafa karıştırmaya devam ettiği, birçok bilim adamının bu canlıının uçamayacağı yönünde yorumlar yaptığı belirtilmektedir.

Sloan bu konuda şunları söylemektedir:

Ancak bilim adamları M. gui'nin havalandacak kadar hızlı koştuğunu düşünmüyorum. Ayrıca nasıl bir engelli koşucu uzun etek giyip koşmaya kalkarsa tökezler, ayak tüyleri M. gui'yi de

Microraptor gui fosili ve çizimi

aynı şekilde tökezletmiş olabilir. Bilim adamlarına göre bu bol tüyler belki de uçan sincaplarda olduğu gibi paraşüt etkisi meydana getiriyordu. 136

Başka bilim adamları bu hayvanların ağaçtan ağaçta süzülürken uçmaya başladığı varsayımlına da itiraz ediyorlar: Daha kolayı varken bu canlıların kanat çırıp enerji harcamalarını akla yatkın gör müyorlar. Ayrıca bazı araştırmacılar *M. gui*'nin ayak tüylerinin süzülerek bile olsa uçmaya elverişli olmadığını öne sürüyor.

Kısacası dino-kuş teorisi sadece propaganda ve önyargıyla sürdürülen bir dogmadır. *Microraptor gui* örneğinde de görüldüğü gibi, bu yönde yapılan her speküasyon zaman içinde çürüyüp terk edilmeye mahkumdur.

"*Sinovenator changii*", kuşların atası değildir

Evrimeciler Çin'de bulunan 130 milyon yıllık "*Sinovenator changii*" isimli dinozor fosilinin kuşların atası olduğunu öne sürmektedirler. Oysa bilinen en eski kuş olan *Archæopteryx*, günümüzden 150 milyon yıl önce yaşamıştır, yani söz konusu fosilden 20 milyon yıl daha yaşlıdır. Bu durumda, *Sinovenator changii*'nin kuşların atası olması imkansızdır, çünkü günümüz kuşları ile aynı özelliklere sahip kuşlarla aynı dönemlerde, hatta onlardan 20 milyon yıl sonra yaşamıştır.

Sinovenator changii'nin fosilinde tüylere rastlanmamış olmasına rağmen bazı evrimeciler bu canlının "muhtemelen tüülü olduğunu" varsayımaktadır. Bu varsayıma dayanak olarak ise, bu fosilin bulunduğu bölgedeki diğer dinozor fosillerinin tüülü oldukları gösterilmektedir.

Fosilde tüyler bulunmamasına rağmen, bu fosilin tüyleri olduğunu varsayımak ve bundan yola çıkarak "dinozorlar kesin olarak

Sinovenator changii

olmadıkları belirlenmiştir. Önceki sayfalarda da incelendiği gibi Feduccia gibi otoriteler bu yapıların "kolajen fiberleri" olduğunu ve tüy olarak kabul edilmelerinin büyük hata olacağını savunmaktadır.¹³⁷

"kuşların atasıdır" sonucunu çıkmak elbette ki bilimsel değildir. Dahası, sözü edilen Yixian Bölgesi'nde daha önce bulunan dinozor fosillerindeki tüyler tartışmalıdır. Birçok bilim adamı, bu dinozorlardaki yapıların tüy olmadığı görüşünde birleşmektedir.

Öne sürülen diğer hiçbir "tüylü dinozor" adayı da kesin değildir. Bu canlıların fosillerinde bazı "tüyümsü" yapılarla rastlansa da, bunların其实tümce tüy

Atın Evrimi Masalı

Memelilerin kökeni konusu içinde önemli bir yer tutan başlık, uzunca bir zamandır evrimci kaynakların baş tacı etkileri "atın evrimi" efsanesidir. Bu bir efsanedir, çünkü bilimsel bulgulara değil, hayal gücüne dayanır.

"Atın evrimi"ni sembolize ettiği iddia edilen şemalar, yakın bir zamana kadar, evrim teorisine kanıt olarak gösterilen fosil sıralamalarının en başında gelmekteydi. Oysa bugün pek çok evrimci, atın evrimi senaryosunun geçersizliğini açıkça kabul etmektedir. Kasım 1980'de Chicago Doğa Tarihi Müzesi'nde 150 evrimcinin katıldığı, dört gün süren ve kademeli evrim teorisinin sorunlarının ele alındığı

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

bir toplantıda söz alan evrimci Boyce Rensberger, atın evrimi senaryosunun fosil kayıtlarında hiçbir dayanağı olmadığını şöyle anlatmıştır:

*Yaklaşık 50 milyon yıl önce yaşamış dört tırnaklı, tilki büyüklüğündeki canlılardan bugünün daha büyük tek tırnaklı atına bir dizi kademeli değişim olduğunu öne süren ünlü atın evrimi örneğinin geçersiz olduğu uzun zamandır bilinmektedir. Kademeli değişim yerine, her türün fosilleri bütünüyle farklı olarak ortaya çıkmakta, değişmeden kalmakta, sonra da soyu tükenmektedir. Ara formlar bilinmemektedir.*¹³⁸

Rensberger, dürüst bir tutumla atın evrimi senaryosundaki bu önemli sorunu dile getirirken aslında tüm teorinin fosil kayıtlarındaki en büyük açmazı "ara geçiş formları açmazı"nı gündeme getirmiştir.

Atın evrimi şemaları hakkında Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nden ünlü evrimci paleontolog Niles Eldredge de, hala İngiltere Doğa Tarihi Müzesi'nin alt katında duran bu şema hakkında şunları söyler:

*Hayatın doğası hakkında her biri birbirinden hayali bir sürü kötü hikaye vardır. Bunun en ünlü örneğiyse, belki 50 yıl önce hazırlanmış olan ve hala alt katta duran atın evrimi sergisidir. Atın evrimi, birbirini izleyen yüzlerce bilimsel kaynak tarafından büyük bir gerçek gibi sunulmuştur. Ancak şimdi, bu tip iddiaları ortaya atan kişilerin yaptıkları tahminlerin, yalnızca speküasyon oluklarını düşünüyorum.*¹³⁹

Bir müzede bulunan bu at serisi, farklı zamanlarda ve farklı yerlerde yaşamış bazı canlıların keyfi diziliminden oluşmaktadır. Atın sözde evriminin fosil kayıtlarında hiçbir delili yoktur.

SAHTE

Günümüz

Atın sözde evrimi şeması, geçmişte farklı dönemlerde yaşamış olan bazı memelilerin evrimcilerin belli türlerine göre dizilmesinden oluşmaktadır. Bu hayali şemadaki hayvanların büyüklükleri ve özellikleri, ayrıca yaşadıkları dönemler, atın evrimi şemasının çelişkilerini ortaya koymaktadır.

Hippotherium

Merychippus

25 milyon
yıl önce

Mesohippus

Hyracotherium
(Eohippus)

50 milyon
yıl önce

Peki "atın evrimi" senaryosunun dayanağı nedir? Bu senaryo, Hindistan, Güney Amerika, Kuzey Amerika ve Avrupa'da değişik zamanlarda yaşamış, farklı tür canlılara ait fosillerin evrimcilerin hayal güçleri doğrultusunda küçükten büyüğe doğru dizilmesiyle oluşturulan şemalarla ortaya atılmıştır. Farklı araştırmacıların öne

Atın ilk atası olduğuna inanılan Eohippus, günümüzde Afrika'da yaşayan Hyrax ile çok benzerdir ve atla hiçbir ilgisi ve benzerliği yoktur.

sürdüğü 20'den fazla atın evrimi şeması vardır. Hepsi de birbirinden farklı olan bu soy ağaçları hakkında evrimciler arasında da görüş birliği yoktur. Bu sıralamalardaki tek ortak nokta, 55 milyon yıl önceki Eosen devrinde yaşamış *Eohippus* (*Hyracotherium*) adlı köpek benzeri bir canının atın ilk atası olduğuna inanılmasıdır. Oysa atın milyonlarca yıl önce yok olmuş atası olarak sunulan *Eohippus*, halen Afrika'da yaşayan ve atla hiçbir ilgisi ve benzerliği olmayan *Hyrax* isimli hayvanın hemen aynısıdır.¹⁴⁰

Atın evrimi iddiasının tutarsızlığı, her geçen gün ortaya çıkan yeni fosil bulgularıyla daha açık olarak anlaşılmaktadır. *Eohippus* ile aynı katmanda, günümüzde yaşayan at cinslerinin de (*Equus nevadensis* ve *Equus occidentalis*) fosillerinin bulunduğu tespit edilmiştir.¹⁴¹ Bu, günümüzdeki at ile onun sözde atasının aynı zamanda yaşadığını göstermektedir ki, atın evrimi denen sürecin hiçbir zaman yaşanmadığının kanıtıdır.

Evrimci yazar Gordon R. Taylor, Darwinizm'in açıklayamadığı konuları ele alan *The Great Evolution Mystery* (Büyük Evrim Gizemi) adlı kitabında at serileri efsanesinin aslini şöyle anlatır:

Darwinizm'in belki de en ciddi zafiyeti, paleontologların, büyük evrimsel de-

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

ğışıklıkları gösterecek olan akrabalık ilişkilerini ve canlı sıralamalarını ortaya koyamamalarıdır... At serisi genellikle bu konuda çözüme kavuşturulmuş olan yegane örnek gibi gösterilir. Ama gerçek şudur ki, Eohippus'tan Equus'a kadar uzanan sıralama çok tutarsızdır. Bu sıralamanın, giderek artan bir viicut büyülüüğünü gösterdiği iddia edilir, ama aslında sıralamanın ileriki aşamalarına konan canlıların bazıları (sıralamanın en başında yer alan) Eohippus'tan daha büyük değil, daha küçüktürler. Farklı kaynaklardan gelen türlerin biraraya getirilip ikna edici bir görüntüye sahip olan bir sıralamada arka arkaya dizilmeleri mümkünüdür, ama tarihte gerçekten bu sıralama içinde birbirlerini izlediklerini gösteren hiçbir kanıt yoktur.¹⁴²

Tüm bu gerçekler, evrim teorisinin en sağlam delillerinden birisi gibi sunulan atın evrimi şemalarının, hiçbir geçerliliğe sahip olmayan hayali sıralamalar olduğunu ortaya koymaktadır. Diğer türler gibi atlar da, evrimsel bir ataya sahip olmadan var olmuşlardır.

Fosil kayıtlarında, atlar tüm özellikleriyle, tam olarak bulunmaktadırlar. Eğer atlar evrimle meydana gelmiş olsalardı, bu sayfada sağdaki ve yan sayfadaki resimlerde görüldüğü gibi ara aşamalarдан geçmeleri gerekecekti. Ancak fosil kayıtlarında bu tür ara formlar kesinlikle bulunmamaktadır.

Günümüzde ait tam ve
kusursuz bir at.

Hayali bir ara
form örneği.

Eğer atlar evrimcilerin iddia ettiği gibi evrimle meydana gelseydi, her aşamada sakat, garip, ucube canlılar meydana gelecekti. Ancak fosil kayıtları, atların tarihinde bu tür eksik ve kusurlu canlılar olmadığını, atların, tüm diğer canlılar gibi bir kerede, kusursuz ve eksiksiz olarak yaratıldıklarını göstermektedir.

Fosil kayıtlarında hiçbir örneği olmayan hayali bir ara geçiş formu.

Çok sayıda örneği olan kusursuz bir at.

Fosil kayıtlarında hiçbir örneği olmayan hayali ara geçiş formları.

Ramapithecus

Ramapithecus, evrim teorisinin en büyük ve en uzun süren yanılıqlarından birisi olarak kabul edilir. Bu isim, 1932 yılında Hindistan'da bulunan ve insan ile maymun arasında 14 milyon yıl önce meydana gelen ayrimın ilk basamağı olduğu iddia edilen fosil kayıtlarına verilmiştir. Bulunduğu 1932 yılından, tamamen bir hatadan ibaret olduğu anlaşılan 1982 yılına kadar 50 sene boyunca da evrimciler tarafından kesin bir delil olarak kullanıldı.

Amerikalı evrimci Dr. Elwyn Simons, *Ramapithecus* hakkında *Scientific American*'ın Mayıs 1977 sayısında şöyle yazmıştır: "Bu soyu tükenmiş primat, hominid soy ağacımızdaki ilk halkalardan biridir. Bulunan yeni örnekler onu insan evriminde hak ettiği yere yerleştirmiştir." Simons daha sonra güvenle ekliyordu: "(*Ramapithecus* sayesinde) *Homo* türüne kadar olan yol, bir çelişki korkusu olmaksızın açılmıştır."¹⁴³

Ramapithecus'un insan evrimindeki önemi Simons'ın *Time* dergisine yazdığı Kasım 1977 tarihli yazısından da anlaşılmaktadır. Böyle diyordu: "*Ramapithecus* insanın tam bir atası olması için dizayn edilmiş gibidir. Eğer atamız değilse, elimizde kesin hiçbir kanıt yoktur."¹⁴⁴

Dr. Robert Eckhardt tarafından 1972'de *Scientific American*'da yayınlanan birkaç sayfalık makalede *Dryopithecus* (soyu tükenmiş bir goril türü) ile *Ramapithecus* dişleri arasında yapılan 24 farklı ölçümün sonuçlarına yer verilmiştir. Dr. Eckhardt, bu ölçümlerle daha önce şempanzeler arasında yaptığı ölçümleri karşılaştırmıştı. Bu karşılaştırmalara göre, halen yaşamakta olan şempanzelerin dişleri arasındaki fark, *Ramapithecus* ve *Dryopithecus* arasındaki farktan daha fazlaydı. Eckhardt verdiği sonucu şöyle özetliyordu:

Ramapithecus

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Eğer hominid kavramından kastedilen şey, ufak bir yüze ve ufak bir çeneye sahip bir maymun değilse, bu süre içinde (14 milyon yıl önce) herhangi bir insan-maymun arası canlılığın yaşadığına dair elimizde delil yoktur.¹⁴⁵

Richard Leakey'in de aynı Eckhardt gibi *Ramapithecus* hakkında birtakım şüpheleri vardı. Leakey'e göre birkaç çene kemiğinden ibaret olan *Ramapithecus* hakkında kesin bir yargı yürütmemek için çok erkendi. Bu fikirlerini Leakey, "*Ramapithecus*'un yeri doldurulamaz değildir ve parçalanmış fosil buluntuları pek çok soruyu beraberinde getirmektedir"¹⁴⁶ diyerek özetliyor.

İnsanlardaki çene yapısının, maymunlardaki "U" biçiminin aksine, konuşmaya olanak verecek biçimde parabolik ("V" biçimli) olduğu uzun zamandan beri bilinmekteydi. *Ramapithecus*'un ise insanlardaki gibi parabolik bir çeneye sahip olduğu düşünülmekteydi.

1961'de Elwyn Simons'un yaptığı *Ramapithecus*'un alt çene parçasına dayanan YPM 13799 kodlu hatalı rekonstrüksiyonlar, kesici dişler dışındaki dişlerde tamamen parabolik bir yapı gösteriyordu. Bu rekonstrüksiyon birçok yazar tarafından kabul edilmiş ve çeşitli çalışmalarında kullanılmıştı. 1969'da Genet-Varcin ikilisi ise, aynı parçaları kullanarak aynı maymunlardaki gibi "U" şekilli tamamen değişik rekonstrüksiyonların yapılabileceğini gösterdiler. Ayrıca yaşayan maymunlardan da *Ramapithecus* karakterine sahip olan birçok tür vardı. Etiyopya'nın yüksek kesimlerinde yaşayan bir babon türü (*Theropithecus galada*), aynen *Ramapithecus* ve *Australopithecine*'de olduğu gibi kısa, derin bir yüze ve öbür maymunlara göre küçük kesici ve doğrayıcı dişlere sahipti.

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

HAYALİ

Ramapithecus kafatası ve evrimci-lerin kafatasından yola çıkarak çiz-dikleri hayali re-simler.

Bu yeni ara geçiş formunun bir yanılıgı olduğu ve soyu tükenmiş bir orangutan'dan başka bir şey olmadığı ise, *Science* dergisinde yayınlanan 1982 tarihli "İnsanlık Bir Atasını Kaybediyor" başlıklı makalede şöyle ilan edildi:

Harvard Üniversitesi paleoantropologlarından David Pilbeam'a göre bugüne kadar atalarımızdan olduğunu düşündürügümüz bir grup canlı aile ağacımızdan çıkartılıyor. Birçok paleoantropolog, Ramapithecusların bizim Afrika maymunlarından hemen ayrılmamızdan sonraki bilinen en eski atalarımız olduğunu söylemektedir. Ancak bunlar birkaç diş ve çene parçasına dayanıyordu. Pilbeam'a göre büyük çene ve kalın mineyle kaplı dişler insan atalarının özelliklerini taşıyor belki; ancak alt çene kemigi-nin pozisyonu, birbirine yakın gözler, damağın şekli gibi daha belirgin özelikler bunun bir orangutan atası olduğunu gösteriyor.¹⁴⁷

HAYALİ

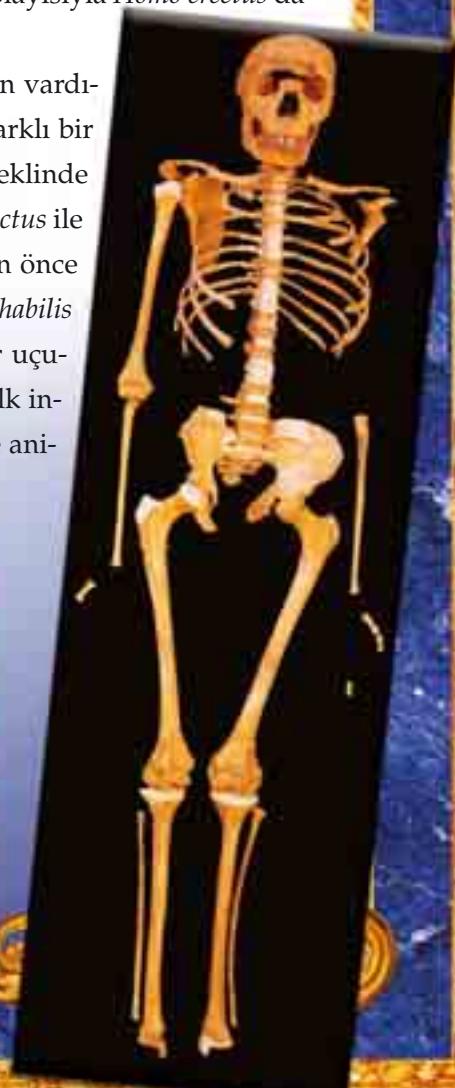
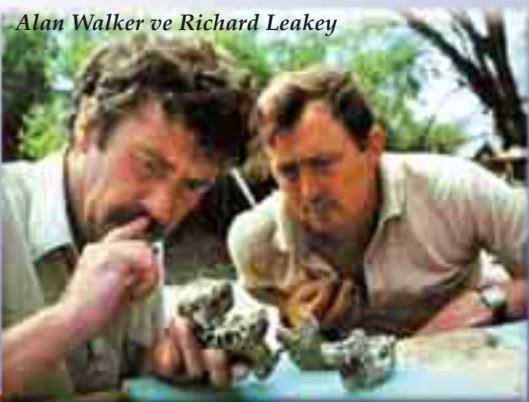
Ramapithecus, bu hayali çizimlerde resmedildiği gibi insanın atası değildir. Sadece bir maymun türüdür.

Turkana Çocuğu

Afrika'da bulunan *Homo erectus* örneklerinin en ünlüsü, Kenya'daki Turkana Gölü yakınlarında bulunan "Turkana Çocuğu" fosilidir. Bu fosilin sahibinin 12 yaşında bir çocuk olduğu ve büyüdüğü zaman yaklaşık 1.83 m boyunda olacağı saptanmıştır. Fosilin dik iskelet yapısı günümüz insanından farksızdır. Amerikalı paleoantropolog Alan Walker, "ortalama bir patoloğun bu fosilin iskeletiyle, günümüz insanı iskeletini birbirinden ayırmalarının çok güç olduğunu" söyler. Walker kafatasını gördüğünde güldüğünü, çünkü kafatasının "bir Neandertal kafatasına aşırı derecede benzediğini" yazar.¹⁴⁸ Neandertaller günümüz insanın bir ırkıdır. Dolayısıyla *Homo erectus* da yine günümüz insanın bir ırkıdır.

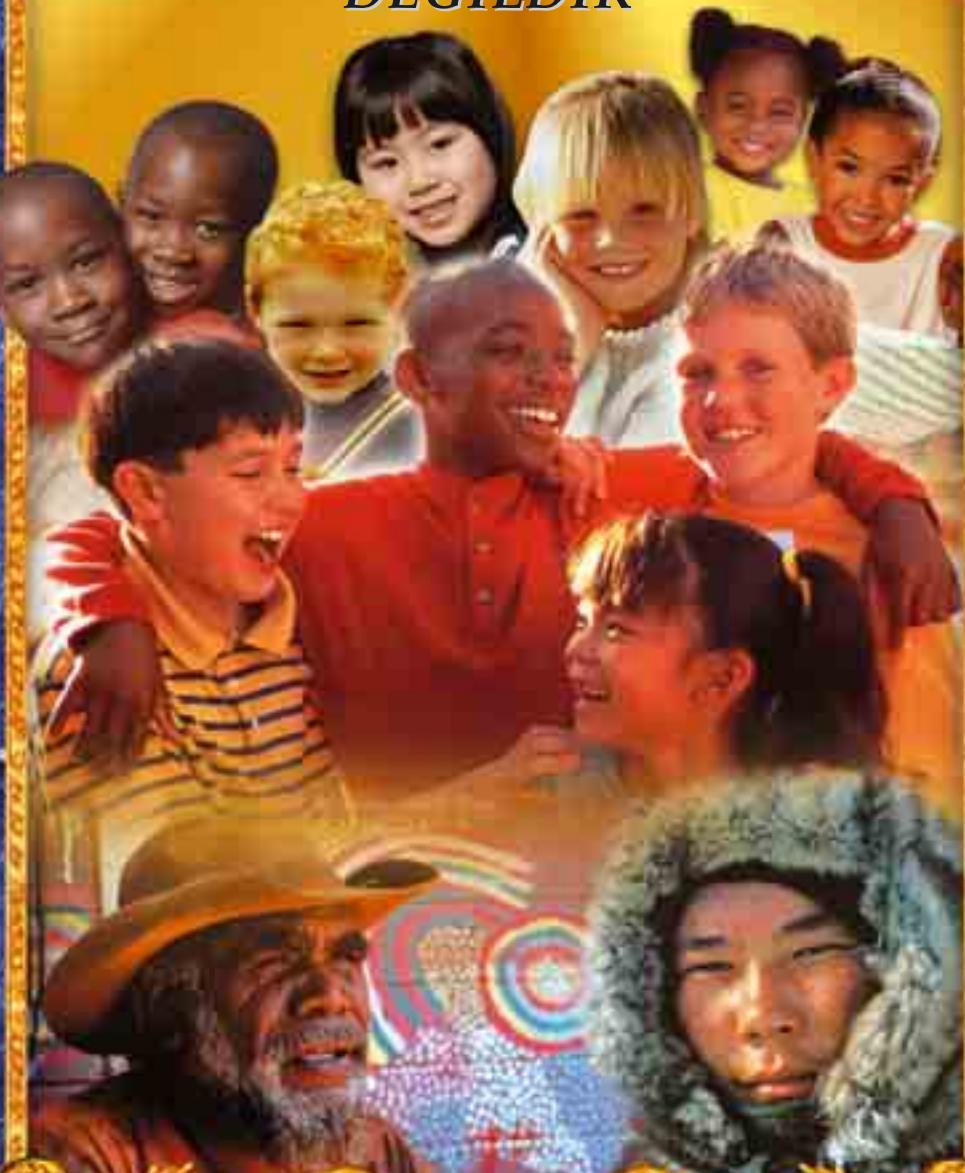
Üstteki tezi savunan bilim adamlarının verdiği sonuç, "*Homo erectus*, *Homo sapiens*'ten farklı bir tür değil, *Homo sapiens* içindeki bir ırktır" şeklinde de özetlenebilir. Bir insan ırkı olan *Homo erectus* ile "insanın evrimi" senaryosunda kendisinden önce gelen maymunlar (*Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo rudolfensis*) arasında ise büyük bir uçurum vardır. Yani fosil kayıtlarında beliren ilk insanlar, evrim süreci olmadan, aynı anda ve aynı den ortaya çıkmışlardır.

Alan Walker ve Richard Leakey

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

*FARKLI İNSAN IRKLARI
EVRİME DELİL
DEĞİLDİR*

Lucy

Lucy 1974 yılında Amerikalı antropolog Donald Johanson tarafından bulunan ünlü fosilin adıdır. Birçok evrimci Lucy'nin insanla maymunlu ata-ları arasındaki ara geçiş formu olduğunu iddia etmiştir. Ancak ilerleyen yıllarda yapılan incelemeler Lucy'nin sadece nesli tükenmiş bir maymun türü olduğunu ortaya çıkmıştır.

Lucy, önceki sayfalarda bahsedilen ve bir maymun türü olduğu, insanın evrimi ile ilgisi olmadığı ortaya konan *Australopithecus* genusuna ait bir türü temsil etmektedir. Bu türün (*Australopithecus afarensis*) şempanzelerle aynı büyüklükte bir beyni vardır, kaburgaları ve çene kemiği günümüz şempanzelarıyla aynı şekildedir, kolları ve bacakları canının bir şempanze gibi yürüdüğünü göstermektedir. Hatta leğen kemiği de şempanzelerinkine gibidir.¹⁴⁹

Daha önce de bahsedildiği gibi, evrimciler Lucy'nin dahil olduğu *Australopithecus* grubuna ait canlıların maymun özellikleri göstergelerine rağmen, insana benzer bir durus ve yürüyüş şekli olduğunu öne sürmektedirler.

Lucy adlı fosili bulan Donald Johanson (sağda), bir başka A. afarensis fosilini incelerken.

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Oysa yapılan incelemeler bunun doğru olmadığını göstermiştir. Harvard antropologlarından William Howells, Lucy'nin yürüyüş şeklinin insanlarinkine bir geçiş olmadığını yazmaktadır:

Lucy'nin yürüyüşünü tam olarak anlaşılmadığını ve Lucy'nin ihtiyaçları ni başarıyla karşıyor olmasına rağmen, bizim yürüyüşümüzde geçişe benzer bir şey olmadığına dair genel bir görüş birligi var. 150

California Üniversitesi'nden antropoloji profesörü Adrienne Zihlman, Lucy'nin fosilinin pigme şempanzelerle dikkat çekenek şekilde benzer olduğunu belirtmektedir. 151

Bilim yazarı Dr. Jeremy Cherfas da, *New Scientist* dergisinde yayınlanan yazısında Lucy'nin kafatası yapısı için şöyle der:

*Lucy'nin, *Australopithecus afarensis*'de olduğu gibi şempanzelerinkine benzeyen kafatası ve buna uygun bir beyni var.* 152

Ünlü Fransız bilim dergisi *Science et Vie* de Mayıs 1999 sayısında Lucy'i kapak yapmıştır. "Adieu Lucy" (Elveda Lucy) başlığının kullanıldığı yazıda, *Australopithecus* türü maymunların insanın soy ağacından çıkarılması gerektiğini yazmıştır. St W573 kodlu yeni bir *Australopithecus* fosili bulgusuna dayanarak yazılan makalede, şu cümleler yer almaktadır:

*Yeni bir teori *Australopithecus* cinsinin insan soyunun kökeni olmadığını söylüyor... St W573'ü incelemeye yetkili tek kadın araştırmacının verdiği sonuçlar, insanın atalarıyla ilgili güncel teorilerden farklı; hominid soy ağacını yıkıyor. Böylece bu soy ağacında yer alan insan ve doğrudan ataları sayılan primat cinsi büyük maymunlar hesaptan çıkarılıyor... *Australopithecus* ve *Homo* türleri (insanlar) aynı dalda yer almıyorlar, *Homo* türlerinin (insanların) doğrudan ataları, hala keşfedilmeyi bekliyor.* 153

Amerika'nın *USA Today* gazetesinde Tim Friend tarafından kaleme alınan bir makalede ise insanın doğrudan atası olarak gösterilen Lucy (*Australopithecus afarensis*) hakkında şu yorum yapılmıştır:

*Lucy'nin bilimsel adı *Australopithecus afarensis*. Günüümüzde yaşayan Bo-*

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

nobo şempanzelerine çok benziyor: Küçük bir beyin, öne çıkışmış yüz ve iri azyaşları. Ancak Homo'nun doğrudan atası kabul edilen Lucy'nin bu özelliği son on yılda gözden düştü. Birçok uzman insanın kökenini Lucy gibi bir ataya doğrudan bağlamadan çok basit bir yaklaşım olduğunu kabul ediyor.¹⁵⁴

Bu yazında Smithsonian Doğa Tarihi Müzesi İnsanın Kökeni Programı Başkanı Richard Potts'un da yorumlarına yer veriliyor. Buna göre Potts ve daha birçok evrimci uzman, Lucy'nin artık insanların soy ağacından çıkarılması gerektiğini kabul ediyor.¹⁵⁵

KNM-ER 1470 (*Homo rudolfensis*)

Richard Leakey, 2.8 milyon yıl yaş biçtiği ve "KNM-ER 1470" olarak adlandırdığı kafatasını antropoloji tarihinin en büyük buluşu gibi tanıtmış ve büyük yankı uyandırılmıştı. *Australopithecus* gibi küçük bir kafatası hacmi olan, ancak insansı bir yüze sahip bulunan canlı, Leakey'e göre, *Australopithecus* ile insan arasındaki kayıp halkayıdı. Ancak bir süre sonra anlaşılacaktı ki, KNM-ER 1470 kafatasının bilimsel dergilere kapak olan "insansı" yüzü,其实 kafatası parçalarını birleştirirken yapılan -belki de kasıtlı- hataların sonucuydu. İnsan yüzü anatomisi üzerinde çalışmalar yapan profesör Tim Bromage, 1992 yılında bilgisayar simülasyonları yardımıyla ortaya çıkardığı bu gerçeği şöyle özetler:

KNM-ER 1470'in rekonstrüksiyonu yapılmırken, yüz, aynı güvenimiz insanlarında olduğu gibi, kafatasına neredeyse tam paralel bir biçimde inşa edilmiştir. Oysa yaptığımız incelemeler, yüzün kafatasına daha eğimli bir biçimde inşa edilmiş olmasını gerektirmektedir. Bu ise, aynı *Australopithecus*'da gördüğümüz maymunlu yüz özelliğini meydana getirir.¹⁵⁶

Bu konuda evrimci paleoantropolog J. E. Cronin de söyle der:

Kaba olarak biçimlendirilmiş yüz, düşük kafatası genişliği ve büyük azyaşları gibi ilkel özellikler, KNM-ER 1470'in *Australopithecus* ile paylaştığı ilkel özelliklerdir... KNM-ER 1470, diğer erken Homo örnekleri gibi, öteki in-

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

ce yapıları *Australopithecus*'la birçok yapısal ortak özellik taşır. Bu özellikler, diğer geç *Homo* örneklerinde (yani *Homo erectus*'ta) bulunmaz.¹⁵⁷

Michigan Üniversitesi'nden C. Loring Brace ise, çene ve diş yapısı üzerinde yaptığı analizlerde 1470 kafatası hakkında yine aynı sonuca varmıştır: "Çenenin büyüklüğü ve azı dişlerinin kapladığı yerin genişliği, ER 1470'in tam anlamıyla bir *Australopithecus* yüz ve dişlerine sahip olduğunu göstermektedir."¹⁵⁸

KNM-ER 1470 üzerinde en az Leakey kadar incelemeye bulunmuş olan Johns Hopkins Üniversitesi paleoantropoloğu profesör Alan Walker da, bu canlinin *Homo erectus* ya da *Homo rudolfensis* gibi bir "*Homo*" yani insan türüne dahil edilmemesi, aksine *Australopithecus* sınıfına sokulması gerektiğini savunmaktadır.¹⁵⁹

Kısacası, *Australopithecus* ile *Homo erectus* arasında bir geçiş formu gibi gösterilmeye çalışılan *Homo habilis* ya da *Homo rudolfensis* gibi sınıflamalar tamamen hayalidir. Bu canlılar bugün çoğu araştırmacının kabul ettiği gibi, *Australopithecus* serisinin birer üyesidirler.

Ara geçiş formu olarak gösterilmeye çalışılan kafatasları, tamamen hayali bir sınıflandırmaya tabi tutulmaktadır.

Homo habilis kafatası

Homo rudolfensis rekonstrüksiyonu

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Bütün anatomik özellikleri, bu canlıların birer maymun türü olduğunu göstermektedir.

Bu gerçek, Bernard Wood ve Mark Collard adlı iki evrimci antropologun 1999 yılında *Science* dergisinde yayınlanan incelemeleriyle daha da belirgin hale gelmiştir. Wood ve Collard, *Homo habilis* ve *Homo rudolfensis* (Skull 1470 türü) kategorilerinin hayali olduğunu, aslında bu kategorilere dahil edilen fosillerin *Australopithecus* sınıfı landırması içinde incelenmesi gerektiğini söyle açıklamışlardır:

Daha yakın zamanda, fosil türleri, mutlak beyin hacmi, dil yeteneği konusundaki çıkarımlar ve el fonksiyonu ve taştan aletler yapma becerileri konusundaki kurgular gibi temellere dayanılarak, Homo kategorisine dahil edilmiştir. Birkaç istisna haricinde, bu (Homo) cinsinin insan evrimi içindeki tanımı ve kullanımı ve Homo'nun sınırının belirlenisi, sanki sorunsuz bir olgu gibi kabul edilmiştir. Ama... yeni bulgular, mevcut bulgulara getirilen yeni yorumlar ve paleoantropolojik kayıtlar üzerindeki kısıtlamalar, sınıflandırmaları Homo cinsine dahil etmek için kullanılan kriterleri geçersiz hale getirmektedir... Pratikte, fosilleşmiş hominid türleri, Homo kategorisine, dört temel kriterden biri veya daha fazlasına göre dahil edilmektedir... Oysa şimdi açık hale gelmiştir ki, bu kriterlerin hiçbir tatminkar değildir. Kafatası hacmi problemlidir, çünkü mutlak beyin kapasitesinin biyolojik bir önemi olduğu varsayımları tartışmalıdır. Aynı şekilde, konuşma fonksiyonunun beynin genel görünümünden güvenilir şekilde çıkarsanamayacağına dair oldukça tatmin edici kanıtlar vardır ve beynin konuşma ile ilgili bölgelerinin, daha önceki çalışmaların ima ettiğinin aksine lokalize olmadığına dair kanıtlar vardır...

*Bir başka deyişle, H. habilis ve H. rudolfensis'e ait fosil bulguları eklendiğinde, Homo cinsi iyi bir cins değildir. Dolayısıyla, H. habilis ve H. rudolfensis, Homo cinsinden çıkarılmalıdır... Şu an için, hem H. habilis'in hem de H. rudolfensis'in Australopithecus cinsine geçirilmesini öneriyoruz.*¹⁶⁰

Wood ve Collard'ın verdiği sonuç, anlattığımız gerçeği doğrulamaktadır: Tarihte "ilkel insan ataları" yoktur. Bu şekilde gösterilen canlılar,其实 *Australopithecus* cinsine dahil edilmeleri gereken

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

maymunlardır. Fosil kayıtları, bu soyu tükenmiş maymunlar ile fosil kayıtlarında aniden ortaya çıkan *Homo* yani insan türü arasında hiçbir evrimsel ilişki olmadığını göstermektedir.

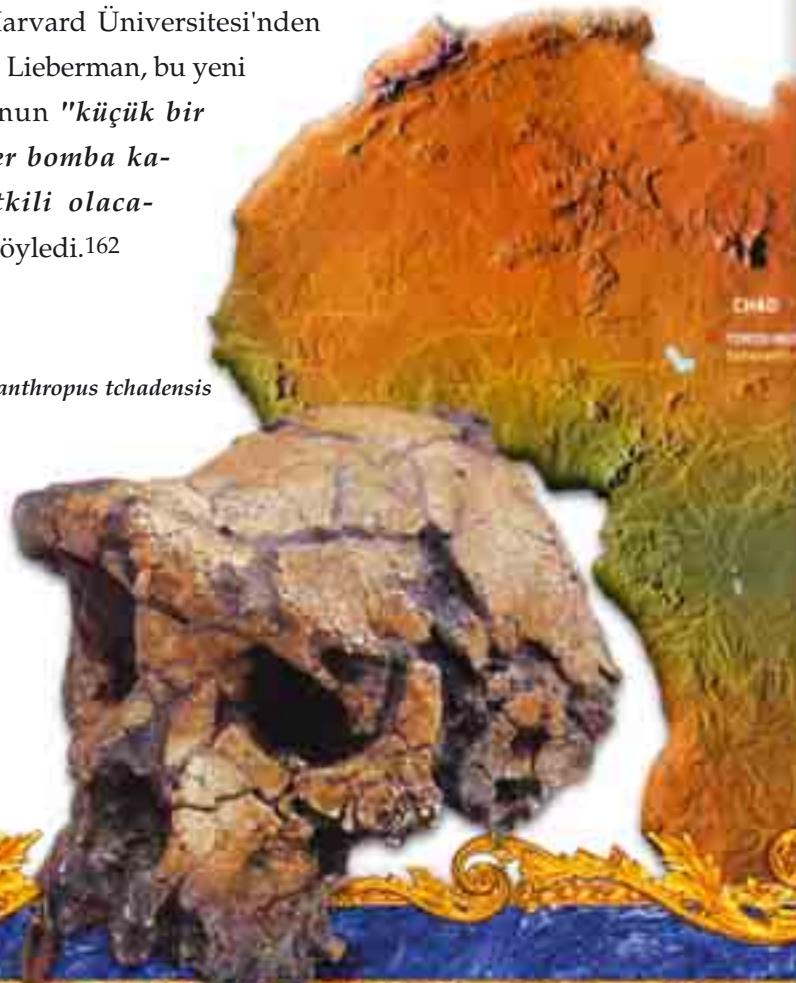
Sahelanthropus tchadensis

Evrim teorisinin insanın kökeni hakkındaki iddialarını yıkan en son bulgulardan biri ise, 2002 yazında Orta Afrika ülkesi Çad'da bulunan ve *Sahelanthropus tchadensis* adı verilen fosil oldu.

Bu fosil, evrimci çevreleri birbirine kattı. Dünyaca ünlü *Nature* dergisi, fosili duyuran haberinde, "Bulunan yeni kafatası, insanın evrimi hakkındaki düşüncelerimizi tamamen batırabilir." itirafında bulundu.¹⁶¹

Harvard Üniversitesi'nden Daniel Lieberman, bu yeni bulgunun "küçük bir nükleer bomba kadar etkili olacağım"ı söyledi.¹⁶²

Sahelanthropus tchadensis

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Bunun nedeni, bulunan fosilin 7 milyon yıl yaşında olmasına rağmen, "insanın en eski atası" olduğu iddia edilen ve 5 milyon yıl yaşındaki *Australopithecus* cinsi maymunlardan (evrimcilerin bugüne kadar temel aldıkları kıstaslara göre) daha "insansı" bir yapıya sahip olmasydı. Bu durum, gerçekte hepsi soyu tükenmiş maymun türleri arasında, son derece subjektif ve ön yargılı olan "insana benzeler" kriterlerine göre kurulan evrimsel ilişkilerin tamamen hatalı olduğunu gösteriyordu.

John Whitfield, 11 Temmuz 2002 tarihli *Nature* dergisinde yayınlanan "Oldest Member of Human Family Found" (İnsan Ailesinin En Eski Üyesi Bulundu) başlıklı makalesinde, George Washington Üniversitesi'nden evrimci antropolog Bernard Wood'dan alıntı yaparak bu görüşü doğruluyordu:

*Üniversiteye başladığım 1963 yılında, insanın evrimi bir merdiven gibi görülmüyordu. Bu merdivenin basamakları, maymundan insana doğru ilerleyen ve her aşaması bir öncekinden daha az maymunsu olan bir seri ara formdan meydana geliyordu... Ama şimdi insanların evrimi (karmakarışık) bir çaliya benzıyor... Fosillerin birbirleriyle nasıl bir ilişkisi olduğu ve herhangi birisinin gerçekten insanın atası olup olmadığı hala tartışmalı.*¹⁶³

Yeni bulunan maymun fosili konusunda *Nature* dergisinin editörü ve onde ge-

Nature, 11 Temmuz 2002

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

len bir paleoantropolog olan Henry Gee'nin yaptığı yorumlar da son derece önemliydi. Gee, *The Guardian* gazetesinde yayınlanan yazısında, fosil üzerinde yapılan tartışmalara değiniyor ve şöyle yazdı:

*Sonuç ne olursa olsun, bu kafatası, bir kez daha ve kesin olarak göstermiştir ki, eskiden beri kabul edilen (insanla maymun arasındaki) 'kayıp halka' düşüncesi saçmadır... Şu an çok açık olarak görülmelidir ki, zaten her zaman için son derece sallantılı olan kayıp halka düşüncesi, artık tamamen geçerliliğini yitirmiştir.*¹⁶⁴

Orrorin tugenesis

2000 yılında bulunan ve Milenyum Adımı olarak anılan *Orrorin tugenesis* ise on iki küçük fosil bulgusuna dayandırılan bir türdür. Kalıntıları bulan Fransız araştırmacılar Martin Pickford (Collège de France) ve Brigitte Senut (Ulusal Doğa Tarihleri Müzesi, Paris) bu türün iki ayak üzerinde yürüyen canlılar olduğunu iddia etmelerine rağmen bu görüş evrimciler arasında bile yaygınlık kazanmış değildir. Çoğu evrimci bunun iki ayak üzerinde yürüyen bir tür olamayacağını düşünmektedir. Londra Üniversitesi'nden profesör Les-

Milenyum Adımı olarak anılan Orrorin tugenesis'e ait fosil buluntuları.

lie Aiello, bu türün iki ayak üzerinde yürüdüğü iddiasının sağlam temellere dayanmadığını, hatta bu türün insanların değil maymunların atası olabileceğini düşünmektedir.¹⁶⁵

Orrorin tugensis fosilinin insanımsı olduğunu kabul etmek isteyen evrimciler bu durumda defalarca propagandasını yaptıkları Lucy fosilini çöpe atmak zorunda kalmışlardır. Çünkü *O. tugensis*'i bulan araştırmacılar, bu türün morfolojik olarak *Homo* genusuna *Australopithecinerlerden*, yani Lucy'nin de dahil olduğu *Australopithecus afarensis* ve *A. anamensis* türlerinden daha yakın olduğunu ileri sürmektedirler. Araştırmacılar evrimin gerilemiş olamayacağını savunmakta ve *Australopithecus* genusunun soy ağacından çıkarılmasını talep etmektedirler.¹⁶⁶

Sonuç olarak *O. tugensis* evrimcilerin hayatı hayat ağacını karmaşıklaştıran ve evrimcileri çıkmaza sokan bir başka fosil olarak literatürdeki yerini almıştır.

Yeni Java Fosili Sm4

Endonezya'nın Sambungman Bölgesi'nde, Pleistosen devrine (günümüzden 1.8 milyon-10.000 yıl öncesi) ait olduğu belirtilen ve kalvaryumdan (üst kafatasından) ibaret bir fosil bulundu. Evrimci araştırmacılar beyin hacmi 1006 cm³ olan bu beyin kabının insanın sözde ilkel atalarından modern insana doğru bir ara adım olduğunu öne sürdüler. Kısaca "Sm 4" olarak tanımlanan fosilin, Java'da daha önce ele geçirilmiş *Homo erectus* örnekleri (Sangiran ve Ngandong) arasında bir evrimsel geçiş formu olduğu iddia edildi. Ayrıca Sm 4 fosilinin önemli bir özelliğinin beyin kökü bölgesinin öteki Java örneklerine göre daha hareketli olduğu ve bu özelliğiyle *Homo sapiens*'e benzediği öne sürüldü. Ancak bu iddialar evrimci ön yargılaraya dayanmaktadır.

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Evrimciler *Homo erectus* fosillerini ilkel insan olarak nitelendirmekte ve bunları hayali soy ağaçlarında sözde 'ara tür' olarak göstermektedirler. Oysa önceki bölgelerde incelendiği gibi *Homo erectus*'un günümüz insanı olan *Homo sapiens*'le aynı dönemde yaşadığıını gösteren kanıtlar vardır.

Ayrıca, araştırmacılar beyin hacmi 1006 cm^3 olarak hesaplanan kafatasının büyük olasılıkla genç ya da orta yaşta bir erkeğe ait olduğunu tahmin etmektedirler. En büyük maymun kafatasının 650 cc 'yi geçmediği düşünülürse bunun bir insana ait olduğu kesinleşmektedir. Kaş kemerleri incelendiğinde bunların günümüzdeki herhangi bir insanda bulunması son derece makul ölçülerde olduğu anlaşılmaktadır. Öyle ki bu insan günümüzde yaşıyor ve kalabalık bir meydanda modern kıyafetlerle yürüyor olsa, kimse onu yadırgamazdı.

Fosil bulgusunu değerlendiren Amerikan Doğa Tarihi Müzesi paleoantropologlarından Kenneth Mowbray bir evrimci olmasına karşın Sm 4 fosilinin bir ara tür olarak sınıflandırılmasına karşı çıkmakta, Endonezya kafatası fosillerinde görülen farklılıkların herhangi bir tür içinde görülmesinin doğal çeşitlilikten kaynaklandığını belirtmektedir. Mowbray, *National Geographic*'in internet sitesindeki yorumunda şunları söylemektedir:

*Eğer modern insan popülasyonlarına bakacaksanız, kısa ve yuvarlak kafalı insanlar; uzun ve dar kafalı insanlar görürsünüz; bunlar herhangi bir popülasyon içinde görülmesi normal varyasyonlardır.*¹⁶⁷

Kısacası "Sm 4" fosili üzerinde yapılan evrimci spekulasyonlar bilimsel delillere dayanmamaktadır. "Sm4", ara geçiş formuna değil, insana ait bir fosildir.

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Ardipithecus ramidus kaddaba

2001 yılında, California Üniversitesi antropologlarından Haile Selassie'nin Etiyopya'da bulduğu ve *Ardipithecus ramidus kaddaba* ismi verilen fosilin insanın ilk atası olduğu iddia edildi ve hatta fosilin evrimcilerin 150 yıldan beri bulmayı umdukları yarı insan-yarı maymun bir yaratık olduğu öne sürüldü. 12 Temmuz 2001 tarihli *Nature* ve 13 Temmuz 2001 tarihli *Science* dergilerinde duyurulan haberde, *Time* gibi dergilerde de sayfalarca yer verildi.¹⁶⁸

Ancak söz konusu fosille ilgili haberlerde birçok çelişki yer almaktaydı ve evrimciler dahi bu canlı fosilini insanın sözde evriminde bir ara fosil olarak kabul etmenin tartışmalı olacağını kabul etmektediler. Örneğin araştırmmanın sonuçlarının yayınlandığı *Nature* dergisinin kıdemli editörü Henry Gee tarafından derginin 12 Temmuz 2001 tarihli sayısında kaleme alınan "Return to the Planet of Apes" (Maymunların Gezegenine Dönüş) başlıklı makalede, bu kalıntılardan yola çıkılarak böyle bir tanımlamanın tartışmalı olacağı belirtilmiştir:

One Giant Step for Mankind

Most paleontologists believe that our species originated in Africa. Now a new find has pushed back the date of our emergence by millions of years.

By Michael Balter

Illustration by Mark L. Jackson

Photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

Inset photo: Steve Bloom/Corbis

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

A. r. kadabba'nın bir alt tür olarak tanımlanması ihtilaflı olacaktır...

Buna rağmen, tamamen evrimci önyargılara dayalı olarak, fosil "ilkel" insan türü diye yorumlanmış ve evrim soy ağacında boş kaldığı düşünülen bir yere yerleşmesi daha uygun görülmüştür.

Henry Gee'nin eleştirisinde, söz konusu evrimci yorumların neden gerçekleri yansıtmadığı da açıklanmıştır. Gee, bu kemiklere bakıldığından, bu canlıların yaşam stilleri, davranışları hakkında pek çok ihtimalden bahsedilebileceğini, ancak bunların hiçbir şekilde bilim açısından tatmin edici açıklamalar olamayacağını belirtmektedir;

Öne sürülecek bu ihtimallerin tatmin edici olup olamayacağı ise başlı başına bir sorundur.

Kısacası dile getirilen bu gerçekler, şempanze ile insan arasındaki söyle evrim ilişkisinin dayanaksız olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Şimdi bu fosille ilgili evrimci bilim adamlarının sergiledikleri çelişkileri sırasıyla inceleyelim.

1. Kemikler birbirinden kilometrelerce uzakta ve farklı tarihlerde bulunmuştur:

Bulunan fosil yedi kemik parçasından ve 4 dişten oluşmaktadır. *Time* dergisi (Michael D. Lemonick ve Andrea Dorfman, "One Giant Step for Mankind"), tek bir ayak parmağı kemiğini göstererek, "bu kemik canının iki ayak üzerinde durduğunu gösteriyor" iddiasında bulunmaktadır. Ancak 8 sayfalık yazının son sayfasında bu ayak parmağı kemiğinin, diğer kemiklerden 16 km (10 mil) ileride bulunduğu belirtilmektedir. *Nature*'daki orijinal rapor incelediğinde daha da vahim bir durumla karşılaşmaktadır. Bu raporda, *Ardipithecus*'un kemiklerinin aslında "1997 yılından itibaren 5 farklı bölgeden 11 farklı insanımsı örneğinden" top-

*A. r. kaddaba'ya ait olduğu iddia
edilen ayak parmağı kemiği*

landığı açıklanmaktadır. Ayak parmağı kemiği ise 1999 yılında bulunmuştur ve diğer bulunan kemiklerden de 0.6 milyon yıl daha gençdir. Yani tüm bulunan kemikler aynı canlıya ait değildir ve hatta aynı dönemde yaşayan canlılara da ait değildir. Bu şekilde toplanmış kemiklere bakarak bir canlinin özellikleri hakkında yorumda bulunmak ve bu canlıyı insanın evriminde bir yerlere yerlestirmeye çalışmak, bilimsellikle ilgisi olmayan bir propagandadan başka bir şey değildir.

2. Fosilin dış yapısı hayali insanların evrimi ağacı açısından çelişkiler içermektedir:

A. r. kaddaba, morfolojik açıdan Tim White'in 1992 yılında bulduğu *Ardipithecus ramidus* isimli fosil ile benzerlikler taşıdığı için *Ardipithecus grubundan sayılmıştır. Ancak, fosilin diş yapısı bu gruplandırma için önemli bir çelişki oluşturmaktadır. Çünkü bulunan fosil, 1992 yılında bulunan fosilden 1.5 milyon yıl daha yaşlıdır. Ancak Time dergisinde de belirtildiğine göre, 4.4 milyon yıllık Ramidus'un dişleri 5,8 milyon yıllık *kadabba*'nın dişlerinden daha fazla maymunsu özellikler göstermektedir. Yani genç olan fosilin dişleri yaşlı olana göre daha çok maymunsu özelliğe sahiptir. Oysa evrim teorisine göre, zaman ilerledikçe maymunsu özellikler giderek kaybolmalıdır. Evrimciler tarafından önemsiz bir bilgi gibi aktarılan bu gerçek, söz konusu maymun-insan hayatı sıralamasının tutarsızlıklarla dolu olduğunu göstermesi açısından önemlidir.*

Antropoloji profesörü ve Arizona State Üniversitesi'nde İnsan Kökenleri Enstitüsü direktörü olan Donald Johanson, bu konuda yapılan önyargılı sınıflandırmayı şöyle ifade etmektedir:

Ardipithecus ramidus'a ait diş

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

5.5 milyon yıllık fosilleri 4.4 milyon yıllıklarla aynı türlerin üyeleri olarak yan yana koyduğunuzda, bunların bir ağaç üzerindeki ince dallar olabileceklerini dikkate almazsınız. Herşey düz bir çizgide olmaya zorlanmıştır. 169

3. Bu canlı soyu tükenmiş bir şempanze türüdür

Bazı evrimciler *Ardipithecus*'un insanlar ve şempanzeler arasındaki zincirin bir halkası olduğunu kabul etmektedirler. Ancak Henry Gee bu fosilin insandan çok şempanzeye benzediğini belirtmektedir.

Science dergisinin 13 Temmuz 2001 tarihli sayısında söz konusu fosille ilgili yayınlanan yazında George Washington Üniversitesi'nden Bernard Wood'un şu yorumuna yer verilmektedir:

Bu bulguyu insan veya şempanze ata olarak kategorilerinden birine sıkıştırma zorunluluğu hissetmek bir hatadır.

Time dergisinde ise Wood'un şu sözlerine yer verilmektedir:

Bu bir hominid ata ya da şempanze ata olarak sınıflandırılması mümkün olmayan bir yaratığın ilk örneğidir. Fakat bu onu her ikisinin de ortak atası yapmaz. Sanırım kuyruğu bu eşeğin üzerine tutturmak çok zor olacak.

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Evrimsiciler, soyu tükenmiş maymun türlerini insan ile şempanze arasındaki zincirin bir parçası olarak göstermeye çalışırlar. Kuyruksuz maymunun Latince karşılığı olan "*-pithecus*" eki ile isimlendirilen bu canlılar, aslında türü tükenmiş kuyruksuz maymunlardır ve insanın evrimi için hiçbir delil teşkil etmezler. İnsanın sözde atası olarak belirtilen fosiller gerçekte soyu tükenmiş şempanzelerdir. Örneğin en ünlü "*-pithecus*" örneği olan Lucy'nin (*Australopithecus afarensis*) şempanzelerle aynı büyüklükte bir beyni vardır, kaburgaları ve çene kemiği şempanzelerle aynı şekildedir, kolları ve bacakları canlinin bir şempanze gibi yürüdüğünü göstermektedir. Hatta leğen kemiği de şempanzelerinkin gibidir.¹⁷⁰

Fosil biliminde dünyanın en saygın otoritelerinden biri olarak gösterilen John Mastropolo ise ayak parmağını kendisi inceleyip durumdan emin olmak istediler; *kadabba*'nın parmağını, insan, şempanze ve babun parmağıyla kıyasladı. Anatomik kriterleri matematisel açıdan karşılaştırılan Mastropolo'nun verdiği sonuçlar çok farklıydı. Parmak, şempanze ve babun parmağıyla benzesmiyordu. İnsan parmağıyla arasındaki benzerlik de yetersizdi. Mastropolo'nun bulguları Amerikan Fizyoloji Derneği'nin düzenlediği San Diego konferansında 27 Ağustos 2002'de açıklandı. Yazının sonuç bölümünde iki ayak üzerinde yürüyen evrimsel ata saptamasının hayalgücüne dayandığı şöyle belirtiliyordu:

*Fosil kemikleri üzerinde yapılan objektif soy analizleri, Haile-Selassie ve Robinson'ın çıkarımlarının zoraki spekülaysyonlar olduğunu ispatlamaktadır.*¹⁷¹

Sonuç olarak, söz konusu *Ardipithecus ramidus kadabba* fosili de *Nature* dergisinde de belirtildiği gibi şempanzeye benzemektedir ve insanın kökeni ile hiçbir ilgisi yoktur.

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Kenyanthropus platyops

2001 yılında bulunan ve düz bir yüze sahip olduğu için "düz yüzlü adam" (flat faced man) olarak anılan *Kenyanthropus platyops* adlı fosil, kendisini bulan Meave Leakey ve ekibi tarafından insanların atası olarak kamuoyuna duyuruldu. Oysa, bu 3.5 milyon yıllık kafatası, evrimcilerin hayali "insanın evrimini gösteren soy ağacı"nı altüst ediyor, çelişkileri daha da karmaşıklaştıryordu.

Dünyanın en önde gelen evrimcilerinin dahi hayali şemalarında hiçbir yere koyamadıkları bu fosil, kendisinden sonra yaşamış olan bazı maymun türlerine (Lucy gibi) göre evrimci kıstaslar açısından daha gelişmiş özellikler göstermekteydi. Dolayısıyla farklı özeliliklere sahip olan bu fosil, evrimcilerin tüm şemasını altüst ediyordu. Çünkü bu fosili nereye yerleştireceklerini bilemiyorlardı.

Aslında bugüne kadar bulunan ve burada da ele alınan fosillerin tamamına bakıldığından, maymunla ortak bir atadan evrimleşen, yavaş yavaş insana doğru yükselen bir "evrim şeması" olmadığı açıkça görülür. Aksine şemada tamamen bir karmaşa vardır.

BBC'nin internet sayfasında bu fosille ilgili haberde yayınlanan şemada da bu karmaşa vurur.

K. platyops ile
ilgili BBC'nin
internet sayfasında
çıkan haber.

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

gulanmıştır. "Karmaşık insanımsı soy ağacı" olarak verilen şemada hiçbir düzenli gelişme olmadığı, aksine tüm fosil bulgularının birbirlerinden tamamen ilgisiz özelliklere sahip oldukları görülmektedir. Şemanın altında da şu yorumda yer verilmiştir:

Bilim adamları farklı insanımsı fosillerini birbirleriyle ilişkilendirme konusunda güçlü çekiyorlar. 172

Harvard Üniversitesi, biyolojik antropoloji profesörü Daniel E. Lieberman ise, *Nature* dergisinde yazdığı makalesinde, *Kenyanthropus platyops* hakkında şu yorumu yapmıştır:

*İnsanın evrim tarihi çok karmaşık ve çözümlenmemiştir. Şimdi 3.5 milyon yıllık başka bir türün bulunması ile durum daha da karışacak gibi görünüyor... *Kenyanthropus platyops*'un yapısı genel olarak insanın evrimi ve türlerin davranışları konuları hakkında birçok soruyu beraberinde getiriyor. Örneğin neden alışılmışın dışında olarak, küçük bir çene dişine ve öne doğru kavisli çene kemiği olan büyük düz bir yüze aynı anda sahip? Büyük yüzü ve benzer şekilde yerleştirilmiş çene kemiği olan tüm diğer insanımsı türlerin büyük bir dişi var. *K. platyops*'un önumüzdeki birkaç yıl içindeki en başlıca rolu nün, birlikleri bozucu ve insanımsılar arasındaki evrimsel ilişkinin araştırmalarında karşılaşılan kargaşayı vurgulayıcı bir rolü olacağını düşüntiyorum.* 173

BBC ise haberi "Düz Yüzlü Adam Bir Bilmece", "Akıl Karıştıran Tablo", "Bilimsel Çelişki" başlıklarını ile vermiş ve haberde şöyle denmiştir:

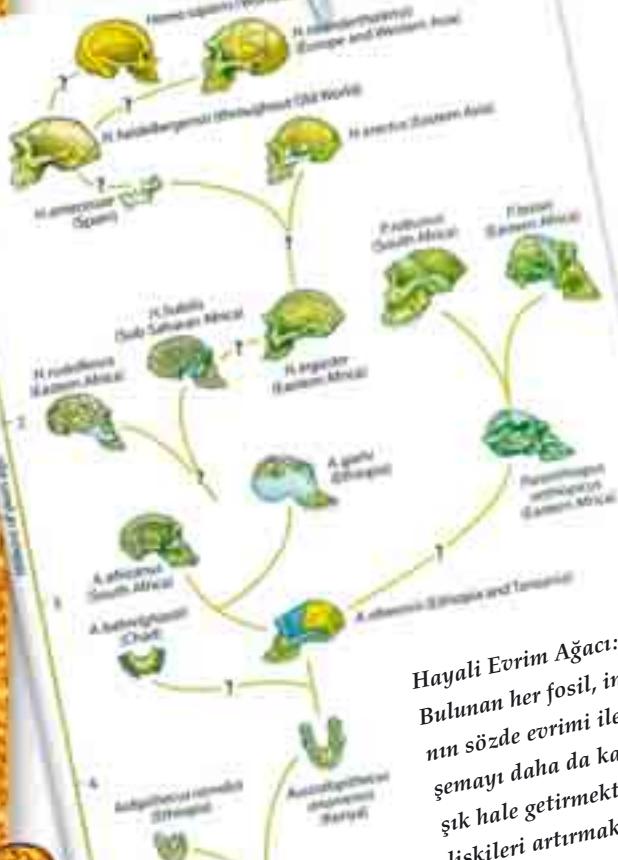
Meave Leakey

*"Meave Leakey, ekibi ve Kenya Milli Müzesi'nin buluşu, zaten bulanık olan insanın evrimi tablosunu daha da bulanıklaştırıyor."*174

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Londra College Üniversitesi'nden ünlü evrimci Dr. Fred Spoor ise yeni bulunan fosil için "Birçok soruyu gündeme getirdi" yorumunu yapmıştır. 175

Kısaltı, evrim teorisi, bu açıklama ve itiraflarında da görüldüğü gibi büyük bir çalkınmadır. Özellikle paleontoloji dalında, her yeni bulgu evrim teorisine yeni bir çelişki daha getirmektedir. İnsanın sözde evrimi için hayali bir şema belirleyen evrimciler, soyu tükenmiş farklı maymun

Hayali Evrim Ağacı:
Bulunan her fosil, insanın sözde evrimi ile ilgili şemayı daha da karmaşık hale getirmekte, çelişkileri artırmaktadır.

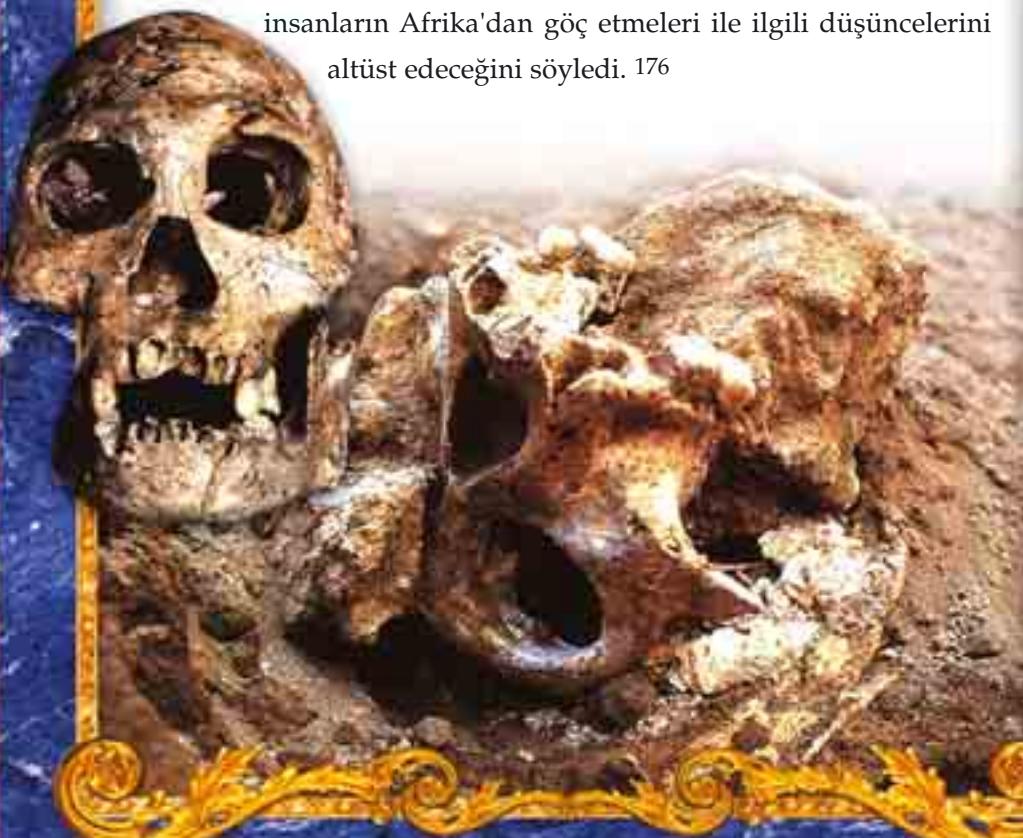

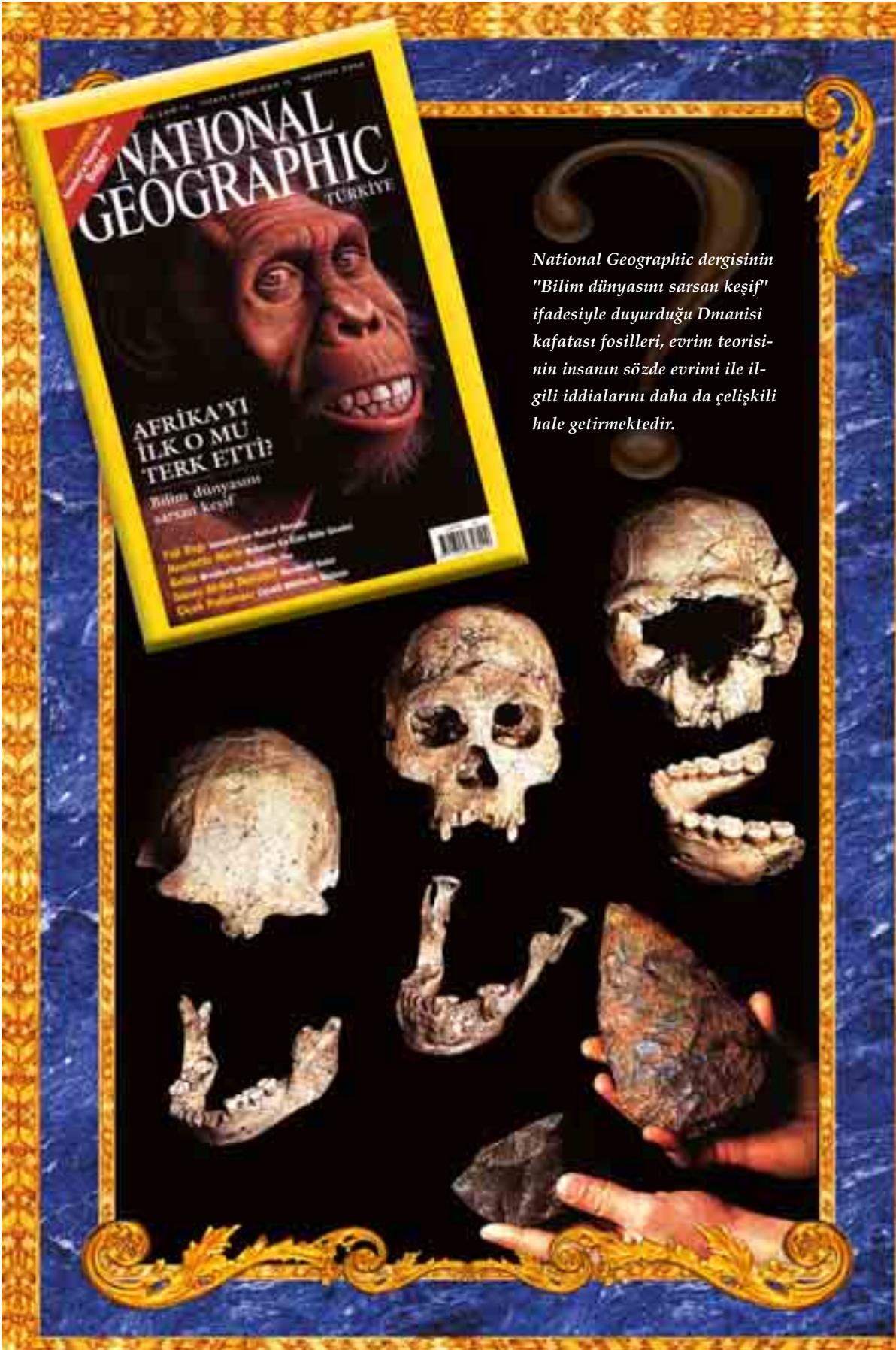
HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

türlerine ve insan ırklarına ait fosilleri art arda dizerek şemalarına uygun hale getirmeye çalışmaktadır. Ancak, hiçbir fosil şemalarına uymamaktadır. Çünkü insan maymunla ortak bir atadan evrimleşmemiştir. İnsanlar tarih boyunca hep insan olmuşlar, maymunlar da hep maymun olarak kalmışlardır. Bu nedenle evrim teorisi, her yeni bilimsel buluşla bir çıkışma içine daha girecektir.

Dmanisi Kafatasları

2002 yılında Gürcistan'ın başkenti Tiflis yakınılarında Dmanisi Bölgesi'nde 3 kafatası fosili bulundu. Bazı evrime inanmayanlar bu kafatasları insanın sözde ataları olan ara geçiş formları olarak tanıtmak isterken, birçok evrimci bu kafataslarının bazı evrimci iddiaları "altüst ettiği"ni itiraf etmek zorunda kaldı. Bunlardan biri olan Harvard Üniversitesi'nden Daniel Lieberman, bu kafatasının bazlarının ilk insanların Afrika'dan göç etmeleri ile ilgili düşüncelerini altüst edeceğini söyledi. 176

National Geographic dergisinin
"Bilim dünyasını sarsan keşif"
ifadesiyle duyurduğu Dmanisi
kafatası fosilleri, evrim teorisinin
insanın sözde evrimi ile ilgili
iddialarını daha da çelişkili
hale getirmektedir.

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Science dergisinde ise üç kafatası fosili için şu yorum yapıldı:

Hepsi birarada incelendiğinde, Dmanisi kafatasları atalarımızın Afrika'yı daha önce, evrimin daha önceki evrelerinde, yani tahmin edilenden çok daha önce terk ettiğini gösteriyor. Ancak Dmanisi kalıntıları insanın evrimi ağacında tam olarak nereye uyuyorlar – ve bir veya birkaç türü mü temsil ediyorlar? Bu sorular bir tartışmanın başlamasını ateşliyor...¹⁷⁷

Evrimeciler bulunan kafataslarını nasıl sınıflandırılacaklarına karar veremediler ve her biri ayrı bir fikir öne sürdü. Science dergisinde, evrimecilerin şu görüşlerine yer verildi:

*Ekip, yeni kafatasını önceki iki kafatası gibi *Homo erectus* olarak sınıflandırıyor.... Aslında yeni kafatasının bazı özellikleri *H. habilis*'e benziyor.... Rightmire, 'aslında' diyor, 'eğer araştırmacılar bu fosilleri ilk olarak bulsa-lardı, o zaman bunları *H. habilis* olarak sınıflandırırlardı'.¹⁷⁸*

Yani Rightmire'e göre, bu fosilin *H. erectus* olarak sınıflandırılmasının nedeni, bu fosille aynı bölgede bulunan diğer fosillerin *H. erectus* olarak sınıflandırılmış olmasıydı. Bu ifadeler, fosillerin tamamen evrimecilerin isteklerine, ön yargılarına ve bekłentilerine göre tanımlandığının bir ifadesidir.

Amerikan Doğa Tarihi Müzesi antropologlarından Ian Tattersall ise, yeni fosilleri ne *H. erectus* ne de *H. habilis* olarak sınıflandımadı ve şu yorumu yaptı:

Bu örnek, ilk insanların özelliklerinin neler olduğunu tekrar gözden geçirmemiz gerekiğinin altını çiziyor.¹⁷⁹

National Geographic dergisi ise, yeni fosili "**Kafatası fosili Afrika'dan Çıkış Teorisine Karşı Geliyor**" başlığı ile duyurdu. Bu makalede, Gürcistan'daki araştırmayı yürüten ve söz konusu fosili bulan David Lordkipanidze'nin şu ifadelerine yer verildi:

*Dmanisi'de bulunan hominidler arasındaki farklılık, bunların gerçekten kim olduğunu anlamayı zorlaştırmaktadır. Bu farklılık bilim adamlarını, '*Homo*'nın anlamını tekrar düşünmeye zorlamaktadır.¹⁸⁰*

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Aynı kazı ekibinde bulunan ve aynı zamanda Kuzey Texas Üniversitesi'nde arkeolog olan Reid Ferring ise bu konuda şunları söylemiştir:

*Dmanisi fosili, o dönemde var olmasını beklediğimiz herhangi bir insan grubundan çok daha farklı özellikler göstermektedir.*¹⁸¹

Bu fosiller hakkında farklı yorumlar getiren evrimciler sadece bu kişilerle sınırlı değildir. New York City Üniversitesi'nden Eric Delson, Pennsylvania State Üniversitesi'nden Alan Walker, Michigan Üniversitesi'nden Milford Wolpoff gibi evrimciler de, fosil hakkında birbirinden farklı görüşler öne sürdüler.

Evrim teorisi bilimsel delillere dayalı olmayan, uydurma senaryolarla, propaganda yöntemleri ile ayakta tutulan bir teori olduğu için, evrim teorisini destekleyen bir fosil bulmak da imkansızdır. Darwinistler hayali bir doğa tarihi yazmışlar ve fosillerin de buna uymasını istemişlerdir. Oysa bunun tam aksi gerçekleşmekte, her yeni bulunan fosil evrim teorisini biraz daha açmaza sokmaktadır.

Piltdown Adımı adındaki sahte fosil

Ünlü bir doktor ve aynı zamanda da amatör bir paleontolog olan Charles Dawson, 1912 yılında, İngiltere'de Piltdown yakınındaki bir çukurda, bir çene kemiği ve bir kafatası parçası bulduğu iddiasıyla ortaya çıktı. Çene kemiği maymun çenesine benzemesine rağmen, dişler ve kafatası insanenkilere benzıyordu. Bu örneklerle "Piltdown Adamı" adı verildi, 500 bin yıllık bir tarih biçildi ve çeşitli müzelerde insanın sözde evrimine kesin bir delil olarak sergilendi. 40 yılı aşkın bir süre, üzerine birçok bilimsel makale yazıldı, yorumlar ve çizimler yapıldı. Dünyanın farklı üniversitelerinden 500'ü aşkın akademisyen, Piltdown Adamı üzerine doktora tezi hazırladı.¹⁸² Ünlü Amerikalı paleoantropolog H. F. Osborn da 1935'te British Museum'u ziyaretinde, "doğa sürprizlerle dolu; bu, insanlığın tarih

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

öncesi devirleri hakkında önemli bir buluş" yorumunda bulundu.¹⁸³

1949'da ise British Museum'un paleontoloji bölümünden Kenneth Oakley yeni bir yaş belirleme metodu olan "flor testi" metodu-nu, eski bazı fosiller üzerinde denemek istedî. Bu yöntemle, Piltdown Adamı fosili üzerinde de bir deneme yapıldı. Sonuç çok şaşırtıcıydı. Yapılan testte Piltdown Adamı'nın çene kemiğinin hiç flor içermediği anlaşıldı. Bu sonuç, çene kemiğinin toprağın altında birkaç yıldan fazla kalmadığını gösteriyordu. Az miktarda flor içeren kafatası ise, sadece birkaç bin yıllık olmaliydi.

Flor metoduna dayanılarak yapılan sonraki kronolojik araştırmalar, kafatasının ancak birkaç bin yıllık olduğunu ortaya çıkardı. Çene kemiğindeki dişlerin ise suni olarak aşındırıldığı, fosillerin yanında bulunan ilkel araçların ise çelik aletlerle yontulmuş adı birer taklit olduğu anlaşıldı. Weiner'in yaptığı detaylı analizlerle bu sahte-

*Sahte Piltdown adamı üzerinde
yorum yapan evrimciler*

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

karlık 1953 yılında kesin olarak ortaya çıkarıldı. **Kafatası 500 yıl yaşında bir insana, çene kemiği de yeni ölmüş bir orangutana aitti!** Dişler, insana ait olduğu izlenimini vermek için sonradan özel olarak eklenmiş ve sıralanmış, eklem yerleri de törpülenmişti. Daha sonra da bütün parçalar, eski görünümleri için potasyum-dikromat ile lekelendirilmişti. Bu lekeler, kemikler aside batırıldığındaki kayboluyordu. Sahtekarlığı ortaya çıkan ekipten Le Gros Clark, "*Dişler üzerinde yıpranma izlenimini vermek için, yapay olarak oynanmış olduğu o kadar açık ki, nasıl olur da bu izler dikkatten kaçmış olabilir?*" diyerek şaşkınlığını gizleyemiyordu.¹⁸⁴ Tüm bunların üzerine Piltdown Adamı, 40 yılı aşkın bir süredir sergilenmekte olduğu British Museum'dan alelacele çıkarıldı.

Sahte Piltdown Adamı

Nebraska Adımı Skandalı

1922'de, Amerikan Doğa Tarih Müzesi müdüri Henry Fairfield Osborn, Batı Nebraska'daki Yılan Deresi yakınlarında, Pliosen dönenine ait bir azı dişi fosili bulduğunu açıkladı. Bu diş, iddiaya göre, insan ve maymunların ortak özelliklerini taşımaktaydı. Çok geçmeden konuya ilgili çok derin bilimsel tartışmalar başladı. Bazıları bu dişi *Pithecanthropus erectus* olarak yorumluyorlar, bazıları ise bunun insana daha yakın olduğunu söylüyorlardı. Büyük tartışmalara ne-

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

den olan bu fosile "Nebraska Adamı" adı verildi. "Bilimsel" ismi de hemen üretildi: *Hesperopithecus haroldcooki*.

Birçok otorite Osborn'u destekledi. Bu tek dişe dayanılarak Nebraska Adamı'nın kafatası ve vücutunun rekonstrüksiyon resimleri çizildi. Hatta daha da ileri gidilerek Nebraska Adamı'nın, eşinin ve çocuklarının doğal ortamda ailece resimleri yayınlandı.

Bütün bu senaryolar tek bir dişten üretilmişti. Evrimci çevreler bu "hayali adamı" o derece benimsediler ki, William Bryan isimli bir araştırmacı, tek bir azı dişine dayanılarak bu kadar peşin hükmle karar verilmesine karşı çıkışınca, bütün şimşekleri üzerine çektı.

Ancak 1927'de iskeletin öbür parçaları da bulundu. Bulunan yeni parçalara göre bu diş ne maymuna ne de insana aitti. Dişin, *Prosthennops* cinsinden yabani Amerikan domuzunun soyu tükenmiş bir türüne ait olduğu anlaşıldı. William Gregory, bu yanlışlığı duyurduğu *Science* dergisinde yayınladığı makalesine şöyle bir başlık atmıştı: "Görüldüğü kadariyla *Hesperopithecus ne maymun ne de insan*."¹⁸⁵ Sonuçta *Hesperopithecus haroldcooki*'nin ve "ailesi"nin tüm çizimleri alelacele literatürden çıkarıldı.

Nebraska adamanın ve ailesinin hayali çizimleri

HAYALİ

Archaeoraptor adındaki sahte dino-kuş

Evrim teorisinin savunucuları, *Archaeopteryx*'te aradıklarını bulamadıklarından olacak, 1990'lı yıllarda diğer bazı fosillere ümit bağladılar ve bir seri "dino-kuş fosili" iddiası bu yıllarda dünya medyasında boy gösterdi. Ancak bu iddiaların birer yanlış yorum ve hatta sahtekarlık örneği oldukları da kısa sürede anlaşıldı.

"Dino-kuş" iddialarının ilk örneği, 1996 yılında büyük bir medya propagandası ile gündeme getirilen "Çin'de bulunan tüylü dinozor fosilleri" hikayesiydi. *Sinosauropelta* adı verilen bir sürüngen fosili bulunmuştu, ancak fosili inceleyen bazı evrimci paleontologlar bunun bilinen sürüngenlerin aksine kuş tüylerine sahip olduğunu ileri sürdüler. Oysa bir yıl sonra yapılan incelemelerde, fosilin gerçekte kuş tüyüne benzer hiçbir yapıya sahip olmadığı anlaşıldı. *Science* dergisinde yayınlanan "Plucking the Feathered Dinosaur" (Tüylü Dinozorun Tüylerini Yolmak) başlıklı bir makalede, evrimci paleontologlar tarafından "tüy" olarak algılanan yapıların gerçekte tüylerle ilgisiz olduğu belirtiliyordu:

*Bir yıl önce, paleontologlar "tüylü dinozor" ait fotoğrafların ortaya çıkma-
sıyla heyecan yaşamışlardı. Çin'in Yixian Bölgesi'nde bulunan Sinosau-
ropelta adlı fosil, New York Times'ın ön say-
fasında yayımlanmış ve kuşların kökenini-
nin dinozorlar olduğuna dair etkili
bir delil olarak sunulmuştı.*

*Once tüylü dinozor olarak
tanıtılan, ancak kısa süre
sonra kuş tüyiine benzer
bir yapıya sahip olmadığı
anlaşılan Sinosauropelta.*

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Ama geçtiğimiz ay Chicago'daki omurgalılar paleontolojisi toplantısında verilen hükmü daha farklı oldu: Fosil örneklerini inceleyen yarınlardan Batılı paleontolog, bu yapıların modern tüyler olmadığını söyledi... Kansas Üniversitesi paleontoloğu Larry Martin, bu yapıların yıpranmış kolajen fiberleri olduğunu ve kuşlarla hiçbir ilişkisi olmadığını belirtti.¹⁸⁶

Daha büyük bir dino-kuş furyası ise 1998 yılında patlak verdi. National Geographic dergisi, Temmuz 1998 sayısında, kuşların dinozorlardan evrimleştiği iddiasının artık sağlam bir fosil kanıtına dayandığını ileri sürüyordu. Çin'de bulunduğu belirtilen fosile makalede geniş yer ayrılmış, fosilin kuş ve dinozor özelliklerini birarada taşıdığı savunuluyordu. Makaleyi kaleme alan National Geographic yazarı Christopher P. Sloan, fosil hakkında yaptığı yorumu o kadar inanmıştı ki, "insanların memeli olduğunu nasıl kendimizden emin şekilde söyleyebiliyorsak, artık kuşların theropod (dinozor) olduğunu da aynı şekilde söyleyebiliriz" diyordu.¹⁸⁷ 125 milyon yıl önce yaşadığı söylenen bu türe, hemen bilimsel bir isim de verilmişti: *Archaeoraptor liaoningensis*.

Oysa fosil, beş farklı fosilin birbirine ustaca eklenmesiyle üretilmiş **sahte** bir fosildi! Aralarında üç paleontologun da bulunduğu bir grup araştırmacı, bir yıl kadar sonra, bilgisayar tomografisinin yardımıyla sahtekarlığı kanıtladı. Dino-kuş aslında Çinli bir evriminin eseriydi... Çinli amatörler, yapışkan ve harç kullanarak 88 kemik ve taştan dino-kuş oluşturmuştu. *Archaeoraptor*'un ön kısmı tek bir kuşa ait fosildi, ancak dinozorun kuyruğuyla birlikte beden kısmında dört ayrı türden kemik vardı.

İşin ilginç yanı, National Geographic dergisinin böylesine basit bir sahtekarlığı hiç şüphelenmeden yayınlamış ve hatta buna dayanarak "kuşların evrimi" senaryolarının kanıtlandığını ileri sürmüştür. ABD'deki ünlü Smithsonian Enstitüsü Doğa Tarihi Müzesi'nden Dr. Storrs Olson, bu fosilin sahte olduğunu dair daha ön-

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

ceden *National Geographic*'i uyardığını, ancak dergi yönetiminin bunu tamamen göz ardı ettiğini söylüyordu. Olson'a göre, "Zaten *National Geographic*, uzun zamandır sansasyonal, desteksiz ve tabloid habercilik yaparak seviyesini düşürmüştür durumdaydı."¹⁸⁸

Olson, *National Geographic* bünyesindeki Peter Raven adlı bilim adamına yazdığı aşağıdaki mektupta, derginin "tüylü dinozorlar" furasının perde arkasını çok detaylı olarak anlatıyordu:

National Geographic'in Temmuz 1998 sayısında yayınlanan, "Dinozorlar Kanatlanıyor" (Dinosaurs Take Wing) başlıklı makalenin yayınlanmasından kısa süre önce, (makaleyi hazırlayan) Christopher P. Sloan'ın fotoğrafçısı olan Lou Mazzatorta beni National Geographic Society'e çağırdı, Çin'de bulunan fosillerin fotoğraflarını gösterdi ve bunlar hakkında yayınlanacak hikaye ile ilgili yorumlarımı sordu. O zaman, *National Geographic*'in göstermek istediği tablodan çok daha farklı, alternatif bakış açıları olduğunu söyleyerek itiraz ettim, ama sonunda açıkça gördüm ki, *National Geographic*, kuşların dinozorlardan evrimleştiği dogması dışında başka hiçbir şeye ilgi duymuyordu.

Sloan'ın makalesi (kuş-dinozor bağlantısı yönündeki) ön yargıyı tamamen yeni bir boyuta yükseltmekte ve büyük ölçüde doğrulanmamış veya belgelenmemiş bilgilere dayanarak, haberleri aktarmak yerine onları "üretmekte"dir. "İnsanların memeli olduklarını ne kadar güvenle söyleyebiliyorsak, kuşların birer theropod (iki ayaklı dinozor) olduğunu da o kadar güvenle söyleyebiliriz" şeklindeki basit cümlesi, bir veya bir grup bilim adamının fikri olarak dahi gösterilmemekte, sadece "*editöryel propaganda*" olarak kalmaktadır. Bu melodramik iddia, aslında embriyoji ve karşılaştırmalı anatomi alanında yapılan yeni çalışmalarla yürütülmüştür, ama, elbette, bunlar (*National Geographic* makalesinde) hiç belirtilmemektedir.

Daha da önemlisi, Sloan'ın makalesinde çizimi yapılan ve kuş tüyleri olduğu iddia edilen yapıların hiçbirinin kuş tüyü olduğu kanıtlanmış değildir. Bunların bu şekilde olduğunu iddia etmek, bir gerçeği dile getirmek değil, sadece bir temenni ifadesidir. Sayfa 103'te yer alan "İçi boş, saç benzeri yapılar

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

"ilkel kuş tüylerini (protofeathers) karakterize ediyor" şeklindeki ifade saçma-lıktır, çünkü "ilkel kuş tüyleri" sadece teorik bir varsayımdır ve dolayısıyla bunların iç yapısı daha da varsayımsaldır.

National Geographic Society'de (National Geographic Derneği) halen göstergimde olan tüylü dinozorlar sergisi furyası daha da kötüdür ve birçok et yi-yici dinozorun kuş tüylerine sahip olduğu yönündeki aldatıcı iddiayı ileri sürmektedir. Tartışmasız bir dinozor olan Deinonychus hakkında yapılan bir maket ve bebek Tyrannosaurlar hakkında yapılan çizimlerde bu canlılar tüylerle kaplı gibi gösterilmektedir. Bunların hepsi hayalidir ve bilim kurgu dışında herhangi bir yerleri yoktur...

Saygılarımla,

Storrs L. Olson

Kuşlar Bölümü Başkanı

Smithsonian Enstitüsü, Doğa Tarihi Ulusal Müzesi 189

Bu fosil sahtekarlığının gösterdiği iki önemli gerçek vardır: Birincisi, evrim teorisine kanıt bulma arayışı içinde kolaylıkla sahtekarlığa başvurabilecek insanlar vardır. İkincisi, evrim teorisini tolluma empoze etme gibi bir misyon yüklenmiş olan bazı "bilim dergileri", evrim teorisi lehinde kullanabileceklerini düşündükleri bulguları, yanlış olma veya başka türlü yorumlanabilme olasılıklarını tamamen göz ardı ederek, propaganda malzemesi haline getirmektedirler. Yani bilimsel değil dogmatik davranışmakta, inançla bağlı oldukları evrim teorisini savunabilmek için bilimden kolayca taviz vermektedirler.

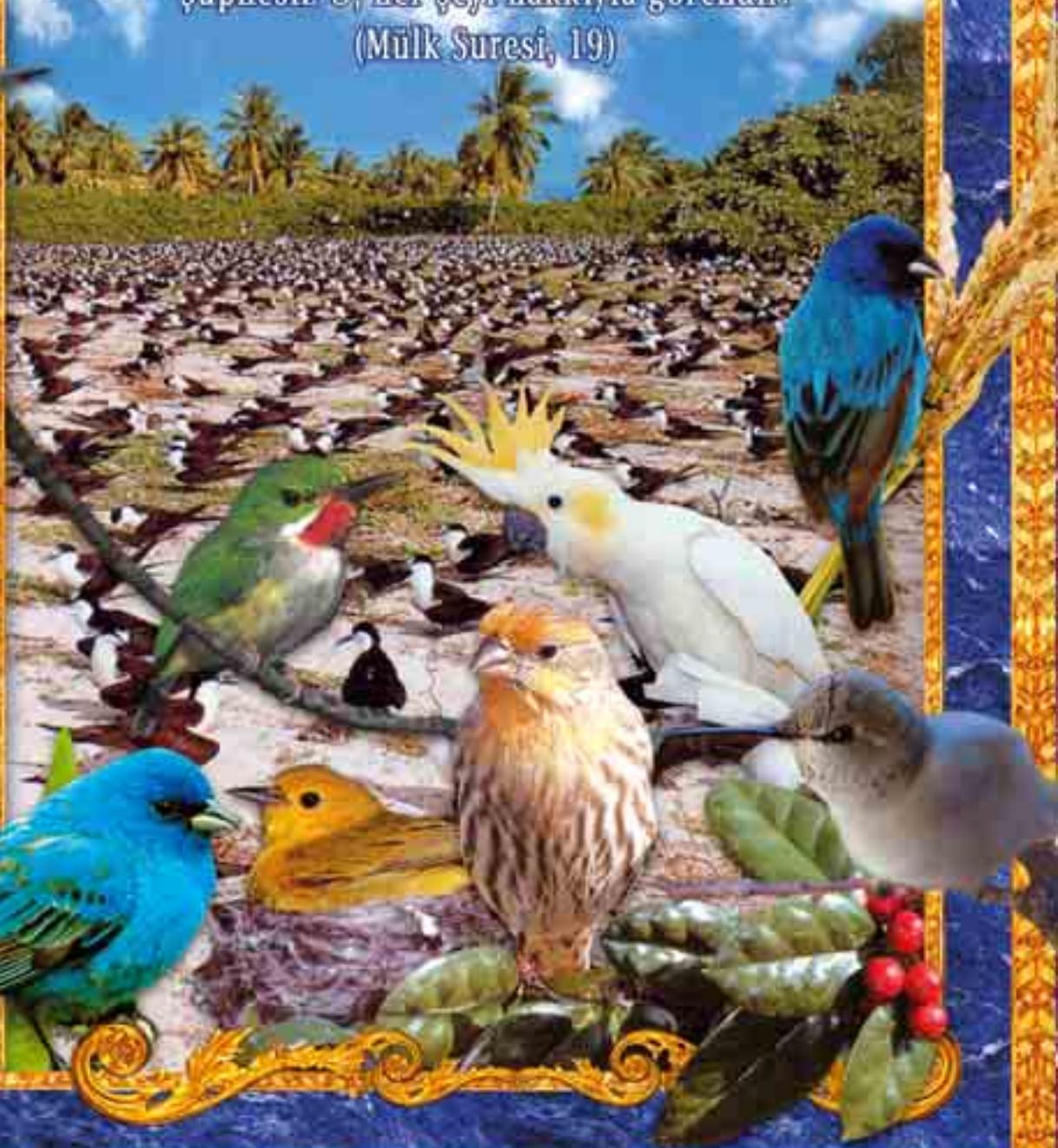
Konunun bir diğer önemli yönü ise, kuşların dinozorlardan evrimleştiği tezine hiçbir kanıt bulunamayışıdır. Kanıt bulunamadığı için sahtesi yapılmakta veya mevcut kanıtlar çarpıtlarak yorumlanmaktadır. Gerçekte ise, kuşların bir başka canlı sınıfından evrimleşmiş olabileceğine dair hiçbir kanıt yoktur. Aksine kanıtlar, kuşların yeryüzünde kendi özgün vücut yapılarıyla ortaya çıktılarını göstermektedir.

Onlar, üstlerinde dizi dizi kanat açıp kapayarak
uçan kuşları görmüyorumlar mı? Onları Rahman
(olan Allah')tan başkası (boşlukta) tutmuyor.

Süphesiz O, her şeyi hakkıyla görendir.

(Mulk Suresi, 19)

*Fosil
Kayıtlarında
Durağanlık*

Fosil kayıtlarının en belirgin özelliklerinden biri, canlıların bu kayıtlar da gözlemlendikleri jeolojik dönemler boyunca değişime uğramamalarıdır. Diğer bir deyişle, bir canlı türü, fosil kayıtlarında ilk olarak nasıl belirdiyse, bu tür yok olana kadar veya günümüz'e gelene kadar on-milyonlarca, hatta yüzmilyonlarca yıl boyunca hiçbir değişim göstermemekte, aynı yapıyı korumaktadır. Bu, canlıların hiçbir evrime uğramadıklarının açık bir delilidir

Bu gerçeği ilk ilan eden kişilerden biri 20. yüzyıldaki en ünlü evrimci otoritelerden biri olan Amerikalı paleontolog ve bilim tarihçisi Stephen Jay Gould'dur. Gould 1970 yılında fosil kayıtlarının en belirgin iki özelliği hakkında şöyle yazmıştır:

Fosilleşmiş türlerin çoğunun tarihi, kademeli evrimle çelişen iki farklı özellik ortaya koymaktadır:

1. Durağanlık: Çoğu tür, dünya üzerinde var olduğu süre boyunca hiçbir yönel değişim göstermez. Fosil kayıtlarında ilk ortaya çıktıkları andaki yapıları ne ise, kayıtlardan yok oldukları andaki yapıları da aynıdır. Morfolojik (şekilsel) değişim genellikle sınırlıdır ve belirli bir yönü yoktur.

25 milyon
yıllık, termit
fosili

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

2. *Aniden ortaya çıkış*: Herhangi bir lokal bölgede, bir tür, atalarından kademeli farklılaşmalara uğrayarak aşama aşama ortaya çıkmaz; bir anda ve "tamamen şekillenmiş" olarak belirir.¹⁹⁰

Gould ilerleyen yıllarda da fosil kayıtlarında görülen durağanlığı kabul ettiğini belirtmiştir. 1993 yılında *Natural History* dergisindeki bir yazısında şöyle demektedir:

Birçok fosil türünün jeolojik yaşam süresi boyunca durağanlığı ya da hiçbir değişim geçirmeyiği, tüm paleontologlar tarafından sözle ifade edilmeksizin onaylanmıştır, ancak asla üzerinde etrafıca çalışılmamıştır... Durağanlığın çok yaygın olması, fosil kayıtlarının utandırıcı bir özelliği haline geldi ancak yokluğun (ki bu evrimin yokluğuudur) bir ilani olarak gözardı edilmiş olarak bırakıldı.¹⁹¹

Her ikisi de ünlü birer paleontolog olan Ian Tatterstall ve Niles Eldredge ise, *The Myths of Evolution* (Evrim Efsaneleri) adlı kitaplarında, fosil kayıtlarının Darwin'in varsayımları ile olan çelişkisini ve durağanlık gerçekliğini şöyle anlatmaktadır:

Paleontologlar fosillerini kaya kayıtları boyunca izlediklerinde, bekledikleri değişiklikleri görmemektedirler... Fosillerin her bir farklı türünün, fosil kayıtları içerisinde var oldukları süre boyunca tanımır şekilde aynı olduğu, Darwin Türlerin Kökeni adlı kitabını yayınlamadan çok daha öncesinden beri paleontologlar tarafından bilinmekteydi. Darwin'in kendisi... gelecek nesil paleontologlarının bu boşlukları gayretli arayışlarıyla dolduracakları tahmininde bulunmuştur... Daha sonrasında yapılan 120 yıllık paleontolojik araştırmalarla, fosil kayıtlarının Darwin'in varsayımlarının bu kısmını teyit etmeyeceğini son derece açık bir şekilde ortaya koymuştur. Problem kayıtların eksik olması da değildir. Fosil kayıtları açıkça bu varsayımin yanlış olduğunu göstermektedir.

Türlerin uzun zaman dilimleri boyunca şaşırtıcı şekilde sade ve durağan özellikler sergilemesi, "kral çiplak" hikayesinin tüm özelliklerini taşımaktadır; herkes bilir ancak gözardı etmeyi tercih eder. Paleontologlar Darwin'in

Wyoming'deki Bighorn Havzası

öngördüğü tabloyu inatla reddederek karşı koyan, ve tümüyle başka yöne bakan, söz dinlemez bir kayıtla karşı karşıyadırlar.¹⁹²

Söz konusu durağanlığın örnekleri sayısızdır. Örneğin Wyoming'deki Bighorn Havzası, memelilerin ilk dönemlerine ait 5 milyon yıllık fosil yataklarını barındırmaktadır. Buradaki fosil kayıtları o kadar zengindir ki, paleontologlar buradaki fosillerde ara geçiş formlarını da bulabileceklerini ve evrimsel süreci gösterebileceklerini ummuşlardır. Ancak, umutları boşça çıktı. Birbirinden evrimleştiği ni öne sürdükleri türlerin aynı dönemlerde yaşadıkları anlaşıldı ve "fosil kayıtlarının bir türden diğerine geçisi gösteren tek bir inandırıcı kanıt dahi sunmadığı"¹⁹³ görüldü. Ayrıca, türler kayıtlardan yok olana kadar bir milyon yıl boyunca hiç değişmeden sabit kalıyorlardı.

Oysa evrim teorisinin iddiasına göre, türlerin birbirlerinden evrimleşmeleri için, sürekli bir değişim içinde olmaları gereklidir. Örneğin bir kemirgenin yarasa veya balinaya dönüşebilmesi için, çok uzun dönemler boyunca aşama aşama küçük değişiklikler göster-

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

mesi gerekir. Bir kemirgenin yarasa veya balinanın özelliklerini kazanabilmesi için ise bu aşamalı dönüşümün çok çok uzun bir dönemi kapsaması gereklidir. Bu uzun dönemde ise çok sayıda ara form oluşması ve bu ara formların arkalarında milyonlarca fosil bırakmaları gereklidir. Oysa fosil kayıtlarında ara form özelliklerine sahip canlılara hiç rastlanmamaktadır. Bulunan fosiller kemirgenler, yarasalar veya balinalar gibi tam ve belirgin özelliklere sahip özgün canlılardır ve bu canlılar fosil kayıtlarında bu tam halleriyle bulunurlar.

ÇOK SAYIDA ÖRNEĞİYLE GÜNÜMÜZE
AİT TAM BİR SİNCAP (resim: 1)

1

ÇOK SAYIDA ÖRNEĞİYLE
GÜNÜMÜZE AİT TAM
BİR YARASA (resim: 5)

EVRİMCİLERİN
İDDİASINA GÖRE
OLMASI
GEREKEN, AMA
FOSİL KAYIT-
LARINDA BİR
TÜRLÜ RASTLAN-
MAYAN HAYALİ
ARA FORMLAR
(resim: 2-4)

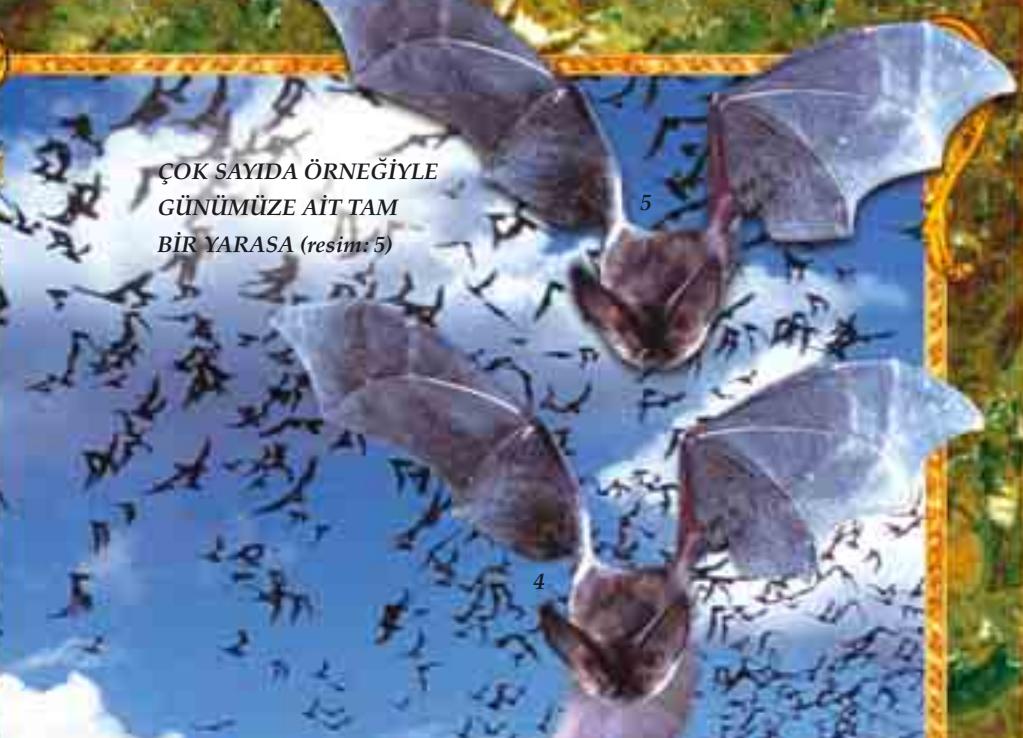
2

3

4

5

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

Niles Eldredge, fosil kayıtlarında ara geçiş formlarının bulunmayışının ve durağanlık konusunun evrimci paleontologlar tarafından çok iyi bilindiğini ancak bilerek görmezden gelindiğini şöyle itiraf etmektedir:

Görünen o ki, her yeni jenerasyon fosillerdeki evrimsel değişimin örneklerini belgelemek için sabırsızlanan birkaç yeni paleontolog ortaya çıkıyor. Aranan değişiklikler elbette ki her zaman kademe kademe ilerleyen cinsten oldu. Bu paleontologların çabaları çoğunlukla karşılıksız kalmakla beraber, fosiller beklenen özellikleri göstermek yerine her zaman değişimiz gösterdi... Bu (fosillerdeki) olağanüstü tutuculuk, evrimsel değişimi bulmaya can atan paleontoglara hiçbir evrim yokmuş gibi göründü. Kademeli evrim yerine tutucu bir kalıcılığı belgeleyen çalışmalar, başarısızlık olarak nitelendirildi ve çoğunlukla yayınlanmadı. Paleontologların çoğu değişimizin, durağanlık olarak isimlendirilen değişim eksikliğinin farkındaydı...¹⁹⁴

Fosil kayıtlarının her açıdan evrim teorisini açıkça yalanladığı görülmektedir. Eldredge'in sözlerinde dikkat çeken ayrı bir konu ise, fosil kayıtlarında türlerin değişmediğinin, aksine sabit kaldıklarının belgelendiği çalışmaların yayınlanmaması ve başarısızlık olarak nitelendirilmesidir. Evrimciler, sadece fosiller konusunda değil, diğer ilgili bilim dallarında da evrim aleyhinde olan delilleri gözlerden uzak tutma, taraflı yorumlarla toplumu yaniltma konusunda oldukça deneyimlidirler. Eldredge de sözlerinin arasında evrimciler arasında alışındık olan bu yöntemi ifade etmektedir.

Focus dergisi de evrimci bir yayın olmasına karşın, *Cœlacanth*'ın konu edildiği Nisan 2003 tarihli sayısında, bu balık gibi milyonlarca yıldır değişimeyen canlılardan söyle söz etmiştir:

Coelacanth gibi büyük bir canlıının, bunca yıl bilim dünyasının bilgisinden uzak yaşadıktan sonra bulunması, çok fazla ilgiyi üstüne çekmesine yol açtı.

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Oysa, *Cœlacanth* gibi milyonlarca yıl öncesinden kalan fosilleriyle tipatıp benzerlik içindeki organizmaların sayısı oldukça fazla. Örneğin, bir kabuklu türü olan *Neopilina*, 500 milyon yıldan beri, akrep, 430 milyon yıldan beri; zırhlı ve kılıç kuyruklu bir hayvan olan deniz canlısı *Limulus*, 225 milyon yıldan beri; yalnızca Yeni Zelanda'da yaşayan bir tür sürüngen olan *Tuatara* da, yaklaşık 230 milyon yıldan beri değişmedi. Eklembacaklıların birçok takımı, timsahlar, deniz kaplumbağaları ve birçok bitki türü de uzayıp giden listenin bir parçası. 195

Focus dergisi, bu fosillerin evrim teorisine vurduğu darbeyi ise açıkça itiraf etmektedir:

*Evrim çizgisinden bakıldığından, bu tip organizmaların mutasyona uğrama olasılığı, diğerlerine göre çok daha yüksektir. Çünkü, her yeni nesil, DNA'nın kopyalanması demektir. Milyonlarca yıl süresince kopyalama işleminin kaç kez yapıldığını düşününce, ortaya çok ilginç bir tablo çıkarıyor. Teoride, değişen çevre koşulları, düşman türler, türler arası rekabet gibi çeşitli baskı unsurlarının doğal seçime neden olması, mutasyona uğramış avantajlı türlerin seçilmesi ve bu türlerin, bu kadar uzun zaman içinde çok fazla değişikliğe uğraması gerekiyordu. AMA GERÇEKLER BÖYLE DEĞİL. Sözelimi, hamamböceklerini ele alalım. Çok hızlı üriyorlar, ömrleri de kısa, ama yaklaşık 250 milyon yıldan beri aynılardır. Daha çarpıcı bir örnek ise archaebakteriler. Tam 3.5 milyar yıl önce, dünya henüz çok sıcakken ortaya çıktılar, günümüzde de Yellowstone Milli Parkı'ndaki kaynar sularda yaşamaya devam ediyorlar.*196

Cœlacanth gibi yaşayan fosillerin, ortaya çıktıkları günden günümüze degen geçen sürede hiçbir değişikliğe uğramamış olması, sürekli değişimi öngören evrimle değil, canlıların ayrı ayrı yaratıldıklarını ve hiç değişmeden günümüze ulaştıklarını ortaya koyan yaratılış geçeğiyle uyumludur. Yaşayan fosiller birer yaratılış delildirler. Allah milyonlarca canlı türünü mucizevi bir biçimde yoktan yaratmıştır.

Sağda, yaklaşık
355-295 milyon
yıllık örümcek
fosili ve
günüümüze ait
bir örümcek.

Üstte, yaklaşık
135 milyon yıllık
Echinoderm (deniz
yıldızı) fosili ve
canlı bir örneği.

Altta, yaklaşık 55-35 milyon
yıllık yengeç fosili ve günümüzde
yaşayan bir yengeç.

Üstte, yaklaşık 300
milyon yıllık Geç
Karbon döneminden su ak-
rebi fosili ve günümüzde
yaşayan bir örneği.

Altta, yaklaşık 210 milyon yıllık
kemikli balık fosili ve canlı bir
örneği.

Solda, yaklaşık 300
milyon yıllık
Trionyx (kaplumbağa)
fosili ve günüümüze ait
bir kaplumbağa.

50 milyon yıldır değişmeyen yarasa, evrim teorisini çökerten delillerden biridir. Ünlü evrimci bilim adamı Jeff Hecht bu gerceği şöyle dile getirir:

Yarasaların kökeni bir bilmecə olmuştur. En eski yarasa fosilleri dahi, 50 milyon yıl önce, bugünkü modern yarasaların kanatlarına tip benzeyen kanatlara sahiptiler.¹⁹⁷

140 milyon yıllık at tırnağı yengeci fosili ve günümüzde yaşayan örneği.

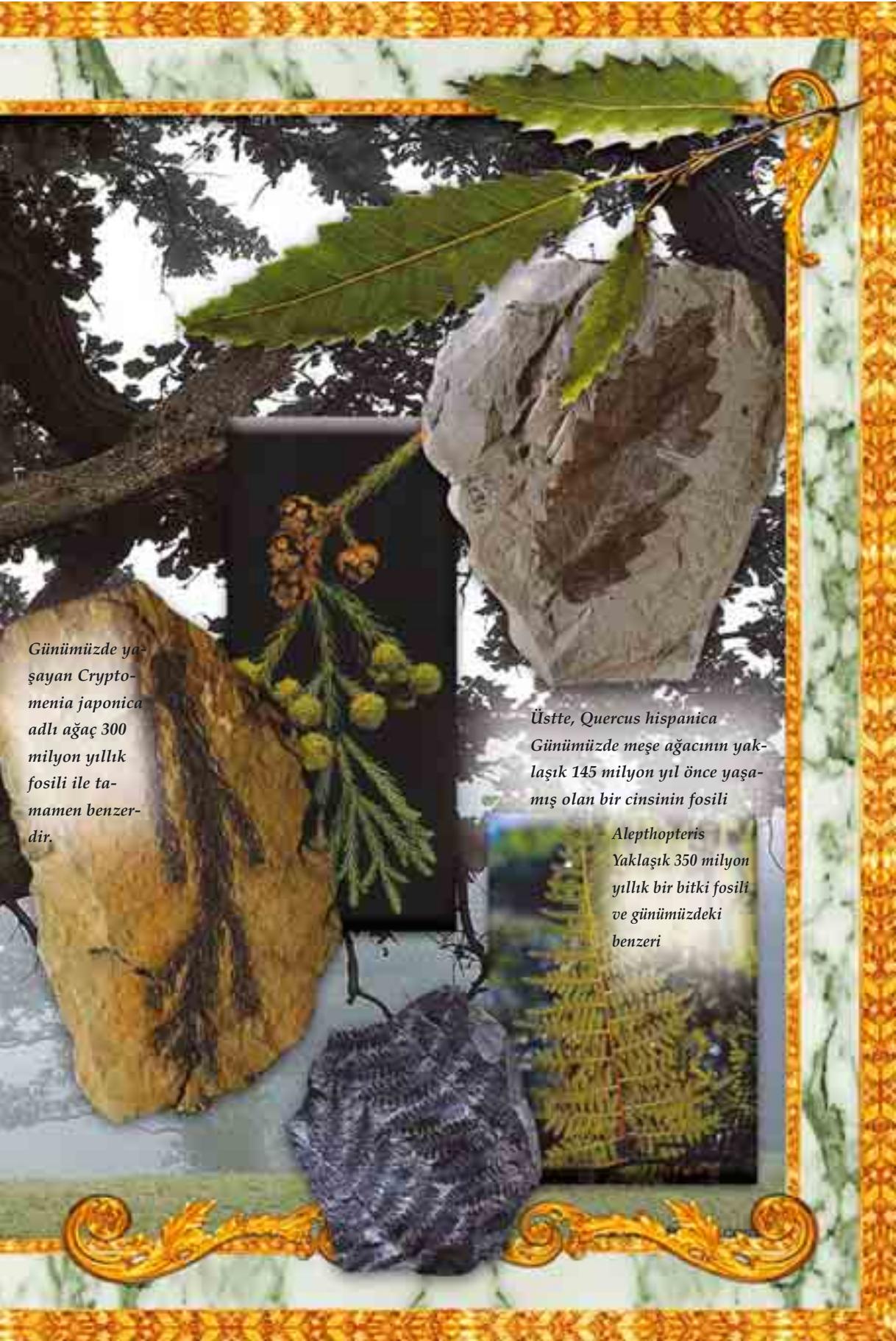
Milyonlarca yıllık bitki fosilleri ve bu fosillerin günümüzde yaşayan örnekleri, bu bitkilerin hiçbir evrim geçirmeyenlerinin açık delilleridir. Bu bitkiler milyonlarca yıldır hiçbir değişimle uğramamışlardır.

Üstte, *Pecopteris miltani*
290-365 milyon yıl önce yaşamış olan bir bitki. Günümüzdeki benzeri *Dryopteris filix-mas* adlı bir bitkidir.

Yüz milyonlarca yıldır hiçbir değişimle uğramadan günümüzde kadar gelen bu bitkiler evrim teorisini yalanlayan en önemli deliller arasındadır.

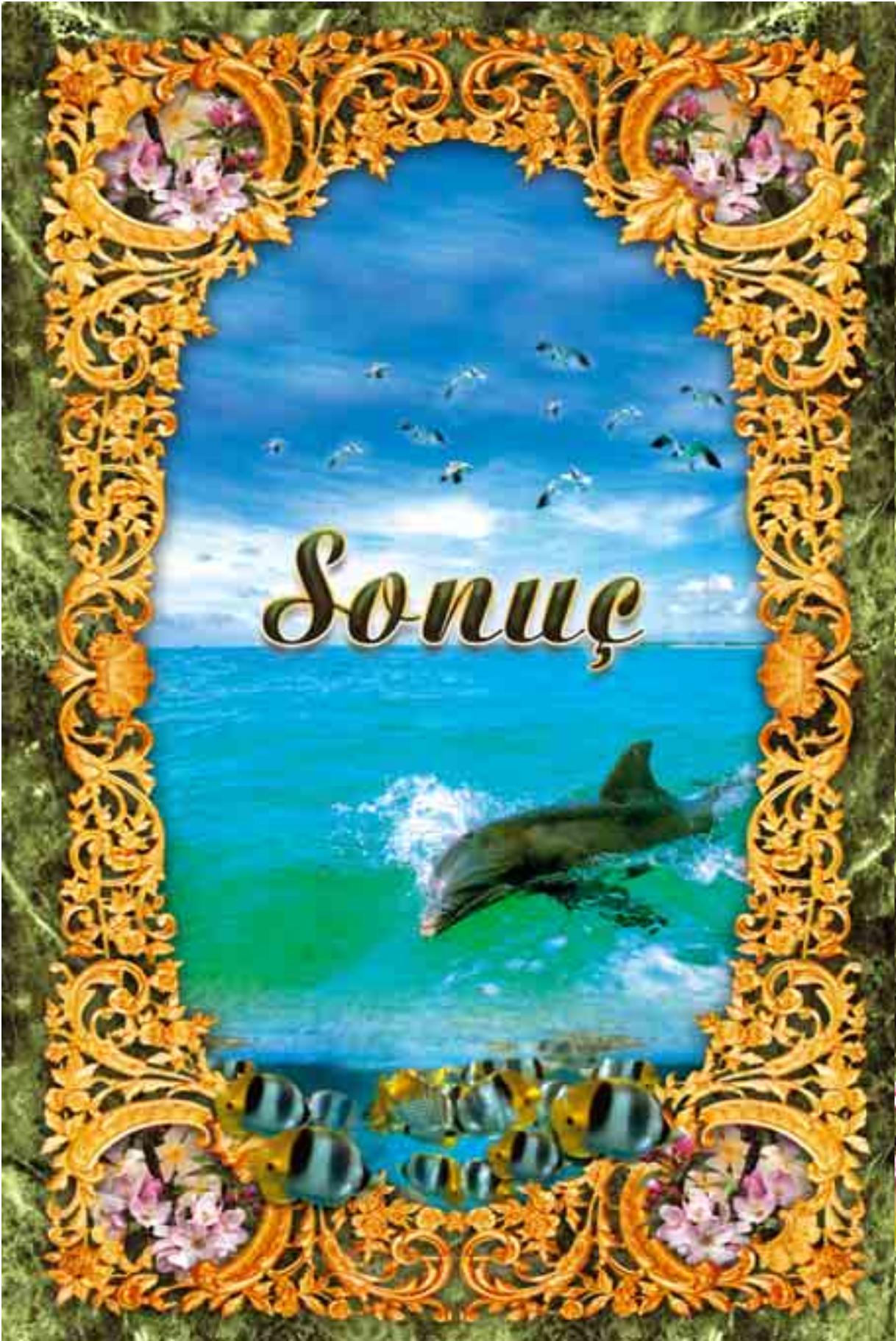
Asterophyllites grandis
350 milyon yıllık bir bataklık bitkisi fosili ve günümüzdeki benzeri

Günümüzde ya-
şayan *Crypto-
menia japonica*
adlı ağaç 300
milyon yıllık
fosili ile ta-
mamen benzer-
dir.

Üstte, *Quercus hispanica*
Günümüzde meşe ağacının yak-
laşık 145 milyon yıl önce yaşa-
mış olan bir cinsinin fosili

Alephopteris
Yaklaşık 350 milyon
yıllık bir bitki fosili
ve günümüzdeki
benzeri

Sonuç

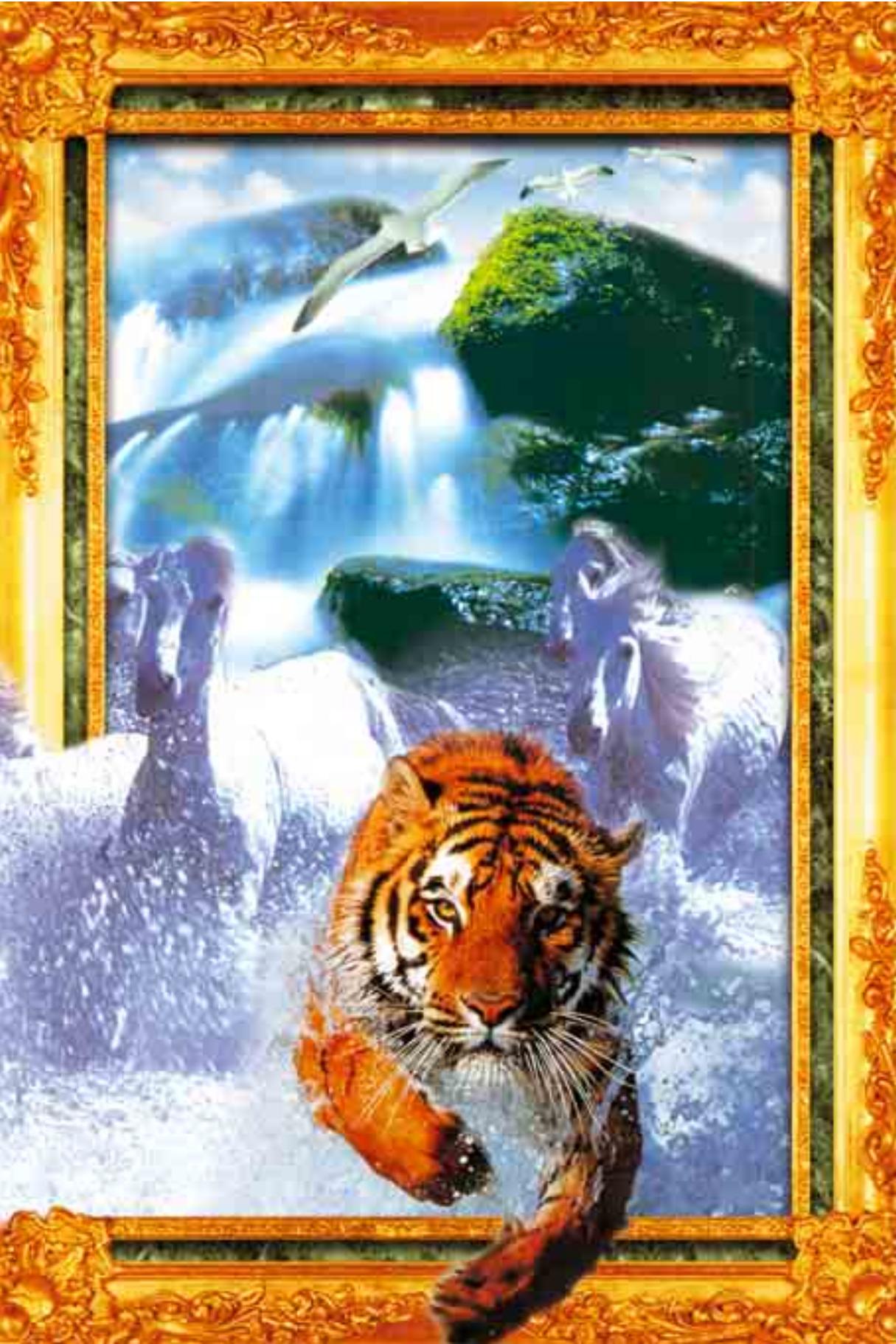
Bundan milyonlarca yıl
önce de, günümüzde olduğu gibi
milyonlarca canlı türü yaşamıştır. 550 mil-
yon yıl önce, son derece kompleks göz yapıla-
rı ile denizin dibini süsleyen trilobitlerden, deniz
yıldızlarına, günümüzde yaşayan balıklardan, mis
kokulu çiçeklere, aslanlara, tavşanlara, rengarenk
kuşlara, atlara, sincaplara, yunuslardan, kelebeklere,
yusufçuk böceği, serçelerden kuzulara, karıncalardan
insanlara kadar yeryüzü yüz milyonlarca yıldır canlı-
larla dolup taşmış, kiminin soyu tü-
kenmiş, kiminin ise günümüze ka-
dar soyu devam etmiştir.

Göklerde ve yerde ne varsa tümü Allah'ındır.
Allah, her şeyi kuşatandır.
(Nisa Suresi, 126)

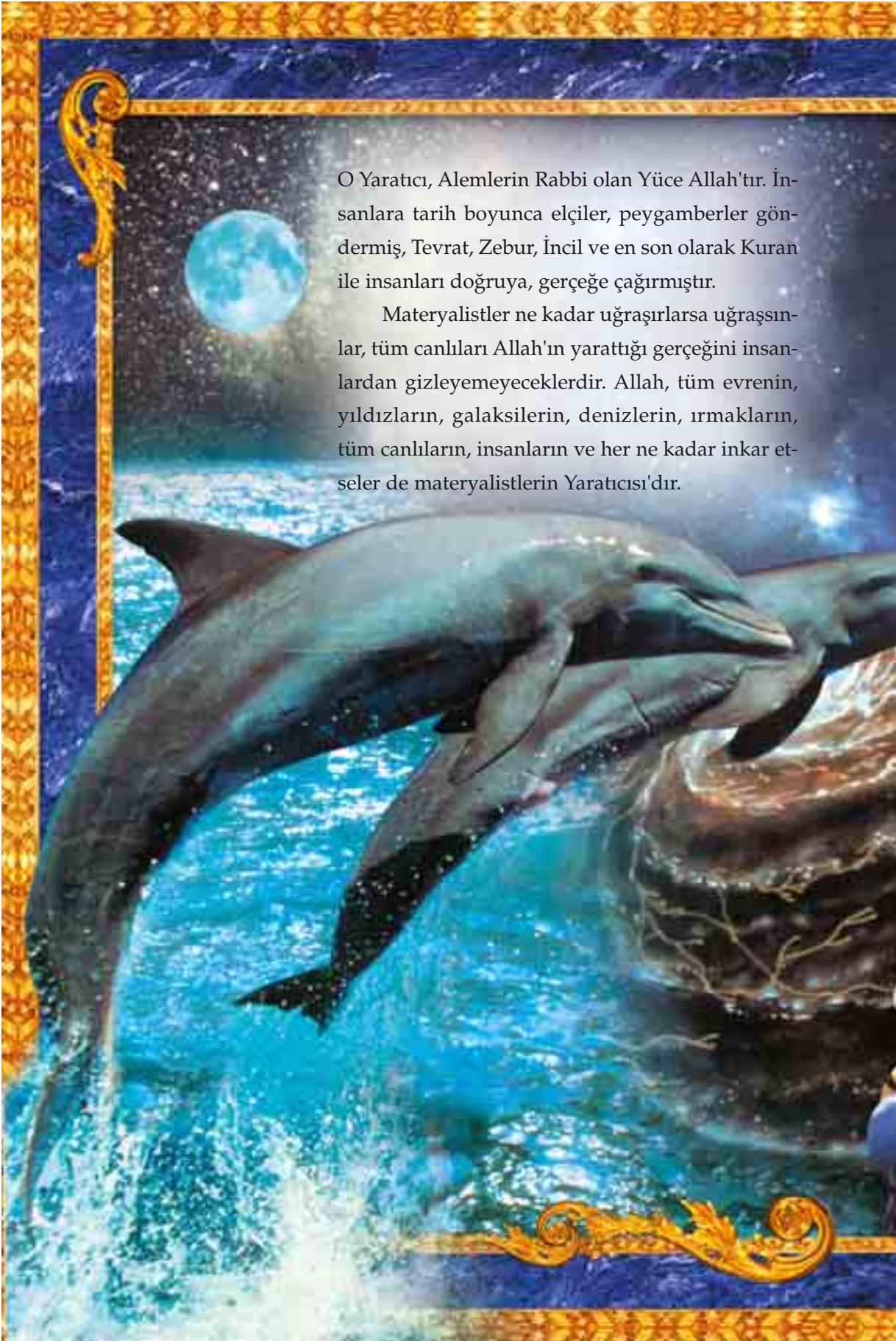

Kitap boyunca incelediğimiz gibi tüm bu canlılar yerinde aniden belirmişler ve hiçbir değişime uğramamışlardır. Doğa tarihi boyunca yaşamış olan canlılarla ilgili bilgi kaynağımız olan fosillerden anlaşıldığı üzere, yeryüzünde hep tam özelliklere sahip canlılar yaşamıştır. Bu canlıların ayakları, elleri, kanatları, derileri, tüyleri, akciğerleri, kafatasları, omurgaları, kemik yapıları vs hep eksiksiz, özgün ve en ideal yapıda olmuştur. Hiçbir fosilde geçiş aşamasında, yani "yarım" bir organ veya uzuv bulunmamaktadır.

Bundan daha da önce ise bir başka mucize gerçekleşmiş, yeryüzünde hiç hayat yokken, yeryüzü bir anda çok zengin bir çeşitliliğe sahip canlılar topluluğu ile dolmuştur. Taş, toprak, sudan oluşan dünyaya bir anda hayat gelmiştir.

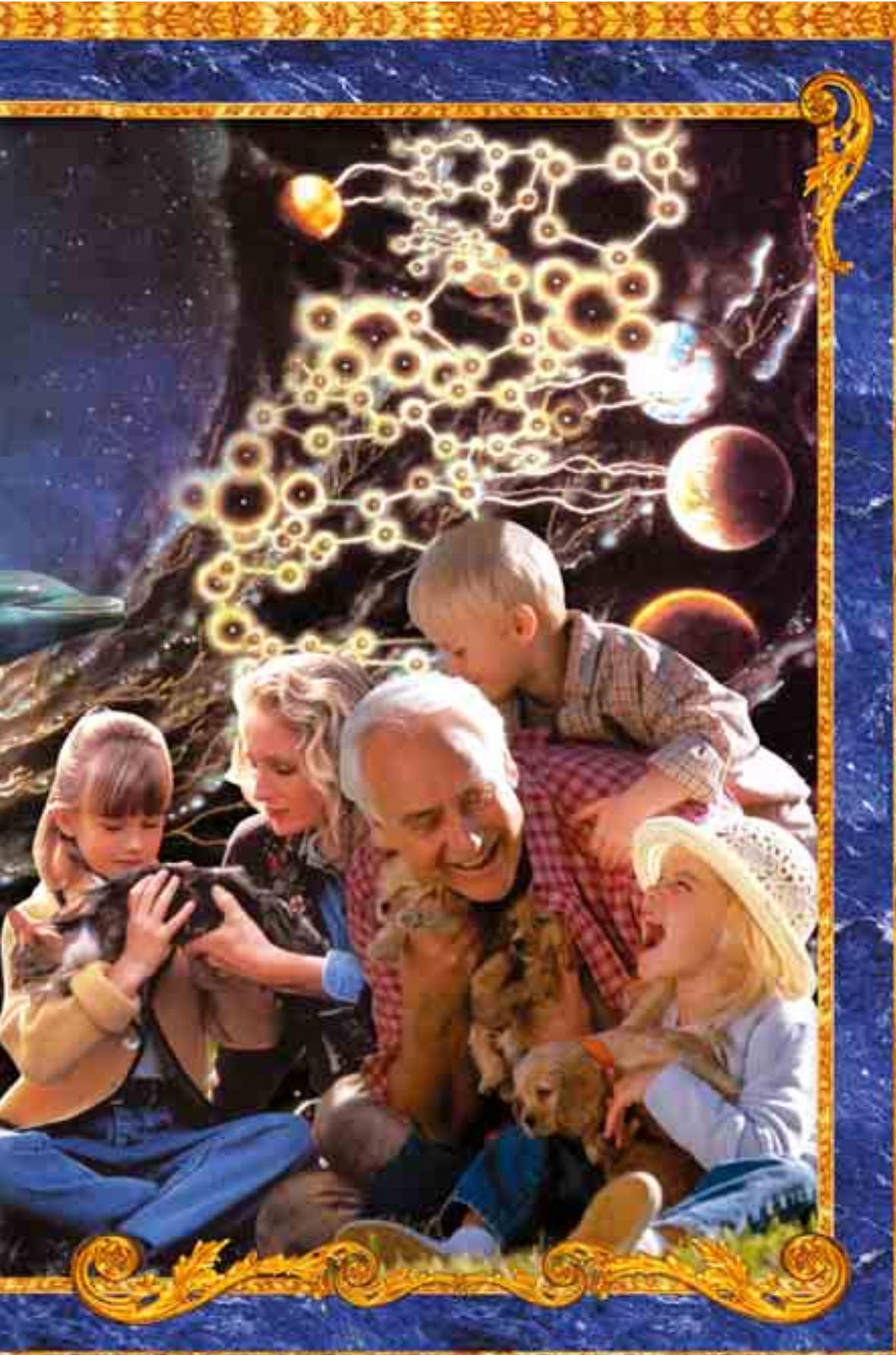
Tüm bunların gösterdiği çok önemli iki gerçek vardır: Canlıların ortak bir atadan rastlantılarla türediğini ileri süren evrim teorisi doğru değildir. Canlıların tarihi, evrim teorisini kesin ve açık olarak yalanlamaktadır. İkinci gerçek ise, çok zengin, birbirinden tamamen farklı canlı türlerini yotkan var eden, yeryüzünü canlılık için elverişli kıلان üstün bir Güce, sonsuz bir İlme, benzeri olmayan bir Akla, benzersiz yaratma gücüne sahip olan Kudretli bir Yaratıcı'nın var olduğu geçevidir.

A large, detailed illustration of a dolphin leaping out of the ocean. The dolphin is positioned diagonally, with its body arched and its tail pointing towards the top left. It has a dark grey back and a lighter belly. The ocean below is a vibrant blue with white, foamy waves. In the background, a bright, full moon hangs in a dark, star-filled sky. The overall scene is set within a decorative frame with gold-colored scrollwork at the corners.

O Yaratıcı, Alemlerin Rabbi olan Yüce Allah'tır. İnsanlara tarih boyunca elçiler, peygamberler göndermiş, Tevrat, Zebur, İncil ve en son olarak Kur'an ile insanları doğruya, gerçeğe çağrırmıştır.

Materyalistler ne kadar uğraşırlarsa uğraşsınlar, tüm canlıları Allah'ın yarattığı gerçeğini insanların gizleyemeyeceklerdir. Allah, tüm evrenin, yıldızların, galaksilerin, denizlerin, ırmakların, tüm canlıların, insanların ve her ne kadar inkar etseler de materyalistlerin Yaratıcısı'dır.

Kuran'da Allah'ın yaratma sanatının anlatıldığı ayetlerden bazıları şöyledir:

İnsanı bir damla sudan yarattı, buna rağmen o, apaçık bir düşmandır.

Ve hayvanları da yarattı; sizin için onlarda ısnırma ve yararlar vardır ve onlardan yemektesiniz. (Nahl Suresi, 4-5)

Sizin için gökten su indiren O'dur; içecek ondan, ağaç ondandır (ki) hayvanlarınızıonda otlatmactasınız.

Onunla sizin için ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve meyvelerin her türlüinden bitirir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir topluluk için ayetler vardır.

Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı sizin emrinize verdi; yıldızlar da O'nun emriyle emre hazır kılınmıştır. Şüphesiz bunda, aklını kullanan bir topluluk için ayetler vardır. Yerde sizin için üretip-türettiği çeşit-

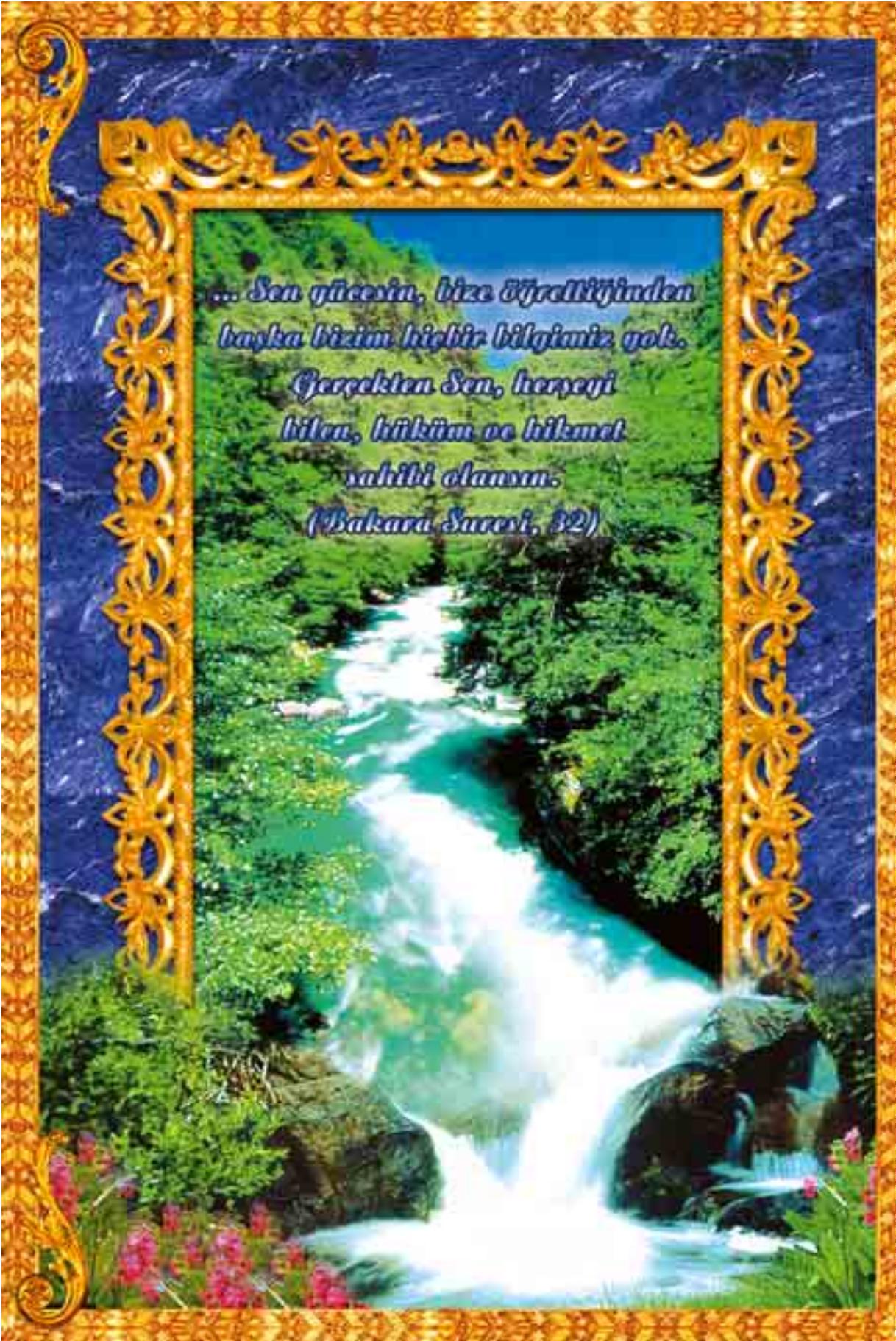
li renklerdekileri de (faydanıza verdi). Şüphesiz bunda, öğüt alıp düşünen bir topluluk için ayetler vardır.

Denizi de sizin emrinize veren O'dur, ondan taze et yemektesiniz ve giyiminizde ondan süs-eşyaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsun. (Bütün bunlar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir.

Sizi sarsıntıya uğratır diye yerde sarsılmaz dağlar bıraktı, ırmaklar ve yollar da (kıldı). Umulur ki doğru yolu bulursunuz.

Ve (başka) işaretler de (yarattı); onlar yıldız(lar)la da doğru yolu bulabilirler.

Yaratın, hiç yaratmayan gibi midir? Artık öğüt alıp-düşünmez misiniz? (Nahl Suresi, 10-17)

*... Sen yücesin, bize öğrenliğinden
başka bizim hiçbir bilgimiz yok.*

*Gerektiken Sen, herşeyi
bilem, hükümdür ve hikmet
sahibi olansın.*

(Bakara Suresi, 32)

DİPNOTLAR

¹ Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 172, 280.

² Pierre P. Grassé, *Evolution of Living Organisms*, Academic Press, New York, 1977, s. 82.

³ Charles Darwin, *The Origin Of Species*, chapter X, "On the Imperfection of the Geological Record".

⁴ Charles Darwin, *The Origin of Species*, chapter X, s. 234.

⁵ Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 179.

⁶ Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 172, 280.

⁷ S. M. Stanley, *The New Evolutionary Timetable: Fossils, Genes and the Origin of Species*, Basic Books, Inc. Publishers, New York, 1981, s. 71.

⁸ Niles Eldredge, Ian Tattersall, *The Myths of Human Evolution*, Columbia University Press, 1982, s. 59.

⁹ R. A. Raff, T. C. Kaufman, *Embryos, Genes and Evolution: The Developmental Genetic Basis of Evolutionary Change*, Indiana University Press, 1991, s. 34.

¹⁰ Phillip E. Johnson, "Darwinism's Rules of Reasoning", *Darwinism: Science or Philosophy, Foundation for Thought and Ethics*, 1994, s. 12.

¹¹ Roger Lewin, *Science*, vol. 241, 15 Temmuz 1988, s. 291.

¹² James Valentine, Stanley Avramik, Philip Signor ve Peter Sadler, "The Biological Explosion at the Precambrian-Cambrian Boundary", *Evolutionary Biology*, vol. 25, 1991, s. 279, 281.

¹³ Charles Darwin, *Origin of Species*, London: John Murray, 1859.

¹⁴ Charles Darwin, *The Origin of Species*, chapter IV, s. 99.

¹⁵ Charles Darwin, *The Origin of Species*, chapter X, s. 255.

¹⁶ Gregory A. Wray, "The Grand Scheme of Life", *Review of The Crucible Creation: The Burgess*

Shale and the Rise of Animals by Simon Conway Morris, *Trends in Genetics*, Şubat 1999, vol. 15, no. 2.

¹⁷ James W. Valentine, Douglas H. Erwin, *Development as an Evolutionary Process*, New York: Alan R. Liss, 1987, editörler: Rudolf A. Raff ve Elizabeth C. Raff, "Interpreting Great Developmental Experiments: The Fossil Record", s. 71-107.

¹⁸ M. J. Benton, M. A. Wills ve R. Hitchin, "Quality of the Fossil Record Through Time", *Nature*, vol. 403, 2000, s. 534-536.

¹⁹ Simon Conway Morris, *The Crucible of Creation*, Oxford University Press, Oxford, 1998, s. 28.

²⁰ Simon Conway Morris, *The Crucible of Creation*, 1998, s. 28.

²¹ J. William Schopf, "The Early Evolution of Life: Solution to Darwin's Dilemma," *Trends in Ecology and Evolution*, vol. 9, 1994, s. 375-377.

²² Richard Fortey, "The Cambrian Explosion Exploded?", *Science*, vol. 293, no. 5529, 20 Temmuz 2001, s. 438-439.

²³ Richard Fortey, "The Cambrian Explosion Exploded?", *Science*, vol. 293, no. 5529, 20 Temmuz 2001, s. 438-439.

²⁴ Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, Pantheon Books, New York, 1983, s. 197.

²⁵ Jeffrey S. Levinton, "The Big Bang of Animal Evolution", *Scientific American*, vol. 267, no. 84, Kasım 1992.

²⁶ *The Wall Street Journal*, 9 Aralık 1986.

²⁷ Richard Monestarsky, "Waking Up to the Dawn of Vertebrates", *Science News*, vol. 156, no. 19, 6 Kasım 1999, s. 292.

²⁸ Robert Wesson, *Beyond Natural Selection*, MIT Press, Cambridge, Mass., 1991, s. 50.

²⁹ Keith Stewart Thomson "The Origin of Tetrapods," *American Journal of Science*, vol. 293-A:58, 1993, s. 39.

³⁰ Lewis L. Carroll, "Problems of the Origin of Reptiles", *Biological Reviews of the Cambridge*

- Philosophical Society*, vol. 44, s. 393.
- ³¹ Robert L. Carroll, *Vertebrate Paleontology and Evolution*, W. H. Freeman and Co., New York, 1988, s. 198.
- ³² Stephen Jay Gould, "Eight (or Fewer) Little Piggies", *Natural History*, no. 1., Ocak 1991, vol. 100, s. 25.
- ³³ Barbara J. Stahl, *Vertebrate History: Problems in Evolution*, Dover, 1985, s. 238-39.
- ³⁴ A. S Romer, *Vertebrate Paleontology*, 3rd ed., Chicago University Press, Chicago, 1966, s. 120.
- ³⁵ Ryosuke Motani, "Rulers of the Jurassic Seas", *Scientific American*, Nisan 1993 Özel Sayı, s. 18.
- ³⁶ Ryosuke Motani, "Rulers of the Jurassic Seas", *Scientific American*, Nisan 2003 Özel Sayı, s. 18.
- ³⁷ Ryosuke Motani, "Rulers of the Jurassic Seas", *Scientific American*, Nisan 2003 Özel Sayı, s. 18.
- ³⁸ E. H. Colbert, M. Morales, *Evolution of the Vertebrates*, New York, John Wiley and Sons, 1991, s. 193.
- ³⁹ Chris McGowan, *In The Beginning... A Scientist Shows Why The Creationists Are Wrong*, Prometheus Books, 1984, s. 158-159.
- ⁴⁰ Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis*, Burnett Books, London, 1985, s. 181-182.
- ⁴¹ Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis*, 1985, s. 180-181.
- ⁴² Chris E. Gow, *An Ictidosaur Fossil From North America*, Şubat 1983; W. R. Bird, *The Origin of Species Revisited*, New York, 1991, s. 221.
- ⁴³ Kermack, Kermack & Mussett, *The Welsh Pantotheria Kuehneotherium Praecursoris*, 47 J. Linnean Society 418, 418 1968.
- ⁴⁴ Tom Kemp, "The Reptiles That Became Mammals", *New Scientist*, vol. 92, 4 Mart 1982, s. 583.
- ⁴⁵ Roger Lewin, "Bones of Mammals, Ancestors Fleshed Out", *Science*, vol. 212, 26 Haziran 1981, s. 1492.
- ⁴⁶ Eric Lombard, "Review of Evolutionary Principles of the Mammalian Middle Ear, Gerald Fleischer", *Evolution*, vol. 33, Aralik 1979, s. 1230.
- ⁴⁷ Robert L. Carroll, *Patterns and Process of Vertebrate Evolution*, Cambridge University Press, 1998, s. 329.
- ⁴⁸ Ashby L. Camp, "The Overselling of Whale Evolution", *Creation Matters*, a newsletter published by the Creation Research Society, Mayıs/Haziran 1998.
- ⁴⁹ National Geographic, "Balinaların Evrimi", Kasım 2001, s. 163.
- ⁵⁰ Robert L. Carroll, *Patterns and Processes of Vertebrate Evolution*, Cambridge University Press, 1998, s. 329.
- ⁵¹ G. A. Mchedlidze, *General Features of the Paleobiological Evolution of Cetacea*, Rusça'dan tercüme (Rotterdam: A. A. Balkema), 1986, s. 91.
- ⁵² B. J. Stahl, *Vertebrate History: Problems in Evolution*, Dover Publications, Inc., 1985, s. 489.
- ⁵³ Michel C. Milinkovitch, "Molecular phylogeny of cetaceans prompts revision of morphological transformations", *Trends in Ecology and Evolution*, vol. 10, Ağustos 1995, s. 328-334.
- ⁵⁴ Getting the Facts Straight, A Viewer's Guide to PBS's Evolution, Seattle Discovery Institute Press, 2001.
- ⁵⁵ S. L. Olson, Open Letter to: Dr. Peter Raven, Secretary, Committee for Research and Exploration, *National Geographic Society*, 1 Kasım 1999.
- ⁵⁶ Michael J. Denton, *Nature's Destiny*, Free Press, New York, 1998, s. 361.
- ⁵⁷ David Williamson, "Scientist Says Ostrich Study Confirms Bird 'Hands' Unlike Those Of Dinosaurs", *EurekAlert*, 14-Aug-2002, http://www.eurekalert.org/pub_releases/2002-08/uonc-sso081402.php
- ⁵⁸ A. Elzanowski, "A comparison of the jaw skeleton in theropods and birds, with a description of the palate in the Oviraptoridae", *Smithsonian Contributions to Paleobiology*, 1999, vol. 89, s. 311-323.
- ⁵⁹ Alan Feduccia, "Birds are Dinosaurs: Simple Answer to a Complex Problem", *The Auk*, Ekim 2002, vol. 119, no. 4, s. 1187-1201.
- ⁶⁰ V. Morell, "A Cold, Hard Look at Dinosaurs", *Discover*, 1996, vol. 17, no. 12, s. 98-108.

- ⁶¹ Robert L. Carroll, *Vertebrate Paleontology and Evolution*, Cambridge University Press, 1998, s. 336.
- ⁶² Peter Dodson, "Mesozoic feathers and fluff", *American Paleontologist*, 2001, vol. 9, no. 1, s. 7.
- ⁶³ Alan Feduccia, "Birds are Dinosaurs: Simple Answer to a Complex Problem", *The Auk*, Ekim 2002, vol. 119, no. 4, s. 1187-1201.
- ⁶⁴ Alan Feduccia, "Birds are Dinosaurs: Simple Answer to a Complex Problem", *The Auk*, Ekim 2002, vol. 119, no. 4, s. 1187-1201.
- ⁶⁵ Alan Feduccia, "Birds are Dinosaurs: Simple Answer to a Complex Problem", *The Auk*, Ekim 2002, vol. 119, no. 4, s. 1187-1201.
- ⁶⁶ Alan Feduccia, "Birds are Dinosaurs: Simple Answer to a Complex Problem", *The Auk*, Ekim 2002, vol. 119, no. 4, s. 1187-1201.
- ⁶⁷ A. H. Brush, "On the Origin of Feathers", *Journal of Evolutionary Biology*, vol. 9, 1996, s. 132.
- ⁶⁸ Xing Xu, Zhi-Lu Tang, Xiao-Lin Wang, "A therizinosauroid dinosaur with integumentary structures from China", *Nature*, 1999, vol. 399, s. 350-354.
- ⁶⁹ Alan Feduccia, "Birds are Dinosaurs: Simple Answer to a Complex Problem", *The Auk*, Ekim 2002, vol. 119, no. 4, s. 1187-1201.
- ⁷⁰ Alan Feduccia, "Birds are Dinosaurs: Simple Answer to a Complex Problem", *The Auk*, Ekim 2002, vol. 119, no. 4, s. 1187-1201.
- ⁷¹ <http://www.geocities.com/CapeCanaveral/Hall/2099/DinoKabin.html>
- ⁷² Peter Dodson, "Response by Peter Dodson", *American Paleontologist*, 2001, vol. 9, no. 4, s. 13-14.
- ⁷³ B. J. Stahl, *Vertebrate History: Patterns in Evolution*, Dover, New York, 1985, s. 350.
- ⁷⁴ Larry Martin, S. A. Czerkas, "The Fossil Record of Feather Evolution in the Mesozoic", *American Zoology*, 2000, vol. 40, s. 687-694.
- ⁷⁵ R.O. Prum, "Development and Evolutionary Origin of Feathers", *J. Experimental Zoology*, 1999, vol. 285, s. 291-306.
- ⁷⁶ K. Parkes, Speculations on the Origin of Feathers, *Living Bird*, 1966, vol. 5, s. 77-86.
- ⁷⁷ W. P. Pycraft, *Animal Life: an Evolutionary Natural History*, vol. II – *A History of Birds*, Methuen, London, 1910, s. 39.
- ⁷⁸ Larry Martin, S. A. Czerkas, The Fossil Record of Feather Evolution in the Mesozoic, *American Zoology*, 2000, vol. 40, s. 687-694.
- ⁷⁹ K. Parkes, "Speculations on the Origin of Feathers", *Living Bird*, 1966, vol. 5, s. 77-86.
- ⁸⁰ W. P. Pycraft, *Animal Life: an Evolutionary Natural History*, vol. II – *A History of Birds*, Methuen, London, 1910, s. 39.
- ⁸¹ W. J. Bock, "Explanatory history of the origin of feathers", *American Zoology*, 2000, vol. 40, s. 478-485.
- ⁸² W. J. Bock, "Explanatory history of the origin of feathers", *American Zoology*, 2000, vol. 40, s. 478-485.
- ⁸³ C. E. A. Turner, "Archaeopteryx, a bird: No link", *Evolution Protest Movement, Eylül 1973*.
- ⁸⁴ M-P. Schutzenberger, in "The Miracles of Darwinism: Interview with Marcel-Paul Schutzenberger," *Origins & Design*, vol. 17, no. 2, Spring 1996, s. 10-15.
- ⁸⁵ *Nature*, 12 Temmuz 2001.
- ⁸⁶ Henry Gee, *In Search of Deep Time*, Cornell University Press, Ithaca, 1999, s. 211.
- ⁸⁷ Henry Gee, "Return to the planet of the apes," *Nature*, 12 Temmuz 2001, vol. 412, s. 131-132.
- ⁸⁸ Bernard Wood, "Origin and evolution of the genus *Homo*", *Nature*, 1992, vol. 355, no. 6363, s. 783-90.
- ⁸⁹ Richard C. Lewontin, "Human Diversity," *Scientific American*, Library: New York NY, 1995, s. 163.
- ⁹⁰ Michael D. Lemonick, "How Man Began", *Time Magazine*, Mayıs 1994.
- ⁹¹ Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, Toplinger Publications, New York, 1970, s. 75-94.
- ⁹² Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Ground for Doubt", *Nature*, vol. 258, s. 389.
- ⁹³ Fred Spoor, Bernard Wood, Frans Zonneveld, "Implication of Early Hominid Labryintine Morphology for Evolution of Human Bipedal Locomotion", *Nature*, vol. 369, 23 Haziran 1994, s. 645-648.
- ⁹⁴ B.G. Richmon, D.S. Strait, "Evidence that hu-

- mans evolved from a knuckle-walking ancestor", *Nature*, 2000, vol. 404, no. 6776, s. 382.
- ⁹⁵ R. E. F. Leakey, "Further Evidence of Lower Pleistocene Hominids from East Rudolf, North Kenya", *Nature*, vol. 231, 28 Mayıs 1971, s. 245.
- ⁹⁶ Christine Berg, "How Did the Australopithecines Walk? A Biomechanical Study of the Hip and Thigh of *Australopithecus afarensis*," *Journal of Human Evolution*, vol. 26, Nisan 1994, s. 259-273.
- ⁹⁷ Peter Andrews, "Ecological Apes and Ancestors," *Nature*, 17 Ağustos 1995, vol. 376, s. 555-556.
- ⁹⁸ Dr. Charles E. Oxnard, in Fossils, Teeth and Sex—New Perspectives on Human Evolution, University of Washington Press, Seattle and London, 1987, s. 227.
- ⁹⁹ Isabelle Bourdial, "Adieu Lucy", *Science et Vie*, Mayıs 1999, no. 980, s. 52-62.
- ¹⁰⁰ The Scotsman.com: "Chimps on two legs run through Darwin's theory"
<http://news.scotsman.com/index.cfm?id=1016102002>
- ¹⁰¹ Holly Smith, *American Journal of Physical Anthropology*, vol. 94, 1994, s. 307-325.
- ¹⁰² Fred Spoor, Bernard Wood & Frans Zonneveld, "Implications of Early Hominid Labyrinthine Morphology for Evolution of Human Bipedal Locomotion", *Nature*, vol. 369, 23 Haziran 1994, s. 645.
- ¹⁰³ Fred Spoor, Bernard Wood, Frans Zonneveld, "Implications of Early Hominid Labyrinthine Morphology for Evolution of Human Bipedal Locomotion", *Nature*, vol. 369, 23 Haziran 1994, s. 648.
- ¹⁰⁴ Bernard Wood ve M. Collard, "The Human Genus," *Science*, 2 Nisan 1999, vol. 284, s. 65-71.
- ¹⁰⁵ S. Scherer-Hartwig, R. D. Martin, "Was "Lucy" more human than her "child"? Observations on early hominid postcranial skeletons", *Journal of Human Evolution*, 1991, vol. 21, s. 439-49.
- ¹⁰⁶ Ian Tattersall, "The Many Faces of *Homo habilis*" *Evolutionary Anthropology*, 1992, s. 33-37.
- ¹⁰⁷ Marvin Lubenow, *Bones of Contention*, Grand Rapids, Baker, 1992, s. 136.
- ¹⁰⁸ Boyce Rensberger, *The Washington Post*, 19 Kasım 1984.
- ¹⁰⁹ William S. Laughlin, "Eskimos and Aleuts: Their Origins and Evolution," *Science*, Kasım 1963.
- ¹¹⁰ Pat Shipman, "Doubting Dmanisi", *American Scientist*, Kasım-Aralık 2000, s. 491.
- ¹¹¹ Focus, Nisan 2003.
- ¹¹² Focus, Nisan 2003.
- ¹¹³ Focus, Nisan 2003.
- ¹¹⁴ Focus, Nisan 2003.
- ¹¹⁵ Focus, Nisan 2003.
- ¹¹⁶ Stephen Jay Gould, Eight (or Fewer) Little Piggies, *Natural History*, Ocak 1991, vol. 100, no. 1, s. 25.
- ¹¹⁷ Philip E. Johnson, *Darwin on Trial*, Intervarsity Press, 1993, s. 79.
- ¹¹⁸ *Nature*, vol. 382, 1 Ağustos 1996, s. 401.
- ¹¹⁹ Carl O. Dunbar, *Historical Geology*, John Wiley and Sons, New York, 1961, s. 310.
- ¹²⁰ Robert L. Carroll, *Patterns and Processes of Vertebrate Evolution*, Cambridge University Press, 1997, s. 280-81.
- ¹²¹ L. D. Martin, J. D. Stewart, K. N. Whetstone, *The Auk*, vol. 98, 1980, s. 86.
- ¹²² L. D. Martin, J. D. Stewart, K. N. Whetstone, *The Auk*, cilt 98, 1980, s. 86; L. D. Martin "Origins of Higher Groups of Tetrapods", *Ithaca*, Comstock Publishing Association, New York, 1991, s. 485, 540.
- ¹²³ S. Tarsitano, M. K. Hecht, *Zoological Journal of the Linnaean Society*, vol. 69, 1985, s. 178; A. D. Walker, *Geological Magazine*, vol. 177, 1980, s. 595.
- ¹²⁴ Peter Dodson, "International Archæopteryx Conference", *Journal of Vertebrate Paleontology*, Haziran 1985, vol. 5, no. 2, s. 177.
- ¹²⁵ Richard Hinchliffe, "The Forward March of the Bird-Dinosaurs Halted?", *Science*, vol. 278, no. 5338, 24 Ekim 1997, s. 596-597
- ¹²⁶ Richard Hinchliffe, "The Forward March of the Bird-Dinosaurs Halted?", *Science*, vol. 278, no. 5338, 24 Ekim 1997, s. 596-597.
- ¹²⁷ Jonathan Wells, *Icons of Evolution*, Regnery Publishing, 2000, s. 117.

- ¹²⁸ Richard L. Deem "Demise of the 'Birds are Dinosaurs' Theory"; <http://www.yfiles.com/dinobird2.html>
- ¹²⁹ Pat Shipman, "Birds do it... Did Dinosaurs?", *New Scientist*, 1 Şubat 1997, s. 31.
- ¹³⁰ "Old Bird", *Discover*, 21 Mart 1997.
- ¹³¹ "Old Bird", *Discover*, 21 Mart 1997.
- ¹³² Pat Shipman, "Birds Do It... Did Dinosaurs?", s. 28.
- ¹³³ R.N. Melchor, S. de Valais, J.F. Genise, Bird-like fossil footprints from the Late Triassic, *Nature*, 2002, vol. 417, s. 936-938.
- ¹³⁴ David Williamson, "Scientist says ostrich study confirms bird 'hands' unlike those of dinosaurs", UNC News, 14 Ağustos 2002, no. 425, www.unc.edu/news/newserv
- ¹³⁵ S. J. Gould & N. Eldredge, *Paleobiology*, vol. 3, 1977, s. 147.
- ¹³⁶ Christopher P. Sloan, "Kanatların Efendisi", *National Geographic*, Mayıs 2003.
- ¹³⁷ Alan Feduccia, *The Origin and Evolution of Birds*, 2nd ed., Yale University Press, New Haven, 1999.
- ¹³⁸ Boyce Rensberger, *Houston Chronicle*, 5 Kasım 1980, bölüm 4, s. 15.
- ¹³⁹ Harper's Magazine, Şubat 1985, s. 60.
- ¹⁴⁰ Francis Hitching, *The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong*, Ticknor and Fields, New York, 1982, s. 30-31.
- ¹⁴¹ Francis Hitching, *The Neck of the Giraffe*, s. 30-31.
- ¹⁴² Gordon Rattray Taylor, *The Great Evolution Mystery*, Sphere Books, London, 1984, s. 230.
- ¹⁴³ Elwyn Simons, "Ramapithecus", *Scientific American*, no. 236, Mayıs 1977, s. 28.
- ¹⁴⁴ Elwyn Simons, "Puzzling Out Men's Ascent", *Time*, 7 Kasım 1977, no. 110, s. 48.
- ¹⁴⁵ Robert Ackhardt, "Population Genetics and Human Origins", *Scientific American*, no. 226, 1972, s. 94.
- ¹⁴⁶ Richard Leakey, "Hominids in Africa", *American Scientist*, no. 64, 1976, s. 174ç
- ¹⁴⁷ David Pilbeam, "Humans Lose an Early Ancestor", *Science*, Nisan 1982, s. 6-7.
- ¹⁴⁸ Marvin Lubenow, *Bones of Contention*, Grand Rapids, Baker, 1992, s. 83.
- ¹⁴⁹ Richard Allan & Tracey Greenwood, *Primates and Human Evolution* in the textbook: *Year 13 Biology*, 1999. *Student Resource and Activity Manual*, (Biozone International, printed in New Zealand.), s. 260.
- ¹⁵⁰ William Howells, *Getting Here the Story of Human Evolution*, The Compass Press, Washington D.C., 1993, s. 79.
- ¹⁵¹ Adrienne Zihlman, "Pygmy chimps, people, and the pundits", *New Scientist*, 15 Kasım 1984, s. 39.
- ¹⁵² Cherfas, Jeremy. "Trees have made man upright" *New Scientist*, 20 Ocak 1983, s. 172.
- ¹⁵³ Isabelle Bourdial, "Adieu Lucy", *Science et Vie*, Mayıs 1999, no. 980, s. 52-62.
- ¹⁵⁴ Tim Friend, "Discovery rocks human-origin theories", 21 Mart 2003; <http://www.usatoday.com/news/science/2001-03-21-skull.htm>
- ¹⁵⁵ Tim Friend, "Discovery rocks human-origin theories", 21 Mart 2003; <http://www.usatoday.com/news/science/2001-03-21-skull.htm>
- ¹⁵⁶ Tim Bromage, *New Scientist*, vol. 133, 1992, s. 38-41.
- ¹⁵⁷ E. Cronin, N. T. Boaz, C. B. Stringer, Y. Rak, "Tempo and Mode in Hominid Evolution", *Nature*, vol. 292, 1981, s. 113-122.
- ¹⁵⁸ C. L. Brace, H. Nelson, N. Korn, M. L. Brace, *Atlas of Human Evolution*, 2. baskı, Rinehart and Wilson, New York, 1979.
- ¹⁵⁹ Alan Walker, *Scientific American*, vol. 239, no. 2, 1978, s. 54.
- ¹⁶⁰ Bernard Wood, Mark Collard, "The Human Genus", *Science*, vol. 284, no. 5411, 2 April 1999, s. 65-71.
- ¹⁶¹ John Whitfield, "Oldest Member of Human Family Found", *Nature*, 11 Temmuz 2002.
- ¹⁶² D. L. Parsell, "Skull Fossil From Chad Forces Rethinking of Human Origins", *National Geographic News*, 10 Temmuz 2002.
- ¹⁶³ John Whitfield, "Oldest Member of Human Family Found", *Nature*, 11 Temmuz 2002
- ¹⁶⁴ "Face of yesterday : Henry Gee on the dramatic discovery of a seven-million-year-old hominid", *The Guardian*, 11 Temmuz 2002
- ¹⁶⁵ <http://www.versiontech.com/>

ARA GEÇİŞ AÇMAZI

origins/news/news_article.asp?news_id=18

¹⁶⁶ <http://www.columbia.edu/~rk2143/web/orrrorin/Otungensis1.html>

¹⁶⁷ http://news.nationalgeographic.com/news/2003/02/0227_030227_javaskull.html

¹⁶⁸ Michael D. Lemonick ve Andrea Dorfman, "One Giant Step for Mankind", *Time*, 23 Temmuz 2001.

¹⁶⁹ Michael D. Lemonick, Andrea Dorfman, "One Giant Step for Mankind", *Time*, 23 Temmuz 2001.

¹⁷⁰ Richard Allan & Tracey Greenwood, *Primates and Human Evolution* in the textbook: *Year 13 Biology* 1999. *Student Resource and Activity Manual*, (Biozone International., printed in New Zealand.) , s. 260.

¹⁷¹ Eurekalert.com; "Oldest Human Ancestor is (Again) Called into Question", 27 Ağustos 2002.

¹⁷² http://news.bbc.co.uk/hi/english/sci/tech/newsid_1234000/1234006.stm

¹⁷³ Daniel E. Lieberman, "Another face in our family tree", *Nature*, 22 Mart 2001.

¹⁷⁴ http://news.bbc.co.uk/hi/english/sci/tech/newsid_1234000/1234006.stm

¹⁷⁵ http://news.bbc.co.uk/hi/english/sci/tech/newsid_1234000/1234006.stm

¹⁷⁶ Michael Balter, Ann Gibbons, "Were 'Little People' the First to Venture Out of Africa?", *Science*, vol. 297, no. 5578, 5 Temmuz 2002, s. 26-27.

¹⁷⁷ Michael Balter, Ann Gibbons, "Were 'Little People' the First to Venture Out of Africa?", *Science*, vol. 297, no. 5578, 5 Temmuz 2002, s. 26-27.

¹⁷⁸ Michael Balter, Ann Gibbons, "Were 'Little People' the First to Venture Out of Africa?", *Science*, vol. 297, no. 5578, 5 Temmuz 2002, s. 26-27.

¹⁷⁹ Michael Balter, Ann Gibbons, "Were 'Little People' the First to Venture Out of Africa?", *Science*, vol. 297, no. 5578, 5 Temmuz 2002, s. 26-27.

¹⁸⁰ John Roach, "Skull Fossil Challenges Out-of-Africa Theory", *National Geographic News*, 4 Temmuz 2002;http://news.nationalgeographic.com/news/2002/07/0703_020704_georgianskull.html

¹⁸¹ John Roach, "Skull Fossil Challenges Out-of-Africa Theory", *National Geographic News*, 4 Temmuz 2002; http://news.nationalgeographic.com/news/2002/07/0703_020704_georgianskull.html

¹⁸² Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Eerdmans, 1980, s. 59.

¹⁸³ Stephen Jay Gould, "Smith Woodward's Folly", *New Scientist*, 5 Nisan 1979, s. 44.

¹⁸⁴ Stephen Jay Gould, "Smith Woodward's Folly", *New Scientist*, 5 Nisan 1979, s. 44.

¹⁸⁵ W. K. Gregory, "Hesperopithecus Apparently Not An Ape Nor A Man", *Science*, vol. 66, Aralik 1927, s. 579.

¹⁸⁶ Ann Gibbons, "Plucking the Feathered Dinosaur", *Science*, vol. 278, no. 5341, 14 Kasım 1997, s. 1229 - 1230.

¹⁸⁷ *National Geographic*, "Feathers for T. Rex?", vol. 196, no. 5, Kasım 1999.

¹⁸⁸ Tim Friend, "Dinosaur-bird link smashed in fossil flap", *USA Today*, 25 Ocak 2000.

¹⁸⁹ "Open Letter: Smithsonian decries *National Geographic*'s 'editorial propagandizing' of dinosaur-to-bird 'evolution'", <http://www.trueorigin.org/birdevoletter.asp>

¹⁹⁰ S. J. Gould, "Evolution's Erratic Pace", *Natural History*, vol. 86, May 1977.

¹⁹¹ S. J. Gould, "Cordelia's Dilemma", *Natural History*, Şubat, s. 10-18.

¹⁹² Niles Eldredge, Ian Tattersall, *The Myths of Human Evolution*, Columbia University Press, 1982, s. 45-46.

¹⁹³ Steven M. Stanley, *The New Evolutionary Timeline*, 1981, s. 71

¹⁹⁴ Niles Eldredge, Evolutionary Tempos and Modes: A Paleontological Perspective," in the collection *What Darwin Began: Modern Darwinian and Non-Darwinian Perspectives on Evolution* (Godfrey, ed, 1985).

¹⁹⁵ *Focus*, Nisan 2003.

¹⁹⁶ *Focus*, Nisan 2003.

¹⁹⁷ Jeff Hecht, "Branching Out", *New Scientist*, 10 Ekim 1998, vol. 160, no. 2155, s. 14.